

Nr. 4 – 2012
Side 535–704

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 4
Utgitt 24. april 2012

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2012	
Mars 16.	16. Lov nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg..... 535
Mars 23.	23. Lov nr. 13 om endr. i arbeidsmarkedsloven (krav om politiattest for ansatte i bedrifter som tilbyr tiltaket varig tilrettelagt arbeid)..... 536
Mars 30.	30. Lov nr. 14 om endr. i voldsoffererstatningsloven og straffeprosessloven..... 536
2011	
Aug. 29.	29. Deleg. av myndighet etter havne- og farvannsloven § 13 bokstav c til å fastsette farvannsrestriksjoner (Nr. 1536)..... 539
2012	
Mars 9.	9. Deleg. av myndighet til Olje- og energidepartementet etter lov om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) tredje kapittel (Nr. 211)..... 670
Mars 6.	6. Endr. i delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet (Nr. 217)..... 671
Mars 16.	16. Delvis ikrafts. av lov 27. januar 2012 nr. 11 om endringer i energiloven og i enkelte andre lover (Nr. 225)..... 674
Mars 16.	16. Ikrafts. av lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg (Nr. 239)..... 682
Mars 23.	23. Ikrafttr. av lov 23. mars 2012 nr. 13 om endringer i arbeidsmarkedsloven (krav om politiattest for ansatte i bedrifter som tilbyr tiltaket varig tilrettelagt arbeid) (Nr. 247)..... 691
Mars 30.	30. Deleg. av myndighet etter voldsoffererstatningsloven § 14 sjette ledd (Nr. 264)..... 703
Kunngjøring av stortingsvedtak	
2012	
Feb. 9.	9. Endr. i Stortingets forretningsorden vedrørende permisjoner (Nr. 131)..... 541
Forskrifter	
2012	
Feb. 9.	9. Forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2012–2013 (Nr. 132)..... 541
Feb. 10.	10. Forskrift om forvaltning av hjortevilt (Nr. 134)..... 565
Feb. 8.	8. Forskrift om næringsmessig transport av dyr (Nr. 139)..... 571
Feb. 12.	12. Forskrift om prøveordning med elektronisk kommunikasjon med domstolene (Nr. 140)..... 601
Feb. 15.	15. Forskrift om typesamsvarserklæring (Nr. 148)..... 618
Feb. 17.	17. Forskrift om regulering av fisket etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone i 2012 (Nr. 156)..... 628
Feb. 24.	24. Forskrift om åpning av område for fiske etter lodde i Barentshavet i 2012 (Nr. 185)..... 639
Mars 1.	1. Forskrift om jakt- og fangsttider samt sanking av egg og dun for jaktseongene fra og med 1. april 2012 til og med 31. mars 2017 (Nr. 190)..... 641
Jan. 23.	23. Forskrift for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges teknisk-naturvitenskapelig universitet (NTNU) (Nr. 206)..... 652
Mars 20.	20. Forskrift om adgang til å delta i fangst av vågehval i 2012 (Nr. 240)..... 682
Feb. 15.	15. Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag (Nr. 244)..... 685
Mars 23.	23. Forskrift om politiattest i henhold til arbeidsmarkedsloven (Nr. 248)..... 691
Mars 27.	27. Forskrift om fremvisning av dyr (Nr. 261)..... 696
Mars 30.	30. Forskrift om overgangsregler til lov 17. juni 2005 nr. 97 om endringer i åndsverkloven (Nr. 266)..... 704
Endringsforskrifter	
2011	
Des. 12.	12. Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1535)..... 537
Okt. 6.	6. Endr. i forskrift for graden philosophiae doctor (Ph.D.) ved Universitetet for miljø- og biovitenskap (Nr. 1537)..... 539
Des. 19.	19. Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) (Nr. 1538)..... 540
2012	
Feb. 9.	9. Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 130)..... 540

Feb.	10.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 133)	565
Jan.	27.	Endr. i helsesertifikater ved omsetning av stillehavsøsters (Nr. 138)	569
Feb.	12.	Endr. i forskrift om postforkynning (Nr. 141)	603
Feb.	13.	Endr. i forskrift om kontroll av Salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer og forskrift om kontroll med Salmonella i fjørfe, fjørfefôr, fjørfekjøtt og egg (Nr. 142)	603
Feb.	13.	Endr. i forskrift om instruks om minimumskrav for tilsyn med identifikasjon og registrering av småfe (Nr. 143)	610
Feb.	13.	Endr. i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer (Nr. 144)	613
Feb.	13.	Endr. i TSE-forskriften (Nr. 145).....	615
Feb.	14.	Endr. i forskrift om meldeplikt for helsepersonell ved mistanke om bivirkninger av kosmetikk og kroppspoleieprodukter (Nr. 146).....	618
Feb.	15.	Endr. i forskrift om samtykke til overdragelse av tillatelse og interesseoverføring etter petroleumsskatteloven § 10 (Nr. 150).....	619
Feb.	15.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 (Nr. 151)	619
Feb.	15.	Endr. i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning (Nr. 152)	620
Feb.	16.	Endr. i forskrift om fredning av statens kulturhistoriske eiendommer (Nr. 153).....	620
Feb.	16.	Endr. i generell forskrift for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspoleieprodukter (Nr. 154).....	625
Feb.	16.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 155)	626
Feb.	16.	Endr. i forskrift om gjødsel som markedsføres som EF-gjødsel (Nr. 172)	629
Feb.	20.	Endr. i forskrift om legemidler (Nr. 173).....	631
Feb.	22.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 (Nr. 174)	631
Feb.	22.	Endr. i forskrift om drift av fartøy som fører 12 eller færre passasjerer mv. (Nr. 175)	632
Feb.	23.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2012 (Nr. 176).....	632
Feb.	23.	Endr. i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater (Nr. 178)	633
Feb.	27.	Endr. i forskrift om referansedokument for krav til kjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (Nr. 179)	635
Feb.	27.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 180)	635
Feb.	27.	Endr. i forskrift om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) (Nr. 181).....	635
Feb.	28.	Endr. i forskrift om prøveordning med elektronisk kommunikasjon med domstolene (Nr. 182)	636
Feb.	28.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om postforkynning (Nr. 183).....	636
Feb.	22.	Endr. i utlendingsforskriftens vedlegg 14 – Utenriksstasjoner med viseringsmyndighet (Nr. 184)	637
Feb.	27.	Endr. i forskrift om elektronisk kommunikasjon med namsmannen i saker etter tvangsfyllbyrdelsesloven og i saker for forlikrådet (Nr. 186)	639
Feb.	27.	Endr. i forskrift om forbud, inntil videre, mot import av toskallede bløtdyr, pigghuder, sekkedyr og sjølevende snegler samt levende fisk og skalldyr med opprinnelse i Albania (Nr. 187)	639
Feb.	27.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 (Nr. 188)	640
Feb.	29.	Endr. i forskrift om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land (Nr. 189)	640
Feb.	22.	Endr. i forskrift om opptak til studier ved Høgskolen i Sør-Trøndelag (Nr. 192).....	646
Feb.	24.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 (Nr. 193).....	648
Mars	5.	Endr. i ulike forskrifter med oppdateringer som følge av lov om folkehelsearbeid (Nr. 202)	648
Mars	7.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 203)	651
Mars	7.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone i 2012 (Nr. 204).....	651

Mars	8.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 205)	651
Mars	6.	Endr. i forskrift om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 (Nr. 207)	661
Mars	8.	Endr. i forskrift om kontroll med, overvåkning av bluetongue og restriksjoner på forflytning av dyr som er mottakelige for bluetongue (Nr. 208).....	661
Mars	8.	Endr. i forskrift om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av res CO ₂ - avgift (Måleforskriften) (Nr. 209).....	662
Mars	9.	Endr. i forskrifter om miljørettet helsevern (Nr. 210).....	669
Mars	12.	Endr. i forskrift om forbudte skytevåpen og godkjente halvautomatiske skytevåpen (Nr. 212)	670
Mars	7.	Endr. i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) (Nr. 218)	671
Mars	9.	Endr. i forskrift om fartøykvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2012 (Nr. 219)	672
Mars	13.	Endr. i forskrift om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteforskriften) (Nr. 220)	672
Mars	13.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina (Nr. 221).....	673
Mars	13.	Endr. i forskrift om forsøksordning med rettsmekling for jordskifterettene (Nr. 222)	673
Mars	14.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 223).....	674
Mars	15.	Endr. i forskrift om avgifter på lufthavnene til Avinor AS (Nr. 224)	674
Mars	15.	Endr. i forskrift om fosterhjem (Nr. 226).....	675
Mars	15.	Endr. i forskrift om tilsyn med barn i barneverninstitusjoner for omsorg og behandling (Nr. 227)	675
Mars	15.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 (Nr. 228)	675
Feb.	14.	Endr. i forskrift om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip og andre forskrifter (Nr. 236).....	678
Mars	16.	Endr. i forskrift om praktisk tjeneste (turnustjeneste) for å få autorisasjon som fysioterapeut (Nr. 237).....	681
Mars	16.	Endr. i forskrift om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 (Nr. 238)	682
Mars	20.	Endr. i forskrift om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 (Nr. 241)	683
Mars	21.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2012 (Nr. 242).....	683
Mars	21.	Endr. i forskrift om bruk av fartøy i oljevern (Nr. 243)	685
Mars	19.	Endr. i forskrift om fartøykvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2012 (Nr. 245)	689
Mars	23.	Endr. i forskrift om særlige importbetingelser for fôrvarer og næringsmidler med opprinnelse i eller eksportert fra Japan (Nr. 246).....	690
Mars	23.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2012 (Nr. 249).....	691
Mars	23.	Endr. i forskrift om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenet (førerforskriften) (Nr. 250)	692
Mars	26.	Endr. i forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2012 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister (Nr. 251)	692
Mars	26.	Endr. i forskrift om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (Nr. 252)	693
Feb.	1.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 256).....	693
Mars	23.	Endr. i forskrift om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 (Nr. 257)	694
Mars	26.	Endr. i forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2012 (Nr. 258).....	694
Mars	27.	Endr. i forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2012 (Nr. 259).....	695
Mars	27.	Endr. i forskrift om begrensning av forurensning (Nr. 260)	695
Mars	28.	Endr. i forskrift om tekniske krav til byggverk (Byggteknisk forskrift) (Nr. 262)	698
Mars	28.	Endr. i forskrift om sanksjoner mot Elfenbenskysten (Nr. 263)	698
Mars	30.	Endr. i forskrift 12. august 2011 nr. 835 om fjernmøter og fjernavhør i straffesaker (Nr. 265)	703

**Diverse
2012**

Feb.	15.	Opph. av forskrift om tilskudd til sikring mot naturskader (Nr. 147)	618
Feb.	15.	Meddel. om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om sertifisering av førere av trekkraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften) (Nr. 149).....	619
Mars	2.	Opph. av forskrift 11. desember 1992 nr. 1065 om gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalens vedlegg IV punkt 1 (rådsforordning (EØF) nr 1056/72) om innberetning om planlagte investeringer av interesse for Det europeiske økonomiske samarbeidsområde vedrørende olje, gass- og elektrisitetssektoren (Nr. 191).....	646
Mars	16.	Endr. i instruks til Mattilsynet, Distriktskontorene, vedrørende isolasjon og undersøkelse av dyr (Nr. 229)	676

Rettelser

Nr. 1/2005 s. 109 (i forskrift 1. januar 2005 nr. 8 om om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip).....	704
Nr. 10/2008 s. 1463 (i forskrift 23. februar 2007 nr. 1822 for graden Philosophiae doctor (Ph.D.) ved Høgskolen i Gjøvik)	704
Nr. 1/2012 s. 127 (i forskrift 22. desember 2011 nr. 1500 om endring i forskrift 18. juni 2011 nr. 749 for ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten (ressursforskriften)).....	704

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 24. april 2012

Nr. 4

16. mars. Lov nr. 12 2012

Lov om kommunale vass- og avløpsanlegg

Prop.136 L (2010–2011), Innst.133 L (2011–2012), Lovvedtak 35 (2011–2012). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 10. og 17. januar 2012. Fremja av Miljøverndepartementet. Kunngjort 16. mars 2012 kl. 14.05.

Følgjande lov opphevast:

Lov 31. mai 1974 nr. 17 om kommunale vass- og kloakkavgifter.

§ 1. Kommunalt eigarskap til vass- og avløpsanlegg

Nye vass- og avløpsanlegg skal vere eigd av kommunar. Eksisterande vass- og avløpsanlegg kan berre seljast eller på annan måte overdragast til kommunar. Vesentleg utviding eller samanslåing av eksisterande private anlegg kan berre skje med løyve frå kommunen etter § 2.

I lova her er det med vass- og avløpsanlegg meint hovudleidningar for vatn og avløp, pumpestasjonar, høgdebasseng, anlegg for handtering og reinsing av vatn og avløp m.m.

Lova her gjeld ikkje for mindre vass- og avløpsanlegg.

Lova gjeld heller ikkje for vass- og avløpsanlegg eigd av anna offentleg organ eller for næringsverksemd o.l. som ikkje er knytt til kommunale anlegg.

§ 2. Kommunalt løyve til privat vass- og avløpsanlegg

Kommunen kan etter søknad gi løyve til samanslåing eller vesentleg utviding av eksisterande privat vass- og avløpsanlegg eller til etablering av nytt anlegg dersom

- det private anlegget ligg så langt frå kommunalt vass- og avløpsanlegg at kommunen ikkje kan krevje at busetnaden som det private anlegget tener eller skal tene skal knytast til det kommunale anlegget med heimel i plan- og bygningslova § 27–1 og § 27–2, eller
- kostnadene ved å knyte seg til det kommunale anlegget vil vere uhøveleg store eller andre særlege omsyn talar for det.

Nye anlegg etter første ledd skal organiserast som andelslag eigd av brukarane. Kommunen avgjer om det elles skal stillast særlege vilkår for løyvet.

Ved samanslåing eller vesentleg utviding av eksisterande anlegg avgjer kommunen om det skal stillast særlege vilkår for løyvet. Når særlege omsyn talar for det, kan kommunen krevje at anlegget skal organiserast som andelslag eigd av brukarane.

§ 3. Kommunale vass- og avløpsgebyr

Når ein fast eigedom har tilknytning til kommunal vass- eller avløpsleidning, anten beinveges eller gjennom privat samleidning, har eigaren skyldnad til å svare vass- og avløpsgebyr til kommunen. Det same gjeld når kommunen med heimel i plan- og bygningslova §§ 27–1 eller 27–2 har kravd at eigedomen skal ha slik tilknytning. Gebyr kan krevjast jamvel av eigedom som det ikkje er hus på, når kommunen kunne kravd tilknytning til slike leidningar om det hadde vore hus på eigedomen. Er det ikkje bygd på eigedomen av di det, i lov eller i vedtak av offentleg styresmakt, er sett forbod mot bygging, kan det ikkje krevjast gebyr så lenge forbodet gjeld. Det same gjeld når byggjehindringa er annan serleg grunn som eigaren ikkje har ansvar for.

Gebyr kan òg krevjast for eigedom som slepp ut avløpsvatn i vassdrag når kommunen legg vassdraget i lukka leidning.

Når ikkje anna er avtala, skal gebyr for bortfest grunn svarast av festaren og ikkje av eigaren, i fall festaren har arvefeste eller festerett for så lang tid at det er att minst 30 år av festetida rekna frå den tid gebyrskyldnaden kom opp. Det same gjeld når avtala gjev festaren rett til å krevja festetida lengd så mykje at det vert att ei festetid på minst 30 år som nemnt, om festaren gjer bruk av retten sin.

Kommunen kan ta bort alt eller noko av gebyret for eigedom som det ikkje er hus på.

§ 4. Ramma for kommunalt eigarskap til vass- og avløpsanlegg og hovudreglane for fastsetjing av vass- og avløpsgebyr

Gebyra skal vera eingongsgebyr for tilknytning og årlege gebyr.

Departementet fastset i forskrift ramma for gebyra og hovudreglane om utrekning og innkrevjing. Likeeins kan departementet fastsetje andre føresegner til gjennomføring av lova.

§ 5. Lokale forskrifter

Kommunen fastset i forskrift storleiken på gebyra i kommunen og gjev nærare reglar om gjennomføring av gebyrvedtaket og innkrevjing av gebyra.

§ 6. Lovpant og tvangsgrunnlag for utlegg

Forfalt krav på årsgebyr etter denne lova er sikra med lovpant i eigedommen etter pantelova § 6–1. Både årsgebyr og eingongsgebyr for tilknytning er elles tvangsgrunnlag for utlegg. Gebyra kan krevjast inn av kommunekasseraren etter reglane for innkrevjing av skatt.

§ 7. Ikraftsetjing

Lova tek til å gjelde frå den tid Kongen fastset. Frå same tid opphevast lov 31. mai 1974 nr. 17 om kommunale vass- og kloakkavgifter.

Forskrifter gjevne i medhald av lov 31. mai 1974 nr. 17 om kommunale vass- og kloakkavgifter gjeld òg etter at lova her tek til å gjelde.

23. mars. Lov nr. 13 2012

Lov om endringer i arbeidsmarkedsloven (krav om politiattest for ansatte i bedrifter som tilbyr tiltaket varig tilrettelagt arbeid)

Prop.132 L (2010–2011), Innst.163 L (2011–2012), Lovvedtak 40 (2011–2012). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 1. og 20. mars 2012. Fremmet av Arbeidsdepartementet. Kunngjort 23. mars 2012 kl. 14.20.

Endring i følgende lov:

Lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven).

I

I lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester skal ny § 21 lyde:

§ 21. Politiattest

Departementet gir i forskrift nærmere bestemmelser om krav om politiattest i samsvar med reglene i politiregisterloven § 39 første ledd for person som skal ansettes i bedrift som arrangerer arbeidsmarkedstiltak rettet mot utviklingshemmede, og om hvilke tiltak dette skal gjelde.

II

Loven gjelder fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

30. mars. Lov nr. 14 2012

Lov om endringer i voldsoffererstatningsloven og straffeprosessloven

Prop.65 L (2011–2012), Innst.219 L (2011–2012), Lovvedtak 49 (2011–2012). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. og 29. mars 2012. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).
- 2 Lov 20. april 2001 nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven).

I

I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker gjøres følgende endringer:

§ 93 c nytt andre ledd skal lyde:

Dersom antallet fornærmede og etterlatte gjør at gjennomføring av rettsmøtet ellers ville medføre uforholdsmessige omkostninger eller vil måtte skje i lokale som ellers ikke er egnet, kan retten beslutte at fornærmede, etterlatte og deres representanters deltakelse skal skje ved fjernmøte eller ved at de mottar lyd- og bildeoverføring fra rettslokalet på nærmere angitt sted. Før beslutning om at deltakelse skal skje som nevnt i første punktum, skal de fornærmede og etterlatte, eller deres representanter, og forsvareren gis anledning til å uttale seg. Kongen kan gi nærmere regler i forskrift om gjennomføring av deltakelse som nevnt i første punktum. Rettens beslutning kan ikke ankes eller brukes som ankegrunn.

I kapittel 9 a skal ny § 107 h lyde:

Dersom antallet fornærmede og andre med bistandsadvokat og sakens omfang og kompleksitet for øvrig gjør at det anses hensiktsmessig, kan retten oppnevne en eller flere koordinerende bistandsadvokater i saken.

Koordinerende bistandsadvokat skal, så langt det er mulig, samordne bistandsadvokatenes syn på spørsmål som oppstår under etterforskningen og forberedelsen av hovedforhandlingen og bidra til en hensiktsmessig gjennomføring av saken i samarbeid med øvrige aktører. Dersom det er nødvendig for en hensiktsmessig gjennomføring av saken, kan retten beslutte at spørsmål som den enkelte bistandsadvokat ønsker stilt under etterforskning, bevisopptak og hovedforhandling til andre enn egen klient, jf. § 271 andre ledd andre punktum og § 291 a, skal samordnes og stilles av koordinerende bistandsadvokat.

Retten oppnevning av en bestemt koordinerende bistandsadvokat kan ikke ankes eller brukes som ankegrunn.

II

I lov 20. april 2001 nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. gjøres følgende endringer:

§ 1 andre ledd skal lyde:

Voldsoffererstatning kan dessuten ytes ved personskade som har oppstått

- a) i forbindelse med hjelp til politiet eller andre med politimyndighet under arrestasjon, i forbindelse med avverging eller forsøk på avverging av en straffbar handling eller i forbindelse med lovlig pågripelse eller forsøk på dette, eller
- b) i forbindelse med hjelp til ofre for en straffbar handling som krenker liv, helse eller frihet, eller for å avverge eller begrense skadefølgene av den straffbare handlingen.

§ 11 første ledd skal lyde:

For hvert enkelt skadetilfelle ytes det ikke høyere voldsoffererstatning enn 60 ganger grunnbeløpet i folketrygden, jf. folketrykkløven § 1–4. I særlige tilfeller kan den øvre grensen fravikes.

§ 14 nytt sjette ledd skal lyde:

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om saksbehandlingen.

I kapittel 3 skal ny § 17 a lyde:

§ 17 a. *Domstolsprøving av oppreisningskrav*

Når Erstatningsnemnda for voldsofres vedtak om voldsoffererstatning bringes inn for domstolene for overprøving, avsier domstolen dom for oppreisningserstatningen dersom det er nedlagt påstand om det. Dette gjelder likevel bare dersom det er gjennomført straffesak mot skadevolder uten at oppreisningskravet er blitt avgjort.

III

Loven trer i kraft straks.

Endringene i voldsoffererstatningsloven § 1 og § 11 gjelder for de tilfeller der det søkes om voldsoffererstatning på grunn av handlinger som har funnet sted 1. januar 2011 eller senere. Ny § 17 a gjelder der søksmålet reises etter ikrafttreddelsen.

Endringene i straffeprosessloven gjelder også for verserende saker.

12. des. Nr. 1535 2011

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 12. desember 2011 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. II nr. 9 (direktiv 76/763/EØF endret ved direktiv 82/890/EØF, direktiv 1999/86/EF og direktiv 2010/52/EU), nr. 18 (direktiv 80/720/EØF endret ved direktiv 82/890/EØF, direktiv 88/414/EØF og direktiv 2010/22/EU), nr. 20 (direktiv 86/298/EØF endret ved direktiv 89/682/EØF, direktiv 2000/19/EF, direktiv 2005/67/EF og direktiv 2010/22/EU), nr. 21 (direktiv 86/415/EØF endret ved direktiv 97/54/EF og direktiv 2010/22/EU), nr. 22 (direktiv 87/402/EØF endret ved direktiv 89/681/EØF, direktiv 2000/22/EF, direktiv 2005/67/EF og direktiv 2010/22/EU), nr. 23 (direktiv 89/173/EØF med endringer, som erstattet ved direktiv 2009/144/EF og endret ved 2010/52/EU), nr. 29 (direktiv 2000/25/EF endret ved direktiv 2005/13/EF og direktiv 2010/22/EU) og nr. 28 (direktiv 2003/37/EF endret ved direktiv 2004/66/EF, 2005/13/EF, direktiv 2005/67/EF og direktiv 2010/22/EU). Kunngjort 21. februar 2012 kl. 13.25.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–7 nr. 4 skal lyde:

4. *EF-typegodkjenning av traktor, tilhenger til traktor og utskiftbar trukket maskin (gjelder godkjenning fra 1. juli 2005):*

Den rutine der en EØS-stat fastslår at en type kjøretøy, et system, del eller teknisk enhet oppfyller de tekniske krav i direktiv 2003/37/EF, som endret ved direktiv 2004/66/EF, direktiv 2005/67/EF og direktiv 2010/22/EU. EF-typegodkjenningen kan også kalles EF-komponentgodkjenning når den gjelder systemer, deler og tekniske enheter.

§ 19–1 nr. 2 annet ledd skal lyde:

Det samme gjelder for betjeningsinnretninger på to- og trehjulede motorvogner som tilfredsstillt kravene i direktiv 93/29/EØF eventuelt som endret ved direktiv 2000/74/EF, eller direktiv 2009/80/EF, og på jordbruks- eller skogbrukstraktor som tilfredsstillt kravene i direktiv 86/415/EØF, eventuelt som endret ved direktiv 97/54/EF og direktiv 2010/22/EU.

§ 25–24 overskriften skal lyde:

Avgasskrav til jord- eller skogbrukstraktor og traktor i gruppe T5 (direktiv 2000/25/EF, som endret ved direktiv 2005/13/EF og direktiv 2010/22/EU)

§ 25–24 nr. 1 skal lyde:

1. Kravnivå:

Direktiv 2000/25/EF, som endret ved direktiv 2005/13/EF, trinn I, II, III og IV (jf. direktiv 97/68/EF) og direktiv 2010/22/EU.

I vedlegg 1 til kjøretøysforskriften, rader med angitt nummerering, gjøres følgende endringer:

Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av traktor, tilhenger til traktor og utskiftbar trukket maskin (særdirektiver), jf. direktiv 2003/37/EF som endret ved direktiv 2004/66/EF

Nummer og emne	Direktiv- nummer og vedlegg	Senest endret ved direktivnummer	Gyldighetsområde (Se tillegg 1 til kapittel B i vedlegg II til direktiv 2003/37/EF, som endret ved direktiv 2004/66/EF, for T4 og C4)						
			T1	T2	T3	T5	C	R	S
8.1 Passasjer seter	76/763/EØF	2010/52/EU	x	–	x	(x)	I	–	–
17.1 Førerplass og adgangforhold	80/720/EØF	2010/22/EU	x	–	x	(x)	I	–	–
19.1	Bakmontert veltevern (smalsporede traktorer) 86/298/EØF	2010/22/EU	–	x	–	(x)	I	–	–
20.1 Montering av betjeningsanordninger	86/415/EØF	2010/22/EU	x	x	x	x	x	(x)	I
21.1	Frontmontert veltevern (smalsporede traktorer) 87/402/EØF	2010/22/EU	–	x	–	(x)	I	–	–
22.1 Dimensjoner og masse av påhengsvogn	2009/144/EF ⁶ I	2010/52/EU	X	X	X	(X)	I	(X)	(X)
22.2 Ruter	2009/144/EF ⁶ III 92/22/EØF	2010/52/EU 2001/92/EF	x	x	x	–	I	–	–
22.3 Hastighetsregulator	2009/144/EF ⁶ II	2010/52/EU	x	x	x	(x)	I	–	–
22.4 Skjerming av bevegelige deler	2009/144/EF ⁶ II	2010/52/EU	x	x	x	(x)	I	–	–
22.5 Mekaniske forbindelser	2009/144/EF ⁶ IV	2010/52/EU	x	x	x	(x)	I	(x)	(x)
22.6 Foreskrevne skilt	2009/144/EF ⁶ V	2010/52/EU	x	x	x	(x)	I	(x)	(x)
22.7 Bremsesystemets forbindelse med tilhenger	2009/144/EF ⁶ VI	2010/52/EU	x	x	x	(x)	I	(x)	(x)

6 Direktiv 2009/144/EF er en konsolidering av direktiv 89/173/EØF med endringer, og erstatter disse direktivene.

II

Forskriften trer i kraft ved kunngjøring.

29. aug. Nr. 1536 2011**Delegering av myndighet etter havne- og farvannsloven § 13 bokstav c til å fastsette farvannsrestriksjoner**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 29. august 2011 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 13 bokstav c. Kunngjort 24. februar 2012 kl. 13.55.

Kystverkets hovedkontor gis myndighet til å fastsette forskrifter med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 13 bokstav c om forbud mot at fartøy eller bestemte grupper av fartøy bruker bestemte farleder eller farvann, eller særskilte vilkår for slik bruk.

Forskriftskompetansen kan ikke delegeres videre til regionkontorene. Dette er i samsvar med departementets tidligere praksis knyttet til delegering av forskriftskompetanse etter havne- og farvannsloven av 1984.

Forskriftskompetansen er begrenset til situasjoner hvor behovet for regulering oppstår som følge av en konkret hendelse i området. Dette kan være ulykker, oljesøl og andre uforutsette hendelser, samt planlagte tiltak som krever at ferdselen i farvannet begrenses, som for eksempel brobygging eller annen anleggsvirksomhet.

Farvannsrestriksjonene skal være midlertidige, slik at de fastsettes for en bestemt angitt tidsperiode. De skal gjelde innenfor avgrensede, konkret angitte områder.

Behovet for restriksjoner må veies mot de samfunnsmessige virkningene slike restriksjoner vil ha. Kystverket bør, så langt det er mulig, etablere ordninger som i størst mulig grad tar hensyn til den alminnelige ferdselen. Det bør derfor ikke innføres et totalforbud mot ferdsel der det er mulig å gjennomføre tiltaket med mindre inngripende restriksjoner. I denne vurderingen vil også restriksjonenes varighet være av betydning.

6. okt. Nr. 1537 2011**Forskrift om endring i forskrift for graden philosophiae doctor (Ph.D.) ved Universitetet for miljø- og biovitenskap**

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Universitetet for miljø- og biovitenskap (UMB) 6. oktober 2011 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3 og § 3–7. Kunngjort 6. mars 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 5. mars 2009 nr. 340 for graden philosophiae doctor (Ph.D.) ved Universitetet for miljø- og biovitenskap (UMB) gjøres følgende endringer:

§ 5–3 skal lyde:

§ 5–3. Søknad om opptak skal inneholde:

- dokumentasjon av den utdanningen som skal ligge til grunn for opptaket
- dokumentasjon av engelskkunnskaper
- forenklet beskrivelse av prosjektet (som vedlegg)
- redegjørelse for nødvendig infrastruktur
- eventuelt ønske om bruk av et annet språk enn engelsk eller norsk i avhandlingen
- forslag til hovedveileder
- oversikt over finansieringskilder.

§ 8–2 skal lyde:

§ 8–2. Opplæringsdelen skal inneholde emner tilsvarende 30 til 70 studiepoeng. Emner i opplæringsdelen skal være på 300 (master) eller 400 (Ph.D.)-nivå. Et kurs i forskningsetikk skal inngå i opplæringsdelen. Avlagte eksamener eldre enn 10 år kan normalt ikke godkjennes.

§ 10–4 skal lyde:

§ 10–4. «Veiledende retningslinjer for kreditering av vitenskapelige publikasjoner til institusjoner» (se <http://www.uhr.no>) skal legges til grunn for adressering av vitenskapelige publikasjoner som inngår i doktorgradsarbeidet. Krav til medforfatterskap skal praktiseres i henhold til Vancouver-reglene (Uniform Requirements for Manuscripts (URM), se: <http://www.icmje.org/>).

II

Endringene trådte i kraft 6. oktober 2011.

19. des. Nr. 1538 2011**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Utlendingsdirektoratet 19. desember 2011 med hjemmel i forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 1–19 bokstav d, delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og delegeringsvedtak 16. desember 2009 nr. 1586. Kunngjort 13. mars 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 3 skal lyde:

Vedlegg 3. Liste over Schengenland

Følgende stater deltar i Schengensamarbeidet, jf. § 1–19 bokstav d:

Belgia
Danmark
Estland
Finland
Frankrike
Hellas
Island
Italia
Latvia
Liechtenstein
Litauen
Luxembourg
Malta
Monaco
Nederland
Norge
Polen
Portugal
Slovakia
Slovenia
Spania
Sveits
Sverige
Tsjekkia
Tyskland
Ungarn
Østerrike.

II

Endringen trer i kraft umiddelbart.

9. feb. Nr. 130 2012**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. februar 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16, jf. forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6 og forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14. Kunngjort 14. februar 2012 kl. 14.10.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endringer:

§ 46 femtende ledd (nytt) skal lyde:

(15) Ved fiske etter torsk, sei, hyse og hvitting med stormasket trål og snurrevad er det adgang til å ha til sammen 15 % torsk, sei, hyse og hvitting under minstemål i antall i de enkelte fangster.

§ 47 andre ledd (endret) skal lyde:

For å begrense fisket av torsk, sei, hyse og hvitting under minstemål kan Fiskeridirektoratet forby fiske med trål og snurrevad i visse områder sør for 62° N i inntil 14 dager, hvoretter område gjenåpnes automatisk. Sør for 62° N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr kan størrelsen på område tilsvare inntil 500 kvadrantnautiske mil, mens det kan tilsvare inntil 250 kvadrantnautiske mil i området beskrevet i § 3 nr. 4 (Skagerrak). Innenfor det stengte området kan det likevel fiskes med pelagisk trål etter makrell, hestmakrell eller sild, og konvensjonelle (garn, line og teiner) redskap.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

9. feb. Nr. 131 2012

Vedtak om endring i Stortingets forretningsorden vedrørende permisjoner

Hjemmel: Vedtatt av Stortinget 9. februar 2012, jf. Innst.165 S (2011–2012). Kunngjort 14. februar 2012 kl. 14.10.

I

I vedtak 21. april 1966 nr. 4296 om Stortingets forretningsorden gjøres følgende endring:

§ 27 første ledd annet og tredje punktum oppheves. Nåværende fjerde og femte punktum blir annet og tredje punktum.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. feb. Nr. 132 2012

Forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2012–2013

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 9. februar 2012 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte kapittel II. Kunngjort 14. februar 2012 kl. 14.10.

Første del. Hovedregler for tildeling av utdanningsstøtte

Kapittel 1. Støtteformer

§ 1–1. Støtteformer og beregning

Hovedformene for støtte fra Lånekassen er utdanningsstipend og lån. Det gis også andre stipend.

Det går fram av annen og tredje del hvordan støttebeløpet regnes ut. Definisjon av hvem som kommer inn under støtteordningene, framgår av § 15–1 og § 24–1.

§ 1–2. Gyldighetsperiode for satser

Satsene som er fastsatt for undervisningsåret 2012–2013, gjelder for perioden 15. august 2012–14. august 2013. For lån til sommerterminordning og forkurs til ingeniørutdanning sommeren 2012 gjelder egne satser, se § 31–1 bokstav c.

Kapittel 2. Statsborgerskap og tilknytning til Norge

§ 2–1. Hovedregel

Søkeren må som hovedregel være norsk statsborger.

§ 2–2. Utenlandsk statsborger

Utenlandsk statsborger som har lovlig opphold i Norge og som tar utdanning i Norge, får utdanningsstøtte på samme vilkår som norsk statsborger dersom vedkommende

- har beskyttelse (asyl) eller opphold på grunn av sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket, eller bosettingstillatelse eller permanent oppholdstillatelse på grunnlag av slik tillatelse
- er gift, samboer med felles barn eller partner med norsk statsborger, og begge bor i Norge
- har oppholdsrett som familiemedlem til EØS-borger etter utlendingsloven § 113 eller § 114, jf. § 110. EØS-borgeren må ha annet oppholdsgrunnlag i Norge enn studier, se utlendingsloven § 112 første ledd bokstav d
- har oppholdstillatelse i familiegjengenforening med norsk eller utenlandsk statsborger som har annet oppholdsgrunnlag i Norge enn studier, eller bosettingstillatelse eller permanent oppholdstillatelse på grunnlag av slik tillatelse
- har vært bosatt i og har hatt sammenhengende fulltidsarbeid i Norge i minst 24 måneder like før oppstart i utdanningen, og har betalt skatt til Norge i denne perioden. Søkeren må ha hatt oppholdstillatelse som arbeidstaker i perioden

- f) har tatt utdanning i Norge i minst tre år like før undervisningsåret og har bestått utdanning som til sammen tilsvarer minst tre års fulltidsutdanning. Det er en forutsetning at vedkommende i denne perioden ikke har mottatt støtte til utdanningen gjennom Lånekassen, offentlige utdanningsstøtteordninger i andre land, Norad, Erasmus Mundus, The Norwegian Program for Development, Research and Education (NUFU) eller tilsvarende ordninger.

§ 2–3. *Utvidet rett for arbeidstakere fra EØS- eller EFTA-land og deres familiemedlemmer*

Statsborger fra EØS- eller EFTA-land med status som arbeidstaker i Norge, har rett til utdanningsstøtte når utdanningen vedkommende tar har faglig sammenheng med arbeidet. Kravet om faglig sammenheng faller bort dersom vedkommende har blitt ufrivillig arbeidsledig på grunn av generelle endringer i arbeidsmarkedet.

Følgende medlemmer av EØS- eller EFTA-arbeidstakerens familie har rett til utdanningsstøtte på samme vilkår som norske statsborgere:

- a) ektefelle
- b) slektning i nedstigende linje av EØS- eller EFTA-arbeidstakeren og/eller EØS eller EFTA-arbeidstakerens ektefelle. Slektingen må enten være under 21 år, eller bli forsørget av EØS- eller EFTA-arbeidstakeren og/eller dennes ektefelle, eller bo eller ha bodd sammen med EØS- eller EFTA-arbeidstakeren på et tidspunkt da han eller hun var arbeidstaker i Norge
- c) slektning i oppstigende linje av EØS- eller EFTA-arbeidstakeren og/eller dennes ektefelle som blir forsørget av dem.

§ 2–4. *EØS-borgere og familiemedlemmer til EØS-borgere med varig oppholdsrett*

EØS-borger, eller familiemedlem til EØS-borger, som har varig oppholdsrett i Norge etter utlendingsloven § 115 eller § 116, har rett til utdanningsstøtte på samme vilkår som norske statsborgere.

§ 2–5. *Egen støtteordning for statsborger fra utviklingsland m.m.*

Statsborger over 18 år fra utviklingsland og land i Sentral- og Øst-Europa og Sentral-Asia som er tatt opp ved høyskole eller universitet i Norge på de vilkårene som Kunnskapsdepartementet har fastsatt for kvoteordningen, kan få støtte. Se sjette del.

§ 2–6. *Utenlandsk statsborger og utdanning i utlandet*

Det gjelder egne regler om statsborgerskap og tilknytning til Norge for støtte til utdanning i utlandet, se kapitlene 6 og 33.

Kapittel 3. Generelle krav og definisjoner

§ 3–1. *Status som elev eller student*

For å ha rett til støtte må søkeren være tatt opp som elev eller student og ha rett til å gå opp til eksamen. Lærlinger må ha godkjent lærekontrakt, og lærekandidater må ha godkjent opplæringskontrakt.

Søker som tar utdanning i utlandet må, i tillegg til å ha opptak, også oppholde seg på lærestedet og følge undervisningen. Se likevel § 3–2.

§ 3–2. *Fravær og permisjon*

Søker som følger obligatorisk undervisning og som har ulegitimert fravær på mer enn 20 skoledager per semester, kan miste retten til støtte. Søker som har fullstendig studiepermisjon i mer enn seks uker, får ikke støtte i permisjonstiden.

Det gjelder egne regler om permisjon eller fravær for søker som får barn, se kapittel 43, og om permisjon eller fravær under sykdom, se kapittel 44.

§ 3–3. *Aldersbegrensninger*

Søker som har fylt 65 år før 1. januar 2013, får ikke støtte.

Dersom søkeren blir over 45 år innen utdanningen er fullført, skal han eller hun få redusert lån, slik at gjelden kan bli betalt tilbake før søkeren fyller 65 år.

§ 3–4. *Samboere med felles barn*

Samboere med felles barn likestilles med ektefeller.

§ 3–5. *Registrerte partnere*

Registrerte partnere likestilles med ektefeller, jf. lov om ekteskap.

§ 3–6. *Foreldre*

Personer med foreldreansvar og andre som har overtatt foreldreansvaret i henhold til barneloven § 63, regnes som foreldre.

§ 3–7. *Forsørgere*

Foreldre og steforeldre regnes som forsørgere.

Kapittel 4. Hva slags utdanning det gis støtte til

§ 4-1. Utdanninger det gis støtte til

Det gis støtte til

- a) videregående opplæring etter opplæringsloven ved offentlige utdanningsinstitusjoner
- b) fag- og yrkesopplæring i bedrift etter opplæringsloven (når lærlingen har godkjent lærekontrakt og når lære kandidaten har godkjent opplæringskontrakt)
- c) grunnskoleopplæring for voksne etter opplæringsloven § 4A-1
- d) kurs med repetisjon av fag fra grunnskolen, som forberedelse for opptak i videregående opplæring etter opplæringsloven § 3-1
- e) utdanning ved folkehøyskoler
- f) utdanning ved private utdanningsinstitusjoner som følger offentlig godkjente læreplaner for videregående opplæring. Utdanningen må avsluttes med eksamen for privatister
- g) utdanning ved private utdanningsinstitusjoner som er godkjent etter privatskoleloven
- h) utdanning ved private utdanningsinstitusjoner som er godkjent etter lov om voksenopplæring § 17
- i) utdanning ved offentlige og private utdanningsinstitusjoner som er godkjent etter lov om fagskoleutdanning
- j) høyere utdanning ved institusjoner under lov om universiteter og høyskoler
- k) utdanning ved nettskoler som følger offentlig godkjente læreplaner for videregående opplæring, eller som tilsvarende høyere utdanning ved offentlige utdanningsinstitusjoner, eller som er godkjent etter lov om fagskoleutdanning. Utdanning som følger offentlig godkjente læreplaner for videregående opplæring, må avsluttes med eksamen for privatister. Høyere utdanning må avsluttes med eksamen. Nettskolen som tilbyr utdanningen, må være godkjent etter lov om voksenopplæring § 13
- l) utdanning ved studieforbund som følger offentlig godkjente læreplaner for videregående opplæring, eller som tilsvarende høyere utdanning ved offentlige utdanningsinstitusjoner, eller som er godkjent etter lov om fagskoleutdanning. Utdanning som følger offentlig godkjente læreplaner for videregående opplæring, må avsluttes med eksamen for privatister. Høyere utdanning må avsluttes med eksamen. Studieforbund som tilbyr utdanningen, må være godkjent etter lov om voksenopplæring § 5
- m) forkurs til ingeniøruddanning
- n) spesielt tilrettelagt utdanning ved universiteter og høyskoler for studenter med relevant fag/svennebrev eller relevant fagutdanning (y-vei)
- o) utdanning i nordiske land etter § 6-1 og
- p) utdanning i land utenfor Norden etter § 5-1, § 35-1, § 35-8, § 35-9, § 36-1, § 37-1 og § 37-2.

Utdanningsopplegget må i tillegg oppfylle kravene i kapittel 7.

§ 4-2. Overgangsordning for utenlandsk utdanning som tilbys i Norge

Det gis støtte til utenlandsk utdanning som tilbys i Norge med særskilt godkjenning for støtterett gitt av departementet. Fra og med undervisningsåret 2015-2016 må utenlandsk utdanning som tilbys i Norge være akkreditert av NOKUT, også utdanning som tidligere har fått særskilt godkjenning for støtterett av departementet. I overgangsperioden vil ingen nye utdanninger bli godkjent etter denne bestemmelsen.

§ 4-3. Norske studiesentre og institutter i York, Caen, Kiel, Aten, Roma og St. Petersburg

Det gis støtte til kurs ved de norske studiesentrene og instituttene i York, Caen, Kiel, Aten, Roma og St. Petersburg. Det er en forutsetning at kurset er godkjent som en del av en høyere utdanning som søkeren har begynt på i Norge. Støtte til kurs som varer kortere enn fire uker, gis etter tredje del. Støtte til kurs som varer minst fire uker, gis etter fjerde del.

§ 4-4. Norsk høyere utdanning eller fagskoleutdanning som tilbys i utlandet

Når norsk lærested som har fått høyere utdanning eller fagskoleutdanning godkjent for støtte etter § 4-1, legger hele eller deler av utdanningen til utlandet, får deltakerne støtte etter de reglene og satsene som gjelder for studier i Norge. Dette gjelder også når norsk lærested er faglig ansvarlig for utdanning i utlandet som tilrettelegges av andre.

§ 4-5. Praksisopphold eller studietur i utlandet

Søker som får støtte etter tredje del, til utdanning i Norge som ikke har status som høyere utdanning eller fagskoleutdanning, jf. § 4-1 bokstav i og j, får støtte til praksisopphold eller studietur i utlandet. Oppholdet må inngå som en godkjent del av utdanningen i Norge.

Praksisoppholdet kan ha en varighet på inntil ett år, men kan ikke overstige halvparten av den samlede varigheten av utdanningen.

Det gis støtte etter de reglene og satsene som gjelder for utdanningen i Norge. Det gis ikke ekstra reisestøtte. Søker som får støtte som hjemmeboer til opplæringen i Norge, får støtte som hjemmeboer også under praksisoppholdet.

§ 4-6. Utdanninger det ikke gis støtte til

Det gis ikke støtte til

- a) utdanning ved militære skoler
- b) etatsopplæring eller bedriftsintern opplæring

- c) ulike opplæringskurs som blir satt i gang av, eller i samråd med, NAV
- d) flygerutdanning i utlandet. Det gis likevel støtte til trafikkflygerutdanning ved offentlige høyskoler eller universiteter i Norden
- e) norskopplæring når opplæringen ikke skjer i kombinasjon med annen godkjent utdanning, eller
- f) ph.d.-utdanning i Norge. Det gis likevel støtte til ph.d.-utdanning til søker som får støtte etter sjette del (kvoteordningen). Det gis støtte til utdanning i utlandet som tilsvarer en norsk grad på ph.d.-nivå.

Kapittel 5. Delstudier i land utenfor Norden

§ 5-1. Delstudier i land utenfor Norden

Det gis støtte til studieopphold i land utenfor Norden når oppholdet varer i minst fire uker og er en godkjent del av en høyere utdanning som søkeren har begynt på i Norge eller i utlandet. Søknaden blir behandlet etter reglene for støtte til utdanning i land utenfor Norden i fjerde del. Ved studieopphold ved et lærested, må utdanningen oppfylle kravene som er satt i § 35-1.

Kapittel 6. Utdanning i et annet nordisk land

§ 6-1. Utdanning det gis støtte til

Utdanning i et annet nordisk land må normalt ha offentlig godkjenning og komme inn under støtteordningen i studielandet. Det gis støtte etter de samme reglene som gjelder for utdanning i Norge.

§ 6-2. Krav om fulltidsutdanning

Det gis ikke støtte til deltidsutdanning.

§ 6-3. Begrensning ved nettstudier og fjernundervisning

Det gis ikke støtte til utdanning som tilbys av læresteder i andre nordiske land når hele eller deler av studiet er lagt opp som nettstudium eller andre former for fjernundervisning/samlingsbasert studium. Se § 3-1 og § 7-5.

§ 6-4. Utrekning av støttebeløpet

Støttebeløpene blir regnet ut etter reglene i annen eller tredje del, avhengig av hvilken utdanning søkeren tar.

§ 6-5. Utenlandsk statsborger som tar utdanning i annet nordisk land

Utenlandsk statsborger som kan få støtte etter § 2-2, kan få støtte til utdanning i et annet nordisk land i inntil ett år når utdanningen inngår som en godkjent del av en utdanning som søkeren har begynt på i Norge. Det gis ikke støtte til å ta en hel utdanning i et annet nordisk land.

Utenlandsk statsborger som har rett til støtte etter § 2-3 eller § 2-4, kan få støtte til utdanning i annet nordisk land på samme vilkår som norsk statsborger.

§ 6-6. Språkopplæring i Finland og Island

Det gis støtte til språklig tilretteleggingssemester og forberedende språkkurs i Finland og Island etter reglene i kapitlene 36 og 37.

Kapittel 7. Krav til utdanningsopplegget

§ 7-1. Fulltidsutdanning og undervisningsopplegg

Utdanningen må normalt være lagt opp som fulltidsutdanning.

Videregående opplæring som følger offentlig godkjente læreplaner, må ha et undervisningsopplegg på minst seks timer per uke.

Utdanning som ikke har status som høyere utdanning og som heller ikke følger offentlig godkjente læreplaner, må ha et undervisningsopplegg på minst 20 timer per uke for å gi rett til støtte. Når utdanningen tilbys komprimert, er kravet minst seks undervisningstimer per uke. Det gis støtte til opplegg i regi av oppfølgingstjenesten i fylkeskommunen når undervisningsopplegget er på mer enn en tredjedel av timetallet for et kurs.

§ 7-2. Deltidsutdanning og undervisningsopplegg

Det gis støtte til deltidsutdanning som omfatter minst 50 prosent av undervisningsopplegget i fulltidsutdanning.

Videregående opplæring som følger offentlig godkjente læreplaner, må ha et undervisningsopplegg på minst seks timer per uke.

Utdanning som ikke har status som høyere utdanning, og som heller ikke følger offentlig godkjente læreplaner, må ha et undervisningsopplegg på minst 10 timer per uke. Når utdanningen tilbys komprimert, er kravet minst seks undervisningstimer per uke.

§ 7-3. Studiebelastning og beregning av støtte

Støtte gis ut fra søkerens studiebelastning.

Ved deltidsutdanning blir støttebeløpet regnet til halvparten, to tredjedeler eller tre fjerdedeler av støttebeløpet til fulltidsutdanning.

Ved kombinasjon av utdanninger gis det ikke støtte til mer enn fulltids studiebelastning.

§ 7-4. Krav til varighet

Utdanning som er godkjent etter § 4-1, må vare i minst ett semester.

Det gis støtte til søker som tar utdanning med kortere varighet enn ett semester, når utdanningen har sammenheng med søkerens yrke eller tidligere utdanning.

§ 7-5. Nettstudier

Det gis støtte til utdanning som er tilrettelagt som nettstudier ved et norsk lærested, og som gir godkjent kompetansegivende utdanning. Utdanningen må være lagt opp med oppfølging fra lærestedet hvert semester. Utdanning som blir tilbudt gjennom nettskole, må være godkjent etter § 4-1.

Lærestedet har ansvar for å dokumentere omfanget av utdanningen.

§ 7-6. Grunnskoleopplæring

Det gis støtte til grunnskoleopplæring som søkeren har rett til etter opplæringsloven § 4A-1 når opplæringen er lagt opp med organisert undervisning ved et lærested.

Kapittel 8. Hvor lang tid det gis støtte**§ 8-1. Normert tid**

Det gis støtte i en periode tilsvarende normert tid for utdanningen.

Det godtas tidsbruk ut over normert tid dersom søkeren, etter at vedkommende første gang mottok utdanningsstøtte etter tredje del, har fullført mer utdanning enn normert eller tatt utdanning uten støtte fra Lånkassen. Perioden er begrenset oppover til ett år.

§ 8-2. Tidsramme for støtte etter annen del

Det gis støtte til vanlig videregående opplæring eller tilsvarende opplæring i utlandet så lenge søkeren har rett til opplæring etter opplæringsloven § 3-1.

Det gis støtte i opp til ett år til søker som får støtte etter § 15-1 første ledd bokstav c.

§ 8-3. Tidsramme for støtte etter tredje del

Det gis støtte i inntil åtte år til sammen til høyere utdanning, og til annen utdanning som ikke tas med rett etter opplæringsloven § 3-1.

Grunnskoleopplæring eller videregående opplæring som voksen søker tar med rett etter opplæringsloven § 4A-1 eller § 4A-3, inngår i beregningen av de åtte årene. Det gis støtte til grunnskoleopplæring etter opplæringsloven § 4A-1 i så lang tid som søkeren har denne retten, men likevel ikke ut over fire år.

Det gis støtte i opp til to år til utdanning ved folkehøyskole.

Det gis ikke støtte i mer enn åtte år selv om søkeren er forsinket. Det blir gjort unntak for søker som er forsinket på grunn av sykdom, på grunn av at søkeren har fått barn i utdanningsperioden, eller på grunn av funksjonshemming. Se § 9-3 andre ledd.

§ 8-4. Tidsramme for ph.d.-utdanning i utlandet

Grensen på åtte år utvides med inntil to år for søkere som tar ph.d.-utdanning i utlandet.

Det gis ikke støtte i mer enn ti år selv om søkeren blir forsinket. Det blir gjort unntak for søker som blir forsinket på grunn av sykdom, på grunn av at søkeren har fått barn i utdanningsperioden eller på grunn av funksjonshemming. Se § 9-3 andre ledd.

§ 8-5. Undervisningsår

Undervisningsåret blir regnet fra den datoen undervisningen starter og til den datoen undervisningen (inkludert eksamen) slutter. Utdanningsstøtte blir til vanlig gitt for ti måneder per undervisningsår, og støttebeløpet blir normalt utregnet på månedsbasis.

Det gis støtte for opptil ett undervisningsår om gangen.

§ 8-6. Utvidet støtteperiode

Etter søknad gis det støtte ut over ti måneder per undervisningsår når søkeren har undervisning som er fastsatt i utdanningsprogrammet eller studieprogrammet, eller når det er dokumentert at søkeren sparer inn på normert studietid. Undervisningsopplegget må vare i minst to uker.

§ 8-7. Utvidet støtteperiode for søkere med nedsatt funksjonsevne eller funksjonshemming

Søkere som dokumenterer at de på grunn av nedsatt funksjonsevne eller funksjonshemming ikke kan ha lønnet arbeid ved siden av utdanningen, får støtte i tolv måneder per undervisningsår. Dette gjelder søkere med støtte etter tredje del. Se også kapittel 47.

§ 8-8. Tidligere periode med støtte

Tidligere periode med støtte blir regnet med i det antallet år det kan gis støtte, selv om gjelden er betalt tilbake eller støtten er tilbakeført. Dersom hele støtten er tilbakeført innen utløpet av støtteperioden, regnes perioden ikke med.

§ 8–9. Støtteordninger i andre land

De tidsrammene som er fastsatt for tildeling av støtte, gjelder bare dersom søkeren ikke tidligere har fått støtte til utdanning fra støtteordninger i et annet land. Dersom søkeren har fått slik støtte, skal tidsrammene som er fastsatt under § 8–3 og § 8–4, reduseres tilsvarende.

Kapittel 9. Forsinkelse og avbrudd**§ 9–1. Faglige resultater og dokumentasjon**

Når søkeren har fått utdanningsstøtte for et undervisningsår, må faglige resultater for dette året kunne dokumenteres.

§ 9–2. Støtte ved forsinkelse

Dersom utdanningen varer ett år eller mer, og søkeren blir forsinket, gis det støtte så lenge søkeren ikke er forsinket ut over 60 studiepoeng eller tilsvarende i forhold til normert tid. For utdanning der faglige resultater ikke blir oppnådd gjennom studiepoeng eller tilsvarende, gis det støtte i inntil ett år utover normert tid.

Dersom søkeren blir forsinket ut over grensen i første ledd, må søkeren ta igjen forsinkelsen uten støtte fra Lånekassen. Ny støtte gis fra semesteret etter at forsinkelse som overstiger grensen er tatt inn.

§ 9–3. Støtte ved forsinkelse ut over grensen i § 9–2

Ved forsinkelse ut over 60 studiepoeng eller tilsvarende, eller i mer enn ett år, kan Lånekassen i særlige tilfeller gi støtte. Dette gjelder blant annet søker som er forsinket på grunn av sykdom, på grunn av at han eller hun har fått barn i utdanningsperioden, eller på grunn av funksjonshemming.

Med funksjonshemming menes at søkeren har nedsatt funksjonsevne, og er funksjonshemmet i studiesituasjonen fordi læringsmiljøet eller studiesituasjonen ved lærestedet ikke er tilpasset søkerens nedsatte funksjonsevne. Forholdet må dokumenteres. Se også § 47–2.

§ 9–4. Avbrutt utdanning

En utdanning det er gitt støtte til, regnes som avbrutt hvis utdanningen ikke er fullført. Ved støtte til ny utdanning regnes den avbrutte utdanningen som forsinkelse i utdanningen.

Dersom hele støttebeløpet er betalt tilbake innen utløpet av støtteperioden, regnes perioden ikke med i antall år det kan gis støtte, se § 8–2 og § 8–3.

§ 9–5. Støtte ved avbrutt utdanning i undervisningsåret

Søker som avbryter en utdanning før støtten er utbetalt, kan få støtte fram til avbruddet dersom utdanningen har vart i minst tre måneder. Søker som avbryter utdanningen etter at støtten er utbetalt, kan beholde den støtten som er gitt for tiden fram til avbruddet. Se § 12–3 og § 13–1.

Kapittel 10. Støtte fra andre, ny støtte etter tidligere ettergivelse**§ 10–1. Offentlige trygdeordninger**

Søker som får støtte fra offentlige trygdeordninger, får redusert utdanningsstøtte fra Lånekassen, se § 17–4, § 18–3, § 22–1 og § 29–2.

§ 10–2. Søker som bor i institusjon eller avtjener verneplikt

Søker som bor i institusjon og får oppholdet dekket av det offentlige, får ikke utdanningsstøtte fra Lånekassen. Dette gjelder også søker som avtjener militær eller sivil verneplikt. Søker med rett til videregående opplæring etter opplæringsloven § 3–1 som bor i institusjon, kan likevel få stipend til nødvendig utstyr etter § 16–2 når dette ikke dekkes av fylkeskommunen eller andre offentlige ordninger.

§ 10–3. Søker som er forsørget av barnevernet

Søker som er forsørget av barnevernet, får støtte fra Lånekassen dersom det er dokumentert at vedkommende bor utenfor fosterhjem eller barnevernsinstitusjon, og kommunens ytelser som skal dekke dette, er lavere enn Lånekassens satser. For søker som får støtte etter annen del, gjelder ikke vilkårene i § 17–2.

Søker som er forsørget av barnevernet, kan likevel få stipend til nødvendig individuelt utstyr etter § 16–2 og til delvis dekning av skolepenger etter kapittel 46. Søker som er forsørget av barnevernet, får lån til dekning av skolepenger etter § 20–2 eller § 31–1, dersom dette ikke er dekket av kommunen. Dette gjelder selv om søkeren bor i fosterhjem eller barnevernsinstitusjon.

Søker som er forsørget av barnevernet, og som tar høyere utdanning eller annen utdanning som er omfattet av tredje del, kan få støtte fra Lånekassen selv om han eller hun bor i fosterhjem eller barnevernsinstitusjon. Støtte tildeles etter samme regelverk som for søkere som bor sammen med foreldrene, se kapittel 26.

§ 10–4. Samtidig støtte fra norske og utenlandske offentlige støtteordninger

Utenlandsk statsborger som får støtte til et utdanningsprogram i Norge eller i utlandet gjennom Norad, Erasmus Mundus, The Norwegian Program for Development, Research and Education (NUFU) eller andre tilsvarende støtteordninger, får ikke utdanningsstøtte fra Lånekassen.

Søker som får utdanningsstøtte fra offentlige støtteordninger i et annet land, får ikke utdanningsstøtte fra Lånekassen. Det gjøres unntak dersom støtteordningen bare omfatter skolepenger.

§ 10-5. Ny støtte etter ettergivelse

Låntaker som har fått ettergitt lån på grunn av uforhet etter forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter kapittel 15, og som søker om ny støtte, må sende inn dokumentasjon på at helsesituasjonen har bedret seg slik at søkeren kan gå tilbake til arbeidslivet når utdanningen er gjennomført.

Dersom vedtaket om ettergivelse er fattet for mindre enn ti år siden, blir det opphevet når søkeren får ny støtte.

Kapittel 11. Fordeling, utbetaling og eventuell annullering av tildelt støttebeløp**§ 11-1. Låneavtale, gjeldsbrev eller stipendmelding**

Støttemottakerne får låneavtale, gjeldsbrev eller stipendmelding for støtten.

Låneavtalen, gjeldsbrevet eller stipendmeldingen skal signeres av støttemottakeren. Dersom støttemottakeren er mindreårig, skal låneavtalen, gjeldsbrevet eller stipendmeldingen i tillegg signeres av støttemottakerens verge.

Ved signaturen erkjennes en gjeld som omfatter det som er tildelt som lån for den aktuelle perioden, i tillegg til eventuelt tidligere lån.

Låneavtalen, gjeldsbrevet eller stipendmeldingen kan ikke signeres ved fullmakt.

§ 11-2. Vilkår om konto i norsk bank

Søkeren må ha egen konto i norsk bank (kontonummer på 11 siffer).

§ 11-3. Utbetaling av støtte

Ved månedlig utbetaling blir beløpene for den aktuelle perioden normalt overført den 15. i hver måned til søkerens konto. Overføring av støttebeløpet til søkerens konto forutsetter at låneavtalen, gjeldsbrevet eller stipendmeldingen er signert og mottatt i Lånekassen, se § 11-1.

For søkere som tar utdanning i Norge, blir støttebeløpet normalt fordelt med månedlige utbetalinger over hele støtteperioden.

For søkere som får støtte etter annen del, inkluderer den første utbetalingen i hvert halvår 10 prosent av støttebeløpet for resten av halvåret. Stipend til dekning av nødvendig individuelt utstyr utbetales sammen med den første støtteterminen i undervisningsåret.

For søkere som får støtte etter tredje del, inkluderer den første utbetalingen 25 prosent av støttebeløpet for resten av halvåret.

Dersom det gis lån til skolepenger, blir det utbetalt sammen med den første støtteterminen hvert halvår.

Dersom det minste ordinære månedsbeløpet til utbetaling er mindre enn kr 500, blir støtten utbetalt samlet hvert halvår.

Ved utdanning i utlandet blir støttebeløpet utbetalt hvert halvår.

Dersom det gis skolepengestøtte til utdanning i utlandet, blir denne utbetalt hvert halvår med mindre det blir dokumentert at lærestedet krever hele beløpet innbetalt ved oppstart i undervisningsåret.

§ 11-4. Endring i søkerens situasjon

Dersom søkerens situasjon endrer seg i støtteperioden, og søkeren ikke lenger oppfyller vilkårene for tildelt støtte, kan Lånekassen stoppe utbetalingene for resten av perioden og annullere resttildelingen. Det gjelder blant annet når støttemottakeren

- a) avbryter utdanningen og ikke lenger har rett til støtte, eller
- b) misligholder pliktene sine mot Lånekassen, se kapittel 13.

§ 11-5. Tidsfrist for innsending av signert låneavtale, gjeldsbrev eller stipendmelding og gyldig kontonummer

Dersom låneavtalen, gjeldsbrevet eller stipendmeldingen ikke er signert og mottatt i Lånekassen når undervisningsåret eller kurset er avsluttet, blir tildelingen annullert, og søknaden blir ikke behandlet på nytt.

Det samme gjelder dersom søkeren er bedt om å sende inn gyldig kontonummer og dette ikke er mottatt i Lånekassen innen den samme fristen.

Kapittel 12. Opplysningsplikt**§ 12-1. Søkerens opplysningsplikt**

Søkeren plikter å gi riktige og fullstendige opplysninger til Lånekassen.

Søkeren plikter straks å melde fra om endringer i forhold til det som ble opplyst i søknaden, og om avbrudd i utdanningen.

§ 12-2. Kontroll av opplysninger

Lånekassen kan kontrollere at opplysningene fra søkeren er riktige. Lånekassen kan også hente inn opplysninger om søkeren direkte fra lærestedet, Skatteetaten, NAV og andre, jf. forskrift om innhenting av opplysninger.

§ 12-3. Nye opplysninger og endring av støttebeløp

Dersom nye opplysninger viser at det tildelte støttebeløpet må reduseres, kan Lånekassen gjøre om stipend til lån og kreve tilbakebetaling, se også kapittel 13.

Kapittel 13. Uberettiget tildelt støtte og mislighold

§ 13–1. Brutt opplysningsplikt

Dersom en søker forsettlig eller uaktsomt har brutt opplysningsplikten etter § 12–1, og dermed har fått eller forsøkt å få utbetalt eller godskrevet støtte som vedkommende ikke har rett til, kan Lånekassen nekte mer støtte, gjøre uberettiget mottatt stipend om til lån, kreve støttebeløpet tilbakebetalt og regne renter av lånet i utdanningstiden. Hele gjelden kan bli oppsagt, og søkeren kan miste retten til betalingslettelse og ettergivelse.

Ved vurderingen av misligholdet legges det i hovedsak vekt på hvor lenge misligholdet har pågått og på størrelsen av uberettiget mottatt støtte.

§ 13–2. Misligholdte betalingsforpliktelser

Dersom en søker har misligholdt betalingsforpliktelsene sine etter forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån, kan Lånekassen gi avslag på søknad om støtte til ny utdanning.

Kapittel 14. Søknadsfrister

§ 14–1. Frist for å søke om støtte

Frist for søknad om støtte for høsten 2012 er 15. november 2012. For kurs i høstsemesteret som starter 1. november 2012 eller senere, er fristen 15. mars 2013.

Frist for søknad om støtte for våren 2013 er 15. mars 2013. Fristen gjelder ikke for kurs som starter 1. mars 2013 eller senere.

Søknad om støtte må ha kommet inn til Lånekassen innen de nevnte fristene.

Søknadsfristene 15. november 2012 og 15. mars 2013 gjelder ikke for lærlinger og lærekandidater.

Søknader som kommer inn etter at undervisningsåret eller kurset er avsluttet, blir ikke behandlet. Dette gjelder også for lærlinger og lærekandidater.

§ 14–2. Frist for å sende inn opplysninger

Søker som er bedt om å sende inn opplysninger, må sende inn disse opplysningene før undervisningsåret eller kurset er avsluttet eller så snart de er tilgjengelige, for å få søknaden behandlet.

Opplysninger om endringer som kommer inn til Lånekassen etter 15. november 2012, vil ikke kunne føre til ny behandling for semesteret. Det samme gjelder for fristen 15. mars 2013.

§ 14–3. Foreldrestipend

Dersom søknaden gjelder foreldrestipend etter kapittel 43, må søknaden være kommet inn senest tolv måneder etter fødselen eller omsorgsovertakelsen.

§ 14–4. Sykestipend

Dersom søknaden gjelder sykestipend etter kapittel 44, må søknaden være kommet inn senest seks måneder etter at undervisningsåret eller kurset er avsluttet.

§ 14–5. Unntak fra frister ved særlige forhold

Lånekassen kan gjøre unntak fra fristene hvis særlige forhold gjør at søknadsfristene ikke kan bli overholdt.

Annen del. Støtte til søker som har rett til videregående opplæring

Kapittel 15. Hvem som er omfattet av annen del

§ 15–1. Hvem annen del gjelder for

Annen del gjelder for

- søker som tar videregående opplæring som vedkommende har rett til etter opplæringsloven § 3–1
- søker som tar opplæring tilsvarende vanlig videregående opplæring utenfor Norge, og som har rett til opplæring etter opplæringsloven § 3–1
- søker som tar ulike kurs med repetisjon av fag fra grunnskolen, som forberedelse for opptak i videregående opplæring når søkeren har rett til videregående opplæring etter opplæringsloven § 3–1
- søker som tar kurs i regi av oppfølgingstjenesten i fylkeskommunen, se § 7–1.

For søker som tar høyere utdanning, fagskoleutdanning, folkehøyskole og andre utdanninger som er godkjent etter § 4–1, gjelder reglene i tredje del.

Kapittel 16. Grunnstipend og utstyrsstipend

§ 16–1. Behovsprøvd grunnstipend

Det gis et behovsprøvd grunnstipend på inntil kr 1 980 per måned.

§ 16–2. Stipend til nødvendig individuelt utstyr (utstyrsstipend)

Det gis et stipend per undervisningsår til individuelt utstyr som er nødvendig i opplæringen. Stipendet gis etter tre satser avhengig av utdanningsprogram.

<i>Kr 910</i>	<i>Kr 2 020</i>	<i>Kr 2 910</i>
Studiespesialisering	Naturbruk	Idrettsfag
Musikk, dans og drama	Bygg- og anleggsteknikk	Design og håndverk
Helse- og sosialfag	Teknikk og industriell produksjon	Restaurant- og matfag
Elektrofag		
Medier og kommunikasjon		
Service og samferdsel		

Stipendet utbetales sammen med første støttetermin. Søkere som bytter utdanningsprogram i løpet av et undervisningsår, får beholde det stipendet som allerede er utbetalt. Dersom det nye utdanningsprogrammet har høyere sats, utbetales differansen mellom de to satsene.

Stipendet gis ikke til lærlinger og lærekandidater.

Kapittel 17. Bostipend

§ 17-1. Ikke-behovsprøvd bostipend

Det gis bostipend som tilskudd til bokostnader med kr 3 920 per måned når søkeren oppfylder vilkårene i § 17-2. Bostipendet blir ikke behovsprøvd etter kapittel 21 og 22.

§ 17-2. Vilkår for bostipend

Søker som ikke bor hos foreldrene, får bostipend når avstanden mellom foreldrehjemmet og skolen er 40 km eller mer, eller reisetiden er tre timer eller mer samlet per dag.

Bostipend kan også gis når søkeren må bo utenfor foreldrehjemmet på grunn av andre særlige forhold av personlig eller sosial karakter.

§ 17-3. Unntak for søker som er gift eller forsørger barn

Søker som er gift eller har barn å forsørge og bor sammen med barnet, får bostipend selv om han eller hun bor hos foreldrene.

§ 17-4. Unntak for søker som mottar offentlig stønad

Bostipend gis ikke til søker som mottar overgangsstonad, uførepensjon, arbeidsavklaringspenger eller andre stønader som er ment å dekke boutgifter.

Kapittel 18. Reisestipend

§ 18-1. Reisestipend i Norge og Norden

Det gis reisestipend til tre reiser tur-retur for et helt skoleår (ti måneder) mellom foreldrehjemmet i Norge og skolestedet. Stipendet blir gitt 1 030 per skoleår som søkeren må dekke selv. Reisestipendet blir beregnet per måned.

Søker som bor i foreldrehjemmet, får ikke reisestipend.

Søker som får støtte til utdanning gjennom nettskole etter § 7-5, får reisestipend når det er lagt inn obligatorisk klasseromsundervisning som en del av opplegget.

§ 18-2. Reisestipend i land utenfor Norden

Det gjelder særlige regler for tilskudd til reiser til land utenfor Norden, se kapittel 42.

§ 18-3. Søker som får støtte fra folketrygden eller andre ordninger

Det gis ikke reisestipend til søker som får støtte til reiser gjennom folketrygden eller andre ordninger.

Kapittel 19. Forsørgerstipend

§ 19-1. Vilkår og satser for forsørgerstipend

Søker får forsørgerstipend for egne eller ektefelles barn født i 1997 og senere, som søkeren bor sammen med. Det gis forsørgerstipend bare for barn som bor sammen med søkeren minst 40 prosent av tiden.

Det gis forsørgerstipend med opptil kr 1 490 per måned for hvert av de to første barna, og opptil kr 970 per måned for hvert barn flere enn to.

Forsørgerstipendet til gift søker blir redusert med 60 prosent av ektefellens bruttoinntekt over kr 27 540 per måned.

Forsørgerstipendet blir ikke behovsprøvd etter kapittel 21.

Kapittel 20. Lån

§ 20-1. Satser for lån og behovsprøving av lånet

Det gis lån på inntil kr 1 380 per måned for søker som har rett til bostipend, se § 17-2. For søker som ikke har rett til bostipend, gis det lån på inntil kr 2 740 per måned.

Tabellen i § 21-8 viser lånesatsene som er fastsatt ut fra fradraget for forsørgerinntekt og antall søsken født i 1994 eller senere.

For søker som er gift eller har barn å forsørge og bor sammen med barnet, gis det et lån på inntil kr 1 380 per måned. Lånet blir ikke behovsprøvd mot økonomien til forsørgerne.

§ 20–2. *Lån til skolepenger*

Det gis lån til skolepenger, avgrenset til kr 23 680 per skoleår. Det gis bare støtte til skolepenger som søkeren faktisk betaler. Det gis ikke lån til skolepenger dersom disse er dekket av andre.

Kapittel 21. Behovsprøving mot økonomien til forsørgerne

§ 21–1. *Behovsprøving av stipend*

Grunnstipendet blir redusert ved behovsprøving etter den samlede inntekten og formuen til forsørgerne. Når fradraget skal regnes ut, bruker Lånekassen alminnelig inntekt og nettoformue ved skattelikningen for 2010. Inntekt og formue i utlandet eller på Svalbard, som ikke er med i likningen, skal også regnes med. Se § 21–8.

Det ses bort fra formue og inntekt som består av erstatnings- og forsikringsutbetaling som følge av kritisk sykdom eller personskafe på forsørger. Søkeren må dokumentere inntekts- og formuesforholdet.

§ 21–2. *Ny beregning ved lavere inntekt enn i 2010*

Blir det dokumentert at brutto inntekt og formue til forsørgerne i skoleåret er lavere enn i inntektsåret 2010, tar Lånekassen hensyn til det. Inntekten beregnes med utgangspunkt i skattereglene. Det tas ikke hensyn til en vanskelig økonomisk situasjon på grunn av økte utgifter.

§ 21–3. *Unntak ved særlig tyngende sosiale grunner*

Lånekassen ser helt eller delvis bort fra inntekten og formuen til forsørgerne når det er dokumentert at søkeren ikke kan få tilskudd fra dem av særlig tyngende sosiale grunner, og det ellers er rimelig. Normalt tas det ikke hensyn til endrede økonomiske forhold på grunn av husbygging, kjøp av bolig o.l.

Lånekassen ser bort fra inntekten når forsørgerne er i frivillig eller tvungen gjeldsordning.

§ 21–4. *Foreldre som ikke bor sammen*

Dersom foreldrene ikke bor sammen bruker Lånekassen likningstallene til den/de av foreldrene som søkeren bor hos eller bodde hos sist.

Ved delt bosted, det vil si at søkeren bor minst 40 prosent av tiden sammen med hver av foreldrene, legges halvparten av den samlede inntekten og formuen til forsørgerne til grunn.

§ 21–5. *Unntak fra behovsprøving mot steforeldre*

Når søkeren bor utenfor foreldrehjemmet, ser Lånekassen bort fra inntekten og formuen til stemor eller stefar når det er lagt fram opplysninger som gjør det rimelig.

§ 21–6. *Unntak for visse søkere*

For søker som er gift eller har barn å forsørge og bor sammen med barnet, blir ikke grunnstipendet behovsprøvd.

§ 21–7. *Formue over kr 909 880*

Av forsørgerens formue over kr 909 880 blir det regnet 10 prosent som tillegg til inntekten.

§ 21–8. *Frdrag og lånesats*

Tabellen viser fradrag og lånesats etter forsørgerens inntekt og tallet på søsken født i 1994 eller senere. Inntekten blir satt lik alminnelig inntekt ved skattelikningen i 2010 med eventuelle tillegg etter § 21–7. Inntekten blir avrundet ned til nærmeste hele 1 000 kroner.

Inntekt i 1 000 kr og antall barn som blir forsørget (søker og ev. søsken)

<i>1 barn</i>	<i>2 barn</i>	<i>3 barn</i>	<i>4 barn</i>	<i>5 barn</i>	<i>Frdrag i kr per måned</i>	<i>Lånesats hjemme- boer</i>	<i>Lånesats borteboer</i>
0–265	0–277	0–289	0–301	0–313	0	2 740	1 380
266–270	278–282	290–294	302–306	314–318	50	2 740	1 380
271–275	283–287	295–299	307–311	319–323	100	2 740	1 380
276–280	288–292	300–304	312–316	324–328	150	2 740	1 380
281–285	293–297	305–309	317–321	329–333	200	2 740	1 380
286–290	298–302	310–314	322–326	334–338	250	2 740	1 380
291–295	303–307	315–319	327–331	339–343	300	2 740	1 380
296–300	308–312	320–324	332–336	344–348	350	2 740	1 380
301–305	313–317	325–329	337–341	349–353	400	2 740	1 380
306–310	318–322	330–334	342–346	354–358	450	2 740	1 380
311–315	323–327	335–339	347–351	359–363	500	2 740	1 380
316–320	328–332	340–344	352–356	364–368	550	2 740	1 380
321–325	333–337	345–349	357–361	369–373	600	2 740	1 380
326–330	338–342	350–354	362–366	374–378	650	2 740	1 380
331–335	343–347	355–359	367–371	379–383	700	2 690	1 320

<i>1 barn</i>	<i>2 barn</i>	<i>3 barn</i>	<i>4 barn</i>	<i>5 barn</i>	<i>Fradrag i kr per måned</i>	<i>Lånesats hjemme- boer</i>	<i>Lånesats borteboer</i>
336–340	348–352	360–364	372–376	384–388	750	2 640	1 270
341–345	353–357	365–369	377–381	389–393	800	2 590	1 220
346–350	358–362	370–374	382–386	394–398	850	2 490	1 120
351–355	363–367	375–379	387–391	399–403	900	2 390	1 020
356–360	368–372	380–384	392–396	404–408	950	2 290	920
361–365	373–377	385–389	397–401	409–413	1 000	2 190	820
366–370	378–382	390–394	402–406	414–418	1 050	2 090	720
371–375	383–387	395–399	407–411	419–423	1 100	1 990	620
376–380	388–392	400–404	412–416	424–428	1 200	1 940	570
381–385	393–397	405–409	417–421	429–433	1 300	1 890	520
386–390	398–402	410–414	422–426	434–438	1 400	1 840	470
391–395	403–407	415–419	427–431	439–443	1 500	1 790	420
396–400	408–412	420–424	432–436	444–448	1 600	1 740	370
401–405	413–417	425–429	437–441	449–453	1 750	1 740	370
406–410	418–422	430–434	442–446	454–458	1 900	1 740	370
411–415	423–427	435–439	447–451	459–463	2 050	1 740	370
416–420	428–432	440–444	452–456	464–468	2 200	1 620	250
421–425	433–437	445–449	457–461	469–473	2 350	1 470	130
426–430	438–442	450–454	462–466	474–478	2 500	1 320	10
431–435	443–447	455–459	467–471	479–483	2 650	1 170	0
436–440	448–452	460–464	472–476	484–488	2 800	1 020	0
441–445	453–457	465–469	477–481	489–493	2 950	870	0
446–450	458–462	470–474	482–486	494–498	3 100	720	0
451–455	463–467	475–479	487–491	499–503	3 250	570	0
456–460	468–472	480–484	492–496	504–508	3 400	420	0
461–465	473–477	485–489	497–501	509–513	3 550	270	0
466–470	478–482	490–494	502–506	514–518	3 700	120	0
OSV.	OSV.	OSV.	OSV.	OSV.	OSV.	OSV.	OSV.

Kapittel 22. Behovsprøving mot egen økonomi

§ 22-1. Lærlinglønn og trygde- og pensjonsytelser

Grunnstipend og forsørgerstipend etter kapittel 16 og 19 blir redusert på grunnlag av lærlinglønn og trygde- og pensjonsytelser i søknadsperioden.

Av slik inntekt går 60 prosent av bruttobeløpet til fradrag. Dersom inntekten varierer, blir gjennomsnittlig månedsinntekt per semester brukt.

Det ses bort fra barnepensjon som søkeren får når en av eller begge foreldrene er døde.

Lån tildeles uten behovsprøving etter søkerens egen økonomi.

§ 22-2. Kommunal og statlig bostøtte samt grunnstønad fra folketrygden

Kommunal eller statlig bostøtte og støtte fra folketrygden som skal dekke ekstra utgifter på grunn av sykdom, skade eller lyte, påvirker ikke støttebeløpet.

§ 22-3. Rekkefølgen stipendene reduseres i

Ved behovsprøving reduseres først grunnstipendet, deretter forsørgerstipendet.

Kapittel 23. Minstebeløp

§ 23-1. Minstebeløp for lån og stipend

Det gis ikke lån på under kr 50 eller bare stipend på under kr 20 per måned.

Tredje del. Støtte til søker i høyere utdanning og søker i fagskoleutdanning, folkehøyskole og annen utdanning som ikke er omfattet av opplæringsloven § 3-1

Kapittel 24. Hvem som er omfattet av tredje del

§ 24-1. Hvem tredje del gjelder for

Tredje del gjelder søker som tar høyere utdanning, fagskoleutdanning, folkehøyskole og andre utdanninger som er godkjent etter § 4-1, og som ikke er omfattet av forskriftens annen del, se § 15-1.

Kapittel 25. Basisstøtte

§ 25–1. Basisstøtte

Det gis opp til kr 9 250 per måned i basisstøtte.

Basisstøtten gis som lån. En del av lånet kan bli gjort om til utdanningsstipend etter vilkårene i kapittel 26 og 27, og stipendet blir behovsprøvd etter vilkårene i kapittel 29.

Kapittel 26. Utdanningsstipend

§ 26–1. Omgjøring av lån til behovsprøvd utdanningsstipend

Søker som ikke bor sammen med foreldrene, får inntil 40 prosent av basisstøtten gjort om til utdanningsstipend på grunnlag av fullført utdanning.

§ 26–2. Søker som bor sammen med foreldrene

Søker som bor sammen med foreldrene, får ikke lån gjort om til utdanningsstipend.

Søker blir ansett for å bo sammen med foreldrene når:

- søker bor i samme hus som foreldrene. Det gjøres unntak hvis søkeren og foreldrene bor i hver sin boenhet i et hus med mer enn fire selvstendige og klart atskilte boenheter
- søker bor i boenhet som hører til huset der foreldrene bor.

Søker som er gift eller har barn å forsørge og bor sammen med barnet, får lån gjort om til utdanningsstipend selv om vedkommende bor sammen med foreldrene.

Kapittel 27. Omgjøring av lån til utdanningsstipend

§ 27–1. Vilkår om gjennomført utdanning

Ved utdanning der faglige resultater blir oppnådd gjennom studiepoeng eller tilsvarende, blir lån gjort om til utdanningsstipend for hvert studiepoeng eller tilsvarende som søkeren oppnår. Lån kan bli gjort om til stipend for opptil 60 studiepoeng eller tilsvarende per undervisningsår.

Ved annen utdanning blir lån gjort om til utdanningsstipend når utdanningen eller kurset er bestått.

For søker i eksamensfri utdanning blir lån gjort om til utdanningsstipend når hele utdanningen er fullført.

§ 27–2. Utvidet rett til omgjøring av lån til utdanningsstipend

Selv om vilkåret om fullført utdanning ikke er oppfylt, får søker som ikke bor sammen med foreldrene lån gjort om til utdanningsstipend for semestre der søkeren

- har fått foreldrestipend, se kapittel 43
- har fått sykestipend, se kapittel 44
- er blitt forsinket på grunn av funksjonshemming, se § 9–3 andre ledd, eller
- har hatt tillitsverv på fulltid i minst tre måneder i landsomfattende elev- eller studentorganisasjon, eller i tilknytning til utdanningsinstitusjon eller studentsamskipnad.

§ 27–3. Beregningsmåte og rekkefølge

Lån som kan omgjøres til utdanningsstipend, gis bare til søker som ikke bor sammen med foreldrene. Søker som bor sammen med foreldrene, får lån som ikke kan omgjøres til utdanningsstipend. Se § 26–1 og § 26–2.

Når søkeren har bestått utdanning, blir lån gjort om til utdanningsstipend for det antall studiepoeng eller tilsvarende som eksamen gir uttelling for.

Omgjøringen gis for de siste semestrene først, regnet fra semesteret hvor eksamen er avlagt.

§ 27–4. Omgjøring av lån til utdanningsstipend for tidligere og senere perioder

Dersom søkeren fullfører mer utdanning enn normert, eller tar utdanning uten støtte, blir lån for tidligere perioder gjort om til stipend dersom søkeren ikke har fått fullt utdanningsstipend for disse periodene. Se også § 27–6.

Dersom søkeren fullfører mer utdanning enn normert, eller tar utdanning uten støtte, og tidligere har fått fullt utdanningsstipend, gis utdanningsstipend for senere perioder med støtte der de faglige vilkårene for å gjøre om lån til utdanningsstipend ikke er oppfylt. Se også § 27–7.

Søkere som bor sammen med foreldrene i perioden de består utdanning, får omgjort lån til utdanningsstipend for tidligere eller senere perioder hvor de ikke har fått fullt utdanningsstipend, såfremt øvrige vilkår for omgjøring er oppfylt, se § 26–1, § 26–2, § 27–1 og § 27–5.

§ 27–5. Vilkår om lån i Lånekassen på omgjøringstidspunktet

Det er en forutsetning for å få omgjort lån til utdanningsstipend at søkeren har lån i Lånekassen på omgjøringstidspunktet.

§ 27–6. Tidsbegrensning for omgjøring av lån til utdanningsstipend for tidligere perioder

Lån kan bli gjort om til utdanningsstipend etter kapittel 26 og 27 i opp til åtte år tilbake i tid, regnet fra det tidspunktet hvor Lånekassen mottar de endelige eksamensresultatene fra søkeren. Se § 27–4 første ledd.

§ 27–7. Tidsbegrensning framover i tid for omgjøring av lån til utdanningsstipend

Lån kan bli gjort om til utdanningsstipend etter kapittel 26 og 27 i opp til åtte år framover i tid, regnet fra det semesteret eksamen er tatt. Se § 27–4 andre ledd.

Kapittel 28. Forsørgerstipend

§ 28-1. *Vilkår og satser for forsørgerstipend*

Søker får i tillegg til basisstøtten et behovsprøvd forsørgerstipend for egne og ektefelles barn født i 1997 og senere, som søkeren bor sammen med. Det gis forsørgerstipend bare for barn som bor sammen med søkeren minst 40 prosent av tiden.

Det gis forsørgerstipend med opptil kr 1 490 per måned for hvert av de to første barna, og opptil kr 970 per måned for hvert barn flere enn to.

Kapittel 29. Behovsprøving av utdanningsstipend og forsørgerstipend

§ 29-1. *Person- og kapitalinntekt*

Utdanningsstipend og forsørgerstipend kan bli redusert på grunnlag av inntekten til søkeren. Har søkeren en person- og kapitalinntekt over kr 145 400 ved skattelikningen for 2012 og/eller over kr 151 216 ved skattelikningen for 2013, blir stipendene redusert med fem prosent per måned av inntekt over grensen. Inntekt opptjent på Svalbard blir også regnet med.

Dersom søkeren følger et utdanningsopplegg som har varighet på sju måneder eller mindre i et kalenderår, og vedkommende bare får støtte til dette opplegget, blir inntektsgrensen hevet til kr 363 501 for 2012 og kr 378 041 for 2013.

§ 29-2. *Personinntekt i form av trygd eller pensjonsytelser*

For søker som mottar trygd eller pensjonsytelser, blir stipendet redusert med fem prosent per måned av trygd eller pensjonsytelser over kr 77 798 ved skattelikningen for 2012 og/eller kr 80 910 ved skattelikningen for 2013.

Dersom søkeren følger et utdanningsopplegg som har en varighet på sju måneder eller mindre i et kalenderår, og vedkommende bare får støtte til dette opplegget, blir grensen hevet til kr 218 100 for 2012 og kr 226 824 for 2013.

§ 29-3. *Formue*

Utdanningsstipend og forsørgerstipend kan bli redusert på grunnlag av formue. Skattelikningen for det året søkeren har fått støtte, blir lagt til grunn. Formue på Svalbard blir også regnet med.

Enslig søker får redusert stipendene med to prosent per måned av beløp over kr 330 789 i formue for 2012 og kr 344 021 i formue for 2013.

Gift søker får redusert stipendene med én prosent per måned av beløp over kr 635 308 i formue for 2012 og kr 660 721 i formue for 2013. For gift søker legges formuen til søkeren og ektefellen sammen.

§ 29-4. *Behovsprøving av forsørgerstipend mot ektefelles person- og kapitalinntekt*

Forsørgerstipendet til gift søker blir redusert med fem prosent per måned av ektefellens person- og kapitalinntekt over kr 328 087 ved skattelikningen for 2012 og kr 341 210 ved skattelikningen for 2013.

§ 29-5. *Ektefelles særerie*

Det ses ikke bort fra formue som ektefellen til søkeren har i særerie.

§ 29-6. *Barns formue*

Det ses bort fra barns formue dersom den forvaltes av Overformynderiet. Ved formue under grensen for beløp som skal forvaltes av Overformynderiet, må det dokumenteres at formuen faktisk tilhører søkerens barn.

§ 29-7. *Erstatnings- og/eller forsikringsutbetaling*

Det ses bort fra formue og inntekt som består av erstatnings- og forsikringsutbetaling som følge av kritisk sykdom eller personskafe på søkeren. Det ses også bort fra tilsvarende formue og inntekt for søkerens ektefelle.

Søkeren må dokumentere inntekts- og formuesforholdet.

§ 29-8. *Trygdefinansiert bil*

Det ses bort fra formue som består av bil finansiert gjennom folketrygden.

Dersom søkeren eier en dyrere bil enn det NAV har vurdert at det er behov for som følge av funksjonshemmingen, skal det behovsprøves mot den overskytende delen av bilens likningsverdi.

Søkeren må dokumentere formuesforholdet og NAVs vurdering av behovet.

Det ses også bort fra tilsvarende formue for søkerens ektefelle.

§ 29-9. *Tidspunkt for behovsprøving*

Fradragene regnes ut på etterskudd når likningen foreligger.

§ 29-10. *Rekkefølgen stipendene reduseres i*

Fradrag blir først gjort i utdanningsstipendet, deretter i forsørgerstipendet. For mye tildelt stipend blir gjort om til lån.

Kapittel 30. Reisestipend

§ 30–1. Reisestipend i Norge og Norden

Søker som ikke bor sammen med foreldrene, og som er født i 1987 eller senere, får tilskudd til to reiser tur-retur for et helt undervisningsår (ti måneder) mellom registrert hjemsted (i Folkeregisteret etter lov om folkeregistrering) i Norge og skolestedet.

Tilskuddet blir gitt som stipend etter satsene til Lånkassen. Det blir gjort et fradrag på kr 2 120 per undervisningsår som søkeren må dekke selv. Reisestipend blir beregnet per måned. Maksimalt reisestipend er kr 7 390 per undervisningsår.

Søker som får støtte til nettskole etter § 7–5, får reisestipend når det er lagt inn obligatorisk klasseromsundervisning som en del av opplegget.

§ 30–2. Reisestipend i utlandet

Det gjelder egne regler for reisestøtte til land utenfor Norden, se kapittel 42.

Det gis reisestipend til søkere som tar utdanning i utlandet og som ikke har registrert hjemsted i Norge, dersom søkeren har måttet melde utflytting fra Norge fordi studielandet krever det.

Kapittel 31. Støtte som bare gis som lån

§ 31–1. Støtte som bare gis som lån

Støtte til disse utgiftene gis bare som lån:

- a) skolepenger, inntil kr 56 740 per undervisningsår. Det gis støtte bare til skolepenger som søkeren faktisk betaler. Det gis ikke lån til skolepenger dersom disse er dekket av andre. For skolepenger til høyere utdanning i land utenfor Norden gjelder egne regler, se kapittel 41
- b) utgifter til reise når søkeren tar studieopphold i utlandet som er godkjent for støtte etter § 4–3
- c) støtte på inntil kr 4 080 per måned for søkere som er omfattet av ordningen med sommerterminer og søkere som tar forkurs til ingeniørutdanning sommeren 2012.

Kapittel 32. Minstebeløp

§ 32–1. Minstebeløp for lån

Det gis ikke lån under kr 50 per måned.

Fjerde del. Støtte til utdanning i land utenfor Norden

Kapittel 33. Statsborgerskap og tilknytning til Norge

§ 33–1. Hovedregel

Søkeren må som hovedregel være norsk statsborger for å få støtte til utdanning i land utenfor Norden.

§ 33–2. Utvidet rett for arbeidstakere fra EØS- eller EFTA-land og deres familiemedlemmer

Statsborger fra EØS- eller EFTA-land med status som arbeidstaker i Norge, har rett til utdanningsstøtte når utdanningen vedkommende tar har faglig sammenheng med arbeidet. Kravet om faglig sammenheng faller bort dersom vedkommende har blitt ufrivillig arbeidsledig på grunn av generelle endringer i arbeidsmarkedet.

Følgende medlemmer av EØS- eller EFTA-arbeidstakerens familie har rett til utdanningsstøtte på samme vilkår som norske statsborgere:

- a) ektefelle
- b) slektning i nedstigende linje av EØS- eller EFTA-arbeidstakeren og/eller EØS- eller EFTA-arbeidstakerens ektefelle. Slektingen må enten være under 21 år, eller bli forsørget av EØS- eller EFTA-arbeidstakeren og/eller dennes ektefelle, eller bo eller ha bodd sammen med EØS- eller EFTA-arbeidstakeren på et tidspunkt da han eller hun var arbeidstaker i Norge
- c) slektning i oppstigende linje av EØS- eller EFTA-arbeidstakeren og/eller vedkommendes ektefelle som blir forsørget av dem.

§ 33–3. EØS-borgere og familiemedlemmer til EØS-borgere med varig oppholdsrett

EØS-borger, eller familiemedlem til EØS-borger, som har varig oppholdsrett i Norge etter utlendingsloven § 115 eller § 116, har rett til utdanningsstøtte til utdanning i land utenfor Norden på samme vilkår som norske statsborgere.

§ 33–4. Unntak for annen utenlandsk statsborger

Utenlandsk statsborger som har rett til støtte til utdanning i Norge etter kapittel 2, kan få støtte i inntil ett år til utdanning i land utenfor Norden dersom utenlandsoppholdet er godkjent som del av en høyere utdanning som søkeren har begynt på i Norge, se § 5–1. Det samme gjelder deltakelse i oppleggene under § 35–9.

§ 33–5. Vilkår om botid

Det er et vilkår at søkeren har bodd i Norge i en sammenhengende periode på minst to år i løpet av de fem siste årene før utdanningen starter (botid).

§ 33–6. Unntak fra vilkåret om botid ved delstudier og visse utdanninger

Kravet om botid gjelder ikke søkere som får støtte etter § 5–1 og § 35–9.

§ 33–7. Unntak fra vilkåret om botid ved særlige forhold

Det blir gjort unntak når kravet om botid ikke kan oppfylles fordi søkeren, en av foreldrene eller ektefellen til søkeren i løpet av de siste fem årene før utdanningen starter har vært

- a) i norsk utenriksstjeneste
- b) i tjeneste for misjon eller norsk bistandsorganisasjon
- c) i tjeneste som norsk representant for en internasjonal organisasjon eller en offentlig institusjon
- d) i tjeneste i utlandet for norsk næringsliv, eller
- e) bosatt i utlandet på grunn av sykdom.

Det gjøres unntak i andre tilfeller der søkeren har særlig tilknytning til Norge, dersom sterke grunner taler for det. Når situasjonen er knyttet opp mot foreldrene, er det et vilkår at søkeren er født i 1990 eller senere.

Kapittel 34. Generell studiekompetanse og andre krav til opptak**§ 34–1. Generell studiekompetanse**

Det gis støtte til høyere utdanning dersom søkeren har generell studiekompetanse i Norge, jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–6, med tilhørende forskrifter. Fastsatte krav til kunnskap i norsk gjelder også for søkere som skal studere i utlandet.

Det kan gjøres unntak dersom søkeren mangler generell studiekompetanse i Norge, og

- a) er 25 år eller eldre og har fått studierett på grunnlag av realkompetanse
- b) kan dokumentere at det på grunnlag av varig sykdom, funksjonshemming eller liknende ikke har vært mulig å tilfredsstillende enkelte av de kravene som normalt må stilles for å bli tilkjent generell studiekompetanse. Dette gjelder kun for søkere under 25 år.
- c) har opptak til utdanning i utøvende eller skapende musikk, ballett, skuespill eller bildende kunst ved et fremstående lærested. Det er en forutsetning at lærestedet har strenge krav for opptak.

§ 34–2. Opptakskrav

Særskilte opptakskrav som gjelder for tilsvarende utdanning i Norge, må være oppfylt før støtte kan gis.

Kapittel 35. Hva slags utdanning det gis støtte til**§ 35–1. Utdanninger det gis støtte til**

Til høyere utdanning i land utenfor Norden gis det støtte når utdanningen

- a) tilsvarende utdanning på bachelornivå i Norge
- b) tilsvarende utdanning på masternivå i Norge
- c) tilsvarende en norsk grad på ph.d-nivå

Utdanningen må enten kunne gi generell godkjenning av NOKUT som likestilt med akkreditert norsk utdanning på bachelor- eller masternivå, eller kunne bli forhåndsgodkjent i Norge av institusjon akkreditert som universitet, vitenskapelig høyskole eller høyskole, som en del av en utdanning på bachelor- eller masternivå som tilbys ved institusjonen.

Ph.d-utdanningen må kunne gi generell godkjenning av NOKUT som likestilt med en akkreditert norsk ph.d-grad.

§ 35–2. Første året av bachelorutdanning i utvalgte land

Det gis støtte til det første året av bachelorutdanning i Brasil, Russland, India og Kina ved utvalgte læresteder av høy kvalitet. Departementet bestemmer hvilke læresteder som er omfattet av ordningen, ut fra lærestedenes plassering på internasjonalt anerkjente rangeringslister.

§ 35–3. College of Europe

Det gis støtte til utdanning på masternivå ved College of Europe.

§ 35–4. Krav til dokumentasjon

Når utdanningen er en del av en høyere utdanning som er påbegynt i Norge, jf. § 5–1, må søkeren selv dokumentere at utdanningen kan bli godkjent i Norge av institusjon akkreditert som universitet, vitenskapelig høyskole eller høyskole som faglig jevngrad med utdanning som tilbys ved institusjonen.

§ 35–5. Begrensning ved helsefaglig utdanning

Det gis støtte til helsefaglig utdanning som er innenfor et fagområde som krever autorisasjon i Norge, jf. lov om helsepersonell mv. § 48. Det gis ikke støtte til medisintutdanning utenfor Europa, USA, Canada og Australia.

§ 35–6. Forberedelsesår ved Université Toulouse 1

Det gis støtte til søker som har fått opptak gjennom Frankrikeprogrammet ved Senter for internasjonalisering av utdanning (SIU), til forberedelsesåret i tilrettelagt bachelorgrad i økonomi og ledelse ved Université Toulouse 1.

§ 35-7. Begrensning i støtte ved freshman-året

Det gis ikke støtte til første året, freshman-året, av bachelorutdanning ved læresteder i USA. Det gjøres unntak

- a) for første året av kiropraktorutdanning
- b) når utdanningen er særlig godt tilrettelagt for studenter med nedsatt funksjonsevne, og
- c) for første året av bachelorutdanning i USA som er med i ordningen med tilleggsstipend, se § 41-3.

§ 35-8. Videregående opplæring og fagskoleutdanning

Det gis ikke støtte til utdanning utenfor Norden som er på nivå med videregående opplæring eller fagskoleutdanning i Norge. Støtte gis likevel

- a) til vanlig videregående opplæring, når
 - 1) søkeren er bosatt i utlandet på grunn av egen sykdom, eller
 - 2) en av foreldrene eller ektefellen til søkeren er
 - i norsk utenriktjeneste
 - i tjeneste for misjon eller norsk bistandsorganisasjon
 - i tjeneste som norsk representant for en internasjonal organisasjon eller en offentlig institusjon
 - i tjeneste i utlandet for norsk næringsliv
 - bosatt i utlandet på grunn av sykdom.

Det er et vilkår at søkeren har rett til videregående opplæring etter opplæringsloven § 3-1.

- b) til yrkesfaglig opplæring når utdanning innenfor tilsvarende fagområde ikke finnes i Norge. Opplæringen må ha offentlig eller tilsvarende godkjenning i studielandet
- c) til elever som har fått opptak gjennom Fylkesmannen i Vest-Agder til utdanning ved de United World College som er regnet opp i punkt A i vedlegg til fjerde del
- d) til elever som har fått opptak gjennom Fylkesmannen i Vest-Agder eller kulturkontoret ved Den franske ambassaden til utdanning ved utvalgte læresteder i Frankrike, som tilsvarer studiespesialisering i videregående skole. Skolene som omfattes er regnet opp i punkt B i vedlegg til fjerde del.
- e) til elever som har fått opptak gjennom kulturkontoret ved Den franske ambassaden til yrkesfaglig utdanning ved skolene som regnes opp i punkt D i vedlegg til fjerde del.

§ 35-9. Kortere studieopphold i utlandet på videregående opplærings nivå

Det gis ikke støtte til utdanning utenfor Norden som er på nivå med videregående opplæring eller fagskoleutdanning i Norge. Støtte gis likevel

- a) til elever som er tatt opp i et utdanningsprogram i land utenfor Norden gjennom et samarbeid mellom norsk videregående skole og utenlandsk skole. Det er en forutsetning at opplegget har fått godkjenning av departementet. For undervisningsåret 2012-2013 er inntil én elevgruppe ved de norske skolene som regnes opp i punkt C i vedlegg til fjerde del, med i ordningen. Det er en forutsetning at utdanningen inngår som en del av en utdanning i videregående skole som søkeren er i gang med i Norge, og at oppholdet i utlandet ikke vil føre til forsinkelse i utdanningen.
- b) til elever som tar ett år med videregående opplæring i land utenfor Norden gjennom utvekslingsprogram. Det er en forutsetning at utvekslingen skjer i regi av utvekslingsorganisasjoner som er godkjent av departementet. Det er videre en forutsetning at søkeren dokumenterer at utdanningen inngår som en del av en utdanning i videregående skole som søkeren er i gang med i Norge, og at oppholdet i utlandet ikke vil føre til at søkeren blir forsinket i denne utdanningen. Det gis ikke støtte til kurs på videregående trinn 1 eller videregående trinn 3.
- c) til et begrenset antall elever i yrkesfaglig studieretning som tar utenlandsopphold i kortere tid, og som får utdanningen godkjent. Det går fram av punkt E i vedlegg til fjerde del hvem som er omfattet av denne ordningen
- d) til studieopphold gjennom Leonardo-programmet eller andre nasjonalt inngåtte avtaler som varer i minst tre måneder. Er oppholdet etter slike avtaler kortere enn tre måneder, kan søkeren beholde den støtten vedkommende har rett til etter annen eller tredje del.

Kapittel 36. Støtte til språklig tilretteleggingssemester**§ 36-1. Språklig tilretteleggingssemester**

Som en forsøksordning gis det støtte til opplæring i språk og samfunnsfag når søkeren

- a) planlegger høyere gradsutdanning som gir rett til støtte i et land utenfor Norden som ikke er engelskspråklig, eller
- b) planlegger høyere gradsutdanning som gir rett til støtte i Finland eller Island.

Kurset må tas i det landet der utdanningen skal tas, og normalt ved et universitet. Det kan gjøres unntak dersom slikt kurs ikke tilbys i landet. Kurset må da tas i et land med samme offisielle språk som landet der utdanningen skal tas.

Opplæringen må være på fulltid, med minimum 15 undervisningstimer per uke, og vare i minst tre måneder. Til lengre kurs kan det gis støtte i inntil ett semester.

§ 36–2. Begrensning for delstudenter

Støtte til språklig tilretteleggingssemester gis ikke til studenter som tar utdanning etter § 5–1 (delstudenter).

§ 36–3. Støtte til ett semester per språk

Det gis ikke støtte til mer enn ett semester med språkopplæring i samme språk.

§ 36–4. Ingen skolepengestøtte

Det gis ikke støtte til dekning av skolepenger etter kapittel 41.

§ 36–5. Omgjøring av lån til utdanningsstipend

Dersom søkeren ikke begynner på en utdanning i landet der det språklige tilretteleggingssemesteret ble tatt innen ett år etter fullført språkopplæring, blir ikke lån gjort om til utdanningsstipend etter § 26–1. Det gjelder samme unntak som i § 27–2.

Kapittel 37. Stipend til forberedende språkkurs (språkstipend)**§ 37–1. Vilkår for språkstipend**

Det gis språkstipend når søkeren

- a) er tatt opp i en utdanning som gir rett til støtte,
- b) er tatt opp i en utdanning som har et annet undervisningsspråk enn engelsk, og
- c) er tatt opp i en utdanning som ligger i et land utenfor Norden, i Finland eller på Island.

Språkkurset må normalt tas i det landet der hovedutdanningen skal tas.

Språkkurset må vare i minst fire uker med minimum 15 timer undervisning fordelt over minst tre dager per uke. Stipend fra andre til språkkurs blir trukket fra. Språkkurset må tas før hovedutdanningen, men inntil to uker av kurset kan gå parallelt med hovedutdanningen.

§ 37–2. Språkstipend for delstudenter

Språkstipendet gis også til studenter som får støtte til utdanning etter § 5–1 (delstudenter). Det er en forutsetning at språkkurset gjennomføres før delstudiet starter.

Ordningen gjelder ikke for studenter som er i gang med språkstudium.

§ 37–3. Språkstipendets størrelse

Språkstipendet er på kr 17 040. Det gis ikke annen støtte.

§ 37–4. Begrensning av språkstipendet

Det gis ikke støtte mer enn én gang til språkkurs innen samme språk.

Språkstipendet gis kun én gang per språk, og det gis heller ikke språkstipend når det gis eller er gitt støtte til tilretteleggingssemester innenfor samme språk.

§ 37–5. Omgjøring til lån

Språkstipendet blir gjort om til lån hvis søkeren ikke begynner på en utdanning eller et delstudium i et land med det aktuelle språket som offisielt språk innen ett år etter fullført språkkurs. Det gjelder samme unntak som i § 27–2.

Kapittel 38. Støtte til språkopplæring i utvalgte land**§ 38–1. Støtte til språkopplæring i utvalgte land**

Som en forsøksordning gis det støtte til språkopplæring i Russland og Kina når søkeren planlegger en etterfølgende gradsutdanning som gir rett til støtte i disse landene.

Språkopplæringen må foregå i det landet der den etterfølgende gradsutdanningen skal tas. Lærestedet må være offentlig godkjent i studielandet, og opplæringen må lede til en offisiell språkeksamen.

Opplæringen må være på fulltid, med minimum 15 undervisningstimer per uke, og vare i minst tre måneder. Til lengre kurs kan det gis støtte i inntil to sammenhengende semestre. Søkeren må tilfredsstillende kravene til generell studiekompetanse i Norge, jf. § 34–1.

§ 38–2. Begrensning for delstudenter

Støtte til språkopplæring gis ikke til studenter som tar utdanning etter § 5–1 (delstudenter).

§ 38–3. Støtte til to semestre per språk

Det gis ikke støtte til mer enn to semestre med språkopplæring i samme språk.

§ 38–4. Ingen skolepengestøtte

Det gis ikke støtte til dekning av skolepenger etter kapittel 41.

Kapittel 39. Krav til utdanningsopplegget**§ 39–1. Krav om fulltidsutdanning og utdanningens lengde**

Utdanningen må være lagt opp som fulltidsutdanning i studielandet og vare i minst ett semester ved det lærestedet studenten skal studere, se likevel § 5–1.

Det gis ikke støtte til deltidsutdanning.

§ 39-2. Unntak fra krav om utdanningens lengde

Det kan bli gjort unntak fra kravet om at undervisningen må vare i minst ett semester, når utdanningen har direkte sammenheng med yrket til søkeren eller den tidligere utdanningen.

§ 39-3. Begrensning ved nettstudier og fjernundervisning

Det gis ikke støtte til utdanning som tilbys av utenlandske læresteder når hele eller deler av studiet er lagt opp som nettstudium eller andre former for fjernundervisning/samlingsbasert studium. Se § 3-1 og § 7-5.

Kapittel 40. Utrekning av støttebeløpet**§ 40-1. Utrekning av støttebeløpet**

Støttebeløpene blir regnet ut etter reglene i annen eller tredje del, avhengig av hvilken utdanning søkeren tar. Det gjelder egne regler for dekning av skolepenger og reiser, se kapittel 41 og 42. Det gjelder egne regler for stipend til delvis dekning av skolepenger for elever som mottar støtte til videregående opplæring i utlandet etter § 35-8 og § 35-9, se kapittel 46.

Kapittel 41. Dekning av skolepenger i høyere utdanning**§ 41-1. Hovedregler**

Til høyere utdanning ved universitet eller annen høyere utdanningsinstitusjon som er godkjent etter § 35-1, gis det støtte til å dekke skolepenger helt eller delvis.

Støtte til skolepenger gis etter § 41-2 når skolepengene overskrider kr 1000 per semester.

Støtte til skolepenger gis i den perioden Lånekassen har satt som norm for utdanningen (normert studietid). Det kan gis støtte til skolepenger utover normert studietid til søker med funksjonshemming, jf. § 9-3 andre ledd, søker som får barn i utdanningstiden, og søker som er forsinket på grunn av sykdom. Til andre søkere som blir forsinket i utdanningen, jf. § 9-2, gis det støtte til skolepenger i form av lån innenfor satsene i § 41-2.

§ 41-2. Skolepengestøtte

Det gis støtte til skolepenger med opptil kr 116 100 for et helt undervisningsår.

Satsene varierer for ulike utdanningsnivå:

- Til utdanning på bachelornivå gis skolepengestøtten med 50 prosent stipend og 50 prosent lån av faktiske skolepenger opptil kr 59 370. Støtte utover dette gis som lån.
- Til utdanning på masternivå og delstudier gis skolepengestøtten med 70 prosent stipend og 30 prosent lån av faktiske skolepenger opp til kr 59 370. Støtte utover dette gis som lån.
- Til utdanning på ph.d.-nivå gis hele skolepengestøtten som lån.

Ved endringer i valutakursen gis stipenddelen av skolepengestøtten med et høyere beløp.

Skolepengestøtten økes ikke selv om undervisningsåret er lengre enn ti måneder, heller ikke ved komprimerte opplegg. Når undervisningsåret er kortere enn seks måneder, gis det halv skolepengestøtte.

For søkere som mottar ytelser fra andre til skolepenger, reduseres skolepengestøtten dersom samlet støtte til skolepenger overskrider faktiske skolepenger. Reduksjonen skjer først i lånedelen av skolepengestøtten.

§ 41-3. Tilleggsstipend til dekning av skolepenger

Til utdanning ved visse læresteder utenfor Norden gis det tilleggsstipend til dekning av skolepenger over satsene i § 41-2. Tilleggsstipendet gis etter § 41-4.

Departementet bestemmer hvilke utdanninger og læresteder som er omfattet av ordningen. Utdanning på bachelor-, master- og ph.d.-nivå, samt delstudier, inngår i ordningen.

Tilleggsstipend gis i den perioden Lånekassen har satt som norm for utdanningen (normert studietid). Det kan gis støtte til skolepenger utover normert studietid til søker med funksjonshemming, jf. § 9-3 andre ledd, søker som får barn i utdanningstiden, og søker som er forsinket på grunn av sykdom. Til andre søkere som blir forsinket i utdanningen, jf. § 9-2, gis det støtte til skolepenger i form av lån innenfor satsene i § 41-4.

§ 41-4. Sats for tilleggsstipend

Det kan gis tilleggsstipend med opptil kr 62 770 for et helt undervisningsår. Tilleggsstipendet blir utbetalt dersom skolepengene er høyere enn kr 116 100, inntil faktisk studieavgift.

Dersom undervisningsåret er kortere enn seks måneder, kan det gis opptil kr 31 385 i tilleggsstipend. Tilleggsstipendet blir utbetalt dersom skolepengene er høyere enn kr 58 050, og inntil faktisk studieavgift.

For søkere som mottar ytelser fra andre til skolepenger, blir støtten til skolepenger redusert dersom samlet støtte til skolepenger overskrider faktisk studieavgift. Reduksjonen skjer først i skolepengestøtten, se § 41-2.

Ved endringer i valutakursen kan tilleggsstipendet økes.

§ 41-5. Rett til skolepengestøtte

Det gis skolepengestøtte til dekning av skolepenger for å fullføre en utdanning som det ble gitt skolepengestøtte til da søkeren startet utdanningen.

Kapittel 42. Tilskudd til reiser

§ 42–1. Tilskudd til reiser

Det gis tilskudd til to reiser tur-retur i året etter Lånkassens satser mellom registrert bosted i Norge og regionen lærestedet ligger i. Lånkassen fastsetter regioninndelingen. Tilskuddet gis med 100 prosent stipend i Norge og delt med 70 prosent som stipend og 30 prosent som lån for reiser utenfor Norge. Tilskudd til reiser i Norge gis til søker født i 1987 og senere, og det blir gjort et fradrag på kr 2 120 per undervisningsår som søkeren må dekke selv.

Maksimalt reisestipend i Norge er kr 7 390 per undervisningsår.

Søkere som får beregnet støtten etter annen del, får tilskudd til to reiser tur-retur i Norge med et fradrag på kr 686 per undervisningsår som søkeren må dekke selv etter § 18–1.

Vedlegg til fjerde del

Videregående opplæring som er omfattet av ordningene i § 35–8 bokstav c, d og e og § 35–9 bokstav a og c.

A

Atlantic College i Wales (2 år)

Lester Pearson College i Canada (2 år)

Li Po Chun United World College i Hongkong (2 år)

Mahindra United World College of India (2 år)

The Armand Hammer United World College of the American West i New Mexico i USA (2 år)

United World College Costa Rica (2 år)

United World College Mostar i Bosnia-Hercegovina (2 år)

United World College of South East Asia i Singapore (2 år)

United World College of Southern Africa i Swaziland (2 år)

United World College of the Adriatic i Trieste i Italia (2 år)

B

Lycée Alain Chartier i Bayeux i Frankrike (Lycée Arcisse de Caumont for elever som velger tilsvarende utdanningsprogram for studiespesialisering, programfag samfunnsfag og økonomi i det andre og tredje året)

Lycée Chevroliier i Angers i Frankrike

Lycée Corneille i Rouen i Frankrike

Lycée d'enseignement général et technologique Notre Dame i Vendée i Frankrike

Lycée Edouard Herriot i Lyon i Frankrike

Lycée François Rabelais i Vendée, Frankrike

C

Bergeland videregående skole, Stavanger, i samarbeid med Somerset College of Arts and Technology, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, formgivingsfag, videregående trinn 2)

Danielsen videregående skole, Bergen, i samarbeid med:

Hillcrest Lutheran Academy, Minnesota, Cuyahoga Valley Christian Academy og Mansfield Christian School, Ohio, USA (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Drottningsborg videregående skole, Grimstad, i samarbeid med Lincoln Lutheran High School, Nebraska, USA (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Elvebakken videregående skole, Oslo, i samarbeid med New College Durham, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Foss videregående skole, Oslo, i samarbeid med York College, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Fyrstikkalleen videregående skole, Oslo, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education, Bournemouth, England (utdanningsprogram for medier og kommunikasjon, videregående trinn 2)

Heltberg Private Gymnas, Oslo, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education, Bournemouth, England eller York College, York, til sammen én klasse (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Hetland videregående skole, Stavanger, i samarbeid med Oxford College of Further Education, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2) Hordaland fylkeskommune i samarbeid med disse fem videregående skoler i Basse Normandie, Frankrike (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2):

- Lycée Fresnel
- Le Collège Lycée Experimental
- Lycée Lebrun
- Lycée Auguste Chevalier
- Lycée Mézeray

Knarvik videregående skule/Internasjonal videregående skule i samarbeid med disse sju videregående skolene i og omkring Cardiff, South Glamorgan, Wales (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2):

- Barry Comprehensive School
- Bryn Hafren Comprehensive School
- Cardiff High School
- Coleg Glan Hafren
- Fitzalan High School
- St. Teilo's Church in Wales High School
- Whitchurch High School.

Kvadraturen videregående skole, Kristiansand, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education, Bournemouth, England (utdanningsprogram for elektrofag, videregående trinn 2)

Møre og Romsdal fylkeskommune i samarbeid med Armadale Academy, Skottland (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Nord- og Sør-Trøndelag fylkeskommuner i samarbeid med Norfolk County, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Nordstrand videregående skole i samarbeid med Paul Natorp Oberschule, Rheingau-Oberschule, Heinrich-Schliemann-Oberschule og Käthe-Kollwitz Oberschule i Berlin, Tyskland (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Oslo Handelsgymnasium i samarbeid med Beechen Cliff School, Bath, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, ett semester, videregående trinn 2)

Skedsmo videregående skole, Skedsmo, i samarbeid med Norsk-russisk videregående skole i Moskva, Russland (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 3)

Sogn videregående skole, Oslo, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education, Bournemouth, England (utdanningsprogram for elektrofag, videregående trinn 2)

Storhamar videregående skole i samarbeid med disse tre videregående skolene i British Columbia, Canada (utdanningsprogram for studiespesialisering med idrettsfag, videregående trinn 2):

- Parkland Secondary School
- Stelly's Secondary School
- Claremont Secondary School

Stovner videregående skole, Oslo, i samarbeid med Hammersmith and West London College, London, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Troms fylkeskommune i samarbeid med Norsk-russisk videregående skole i Murmansk, Russland (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 3)

Tromsdalen videregående skole i samarbeid med Cambridge Regional College, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Ulsrud videregående skole, Oslo, i samarbeid med Cambridge Regional College, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Øystese videregående skole, i samarbeid med St. Paul's Lutheran High School, USA (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

D

Lycée Charles de Gaulle i Muret i Frankrike (mekaniske fag)

Lycée d'Hôtellerie et de Tourisme de Saint-Quentin-en Yvelines (hotell- og næringsmiddelfag)

Lycée d'Hôtellerie et de Tourisme i Illkirch, Frankrike (hotell- og restaurantfag)

Lycée Hôtelier i La Rochelle i Frankrike (hotell- og restaurantfag)

Lycée Hôtelier Raymond Mondon i Metz i Frankrike (hotell- og næringsmiddelfag)

Lycée Professionnel Expérimental de Guérande (akvakultur)

E

En elevgruppe fra Sogn videregående skole, Oslo, til studieopphold i åtte uker ved Lycée Professionnel Paul Valéry, Menton, Frankrike (utdanningsprogram for restaurant- og matfag, restaurantfag, videregående trinn 2)

En elevgruppe fra Sogn videregående skole, Oslo, til studieopphold i to måneder i Bielefeld, Tyskland (utdanningsprogram for teknikk og industriell produksjon, kjøretøy, videregående trinn 2)

En elevgruppe fra Romsdal videregående skole, Molde, til studieopphold i seks uker i Bielefeld, Tyskland (utdanningsprogram for teknikk og industriell produksjon, kjøretøy, videregående trinn 2)

To elevgrupper à 15 elever fra Setesdal videregående skule, avdeling Valle, til studieopphold i ett semester ved Staatliche Zeichenakademie, Hanau, Tyskland, og Zadkine Schoonhoven, Nederland (videregående trinn 3, utdanningsprogram for design og håndverk, design og gullsmedhåndverk)

En elevgruppe fra Askøy videregående skole, til studieopphold i syv måneder ved Staatliche Berufsbildende Andreas Gordon-Schule i Erfurt, Tyskland (utdanningsprogram for elektro, videregående trinn 2)

En elevgruppe fra Voss jordbruksskule til å ta studieopphold i syv måneder ved Pettko-Szandtner Tibor Lovaskollegium, Babolna, Ungarn (utdanningsprogram for heste- og hovslagerfaget, videregående trinn 2)

En elevgruppe fra Lønborg videregående skole, til studieopphold i åtte uker i Zanzibar, Tanzania (utdanningsprogram for helse- og sosialfag, helsearbeiderfag, videregående trinn 2)

*Femte del. Spesielle ordninger**Kapittel 43. Foreldrestipend***§ 43–1. Vilkår for foreldrestipend**

Søker som får barn i utdanningsperioden, får i en periode hele støtten som foreldrestipend når følgende vilkår er oppfylt:

- søkeren må ha hatt rett til støtte de siste seks månedene før fødselen eller adopsjonen (opptjeningsperiode). Det kan gjøres unntak ved prematur fødsel
- søkeren må bo sammen med barnet, og
- søkerens ektefelle eller samboer kan ikke samtidig motta foreldrepenger fra folketrygden. Ved gradert uttak av foreldrepenger blir det likevel gitt fullt foreldrestipend dersom ektefellen eller samboeren tar ut mindre enn 50 prosent foreldrepenger. Dersom ektefellen eller samboeren etter denne ordningen tar ut 50 prosent foreldrepenger eller mer, blir det gitt halvt foreldrestipend.

Når en søker tar permisjon fra studiet på grunn av fødsel, gis det foreldrestipend i permisjonstiden.

Foreldrene kan ikke få foreldrestipend samtidig.

§ 43–2. Hvor lang tid det gis foreldrestipend

Foreldrestipendet gis i opp til 44 uker. Tre uker før fødselen og seks uker etter fødselen er forbeholdt mor til barnet. Ved adopsjon gis stipend til mor eller far i 41 uker etter adopsjonen.

Ved flerbarnsfødsel blir det samlede uketallet på 44 økt med fem uker for hvert barn mer enn ett. Ved flerbarnsadopsjon blir uketallet på 41 økt med fem uker for hvert barn mer enn ett.

Foreldrestipendet gis også i perioden 15. juni til 14. august (sommerferien).

§ 43–3. Beregning av foreldrestipendet

Stipendet regnes ut fra den maksimale summen som søkeren har krav på, jf. første, annen, tredje og fjerde del. Det er studiebelastningen i opptjeningsperioden som legges til grunn. Se § 43–1.

§ 43–4. Søknadsfrist

Søknad om foreldrestipend og dokumentasjon på fødsel eller adopsjon må være innkommet senest tolv måneder etter fødselen eller omsorgsovertakelsen.

Kapittel 44. Sykestipend

§ 44-1. *Vilkår for sykestipend*

Søker som blir syk, og av den grunn er helt studieufør i en del av søknadsperioden, kan få lånet for denne tiden omgjort til sykestipend, men ikke for mer enn fire måneder og to uker per undervisningsår. Sykdomsperioden må dokumenteres. Omgjøring gis for halve måneder.

Lån for de første fjorten dagene av en sykdomsperiode (karenstid) blir ikke gjort om til sykestipend.

§ 44-2. *Sykestipend ved sykdom hos egne barn*

Søker som er helt forhindret fra å følge undervisningen i en del av søknadsperioden på grunn av dokumentert sykdom hos egne barn under 12 år, får også sykestipend. Som barn under 12 år regnes også barn som fyller 12 år i løpet av 2012.

§ 44-3. *Begrensning i rett til sykestipend*

Lån omgjøres til stipend bare for sykdomsperioder som oppstår etter at søknad om lån er kommet inn til Lånekassen.

Retten til omgjøring gjelder ikke for søker som er syk når undervisningen tar til. Det gjøres unntak når søkeren er i en flerårig utdanning.

§ 44-4. *Begrensninger ved samtidige ytelser fra folketrygden*

Søker som har rett til sykepenger eller arbeidsavklaringspenger fra folketrygden for sykdomsperioden, får ikke omgjort lån til stipend for den tiden vedkommende har slike ytelser.

§ 44-5. *Søknadsfrist*

Søknad om sykestipend må være kommet til Lånekassen senest seks måneder etter at undervisningsåret eller kurset er avsluttet.

Kapittel 45. Flyktningstipend

§ 45-1. *Vilkår for flyktningstipend*

Flyktningstipendet gis i inntil tre år til utenlandsk statsborger som har fått asyl i Norge, og som tar vanlig videregående opplæring her i landet, eller som tar grunnskoleopplæring som vedkommende har rett til etter opplæringsloven § 4A-1.

§ 45-2. *Tidsbegrenset rett til flyktningstipend*

Dersom utdanningen påbegynnes innen tre år etter at søkeren kom til Norge, gis det stipend i inntil tre år. Dersom utdanningen påbegynnes innen fire år etter at søkeren kom til Norge, gis det stipend i inntil to år. Dersom utdanningen påbegynnes innen fem år etter at søkeren kom til Norge, gis stipend i inntil ett år. Tiden regnes fra den datoen asyl ble innvilget.

Perioden mellom dato for asyl og oppstart av utdanningen utvides med to år dersom søkeren

- har barn, eller får barn i løpet av den tiden flyktningstipend normalt kunne gis. Utdanningen må ta til før barnet er fylt ti år
- har rett til grunnskoleopplæring etter opplæringsloven § 4A-1 før vanlig videregående opplæring.

Innenfor disse grensene gis flyktningstipendet så lenge søkeren har rett til støtte etter første del, men maksimalt i inntil tre år.

§ 45-3. *Avbrutt utdanning*

Dersom utdanningen blir avbrutt, kan støtten bli krevd tilbake, se kapittel 9. Flyktningstipend blir ikke gjort om til lån etter kapittel 12 og 13, men kan gå til fradrag ved senere søknad om støtte.

§ 45-4. *Beregning av støttebeløp ved videregående opplæring etter annen del*

For søker som tar videregående opplæring som vedkommende har rett til etter opplæringsloven § 3-1, regnes støttebeløpet ut etter reglene i annen del.

Hele støttebeløpet gis som stipend, med unntak av lån til dekning av skolepenger.

§ 45-5. *Beregning av støttebeløp ved grunnskoleopplæring eller videregående opplæring etter tredje del*

For søker som tar opplæring som vedkommende har rett til etter opplæringsloven § 4A-1 eller § 4A-3, regnes støttebeløpet ut etter reglene i tredje del.

For søker som tar vanlig videregående opplæring uten rett etter opplæringsloven § 3-1, regnes støttebeløpet ut etter reglene i tredje del.

Hele støttebeløpet gis som stipend, med unntak av lån til dekning av skolepenger.

§ 45-6. *Søker som mottar introduksjonsstønning*

Søker som mottar introduksjonsstønning etter reglene i lov om introduksjonsordning og norskopplæring for nyankomne innvandrere (introduksjonsloven), har ikke rett til flyktningstipend etter dette kapitlet.

Kapittel 46. Delvis dekning av skolepenger til elever i videregående opplæring ved utenlandske eller internasjonale skoler

§ 46-1. *Stipend til delvis dekning av skolepenger til videregående opplæring ved utenlandske eller internasjonale skoler*

Til videregående opplæring ved utenlandske eller internasjonale skoler i Norge eller i utlandet gis det stipend til delvis dekning av skolepenger. Stipendet blir gitt med 85 prosent av faktiske skolepenger når skolepengene ikke er dekket av andre. Maksimalt stipend for 2012–2013 er kr 82 300 per undervisningsår.

Det gis stipend bare til skolepenger som søkeren faktisk betaler.

§ 46-2. *Begrensning ved statstilskudd*

Søkere i utdanningstilbud der skolen får statstilskudd fra Norge, kan ikke få stipend til å dekke skolepenger. Stipend kan likevel gis når statstilskuddet har et formål eller omfang som har liten eller ingen betydning for størrelsen på skolepengene.

Kapittel 47. Særlige regler for søkere med nedsatt funksjonsevne/funksjonshemming

§ 47-1. *Stipend til søkere med nedsatt funksjonsevne eller funksjonshemming*

Søkere som på grunn av nedsatt funksjonsevne eller funksjonshemming ikke kan ha lønnet arbeid i tillegg til utdanning som er omfattet av forskriftens tredje del, gis et stipend på kr 3 260 per måned i tillegg til basisstøtten. Se også § 8-7.

Stipendet blir behovsprøvd etter reglene i kapittel 29. Fradrag blir først gjort i stipend etter første ledd, deretter i utdanningsstipend og forsørgerstipend, se § 29-10.

§ 47-2. *Stipend ved forsinkelse ut over grensen i § 9-2*

Søkere som har rett til støtte etter forskriftens tredje del til forsinkelse ut over grensen i § 9-2 på grunn av dokumentert funksjonshemming i studiesituasjonen etter § 9-3, får basisstøtten som stipend. Det er en forutsetning at søkeren ikke mottar støtte gjennom folketrygden som er ment å dekke livsopphold. Stipendet behovsprøves ikke etter kapittel 29.

Sjette del. Støtte og ettergivelse for statsborgere fra utviklingsland, landene på Vest-Balkan, land i Øst-Europa og Sentral-Asia (kvoteordningen)

Kapittel 48. Hvem som er omfattet av kvoteordningen i sjette del

§ 48-1. *Hvem som er omfattet av kvoteordningen i sjette del*

Sjette del gjelder for statsborgere over 18 år fra utviklingsland, landene på Vest-Balkan, land i Øst-Europa og Sentral-Asia som er tatt opp ved høyskole eller universitet i Norge, etter de vilkårene som Kunnskapsdepartementet har fastsatt for kvoteordningen.

Kapittel 49. Krav til søkeren

§ 49-1. *Grunnleggende vilkår*

Det er et vilkår at søkeren har fått studieplass i høyere utdanning etter de vilkårene som er nevnt i § 47-1, har oppholdstillatelse som utdanningssøker, og skal bruke utdanningen i hjemlandet når studiet er fullført.

§ 49-2. *Vilkår om opphold i hjemlandet før søknad om opptak*

Det er et vilkår at søkeren har søkt om opptak til utdanning under kvoteordningen fra hjemlandet og dokumenterer opphold i hjemlandet i minst ett år før opptak i utdanningen.

§ 49-3. *Unntak fra § 49-2*

Unntak fra kravet om å søke fra hjemlandet kan bli gjort for søker som tidligere har fått støtte fra Lånekassen, eller som har finansiert høyere utdanning i Norge gjennom Norad og Norges forskningsråd o.l. Det er da en forutsetning at samlet studietid ikke overstiger fem år.

Kapittel 50. Hva slags utdanning det gis støtte til

§ 50-1. *Hva slags utdanning det gis støtte til*

Utdanningen må være godkjent for støtte etter forskriftens første del. Det gis støtte til ph.d.-utdanning til studenter som får støtte under kvoteordningen.

§ 50-2. *Innføringskurs i norsk eller samisk*

Søker som er tatt opp til et utdanningsprogram med norsk eller samisk som undervisningsspråk, får støtte i inntil ett år til innføringskurs i norsk eller samisk før utdanningen.

Kapittel 51. Hvor lang tid det gis støtte

§ 51-1. Hovedregel

Det gis støtte i normert tid for utdanningen, innenfor en ramme på fire år. Et eventuelt innføringskurs i norsk eller samisk kommer i tillegg til de fire årene.

§ 51-2. Kombinasjon masterutdanning og ph.d.-utdanning

Dersom søkeren planlegger ph.d.-utdanning, gis det bare støtte i ett år på mastergradsnivå. Søker som har mottatt støtte i mer enn ett år til mastergradsutdanning, og deretter blir tatt opp i ph.d.-utdanning under kvoteordningen, kan få støtte til ph.d.-utdanningen i så lang tid som gjenstår innenfor rammene i § 51-1, § 51-3 og § 51-4.

§ 51-3. Utvidet støtteperiode ved feltarbeid i hjemlandet

Dersom feltarbeid i hjemlandet inngår i utdanningen, utvides støtteperioden tilsvarende lengden på feltarbeidet, slik at det gis støtte inntil fem år. Støtte til feltarbeid gis etter de samme reglene som gjelder for norske søkere, se § 5-1.

§ 51-4. Forsinkelse i utdanningen

Ved forsinkelse i utdanningen kan det gis støtte inntil ett år mer enn normert tid, se § 9-2. Ved forsinkelse i siste semester i utdanningen kan det gis støtte inntil to måneder om sommeren for å fullføre utdanningen.

Det er en forutsetning at søkeren fortsatt har studieplass under kvoteordningen. Det gis ikke støtte til repetisjon av innføringskurs.

Kapittel 52. Utrekning av støttebeløpet

§ 52-1. Utrekning av støttebeløpet

Ved utregning av støttebeløpet gjelder reglene i tredje del og kapittel 43 og 44. Regler for utregning og utbetaling av støtten for det første semesteret er gitt i § 52-2. Regler for støtte til reiser er gitt i § 52-4 og § 52-5.

Det gis støtte i 12 måneder per undervisningsår for ph.d.-studenter.

§ 52-2. Utrekning og utbetaling av støtte i det første semesteret

Støtte for de to første månedene av semesteret gis som stipend tilsvarende basisstøtte for to måneder, jf. § 25-1. Støtten utbetales ved lærestedet ved oppstart i studiet.

Støtte for de resterende månedene regnes ut etter reglene i tredje del og utbetales etter reglene i kapittel 11.

§ 52-3. Forsørgerstipend

Søker får forsørgerstipend for barn født i 1997 eller senere som har oppholdstillatelse og som bor sammen med søkeren i Norge.

§ 52-4. Tilskudd til innreise og hjemreise

Det gis tilskudd til innreise ved starten av utdanningen og til hjemreise når utdanningen er avsluttet.

§ 52-5. Tilskudd til årlig hjemreise

Det gis tilskudd til en årlig hjemreise etter satsene i Lånekassen, når studiet har vart i ett år eller mer og søkeren ikke har hatt feltarbeid i semesteret før, eller skal ha feltarbeid i semesteret etter. Når studenten starter utdanningen i vårsemesteret, kan det gis reisetilskudd når studiet har vart i ett semester eller mer.

Det er en forutsetning for støtte til slik reise at søkeren faktisk gjennomfører reisen.

§ 52-6. Beregning av tilskudd til reiser

Tilskuddet til reiser i Norge etter § 52-4 og § 52-5 gis etter regelverket i § 30-1. Aldersgrense, maksimalsats og egenandel i § 30-1 gjelder likevel ikke for kvotestudenter.

Tilskuddet til reiser i utlandet gis med 70 prosent som stipend og 30 prosent som lån.

Kapittel 53. Ettergivelse av utdanningslån

§ 53-1. Ettergivelse av utdanningslån ved varig bosetting i hjemlandet

Låntakere får ettergitt utdanningslån som er gitt etter sjettede del når de reiser tilbake til hjemlandet for å bosette seg varig der.

§ 53-2. Bosetting i Norge eller annet land

Låntaker som bor i Norge eller i et annet land enn hjemlandet etter avsluttet utdanning, får ikke lånet ettergitt. For disse gjelder reglene i forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter.

§ 53-3. Unntak ved humanitære grunner

Dersom det foreligger humanitære grunner til at låntakeren ikke kan bosette seg i hjemlandet etter avsluttet utdanning, som krig, alvorlig uro eller forfølgelse, kan lånet bli ettergitt dersom låntakeren bosetter seg i et annet land som er omfattet av kvoteordningen.

§ 53-4. Tilbakevendning til Norge

Dersom låntakeren senere vender tilbake til Norge, vil vedtaket om ettergivelse bli opphevet. Er vedtaket eldre enn ti år, blir vedtaket likevel ikke endret.

10. feb. Nr. 133 2012**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 10. februar 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 16. Kunngjort 14. februar 2012 kl. 14.10.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endringer:

§ 23 annet ledd bokstav g) (endret) skal lyde:

- g) Fiske med bunnsatte garn sør for 62° N 126 mm

§ 23 tredje ledd (nytt) skal lyde:

(3) Maskestørrelsen i § 23 bokstav g) gjelder ikke ved fiske etter sild med bunnsatte sildegarn av multifilament (polyamid) tråd med maskestørrelse mindre enn 64 mm.

§ 23 fjerde ledd (nytt) skal lyde:

(4) Manntallsførte fiskere som driver fiske med merkeregistrert fartøy er unntatt fra bestemmelsen i § 23 bokstav g) ved fiske etter sei, lyr og lysing i perioden frem til 31. desember 2012, men kan likevel ikke fiske sør for 62° N med bunnsatte garn med maskestørrelse mindre enn 114 mm.

§ 23 tredje ledd blir til nytt femte ledd.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

10. feb. Nr. 134 2012**Forskrift om forvaltning av hjortevilt**

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 10. februar 2012 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt § 9, § 16, § 17, § 18, § 26 nr. 3 og 6, § 34 og § 50, jf. delegeringsvedtak 2. april 1982 nr. 592. Kunngjort 14. februar 2012 kl. 14.10.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er at forvaltningen av hjortevilt ivaretar bestandenes og leveområdenes produktivitet og mangfold. Det skal legges til rette for en lokal og bærekraftig forvaltning med sikte på nærings- og rekreasjonsmessig bruk av hjorteviltressursene. Forvaltningen skal videre sikre bestandsstørrelser som fører til at hjortevilt ikke forårsaker uakseptable skader og ulemper på andre samfunnsinteresser.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften menes med følgende begreper:

- *Hjortevilt:* Elg, hjort, villrein, rådyr og dåhjort.
- *Tellende areal:* Det arealet som skal legges til grunn for beregning av fellingstillatelse.
- *Minsteareal:* Det tellende arealet som skal legges til grunn for hvert dyr det gis fellingstillatelse for.
- *Vald:* Det geografiske området som kommunen eller villreinnemnda godkjenner for jakt på arter av hjortevilt.
- *Jaktfelt:* Et mindre geografisk område innenfor et vald, som jaktrettshaverne har avgrenset av hensyn til jaktutøvelsen.
- *Bestandsplanområde:* To eller flere vald i et forpliktende samarbeid, som har felles målsettinger og bestandsplan for hjorteviltarten(e) det jaktes på i området.
- *Bestandsplan for hjortevilt:* Jaktrettshavernes offentlig godkjente, flerårige plan med målsettinger for forvaltningen, og beskrivelse av den årlige avskytingen for hjortevilt.
- *Villreinområde:* Det området som en villreinbestand bruker gjennom flere år, avgrenset som den geografiske forvaltningsenheten for bestanden.
- *Hjorteviltregisteret:* Nasjonal databank som lagrer vald- og jaktfeltopplysninger, ivaretar statistikk fra jakt og jegerobservasjoner, samt legger til rette for utskrivning av fellingstillatelser og fellingsrapporter.

§ 3. Mål for forvaltning av elg, hjort og rådyr

Kommunen skal vedta målsettinger for utviklingen av bestandene av elg, hjort, og rådyr der det er åpnet for jakt på arten(e).

Målene skal blant annet ta hensyn til opplysninger om beitegrunnlag, bestandsutvikling, skader på jord- og skogbruk og omfanget av viltulykker på veg og bane.

§ 4. Interkommunalt samarbeid

To eller flere kommuner bør samarbeide om felles mål for hjorteviltbestandene når det er hensiktsmessig å samordne bestandsplanleggingen over kommunegrensene. Fylkeskommunen kan pålegge kommuner å inngå i et slikt samarbeid hvis det regnes som nødvendig for å ivareta bestands- eller samfunnsmessige hensyn på et regionalt nivå.

§ 5. Villreinnemnd

Villreinen i alle villreinområder med areal i to eller flere kommuner skal forvaltes av en villreinnemnd. Villreinnemnda skal arbeide for en langsiktig bærekraftig forvaltning av villreinen og dens leveområder i samsvar med lov 19. juni 2009 nr. 100 om naturens mangfold og lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt.

Det skal være 9 villreinnemnder.

- 1) Villreinnemnda for Setesdalområdet.
(Omfatter villreinområdene Setesdal-Ryfylke, Setesdal Austhei og Våmur-Roan.)
- 2) Villreinnemnda for Brattefjell-Vindeggen, Blefjell og Norefjell-Reinsjøfjell.
(Omfatter villreinområdene Brattefjell-Vindeggen, Blefjell, og Norefjell- Reinsjøfjell.)
- 3) Villreinnemnda for Hardangerviddaområdet.
(Omfatter villreinområdene Hardangervidda, Skaulen-Etnefjell og Oksenhalvøya.)
- 4) Villreinnemnda for Nordfjella og Fjellheimen.
(Omfatter villreinområdene Nordfjella og Fjellheimen.)
- 5) Villreinnemnda for Sogn og Fjordane.
(Omfatter villreinområdene Lærdal-Årdal, Vest-Jotunheimen, Sunnfjord, Førdefjella og Svartebotnen.)
- 6) Villreinnemnda for Ottadalen.
(Omfatter villreinområdet Ottadalen.)
- 7) Villreinnemnda for Rondane og Sønkkletten.
(Omfatter villreinområdene Rondane og Sønkkletten.)
- 8) Villreinnemnda for Snøhetta og Knutshø.
(Omfatter villreinområdene Snøhetta og Knutshø.)
- 9) Villreinnemnda for Forollhogna.
(Omfatter villreinområdet Forollhogna.)

Tolga kommune fungerer som villreinnemnd for Tolga Østfjell villreinområde.

Villreinnemndas medlemmer og personlige varamedlemmer oppnevnes av Direktoratet for naturforvaltning etter forslag om en kvinnelig og en mannlig kandidat fra hver kommune som har villreinareal innenfor den enkelte nemnds virkeområde. Oppnevningsperioden for medlemmene følger valgperioden for kommunevalget. Villreinnemnda velger selv leder og nestleder.

§ 6. Villreinnemndas oppgaver

Villreinnemnda skal fatte vedtak om årlig fellingskvote for de ulike villreinområdene. I spesielle tilfeller kan et villreinområde deles i flere ulike geografiske soner, med tilhørende kvote og minsteareal. Før vedtak fattes skal det innhentes forslag fra villreinutvalg/grunneiersammenslutning.

Direktoratet for naturforvaltning gir veiledning og retningslinjer om villreinnemndas virksomhet og om sekretariatsordning, herunder om samarbeid over regiongrenser.

§ 7. Åpning av jakt på hjortevilt

Kommunen fastsetter forskrift om åpning av jakt på elg, hjort eller rådyr i kommunen.

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter forskrift om åpning av jakt på villrein.

Vurderes åpning for jakt på hjortevilt skal det legges vekt på artens bestandsutvikling i området og en samfunnsmessig helhetsvurdering i samsvar med § 1.

Dåhjort kan jaktes i hele landet uavhengig av minsteareal, kvote eller godkjent vald.

§ 8. Fastsettelse av minsteareal og fellingskvoter

Kommunen fastsetter minstearealet for elg, hjort og rådyr i en forskrift. Det kan fastsettes ulikt minsteareal for ulike deler av en kommune. Forslag om endring av minsteareal skal fremmes innen 1. mars og fastsettes av kommunen innen 15. april.

Villreinnemnda vedtar fellingskvote for villrein for kommende jakt sesong innen 1. mai. Gjeldende minsteareal regnes ut ved divisjon av villreinområdets samla tellende areal med fastsatt fellingskvote. Dersom det er fastsatt egne fellingskvoter for ulike geografiske soner innen villreinområdet, jf. § 6, regnes det på tilsvarende måte ut forskjellig minsteareal for disse sonene.

§ 9. Fravik fra minstearealet

Kommunen kan ved tildeling av fellingsstillatelser fravike minstearealet for jakt på elg, hjort og rådyr med inntil 50 %. Villreinnemnda kan med samme begrensning og begrunnelse vedta å fravike minstearealet for villrein med inntil 50 %.

Vedtaket om fravik fra minstearealet er et enkeltvedtak og kan gjøres for særskilte vald og for et begrenset tidsrom. Vedtaket skal være begrunnet med ulikheter i artens levevilkår i kommunen, bestandens størrelse og utvikling, den skade viltet volder eller andre ekstraordinære forhold.

§ 10. Krav til valdet

Valdet skal være sammenhengende og ha en avgrensning og en form som gjør det egnet til jakt på vedkommende viltart eller viltarter. Valdet kan omfatte annet areal enn tellende areal.

For elg, hjort og rådyr skal kommunen regne som tellende areal: Skogareal og myr under skoggrensa. Med skogareal menes både produktiv og uproduktiv skog, og både lauvskog og barskog. Kommunen kan også godkjenne andre arealtyper som tellende areal, der disse er av stor betydning for vedkommende art. Videre kan kommunen bestemme at områder som er omdisponert slik at arealet ikke naturlig nyttes av vedkommende viltart, ikke skal medtas som tellende areal.

For villrein skal villreinnemnda regne som tellende areal: Areal over skoggrensa. Villreinnemnda kan også godkjenne skogområder som brukes regelmessig av villrein som tellende areal. Vann og isbre over 500 dekar skal ikke regnes med. Områder som villreinen ikke lenger benytter fordi menneskelig påvirkning har redusert områdenes verdi vesentlig for villrein, kan trekkes ut av tellende areal.

§ 11. Søknad om godkjenning av vald

Søknad om godkjenning av vald for jakt på elg, hjort eller rådyr skal sendes kommunen innen 1. mai.

For villrein skal søknad om godkjenning av vald sendes villreinnemnda innen 15. mai.

Kommunen eller villreinnemnda kan til en hver tid kreve at det fremmes ny søknad om godkjenning av et vald dersom rettighetsforholdene i valdet er uklare eller tellende areal er endret. Kommunen eller villreinnemnda kan også kreve at de opplysninger som er gitt i søknaden bekreftes eller dokumenteres på nytt.

Søknaden skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Hvilken art eller arter søknaden gjelder for.
- b) Kart som tydelig viser grensene for valdet.
- c) Fullstendig oversikt over de eiendommer (gårds- og bruksnummer) valdet omfatter og den enkelte eiendoms størrelse innenfor valdets grenser.
- d) Oversikt over tellende areal som ønskes godkjent for den enkelte viltart.
- e) Skriftlig samtykke fra alle jaktrettshavere i valdet, eller underskrift fra lovlig valgt representant for styre i sameie, allmenning, felles viltområde eller organisert utmarkslag.
- f) Navn og nøyaktig postadresse for den personen som er oppnevnt som valdansvarlig representant, jf. § 12. Vedkommende skal underskrive søknaden på vegne av jaktrettshaverne.

§ 12. Valdansvarlig representant

Et hvert vald skal ha en representant som opptrer på vegne av jaktrettshaverne i valdet overfor kommunen eller villreinnemnda i saker som berører valdet. Dersom det har skjedd endringer med valdets grenser, eiendomsforhold eller tellende areal i løpet av siste jaktår, skal valdansvarlig representant melde dette til kommunen eller villreinnemnda innen 1. april.

§ 13. Godkjenning av vald

Kommunen godkjenner vald for jakt på elg, hjort og rådyr. Villreinnemnda godkjenner vald for jakt på villrein. Nye vald skal godkjennes innen 15. juni. Godkjenningen gjelder inntil valdets grenser eller tellende areal endres.

Det er ikke anledning til å trekke en eiendom ut av et godkjent eller omsøkt vald etter utløpt søknadsfrist: 1. mai for elg, hjort og rådyr, og 15. mai for villrein.

Dersom det foreligger tvist om rettighetsforhold som har betydning for godkjenningen av et vald, kan kommunen eller villreinnemnda nekte godkjenning for den aktuelle delen av valdet eller hele valdet inntil rettighetsforholdene er avklart.

§ 14. Krav til bestandsplanområdet

Alle vald som inngår i et bestandsplanområde skal skriftlig tilslutte seg en forpliktende samarbeidsavtale om bestandsforvaltningen. Bestandsplanområdet må tilfredsstillere arealkravet til å få godkjent bestandsplan, jf. § 19.

§ 15. Søknad om godkjenning av bestandsplanområde for elg og/eller hjort

Søknad om godkjenning av bestandsplanområde for jakt på elg og/eller hjort skal sendes kommunen innen 1. mai.

Søknaden skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Hvilken art eller arter søknaden gjelder for.
- b) Kart som tydelig viser grensene for bestandsplanområdet.
- c) Fullstendig oversikt over de valdene som inngår i bestandsplanområdet.
- d) Artsvis oversikt over tellende areal for bestandsplanområdet samlet.
- e) Vedtektene som gjelder for bestandsplanområdet.
- f) Skriftlig samtykke fra alle jaktrettshavere i alle valdene. Underskrift fra valdansvarlig representant er tilstrekkelig dersom valdets vedtekter tillater det.
- g) Navn og postadresse for den personen som søker på vegne av bestandsplanområdet.

§ 16. Godkjenning av bestandsplanområde

Kommunen skal godkjenne bestandsplanområder innen 15. juni. Godkjenningen gjelder inntil et eller flere vald utgår av samarbeidsavtalen, og kun så lenge alle valdene er godkjent av kommunen.

§ 17. Vald og bestandsplanområder over kommune- og fylkesgrenser, regionalt samarbeid

Kommunene skal stimulere til og legge til rette for samarbeid mellom jaktrettshavere. Der samarbeidet foregår over kommunegrenser og/eller fylkesgrenser, skal kommunene bidra til regional, bestandsrettet forvaltning ved godkjenning av vald, bestandsplanområder og ved andre former for samarbeid.

Søknad om godkjenning av vald og bestandsplanområder som berører flere kommuner sendes den kommunen der den største delen av det tellende arealet ligger. Denne kommunen godkjenner og forvalter slike vald og bestandsplanområder i samsvar med bestemmelser om minsteareal og jakttid som gjelder i denne kommunen.

§ 18. Fellingstillatelsens gyldighet og fellesjaktavtaler

Godkjente vald tildeles fellingstillatelse uten årlig søknad. For vald eller bestandsplanområder med godkjent bestandsplan for elg og hjort tildeles hvert enkelt vald fellingstillatelse for hele bestandsplanperioden. Kommunen utsteder og sender fellingstillatelser for elg, hjort og rådyr til valdansvarlig representant.

Villreinemnda utsteder og sender fellingstillatelser og kontrollkort for villrein til valdansvarlig representant hvert år.

Alle fellingstillatelsene skal være sendt ut innen 15. juni og gjelder innen godkjent vald.

For villreinjakt og for jakt i bestandsplanområder for elg og hjort kan fellingstillatelser gitt til et vald, benyttes i ett eller flere andre vald i villreinområdet/bestandsplanområdet i hele eller en nærmere angitt del av jaktperioden. Dette forutsetter skriftlig fellesjaktavtale mellom de aktuelle valdene som viser hvilke vald og hvilke perioder avtalen gjelder for.

§ 19. Bestandsplan for elg og hjort

Kommunene kan godkjenne en flerårig, maksimalt 5-årig, bestandsplan for et vald eller et bestandsplanområde godkjent for jakt på elg og/eller hjort, og som disponerer et areal på minimum 20 ganger minstearealet. Planen skal inneholde målsetting for bestandsutviklingen og plan for den årlige avskytingen i antall, fordelt på alder og kjønn. Planens målsetting skal være i samsvar med kommunens mål for å bli godkjent, jf. § 3.

For bestandsplanområder skal planen beskrive hvordan ulike dyrekategorier i fellingskvoten årlig fordeles på de enkelte valdene. Når godkjent bestandsplan foreligger, skal kommunen gi en samlet fellingstillatelse for hele planperioden som valgfrie dyr.

Kommunen kan vedta å trekke godkjenningen tilbake og tildele ny fellingstillatelse ved vesentlig uforutsette endringer i bestanden i området eller ved vesentlige avvik fra godkjent bestandsplan, herunder avvik i forhold til årlig planlagt avskyting i antall, kjønn eller alder.

§ 20. Bestandsplan for villrein

Villreinemnda kan godkjenne en flerårig, maksimalt 5-årig, bestandsplan for et villreinområde. Bestandsplanen skal inneholde målsettinger for bestandsstørrelse og -utvikling, årlig avskytingsplan fordelt på alder og kjønn, oversikt over hvilke bestandsdata som skal samles inn og hvilke tiltak som er planlagt gjennomført. Når bestandsplanen for et villreinområde er godkjent, skal villreinemnda legge denne til grunn for sitt årlige vedtak om fellingskvote sammen med en vurdering av bestandsutviklingen. Vald som har gitt skriftlig tilslutning til den godkjente bestandsplanen kan få tildelt den årlige fellingstillatelsen som valgfrie dyr. Øvrige vald tildeles fellingstillatelse etter § 21.

Hvis det oppstår vesentlige avvik fra godkjent bestandsplan, eller vesentlige, uforutsette endringer i bestanden i løpet av planperioden, kan villreinemnda beslutte at ny bestandsplan må utarbeides.

§ 21. Målrettet avskyting

Som alternativ til bestemmelsene i § 19 og § 20 kan kommunen eller villreinemnda pålegge målrettet avskyting ved å fordele fellingskvoten på et bestemt antall definerte kjønns- og aldersgrupper. Fellingstillatelsen skal da være utfyllt etter følgende alternativer:

For elg:

Kalv (½ år), voksne hunndyr (1 ½ år og eldre), voksne hanndyr (1 ½ år og eldre).

For hjort:

Kalv (½ år), voksne hunndyr (1 ½ år og eldre), spissbukk, og voksne hanndyr (2 ½ år og eldre).

For villrein:

Kalv (½ år), simle (1 ½ år og eldre), simle/ungdyr (simle 1 ½ år og eldre eller bukk 1 ½ år), valgfritt dyr.

For alle artene kan kalv felles i stedet for voksne dyr av begge kjønn. Kommunene kan ikke pålegge målrettet avskyting av rådyr ved å fordele fellingskvoten på definerte kjønns- og aldersgrupper.

§ 22. Kontrollordninger for villreinjakt

For hver villrein som tillates felt, sender villreinemnda et kontrollkort til valdansvarlig representant. Kortet utformes av Direktoratet for naturforvaltning og skal vise hva slags kategori dyr fellingstillatelsen gjelder for og hvilket vald fellingstillatelsen gjelder på. Kortet skal festes til det felte dyret. Felte dyr eller kjøtt skal være merket med riktig utfyllt kontrollkort før transport fra fellingssted starter eller når det etterlates i terrenget over natten.

Seinest 14 dager etter jaktas slutt skal valdansvarlig representant sende alle kort med utfyllt fellingsresultat til villreinemnda.

§ 23. Kvotefri jakt på rådyr

Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til kvotefri jakt på rådyr i vald eller bestandsplanområder med et tellende areal som er større enn 20 ganger minstearealet, eller minst 10 000 dekar.

Kommunen kan kreve at det foreligger en avskytingsplan for rådyr før kvotefri jakt på rådyr tillates.

§ 24. Hjorteviltregisteret

Kommunene og villreinnemndene skal benytte Hjorteviltregisteret som verktøy for å tildele fellingskvoter, rapportere fellingsresultat og legge inn data fra sett elg- og sett hjort-registreringer.

§ 25. Rapportplikt

For elg, hjort, rådyr og villrein skal valdansvarlig representant rapportere årlig fellingsresultat på fastsatt skjema til kommunen eller villreinnemnda innen 14 dager etter jaktas utløp. Kommunen og villreinnemnda skal innen 30 dager etter siste jakt dag rapportere dette for statistisk bruk gjennom Hjorteviltregisteret.

Direktoratet for naturforvaltning, fylkesmannen, fylkeskommunen, kommunen og villreinnemnda kan hver for seg eller i fellesskap pålegge jegerne og/eller jaktrettshaverne å rapportere opplysninger om viltbestanden i sitt jaktfelt eller vald ved å registrere sett elg eller sett hjort, samle inn kjever, kjønnsorganer og lignende til analyse og bruk i forvaltningen.

§ 26. Klageadgang

Enkeltvedtak fattet med hjemmel i denne forskriften kan påklages i samsvar med reglene i forvaltningsloven. Klageinstans for vedtak fattet av kommunen er fylkesmannen, klageinstans for vedtak fattet av villreinnemnda er Direktoratet for naturforvaltning og klageinstans for vedtak fattet av fylkeskommunen er fylkestinget.

§ 27. Dispensasjon

Direktoratet for naturforvaltning kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 28. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes etter straffereglene i viltloven § 56.

§ 29. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft 15. februar 2012. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 22. mars 2002 nr. 314 om forvaltning av hjortevilt og bever, med unntak av de bestemmelser som gjelder forvaltning av bever (§ 1, § 2, § 4, § 5, 2. ledd, § 6, 2. ledd, § 7, 2. ledd, § 8, bokstav c, § 9 – § 13 og § 18 – § 20).

§ 30. Overgangsbestemmelser

I forbindelse med innføring av nye krav for godkjenning av bestandsplaner innføres en overgangsperiode på 5 år, fram til og med jaktåret 2016–2017, slik at planer som allerede er godkjent etter forskriften fra 2002, kan løpe planperioden ut.

27. jan. Nr. 138 2012**Forskrift om endring i helsesertifikater ved omsetning av stillehavsøsters**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 27. januar 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 4.2 nr. XX (forordning (EU) nr. 350/2011). Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende:
forordning (EU) nr. 350/2011.

§ 13 første ledd skal lyde:

Akvakulturdyr som er mottakelige arter for vårviremi hos karpe (SVC), bakteriell nyresyke (BKD), infeksjøs pankreas nekrose (IPN), infeksjon med *Gyrodactylus salaris*, eller østers herpesvirus 1 µvar (OsHV-1 µvar), som skal omsettes for utsett i områder med godkjente nasjonale tiltak for disse sykdommene, skal oppfylle kravene som er fastsatt i forskrift 18. januar 2011 nr. 60 om ytterligere krav til transport, omsetning og import av akvakulturdyr og produkter av disse § 2 første og annet ledd, jf. forordning (EF) nr. 1251/2008 artikkel 8a og 8b.

II

I forskrift 18. januar 2011 nr. 60 om ytterligere krav til transport, omsetning og import av akvakulturdyr og produkter av disse gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 4.2 nr. 86 (forordning (EF) nr. 1251/2008 endret ved forordning (EU) nr. 346/2010 og forordning (EU) nr. 350/2011) og kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 1252/2008, forordning (EF) nr. 719/2009 og forordning (EU) nr. 1143/2010).

§ 2 første ledd skal lyde:

EØS-avtalens vedlegg I Kapittel I del 4.2 nr. 86 (forordning (EF) nr. 1251/2008 som endret ved forordning (EF) nr. 719/2009 forordning (EU) nr. 346/2010 forordning (EU) nr. 1143/2010 forordning (EU) nr. 250/2011)

om gjennomføring av rådsdirektiv 2006/88/EF med hensyn til vilkår og krav til utstedelse av sertifikater ved omsetning og import av akvakulturdyr og produkter av disse, og om utarbeiding av en liste over vektorarter, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

III

Denne forskrift trer i kraft straks.

Endringer i forordningsdelen i forskrift 18. januar 2011 nr. 60 om ytterligere krav til transport, omsetning og import av akvakulturdyr og produkter av disse

I forskrift 18. januar 2011 nr. 60 om ytterligere krav til transport, omsetning og import av akvakulturdyr og produkter av disse gjøres følgende endringer i den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 1251/2008:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1251/2008. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 719/2009, forordning (EU) nr. 346/2010, forordning (EU) nr. 1143/2010 og forordning (EU) nr. 350/2011. Alle endringer av grunnrettsakten er innarbeidet nedenfor.

Konsolideringsoversikten skal lyde:

► **B** Forordning (EU) nr. 1251/2008

Som endret ved

► **M1** Forordning (EF) nr. 719/2009

► **M2** Forordning (EU) nr. 346/2010

► **M3** Forordning (EU) nr. 1143/2010

► **M4** Forordning (EU) nr. 350/2011

Artikkel 1 bokstav b ii) skal lyde:

► **M4**

- ii) akvakulturdyr beregnet på oppdrett, gjenutleggingsområder, installasjoner for fritidsfiske, åpne akvakulturanlegg for akvariedyr og kultivering, og på ekspedisjonssentraler, rensesentraler og lignende virksomheter før konsum i medlemsstatene og deler av medlemsstatene som omfattes av nasjonale tiltak som er godkjent ved kommisjonsbeslutning 2010/221/EU.

◄ **M4**

Artikkel 8a nr. 1 første kolon og bokstav a skal lyde:

1. Forsendelser av akvakulturdyr beregnet på oppdrett, gjenutleggingsområder, installasjoner for fritidsfiske, åpne akvakulturanlegg for akvariedyr eller kultivering, skal ledsages av et helsesertifikat utfyllt i samsvar med modellen i del A i vedlegg II og de forklarende merknadene i vedlegg V, der dyrene:

- a) innføres til medlemsstater eller deler av medlemsstater oppført i andre og fjerde kolonne i tabellen i:
 - i) vedlegg I til beslutning 2010/221/EU som fri for én eller flere av sykdommene oppført i første kolonne i denne tabellen, eller
 - ii) vedlegg II til beslutning 2010/221/EU, som omfattes av et utryddelsesprogram for én eller flere av sykdommene oppført i første kolonne i denne tabellen,

► **M4**

- iii) vedlegg III til beslutning 2010/221/EU, som omfattes av et overvåkningsprogram for én eller flere av sykdommene oppført i første kolonne i denne tabellen,

◄ **M4**

Ny artikkel 8b skal lyde:

► M4

Artikkel 8b

Levende bløtdyr beregnet på ekspedisjonssentraler, rensesentraler eller lignende virksomheter før konsum i medlemsstatene og deler av medlemsstater som omfattes av nasjonale tiltak som er godkjent ved beslutning 2010/221/EU

1. Forsendelser av levende bløtdyr beregnet på ekspedisjonssentraler, rensesentraler eller lignende virksomheter før konsum, skal ledsages av et helsesertifikat utfyllt i samsvar med modellen i del B i vedlegg II og de forklarende merknadene i vedlegg V, der dyrene:

- a) innføres til medlemsstater eller deler av medlemsstater oppført i andre og fjerde kolonne i tabellen i vedlegg III til beslutning 2010/221/EU som omfattes av et overvåkningsprogram for én eller flere av sykdommene oppført i første kolonne i denne tabellen,
- b) er av arter som er oppført i del C i vedlegg II som mottakelige for sykdommene som omfattes av et overvåkningsprogram i samsvar med beslutning 2010/221/EU, som nevnt i bokstav a).

2. Forsendelser av levende bløtdyr nevnt i nr. 1 skal oppfylle kravene til dyrehelse fastsatt i modellen for helsesertifikatet og de forklarende merknadene, som nevnt i nr. 1.

3. Denne artikkelen får ikke anvendelse på forsendelser beregnet på ekspedisjonssentraler, rensesentraler eller lignende virksomheter som er utstyrt med et system for rensing av avløpsvann som er godkjent av vedkommende myndighet som:

- a) inaktiverer kappevirus, eller
- b) reduserer risikoen for å overføre sykdommer til naturlige vannmasser til et akseptabelt nivå.

◄ M4

Vedlegg II skal lyde:

► M4

◄ M4

8. feb. Nr. 139 2012**Forskrift om næringsmessig transport av dyr**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet 8. februar 2012 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 6, § 7, § 11 og § 30, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 9.1 nr. 10 (forordning (EF) nr. 1/2005). Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

*Kapittel I. Innledende bestemmelser***§ 1. Formål**

Forskriften skal fremme forsvarlig velferd for dyr under transport.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder transport som omfattes av forordning (EF) nr. 1/2005 om vern av dyr under transport og tilknyttede aktiviteter, jf. kapittel II.

Kapitlene III og IV gjelder ikke transport av akvatiske dyr.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

- a) *Beitetransport:* Transport til og fra beite og mellom beiteområder som nevnt i forordning (EF) nr. 1/2005 artikkel 1 nummer 2 bokstav a.
- b) *Egentransport:* Transport av egne dyr under 50 km som nevnt i forordning (EF) nr. 1/2005 artikkel 1 nummer 2 bokstav b.
- c) *Fjørfe:* Høns (*gallus gallus*), kalkuner, ender og gjess.
- d) *Hest:* Registrert hest, esel, mulesel og muldyr.

*Kapittel II. Gjennomføring av transportforordningen***§ 4. Forordning (EF) nr. 1/2005**

EØS-avtalen vedlegg I del 9.1 nr. 10 (forordning (EF) nr. 1/2005 av 22. desember 2004 om vern av dyr under transport og tilknyttede aktiviteter og om endring av direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Kapittel III. Tilleggsbestemmelser for reiser som utelukkende foregår innenlands

§ 5. Godkjenning og kompetansekrav for transportør og sjåfør

Krav om godkjenning av transportør og kompetansebevis fra opplæringskurs godkjent av Mattilsynet for både sjåfør og eventuell ledsager som omtalt i forordning (EF) nr. 1/2005 artikkel 6, gjelder også for transportør og sjåfør som transporterer dyr på reiser mellom 50 og 65 km.

Beitetransport er unntatt fra kravet i første ledd.

Sjåfør eller ledsager for dyr på reiser over 50 km skal ha nødvendig kunnskap om bruk av avlivingsutstyr som er påbudt etter § 8 annet ledd.

§ 6. Godkjenning og kontroll av transportmidler

Transportmidler som benyttes til transport av hest på reiser under 8 timer, skal være godkjent i samsvar med annet eller tredje ledd.

Statens vegvesen Regionvegkontoret gir enkeltgodkjenning av transportmidler for hest. For å kunne godkjennes må transportmidlet oppfylle kravene gitt i denne forskriften. Klager på vedtak som er fattet av Statens vegvesen Regionvegkontoret i henhold til denne bestemmelsen, skal behandles av Mattilsynet.

Transportmidler som benyttes til veitransport av hest på reiser under 8 timer, kan typegodkjennes. Slik typegodkjenning skal foretas av Statens vegvesen Vegdirektoratet. Typegodkjente transportmidler trenger ikke enkeltgodkjenning i samsvar med annet ledd, men må fremstilles til kontroll minimum hvert tredje år på lik linje med transportmidler med enkeltgodkjenning, i samsvar med fjerde ledd. For å kunne typegodkjennes må transportmidlet oppfylle kravene gitt i denne forskriften. Klager på vedtak som er fattet av Statens vegvesen Vegdirektoratet i henhold til denne bestemmelsen, skal behandles av Mattilsynet.

Alle godkjente transportmidler i henhold til annet og tredje ledd skal fremstilles for kontroll hos Statens vegvesen Regionvegkontoret hvert tredje år. Godkjenningen av det aktuelle transportmidlet bortfaller dersom slik kontroll ikke gjennomføres, eller dersom transportmidlet endres slik at forskriftsfestede krav til transportmidlet ikke lenger er oppfylt.

§ 7. Krav til transportdokumenter

I tillegg til det som kreves i forordning (EF) nr. 1/2005 artikkel 4, skal transportdokumentene inneholde

- a) transportørens og sjåførens navn og adresse, samt type transportmiddel
- b) dyrenes art, antall og kjønn
- c) ankomstdato og -klokkeslett
- d) tidspunkt for gjennomført observasjon av dyrene
- e) merknader om avvik og korrigerende tiltak som angår dyrevelferden.

Første ledd gjelder ikke egentransport og beitetransport.

§ 8. Krav til transportmidler

Kravene om skillevegger, ventilasjon og temperaturovervåking i forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel VI punktene 1.6, 1.7 og 1.8 og punktene 3.1, 3.2, 3.3 og 3.4 gjelder også for reiser med storfe, småfe, svin og hest under 8 timer, men over 50 km. Kravene om ventilasjon og temperaturovervåking i punktene 3.2, 3.3 og 3.4 gjelder likevel ikke på reiser under 8 timer for transportmidler hvor slik ventilasjon er åpenbart unødvendig.

Det skal være tilgang til egnet avlivingsutstyr. Dette gjelder ikke ved beitetransport og transport under 50 km.

Det skal være egen inspeksjons- og nødadgang til dyrerommet.

Transportmidlet skal ha egnet lastelem når det er nødvendig for å sikre forsvarlig på- og avlesning av dyrene.

Kravene til transportmidler i forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel II punktene 1 og 2 gjelder også beitetransport over 50 km.

§ 9. Reisetid for slaktedyr

Lengste reisetid er 8 timer for dyr som transporteres innenlands til slakteri, jf. forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel V punkt 1.9.

Retten til å utvide reisetiden etter forordning (EF) nr. 1/2005, vedlegg I kapittel V punkt 1.3, gjelder ikke ved transport av dyr til slakteri.

Første og annet ledd gjelder ikke fjørfe.

Annet ledd gjelder ikke i områder i Nordland, Troms og Finnmark, dersom reisen fra dyreholdet til nærmeste slakteri ikke kan gjennomføres innen 8 timer. Slike reiser skal fullføres innen 11 timer. Ved transport over 8 timer skal transporten være utstyrt i samsvar med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel VI. Krav om vanntilgang i vedlegg I kapittel V punkt 1.4 bokstav b, gjelder likevel ikke på kalde dager når vannet vil fryse.

§ 10. Håndtering og stell

Det er forbudt å bruke utstyr som gir elektrisk støt på dyr ved transport og tilknyttede aktiviteter.

De følgende kravene gjelder også ved beitetransport over 50 km:

- a) kravene om håndtering av dyr i forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel III punkt 1.8
- b) kravene om atskillelse av dyr i forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel III punktene 1.12 og 1.13
- c) kravene om vannings- og fôringshyppighet, transporttider og hvileperioder i forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel V punkt 1.4

d) kravet om stell etter reisen i forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel V punkt 1.5.

§ 11. *Bruk av strø*

Kravet om strø i forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel VI punkt 1.2 gjelder ved transport av alle andre dyr, unntatt fjørfe, hund og katt, ved både korte og lange reiser. Ved transport av tamrein gjelder likevel kravet bare dersom strø er nødvendig for å hindre sterk nedkjøling av klauvene. Med de unntak som her er nevnt, skal strø benyttes i dyrerommet også ved reiser under 8 timer og ved beitetransport over 50 km.

Kapittel IV. Tilleggsbestemmelser for visse dyrearter for reiser som utelukkende foregår innenlands

§ 12. *Hest*

Transportmidler for hest skal ha tak. Hesten skal ha fritt rom på minst 20 cm over hodet når den står oppreist i naturlig stilling. Hver hest skal ha lang nok plass til å stå med hode og hals i naturlig stilling uten å berøre bakveggen. Plassen skal være passe bred til at hesten kan stå stødig.

Transportmidlet skal ha sidevegger som hesten kan lene seg mot. Når flere hester transporteres i samme rom, skal det være stabile skillevegger mellom hver hest. Dersom vinkelen mellom hestens lengderetning og transportmidlets kjøreretning er mindre enn 30 grader, skal transportmidlet ha egnet bringebom.

Under reisen skal hester tilbys vann og fôr med høyst 8 timers mellomrom mens transportmidlet står stille i minst én time.

I løpet av reiser som varer mer enn 30 timer, skal hester ha minst 8 timers sammenhengende hvilepause på et annet egnet sted enn i transportmidlet.

§ 13. *Fjørfe*

Kyllinger av alle arter kan transporteres i inntil 24 timer uten vann og fôr dersom reisen avsluttes innen 48 timer etter klekking.

Kravene om registrering av temperatur i forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel VI punkt 3.3 gjelder også ved transport av fjørfe over 50 km.

§ 14. *Tamrein*

Sjåfører og ledsagere som transporterer tamrein i henhold til forordning (EF) nr. 1/2005, skal i tillegg til å ha gjennomgått praktisk opplæring om transport av tamrein, ha bestått en utdanning godkjent av Mattilsynet. Skriftlig bevis for slik utdanning skal medbringes i transportmidlet ved transport av tamrein.

Første ledd gjelder ikke transport under 50 km og beitetransport.

Veigående transportmidler for tamrein skal ha tak. Takhøyden skal være minst 1,3 m, men lav nok til å hindre at dyrene lett kan klatre eller hoppe på hverandre.

Veigående transportmiddel for tamrein skal ha tett vegg i front ved transport vinterstid.

Transportrom for tamrein skal ha en lengde på minst 1,5 m. I tillegg gjelder følgende arealkrav:

- En fullvoksen bukk eller ei simle med gevir skal ha minst 0,6 m² på reiser inntil 4 timer og 0,9 m² på reiser over 4 timer.
- Ei simle uten gevir skal ha minst 0,4 m² på reiser inntil 4 timer og 0,6 m² på reiser over 4 timer.
- En års- eller fjorårgammel kalv skal ha minst 0,3 m² på reiser inntil 4 timer og 0,45 m² på reiser over 4 timer.

Tamrein med store gevir skal transporteres atskilt fra andre dyr.

Reiser med tamrein som ikke skal slaktes, skal fullføres innen 12 timer.

Tamrein skal ikke transporteres dersom utetemperaturen er høyere enn 18 °C.

Ved egentransport og beitetransport kan tamrein transporteres med sammenbundne bein i inntil 2 timer uten avbrudd. Etter dette skal dyret løses fra bindingene og få anledning til å bevege seg i en periode på minimum to timer før dyret igjen kan bindes og transporteres med sammenbundne bein i ytterligere to timer. Ved lavere temperatur enn minus 25 °C skal transportetappene der dyret er bundet, ikke vare mer enn en halv time. Beina skal være bundet sammen på en dyrevelferdsmessig forsvarlig måte uten å hemme blodomløpet. Beina skal ikke bindes før rett før transporten begynner. Dyret skal ligge på mykt underlag og dekkes til ved behov.

§ 15. *Hund, katt, kanin, gnagere og pelsdyr*

For hunder, katter, kaniner, gnagere og pelsdyr skal transportmidlet ha tilstrekkelig ventilasjon som sikrer at dyrene kan ha normal temperaturregulering. Dyrene skal ha egnet underlag som sikrer en tørr og bekvem liggeplass. Dyrene skal tilbys vann og fôr ved behov, pelsdyr minst hver tredje time.

Hunder skal luftes når det er nødvendig og minst hver sjette time.

Pelsdyr skal transporteres i egnede bur eller kasser. Transport av pelsdyr skal fullføres innen 24 timer.

§ 16. *Strutsefugl*

Strutsefugler skal om mulig transporteres i grupper på to eller flere jevnstore dyr. Kravet om atskilt håndtering og transport av kjønnsmodne hanndyr og hunndyr i forordning (EF) nr. 1/2005 vedlegg I kapittel III punkt 1.12 bokstav d og punkt 1.13 gjelder også egentransport av strutsefugler.

Kapittel V. Avsluttende bestemmelser

§ 17. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. dyrevelferdsloven § 30, for å gjennomføre bestemmelser som er fastsatt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til dyrevelferdsloven § 32 til § 35.

Dersom det er grunn til å tro at dyr blir utsatt for forhold som gir uforsvarlig dyrevelferd under transport langs vei, kan Statens vegvesen Regionvegkontor holde transporten tilbake inntil Mattilsynet har vurdert saken. Jf. forordningens artikkel 22 nr. 2.

§ 18. Straff

Overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til dyrevelferdsloven § 37.

§ 19. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 20. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 2. april 2001 nr. 384 om transport av levende dyr og forskrift 5. januar 2007 nr. 11 om vern av dyr under transport og tilknyttede aktiviteter (forordning (EF) nr. 1/2005).

Kravet om ventilasjon i § 8 første ledd og kravet om skriftlig bevis i § 14 første ledd trer i kraft 1. januar 2013.

Forordning (EF) nr. 1/2005

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1/2005 med henvisninger til de utfyllende nasjonale bestemmelsene i forskriften om næringsmessig transport av dyr kapittel III og IV.

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1/2005

av 22. desember 2004

om vern av dyr under transport og tilknyttede aktiviteter og om endring av direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet,¹

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,²

etter å ha rådspurt Regionkomiteen, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til protokollen om dyrevern og dyrs velferd som er vedlagt traktaten, skal Fellesskapet og medlemsstatene ved fastsettelse og gjennomføring av Fellesskapets landbruks- og transportpolitikk fullt ut ta hensyn til kravene til dyrs velferd.
- 2) Ved rådsdirektiv 91/628/EØF av 19. november 1991 om vern av dyr under transport³ vedtok Rådet regler på området transport av dyr for å fjerne tekniske hindringer for handelen med levende dyr og å legge grunnlaget for at markedsordningene på området skal fungere tilfredsstillende og samtidig sikre tilfredsstillende vern for dyrene det gjelder.
- 3) I sin rapport til Europaparlamentet og Rådet om de erfaringene medlemsstatene har gjort siden gjennomføringen av rådsdirektiv 95/29/EF av 29. juni 1995 om endring av direktiv 91/628/EØF om vern av dyr under transport,⁴ som ble utarbeidet i samsvar med direktiv 91/628/EØF, anbefalte Kommisjonen at gjeldende fellesskapslovgivning på dette området endres.
- 4) De fleste medlemsstatene har ratifisert Den europeiske konvensjon om beskyttelse av dyr under internasjonal transport, og Rådet har gitt Kommisjonen mandat til å forhandle på vegne av Fellesskapet om en revidert europeisk konvensjon om beskyttelse av dyr under internasjonal transport.
- 5) Transport av dyr, også slaktedy, over lange avstander bør reduseres så mye som mulig av hensyn til dyrenes velferd.
- 6) Rådet oppfordret 19. juni 2001⁵ Kommisjonen til å framlegge forslag med henblikk på å sikre effektiv gjennomføring av og streng kontroll med eksisterende fellesskapslovgivning, å bedre dyrevernet og dyrs velferd, å forebygge at smittsomme dyresykdommer oppstår og spres, samt å innføre strengere vilkår slik at dyrenes velferd og helse sikres under og etter transport, og slik at de unngår smerte og lidelse.
- 7) Europaparlamentet anmodet 13. november 2001 Kommisjonen om å framlegge forslag til endring av eksisterende fellesskapslovgivning om transport av levende dyr, særlig å:
 - rådspørre vedkommende vitenskapskomité om varigheten av dyretransporter,

- foreslå en harmonisert modell for et europeisk sertifikat for transportører og harmonisere ruteplaner for fjernttransport,
 - sikre at enhver person som håndterer dyr under transport, har gjennomgått en utdanning som er anerkjent av vedkommende myndigheter, og
 - sikre at det ved veterinærkontroller på Fellesskapets grensekontrollstasjoner foretas grundig kontroll av de forholdene dyrene transporteres under.
- 8) Vitenskapskomiteen for dyrs helse og velferd vedtok 11. mars 2002 en uttalelse om dyrs velferd under transport. Fellesskapets regelverk bør derfor endres for å ta hensyn til nye vitenskapelige opplysninger samtidig som det prioriteres å garantere riktig gjennomføring av regelverket i nærmeste framtid.
 - 9) Det vil bli framsatt forslag om særlige bestemmelser for fjørfe, katter og hunder når de relevante uttalelsene fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) foreligger.
 - 10) I lys av erfaringene med harmonisering av Fellesskapets regelverk om transport av dyr innenfor rammen av direktiv 91/628/EØF og de vanskelighetene som er oppstått på grunn av forskjellig gjennomføring av nevnte direktiv på nasjonalt plan, er det mer hensiktsmessig å fastsette fellesskapsregler på dette området i en forordning. Inntil det er vedtatt nærmere bestemmelser om visse arter som har særlige behov, og som utgjør en svært begrenset del av Fellesskapets husdyrbestand, er det hensiktsmessig å gi medlemsstatene mulighet til å innføre eller opprettholde ytterligere nasjonale regler for transport av slike dyrearter.
 - 11) For å sikre en ensartet og effektiv anvendelse av denne forordning i hele Fellesskapet i lys av det grunnleggende prinsippet at dyr ikke skal transporteres under slike forhold at de kan skades eller påføres unødig lidelse, bør det fastsettes nærmere bestemmelser om de særlige behovene som oppstår i forbindelse med forskjellige former for transport. Slike nærmere bestemmelser bør tolkes og anvendes i samsvar med ovennevnte prinsipp og bør ajourføres i tide, særlig når de i lys av nye vitenskapelige uttalelser ikke lenger synes å sikre at ovennevnte prinsipp overholdes for bestemte dyrearter eller former for transport.
 - 12) Transport i kommersielt øyemed er ikke begrenset til transport som innebærer umiddelbar utveksling av penger, varer eller tjenester. Transport i kommersielt øyemed omfatter blant annet transport som direkte eller indirekte innebærer eller har til formål å oppnå økonomisk gevinst.
 - 13) Avlesning og påfølgende omlasting av dyr kan også være en kilde til stress for dyrene, og kontakt på kontrollstasjoner, tidligere kalt stoppesteder, kan under visse forhold føre til spredning av smittsomme sykdommer. Det bør derfor fastsettes særlige tiltak som sikrer dyrs helse og velferd under hvile på kontrollstasjoner. Det er derfor nødvendig å endre bestemmelsene i rådsforordning (EF) nr. 1255/97 av 25. juni 1997 om fellesskapskriterier for stoppesteder og om endring av reiseplanen fastsatt i vedlegget til direktiv 91/628/EØF.⁶
 - 14) Dårlig velferd skyldes ofte manglende utdanning. Følgelig bør alle som håndterer dyr under transport, på forhånd ha fått opplæring, som bare bør gis av organisasjoner godkjent av vedkommende myndighet.
 - 15) Velferdsforholdene for dyr under transport avhenger hovedsakelig av transportørens daglige praksis. Vedkommende myndigheter kan bli hindret i å utføre sine kontroller fordi transportørene fritt kan utøve sin virksomhet i forskjellige medlemsstater. Transportørene bør derfor i større grad holdes ansvarlig, og det bør skapes større gjennomsiktighet når det gjelder deres status og virksomhet. Særlig bør de kunne dokumentere at de er autorisert, rapportere systematisk eventuelle problemer og føre nøyaktige bøker over sine aktiviteter og resultater.
 - 16) Det er ikke bare transportører, men også andre aktører som gårdbrukere, forretningsdrivende, oppsamlingssentraler og slakterier som er engasjert i transport av dyr. Følgelig bør en rekke krav som gjelder dyrs velferd, utvides til å omfatte alle aktører som beskjeftiger seg med transport av dyr.
 - 17) Oppsamlingssentralene spiller en vesentlig rolle i forbindelse med transport av visse arter av levende dyr. Oppsamlingssentralene bør derfor sørge for at Fellesskapets regelverk om vern av dyr under transport er kjent for og overholdes av alle ansatte og besøkende.
 - 18) Risikoen for negativ påvirkning av dyrenes velferd er større på lange enn korte reiser. Følgelig bør det fastsettes særlige framgangsmåter for å sikre at standardene overholdes i større grad, særlig ved å gjøre det lettere å spore slik transport.
 - 19) Ved rådsforordning (EØF) nr. 3820/85 av 20. desember 1985 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale område innen veitransport⁷ fastsettes lengste kjøretid og minste varighet av hviletider for sjåfører. Reisetiden for dyr bør reguleres tilsvarende. I henhold til rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskriver innen veitransport⁸ skal fartsskriver installeres og brukes for å sikre en effektiv kontroll med overholdelse av bestemmelsene på det sosiale området innen veitransport. Det er nødvendig at de registrerte opplysningene gjøres tilgjengelige og kontrolleres slik at reglene for lengste transporttid kan håndheves i samsvar med reglene om dyrs velferd.
 - 20) Utilstrekkelig utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter fører til mangelfull håndheving av Fellesskapets regelverk om vern av dyr under transport. Det bør derfor fastsettes fleksible framgangsmåter for å bedre samarbeidet mellom vedkommende myndigheter i de forskjellige medlemsstatene.
 - 21) Registrerte dyr av hestefamilien, som definert i artikkel 2 bokstav c) i direktiv 90/426/EØF,⁹ blir ofte transportert i ikke-kommersiell øyemed, og slik transport bør utføres i samsvar med de generelle målene for denne forordning. Av hensyn til den karakter slik forflytning har, bør det innrømmes unntak fra visse

bestemmelser når registrerte dyr av hestefamilien transporteres til konkurranser, til veddeløp, til kulturelle arrangementer eller for avlsformål. Slike unntak bør imidlertid ikke innrømmes for dyr av hestefamilien som enten direkte eller etter transitt føres via et marked eller en godkjent samleplass til et slakteri for å slaktes, og som i henhold til artikkel 2 bokstav d) og artikkel 8 nr. 1 annet strekpunkt i direktiv 90/426/EØF anses som «slaktedyr av hestefamilien».

- 22) Utilstrekkelig oppfølging av overtredelser av regelverket for dyrs velferd vil føre til at regelverket ikke overholdes, og dermed til konkurransevridning. Det bør derfor etableres ensartede framgangsmåter i hele Fellesskapet for å øke kontrollen og å iverksette sanksjoner ved overtredelse av regelverket om dyrs velferd. Medlemsstatene bør fastsette regler om sanksjoner for overtredelse av bestemmelsene i denne forordning og sikre at de håndheves. Sanksjonene må være effektive, stå i et rimelig forhold til overtredelsen og være avskrekkende.
- 23) Et betydelig antall dyr transporteres med fartøy for levende dyr på svært lange reiser fra og innenfor Fellesskapet, og sjøtransport kan kontrolleres på avreisestedet. Det er derfor viktig å fastsette særlige tiltak og standarder for denne formen for transport.
- 24) Med henblikk på å sikre et ensartet regelverk i Fellesskapet bør rådsdirektiv 64/432/EØF av 26. juni 1964 om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet¹⁰ endres og tilpasses denne forordning når det gjelder godkjenning av oppsamlingsentraler og krav til transportører.
- 25) Rådsdirektiv 93/119/EF av 22. desember 1993 om vern av dyr på tidspunktet for slakting eller avliving¹¹ bør også endres og tilpasses denne forordning når det gjelder bruk av elektrisk piggstav.
- 26) De bestemmelser og ordninger for oversendelse av opplysninger som er fastsatt ved rådsdirektiv 89/608/EØF av 21. november 1989 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av veterinær- og avlsbestemmelsene,¹² bør anvendes på dyrs velferd under transport for å sikre at denne forordning overholdes.
- 27) Ved kommisjonsvedtak 98/139/EF¹³ fastsettes det visse nærmere regler for veterinærkontroll på stedet foretatt i medlemsstatene av Kommisjonens sakkyndige, og disse reglene bør bidra til å sikre en ensartet gjennomføring av denne forordning.
- 28) Denne forordning inneholder bestemmelser om ventilasjon i veigående kjøretøyer som benyttes til transport av levende dyr på lange reiser. Følgelig bør rådsforordning (EF) nr. 411/98 av 16. februar 1998 om tilleggsstandarder for vern av dyr under transport i veigående kjøretøyer når reisetiden overstiger åtte timer,¹⁴ oppheves.
- 29) Det bør fastsettes en enkel framgangsmåte som Rådet skal følge ved ajourføring av visse viktige tekniske elementer i denne forordning, særlig i lys av en vurdering av forordningens innvirkning på transporten av levende dyr innenfor et utvidet Fellesskap, og ved fastsettelse av spesifikasjonene for det navigasjonssystemet som skal brukes for alle veigående transportmidler, på bakgrunn av den framtidige teknologiske utviklingen på dette området, for eksempel at Galileo-systemet blir tatt i bruk.
- 30) Det bør kunne innrømmes unntak for å ta hensyn til den lange avstanden fra visse regioner til fastlandsdelen av Fellesskapet, særlig for de mest avsidesliggende områdene nevnt i traktatens artikkel 299.
- 31) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen¹⁵ –

1 Uttalelse avgitt 30.3.2004 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

2 EUT C 110 av 30.4.2004, s. 135.

3 EFT L 340 av 11.12.1991, s. 17. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 av 16.5.2003, s. 1).

4 EFT L 148 av 30.6.1995, s. 52.

5 EFT C 273 av 28.9.2001, s. 1.

6 EFT L 174 av 2.7.1997, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1040/2003 (EUT L 151 av 19.6.2003, s. 21).

7 EFT L 370 av 31.12.1985, s. 1.

8 EFT L 370 av 31.12.1985, s. 8. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 432/2004 (EUT L 71 av 10.3.2004, s. 3).

9 EFT L 224 av 18.8.1990, s. 42. Direktivet sist endret ved direktiv 2004/68/EF (EUT L 139 av 30.4.2004, s. 320).

10 EFT P 121 av 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 21/2004 (EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8).

11 EFT L 340 av 31.12.1993, s. 21. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 av 16.5.2003, s. 1).

12 EFT L 351 av 2.12.1989, s. 34.

13 EFT L 38 av 12.2.1998, s. 10.

14 EFT L 52 av 21.1.1998, s. 8.

15 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I
VIRKEOMRÅDE, DEFINISJONER OG ALMINNELIGE VILKÅR FOR TRANSPORT AV DYR

Artikkel 1
Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse for transport av levende virveldyr som finner sted innenfor Fellesskapet, herunder de særlige formene for kontroll som tjenestemenn skal foreta av forsendelser som kommer til eller forlater Fellesskapets tollområde.

2. Bare artikkel 3 og 27 får anvendelse for:

- a) transport av dyr utført av gårdbrukere i landbrukskjøretøyer eller egne transportmidler når de geografiske forholdene tilsier sesongmessig beiteskifte for visse dyrearter,
- b) transport av egne dyr utført av gårdbrukere i egne transportmidler over en avstand på mindre enn 50 km fra driftsenheten.

3. Denne forordning skal ikke være til hinder for strengere nasjonale tiltak for å bedre dyrs velferd under transport som fullt ut foregår innenfor en medlemsstats territorium, eller i forbindelse med sjøtransport som innledes på en medlemsstats område.

4. Denne forordning får anvendelse med forbehold for Fellesskapets veterinærregler.

5. Denne forordning får ikke anvendelse for transport av dyr som ikke foregår i forbindelse med økonomiske virksomhet, eller for transport av dyr direkte til eller fra veterinærpraksis eller -klinikk etter råd fra en veterinær.

Transport som ikke omfattes av forordningen, reguleres i forskrift om ikke-næringsmessig transport av dyr og transport av sirkusdyr.

Artikkel 2
Definisjoner

I denne forordning menes med:

- a) «*dyr*»: levende virveldyr,
- b) «*oppsamlingsentraler*»: steder som driftsenheter, innsamlingsentraler og markeder hvor enhovede husdyr og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin som kommer fra forskjellige driftsenheter, samles slik at de danner partier av dyr,
- c) «*ledsager*»: en person som direkte eller indirekte har ansvaret for dyrenes velferd, og som følger dem under transporten,
- d) «*grensekontrollstasjon*»: enhver kontrollstasjon som er utpekt og godkjent i samsvar med artikkel 6 i direktiv 91/496/EØF¹ til å foreta veterinærkontroll på dyr som kommer fra tredjestater til Fellesskapets ytre grense,
- e) «*Fellesskapets veterinærregler*»: reglene oppført i kapittel I i vedlegg A til direktiv 90/425/EØF² og alle senere gjennomføringsbestemmelser,
- f) «*vedkommende myndighet*»: den sentrale myndighet i en medlemsstat som har kompetanse til å foreta kontroll av dyrs velferd, eller enhver myndighet den har delegert denne kompetansen til
- g) «*container*»: en kasse, beholder eller stiv innretning som brukes til transport av dyr, og som ikke er et transportmiddel,
- h) «*kontrollstasjoner*»: kontrollstasjoner som omhandlet i forordning (EF) nr. 1255/97,
- i) «*utførselssted*»: en grensekontrollstasjon eller et annet sted angitt av en medlemsstat, der dyr forlater Fellesskapets tollområde,
- j) «*reise*»: hele transportforløpet fra avgangsstedet til bestemmelsesstedet, herunder all avlesning, innkvartering og lasting som skjer på mellomliggende punkter under transporten,
- k) «*røkter*»: enhver fysisk eller juridisk person som ikke er transportør, og som permanent eller midlertidig har ansvaret for eller håndterer dyr,
- l) «*fartøy til transport av levende dyr*»: et fartøy som brukes til eller er beregnet på transport av enhovede husdyr eller husdyr av artene storfe, sau, geit og svin, bortsett fra rorofartøy og fartøy som frakter dyr i bevegelige containere,
- m) «*lang reise*»: reise som overstiger åtte timer fra tidspunktet da det første dyret i en forsendelse flyttes,
- n) «*transportmiddel*»: veigående eller skinnegående kjøretøyer, fartøyer og luftfartøyer som brukes til transport av dyr,
- o) «*navigasjonssystemer*»: satellittbaserte infrastrukturer til global, fortløpende, presis og garantert tids- og posisjonsbestemmelse eller teknologi som yter tjenester som anses for å være tilsvarende med sikte på denne forordning,
- p) «*offentlig veterinær*»: en veterinær utpekt av vedkommende myndighet i medlemsstaten,
- q) «*organisasjon*»:
 - i) en transportør som har inngått underleverandøravtale om en del av en reise med minst en annen transportør, eller
 - ii) en fysisk eller juridisk person som har inngått avtale om en reise med mer enn én transportør, eller
 - iii) en person som har undertegnet avsnitt 1 i loggboken i henhold til vedlegg II,

- r) «*avgangssted*»: det første stedet der dyret lastes på et transportmiddel, forutsatt at dyret har vært innkvartert på stedet i minst 48 timer før avgangstidspunktet.
Oppsamlingsentraler godkjent i samsvar med Fellesskapets veterinærregler, kan imidlertid betraktes som avgangssteder når:
- i) avstanden mellom det første sted dyrene lastes, og oppsamlingsentralen er mindre enn 100 km, eller
 - ii) dyrene er blitt innkvartert med tilstrekkelig strø, om mulig uten å være tjoret, og er blitt vannet i minst seks timer før tidspunktet for avgang fra oppsamlingsentralen,
- s) «*bestemmelsessted*»: det stedet der dyrene leses av et transportmiddel og
- i) innkvarteres i minst 48 timer før tidspunktet for avgang, eller
 - ii) slaktes,
- t) «*hvile- eller omlastingssted*»: enhver stopp under reisen, bortsett fra bestemmelsesstedet, herunder et sted der dyrene har skiftet transportmiddel, uansett om de er blitt lesset av eller ikke,
- u) «*registrert dyr av hestefamilien*»: registrert dyr av hestefamilien som definert i direktiv 90/426/EØF,³
- v) «*rorofartøy*»: sjøgående fartøy som er innrettet slik at vei- eller skinnegående kjøretøyer kan kjøres direkte om bord og fra borde,
- w) «*transport*»: enhver flytting av dyr som foretas ved hjelp av ett eller flere transportmidler, og tilknyttede aktiviteter, herunder lasting, avlesing, omlasting og hvile, inntil avlesingen av dyrene på bestemmelsesstedet er fullført,
- x) «*transportør*»: enhver fysisk eller juridisk person som transporterer dyr for egen eller tredjemanns regning,
- y) «*ikke dressert dyr av hestefamilien*»: dyr av hestefamilien som ikke kan holdes tjoret eller i grime uten at det forårsaker unngåelig opphisselse, smerte eller lidelse,
- z) «*kjøretøy*»: et transportmiddel som er utstyrt med hjul som er selvkjørende eller trekkes.
- 1 EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56. Direktivet sist endret ved tilredelsesakten av 2003.
- 2 EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektivt 2002/33/EF (EFT L 315 av 19.11.2002, s. 14).
- 3 EFT L 224, av 18.8.1990, s. 42. Direktivet sist endret ved direktiv 2004/68/EF (EUT L 139, 30.4.2004, s. 320).

Artikkel 3

Alminnelige vilkår for transport av dyr

Ingen skal transportere dyr eller la dem bli transportert under slike forhold at de kan komme til skade eller bli påført unødig lidelse.

Dessuten skal følgende vilkår være oppfylt:

- a) alle nødvendige tiltak skal være truffet på forhånd for å gjøre reisen så kort som mulig og for å ivareta dyrenes behov under reisen,
- b) dyrene skal være skikket til å foreta den planlagte reisen,
- c) transportmidlene skal være utformet og innrettet, vedlikeholdt og anvendt på en slik måte at dyrene ikke kommer til skade eller påføres lidelse, og slik at dyrenes sikkerhet ivaretas,
- d) innretningene for lasting og lossing skal være utformet og innrettet, vedlikeholdt og anvendt på en slik måte at dyrene ikke kommer til skade eller påføres lidelse, og slik at dyrenes sikkerhet ivaretas,
- e) de personene som håndterer dyrene, skal ha nødvendig utdanning eller kompetanse til dette og skal utføre sine oppgaver uten å bruke vold eller andre metoder som kan påføre dyrene unødig frykt, skade eller lidelse,
- f) transporten skal gjennomføres til bestemmelsesstedet uten forsinkelser, og dyrenes velferd skal kontrolleres regelmessig og ivaretas på en egnet måte,
- g) dyrene skal ha gulvareal og ståhøyde som er passende i forhold til deres størrelse og den planlagte reisen,
- h) dyrene skal tilbys vann, fôr og hvile med passende mellomrom og i mengder som er passende i forhold til dyrenes art og størrelse.

KAPITTEL II

ORGANISATORER, TRANSPORTØRER, RØKTERE OG OPPSAMLINGSSENTRALER

Artikkel 4

Transportdokumenter

1. Transport av dyr kan bare foretas av personer som medbringer i transportmiddelet dokumenter som angir:
 - a) dyrenes opprinnelse og eier,
 - b) avgangssted,
 - c) avgangsdato- og klokkeslett,
 - d) planlagt bestemmelsessted,
 - e) forventet varighet av den planlagte reisen.
2. Transportøren skal på anmodning framlegge dokumentene nevnt i nr. 1, for vedkommende myndighet.

Tilleggsbestemmelser om transportdokumenter for reiser som utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 7.

Artikkel 5 *Krav til planlegging av dyretransporter*

1. Avtale eller underleverandøravtale om transport av dyr kan inngås bare med transportører som er godkjent i samsvar med artikkel 10 nr. 1 eller artikkel 11 nr. 1.
2. Transportørene skal utpeke en fysisk person som skal være ansvarlig for transporten, og som skal sikre at opplysningene om planleggingen, gjennomføringen og fullføringen av den delen av reisen som de har ansvaret for, er tilgjengelige til enhver tid.
3. Organisatorene skal for hver reise sikre at:
 - a) dyrenes velferd ikke bringes i fare som følge av utilstrekkelig samordning av reisens forskjellige deler, og at det tas hensyn til værforholdene, og
 - b) en fysisk person er ansvarlig for å stille opplysninger om planleggingen, gjennomføringen og fullføringen av reisen til rådighet for vedkommende myndighet til enhver tid.
4. I forbindelse med lange reiser mellom medlemsstater og til og fra tredjestater for enhovede husdyr, bortsett fra registrerte dyr av hestefamilien, og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin skal transportører og organisatorer overholde bestemmelsene i vedlegg II om loggbok.

Artikkel 6 *Transportører*

1. Bare personer som har en godkjenning utstedt av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 10 nr. 1, eller for lange reiser, artikkel 11 nr. 1, kan opptre som transportør. En kopi av godkjenningen skal kunne framlegges for vedkommende myndighet under transporten av dyrene.
2. Transportørene skal underrette vedkommende myndighet om eventuelle endringer i opplysningene og dokumentene nevnt i artikkel 10 nr. 1, eller for lange reiser, artikkel 11 nr. 1, senest 15 virkedager etter den datoen endringene fant sted.
3. Transportørene skal transportere dyrene i samsvar med de tekniske bestemmelsene i vedlegg I.
4. Transportørene skal overlate håndteringen av dyrene til personale som har fått opplæring om de relevante bestemmelsene i vedlegg I og II.
5. Bare personer som har et kompetansebevis i henhold til artikkel 17 nr. 2, kan føre eller opptre som ledsager på et veigående kjøretøy som transporterer enhovede husdyr eller husdyr av artene storfe, sau, geit og svin eller fjørfe. Kompetansebeviset skal kunne forevises vedkommende myndighet under transporten av dyrene.
6. Transportørene skal sørge for at en ledsager følger forsendelser av dyr, unntatt når:
 - a) dyrene transporteres i containere som er sikret, tilstrekkelige ventilert og om nødvendig inneholder nok fôr og vann i automatkar som ikke kan veltes, til en reise som varer dobbelt så lenge som antatt,
 - b) sjåføren utfører ledsagerens oppgaver.
7. Nr. 1, 2, 4 og 5 får ikke anvendelse for personer som transporterer dyr over en avstand på høyst 65 km regnet fra avgangsstedet til bestemmelsesstedet.

Tilleggsbestemmelse om avstand på høyst 50 km for reiser som utelukkende foregår innenlands, er fastsatt i § 5.

8. Transportørene skal kunne framlegge godkjenningsbeviset fastsatt i artikkel 18 nr. 2 og artikkel 19 nr. 2, for vedkommende myndighet i den staten dyrene transporteres til.
9. Transportører som transporterer enhovede husdyr, bortsett fra registrerte dyr av hestefamilien, og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin over lange veistrekninger, skal bruke et navigasjonssystem som nevnt kapittel VI punkt 4 nr. 2 i vedlegg I, fra 1. januar 2007 for veigående transportmidler som er tatt i bruk for første gang, og fra 1. januar 2009 for alle veigående transportmidler. De skal oppbevare opplysningene som er oppnådd gjennom slike navigasjonssystemer, i minst tre år og skal på anmodning stille dem til rådighet for vedkommende myndighet, særlig i forbindelse med kontrollene fastsatt i artikkel 15 nr. 4. Det kan vedtas gjennomføringstiltak for dette nummer etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2.

Artikkel 7 *Forhåndskontroll og godkjenning av transportmidler*

1. Transport av dyr over lange veistrekninger kan bare finne sted når det aktuelle transportmidlet er blitt kontrollert og godkjent i henhold til artikkel 18 nr. 1.
2. Sjøtransport over mer enn 10 nautiske mil av enhovede husdyr og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin fra en havn i Fellesskapet kan bare finne sted når fartøyet transport av levende dyr er blitt kontrollert og godkjent i henhold til artikkel 19 nr. 1.
3. Bestemmelsene i nr. 1 og 2 får anvendelse for containere som brukes til transport av enhovede husdyr og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin på lange reiser på vei eller til sjøs.

Tilleggsbestemmelser om godkjenning av transportmidler til hest for reiser som utelukkende foregår innenlands, er fastsatt i § 6.

Artikkel 8 *Røktene*

1. Røktene for dyr på avgangsstedet, omlastings- eller bestemmelsesstedet skal sikre at de tekniske bestemmelsene vedrørende dyretransport i kapittel I og III avsnitt 1 i vedlegg I overholdes.

2. Røkterne skal kontrollere alle dyr som ankommer et omlastings- eller bestemmelsessted og fastslå om dyrene er eller har vært på en lang reise mellom medlemsstater og til og fra tredjestater. Når det gjelder lange reiser for enhovede husdyr, bortsett fra registrerte dyr av hestefamilien, og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin, skal røkterne overholde bestemmelsene om loggbok i vedlegg II.

Artikkel 9

Oppsamlingssentraler

1. De driftsansvarlige for oppsamlingssentraler skal sikre at dyrene behandles i samsvar med de tekniske bestemmelsene i kapittel I og II avsnitt 1 i vedlegg I.

2. De ansvarlige for oppsamlingssentraler som er godkjent i samsvar med Fellesskapets veterinærregler, skal dessuten:

- a) overlate håndteringen av dyr utelukkende til personale som har gjennomgått opplæringskurs i de relevante tekniske bestemmelsene i vedlegg I,
- b) regelmessig opplyse personer som har fått adgang til oppsamlingssentralen, om deres oppgaver og forpliktelser i henhold til denne forordning og om sanksjoner ved overtredelse,
- c) sørge for at personer som har adgang til oppsamlingssentralen, alltid har tilgang til opplysninger om vedkommende myndighet som eventuelle overtredelser av bestemmelsene i denne forordning skal meldes til,
- d) treffe nødvendige tiltak for å avhjelpe overtredelser som er konstatert, og hindre nye overtredelser dersom en person som er til stede på oppsamlingssentraler, ikke overholder denne forordning, uten at dette berører eventuelle tiltak fra vedkommende myndighets side,
- e) vedta, overvåke og iverksette nødvendige interne regler for å sikre at bokstav a)–d) overholdes.

KAPITTEL III

VEDKOMMENDE MYNDIGHETS OPPGAVER OG FORPLIKTELSER

Artikkel 10

Krav til godkjenning av transportør

1. Vedkommende myndighet skal utstede godkjenning til transportører forutsatt at:

- a) søkerne er etablert, eller når det gjelder søkere etablert i en tredjestat, er representert i den medlemsstaten der de søker om godkjenning,
- b) søkerne har vist at de har tilstrekkelig og egnet personale, utstyr og driftsmetoder til å kunne overholde denne forordning, herunder eventuelt retningslinjer for god praksis,
- c) søkerne eller deres representanter ikke har gjort seg skyldige i alvorlige overtredelser av Fellesskapets regelverk og/eller nasjonal lovgivning om vern av dyr i de tre årene forut for søknadsdatoen. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse når søkeren godtgjør overfor vedkommende myndighet at vedkommende har truffet alle nødvendige tiltak for å unngå ytterligere overtredelser.

2. Vedkommende myndighet skal utstede godkjenning som fastsatt i nr. 1, i samsvar med modellen i kapittel I i vedlegg III. Slike godkjenninger skal være gyldige i høyst fem år fra utstedelsesdatoen, og skal ikke gjelde for lange reiser.

Artikkel 11

Krav til godkjenning av transportører som gjennomfører lange reiser

1. Vedkommende myndighet skal utstede godkjenning til transportører som gjennomfører lange reiser, forutsatt at:

- a) de oppfyller bestemmelsene i artikkel 10 nr. 1,
- b) søkerne har framlagt følgende dokumenter:
 - i) gyldig kompetansebevis for sjåfører og ledsagere som fastsatt i artikkel 17 nr. 2, for alle sjåfører og ledsagere som gjennomfører lange reiser,
 - ii) gyldig godkjenningsbevis som fastsatt i artikkel 18 nr. 2, for alle veigående transportmidler som brukes til lange reiser,
 - iii) opplysninger om framgangsmåtene som gjør det mulig for transportører å spore og registrere bevegelsene til de veigående kjøretøyene som de har ansvaret for, og til enhver tid å kontakte de aktuelle sjåførene på lange reiser,
 - iv) beredskapsplaner til bruk i nødsituasjoner.

2. Innenfor rammen av nr. 1 bokstav b) iii) skal transportører som gjennomfører lange reiser med enhovede husdyr, bortsett fra registrerte dyr av hestefamilien, og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin, dokumentere at de bruker navigasjonssystemet nevnt i artikkel 6 nr. 9 for:

- a) veigående transportmidler som er tatt i bruk for første gang, fra 1. januar 2007,
- b) for alle veigående transportmidler fra 1. januar 2009.

3. Vedkommende myndighet skal utstede godkjenning i samsvar med modellen i kapittel II i vedlegg III. Slike godkjenninger skal være gyldige i høyst fem år fra utstedelsesdatoen, og skal gjelde for alle reiser, herunder lange reiser.

Artikkel 12 *Begrensning av godkjenningssøknader*

Transportører skal søke om godkjenning i henhold til artikkel 10 eller 11 bare hos én vedkommende myndighet i én medlemsstat.

Artikkel 13 *Utstedelse av godkjenning fra vedkommende myndighet*

1. Vedkommende myndighet kan begrense virkeområdet for en godkjenning fastsatt i artikkel 10 nr. 1, eller for lange reiser, artikkel 11 nr. 1, etter kriterier som kan kontrolleres under transporten.

2. Vedkommende myndighet skal utstede hver enkelt godkjenning fastsatt i artikkel 10 nr. 1, eller for lange reiser, artikkel 11 nr. 1, med et nummer som er unikt i medlemsstaten. Godkjenningen skal utferdiges på det offisielle språket i den medlemsstaten som utsteder godkjenningen, og på engelsk når transportøren forventes å utøve sin virksomhet i en annen medlemsstat.

3. Vedkommende myndighet skal registrere godkjenninger fastsatt i artikkel 10 nr. 1 eller artikkel 11 nr. 1, på en slik måte at vedkommende myndighet raskt kan identifisere transportørene, særlig dersom kravene i denne forordning ikke overholdes.

4. Vedkommende myndighet skal registrere godkjenninger fastsatt i henhold til artikkel 11 nr. 1, i en elektronisk database. Transportørens navn og godkjenningsnummer skal gjøres offentlig tilgjengelig i godkjenningens gyldighetsperiode. Med forbehold for Fellesskapets og/eller nasjonale regler om personvern, skal medlemsstatene gjøre andre opplysninger om transportørenes godkjenninger offentlig tilgjengelige. Databasen skal også inneholde beslutninger som er meddelt i henhold til artikkel 26 nr. 4 bokstav c) og artikkel 26 nr. 6.

Artikkel 14 *Kontroll og andre tiltak i forbindelse med loggboken, som vedkommende myndighet skal gjennomføre før lange reiser*

1. I forbindelse med lange reiser mellom medlemsstatene og til og fra tredjestater for enhovede husdyr og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin skal vedkommende myndighet på avgangsstedet:

a) foreta egnede kontroller for å sikre at:

i) transportørene angitt i loggboken, har aktuelle gyldige transportgodkjenninger, gyldige godkjenningsbevis for transportmidler for lange reiser og gyldige kompetansebevis for sjåfører og ledsagere,

ii) loggboken framlagt av organisatoren, er realistisk og gir grunn til å tro at transporten er i samsvar med denne forordning,

b) dersom resultatene av kontrollene fastsatt i bokstav a), ikke er tilfredsstillende, kreve at organisatoren endrer planene for den lange reisen slik at denne forordning overholdes,

c) dersom resultatene av kontrollene fastsatt i bokstav a), er tilfredsstillende, stemple loggboken,

d) så snart som mulig sende opplysningene oppført i loggboken om den planlagte lange reisen, til vedkommende myndighet på bestemmelses- eller utførselsstedet eller på kontrollstasjonen via systemet for utveksling av opplysninger fastsatt i artikkel 20 i direktiv 90/425/EØF.

2. Som unntak fra nr. 1 bokstav c) skal det ikke kreves at loggboken stemples i forbindelse med transporter der systemet fastsatt i artikkel 6 nr. 9, anvendes.

Artikkel 15 *Kontroller som vedkommende myndighet skal foreta på vilkårlig tidspunkt under lange reiser*

1. Vedkommende myndighet skal på vilkårlig tidspunkt under en lang reise foreta egnede kontroller enten i form av stikkprøver eller målrettede kontroller for å verifisere at de oppgitte reisetidene er realistiske, og at reisen er i samsvar med denne forordning, og særlig om reise- og hviletidene er i samsvar med grensene fastsatt i kapittel V i vedlegg I.

2. For lange reiser mellom medlemsstater og tredjestater, skal kontrollene på avgangsstedet av om dyrene er skikket til transport, som omhandlet i kapittel I i vedlegg I, foretas før lasting som ledd i helsekontrollen av dyrene i henhold til de relevante bestemmelsene i Fellesskapets veterinærregler, og innenfor de tidsfrister som er fastsatt i nevnte regler.

3. Når bestemmelsesstedet er et slakteri, kan kontrollene fastsatt i nr. 1, foretas som ledd i den kontrollen av dyrenes velferd som er fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum.¹

4. Opplysningene om de veigående transportmidlenes bevegelser som er registrert ved hjelp av navigasjonssystemet, kan om nødvendig brukes til å foreta disse kontrollene.

¹ EFT L 226 av 25.6.2004, s. 83.

Artikkel 16

Utdanning av personale og vedkommende myndighets utstyr

Vedkommende myndighet skal påse at dens personale er behørig utdannet og utstyrt til å kontrollere opplysninger som registreres med:

- fartsskriver for veitransport som fastsatt i forordning (EØF) nr. 3821/85,
- navigasjonssystemet.

Artikkel 17

Utdanningskurs og kompetansebevis

1. Med henblikk på artikkel 6 nr. 4 og artikkel 9 nr. 2 bokstav a) skal personalet hos transportører og ved oppsamlingssentraler ha tilgang på opplæringskurs.

2. Kompetansebeviset for sjåfører og ledsagere i veigående kjøretøyer som transporterer enhovede husdyr og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin eller fjørfe nevnt i artikkel 6 nr. 5, skal utstedes i samsvar med vedlegg IV. Kompetansebeviset skal utferdiges på det offisielle språket i den medlemsstaten som utsteder det, og på engelsk når sjåføren eller ledsageren forventes å utøve sin virksomhet i en annen medlemsstat. Kompetansebeviset skal utstedes av vedkommende myndighet eller organ som medlemsstatene har utpekt for dette formål, i samsvar med modellen i kapittel III i vedlegg III. Kompetansebevisets virkeområde kan begrenses til en bestemt art eller gruppe av arter.

Artikkel 18

Godkjenningsbevis for veigående transportmidler

1. Vedkommende myndighet eller organ som er utpekt av en medlemsstat, skal etter søknad utstede godkjenningsbevis for veigående transportmidler som brukes på lange reiser, forutsatt at transportmidlet:

- a) ikke er gjenstand for en søknad til eller er godkjent av en annen vedkommende myndighet i den samme eller en annen medlemsstat,
- b) er blitt kontrollert av vedkommende myndighet eller organ som er utpekt av medlemsstaten, og er funnet å være i samsvar med kravene i kapittel II og VI i vedlegg I med hensyn til utforming, konstruksjon og vedlikehold av veigående transportmidler som brukes til lange reiser.

2. Vedkommende myndighet eller organ som er utpekt av en medlemsstat, skal utstede hvert enkelt bevis med et nummer som er unikt i medlemsstaten og i samsvar med modellen oppført i kapittel IV i vedlegg III. Beviset skal utferdiges på det offisielle språket i den medlemsstaten som utsteder det, og på engelsk. Bevisene skal være gyldige i høyst fem år fra utstedelsesdatoen og blir utgyldige så snart transportmiddelet endres eller får montert nytt utstyr som påvirker dyrenes velferd.

3. Vedkommende myndighet skal registrere godkjenningsbevisene for veigående transportmidler som brukes til lange reiser, i en elektronisk database på en slik måte at vedkommende myndighet i alle medlemsstater raskt kan identifisere dem, særlig ved manglende overholdelse av kravene i denne forordning.

4. Medlemsstatene kan innrømme unntak fra bestemmelsene i denne artikkel og bestemmelsene i kapittel V punkt 1 nr. 4 bokstav b) og kapittel VI i vedlegg I for veigående transportmidler som brukes når reisetiden ikke overstiger tolv timer for å nå fram til bestemmelsesstedet.

Tilleggsbestemmelser om hest for reiser som utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 6.

Artikkel 19

Godkjenningsbevis for fartøyer til transport av levende dyr

1. Vedkommende myndighet eller organ som er utpekt av en medlemsstat, skal etter søknad utstede godkjenningsbevis for fartøy til transport av levende dyr, forutsatt at fartøyet:

- a) drives fra den medlemsstaten der søknaden er inngitt,
- b) ikke er gjenstand for en søknad til eller er godkjent av en annen vedkommende myndighet i den samme eller en annen medlemsstat,
- c) er blitt kontrollert av vedkommende myndighet eller organ som er utpekt av medlemsstaten, og er funnet å være i samsvar med kravene i kapittel IV avsnitt 1 i vedlegg I med hensyn til konstruksjon og utstyr for fartøy til transport av levende dyr.

2. Vedkommende myndighet eller organ som er utpekt av en medlemsstat, skal utstede hvert enkelt bevis med et nummer som er unikt i medlemsstaten. Beviset skal utferdiges på minst ett av de offisielle språkene i den medlemsstaten som utsteder det, og på engelsk. Bevisene skal være gyldige i høyst fem år fra utstedelsesdatoen og blir utgyldige så snart transportmiddelet endres eller får montert nytt utstyr som påvirker dyrenes velferd.

3. Vedkommende myndighet skal registrere godkjente fartøyer til transport av levende dyr på en slik måte at de raskt kan identifiseres, særlig ved manglende overholdelse av denne forordning.

4. Vedkommende myndighet skal registrere godkjenningsbevisene for fartøyer til transport av levende dyr i en elektronisk database på en slik måte at de raskt kan identifiseres, særlig ved manglende overholdelse av kravene i denne forordning.

Artikkel 20

Kontroll av fartøyer til transport av levende dyr ved lasting og lossing

1. Vedkommende myndighet skal kontrollere fartøyer til transport av levende dyr før innlasting av dyrene, først og fremst for å kontrollere at:

- a) det aktuelle fartøyet til transport av levende dyr er bygd og utstyrt for det antallet og den typen dyr som skal transporteres,
- b) rommene der dyrene skal innkvarteres, er i god stand,
- c) utstyret nevnt i kapittel IV i vedlegg I, er i orden.

2. Vedkommende myndighet skal kontrollere følgende før og under lasting/lossing av fartøyer til transport av levende dyr for å sikre at:

- a) dyrene er skikket til å fortsette reisen,
- b) lastingen/lossingen utføres i samsvar med kapittel III i vedlegg I,
- c) før- og vanningsanlegg er i samsvar med kapittel IV avsnitt 2 i vedlegg I.

Artikkel 21

Kontroll ved utførselssteder og grensekontrollstasjoner

1. Uten at det berører kontrollene fastsatt i artikkel 2 i forordning (EF) nr. 639/2003, skal offentlige veterinærer i medlemsstatene kontrollere ved utførselssteder eller grensekontrollstasjoner at dyrene transporteres i samsvar med denne forordning, og særlig:

- a) at transportørene har framlagt en kopi av en gyldig godkjenning som fastsatt i artikkel 10 nr. 1, eller for lange reiser, artikkel 11 nr. 1,
- b) at sjåfører og ledsagere for veigående kjøretøyer som transporterer enhovede husdyr eller husdyr av artene storfe, sau, geit og svin eller fjørfe, har framlagt et gyldig kompetansebevis som fastsatt i artikkel 17 nr. 2,
- c) at dyrene er skikket til å fortsette reisen,
- d) at transportmiddelet som dyrene skal fortsette reisen med, er i samsvar med kapittel II og når det er relevant, kapittel VI i vedlegg I,
- e) at transportørene i forbindelse med eksport har framlagt dokumentasjon for at reisen fra avgangsstedet til det første lossestedet i den endelige bestemmelsesstaten, er i samsvar med internasjonale avtaler som er oppført i vedlegg V, og som får anvendelse i de aktuelle tredjestatene,
- f) om enhovede husdyr og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin er blitt eller skal transporteres langt.

2. Dersom enhovede husdyr eller husdyr av artene storfe, sau, geit og svin skal transporteres langt, skal de offentlige veterinærene på utførselsstedene og grensekontrollstasjonene foreta og registrere kontrollene oppført i avsnitt 3 «bestemmelsessted» i loggboken i vedlegg II. Vedkommende myndighet skal oppbevare opplysningene om disse kontrollene og kontrollene fastsatt i nr. 1, i et tidsrom på minst tre år fra datoen for kontrollen, og også en kopi av den relevante diagramskiven eller utskriften som nevnt i vedlegg I eller vedlegg IB til forordning (EØF) nr. 3821/85 dersom kjøretøyet er omfattet av nevnte forordning.

3. Dersom vedkommende myndighet mener at dyrene ikke er skikket til å fullføre reisen, skal de leses av, vannes, føres og få hvile.

Artikkel 22

Forsinkelse under transport

1. Vedkommende myndighet skal treffe nødvendige tiltak for å hindre eller minimere eventuelle forsinkelser under transport eller lidelser som dyrene måtte påføres dersom uforutsette omstendigheter hindrer anvendelsen av denne forordning. Vedkommende myndighet skal sørge for at det treffes særlige tiltak på omlastingssteder, utførselssteder og grensekontrollstasjoner med sikte på å framskynde transporten av dyr.

2. Ingen forsendelse med dyr skal holdes tilbake under transport med mindre det er strengt nødvendig av hensyn til dyrenes velferd eller offentlig sikkerhet. Det må ikke oppstå unødige forsinkelser fra lastingen avsluttes til avgang. Dersom en forsendelse med dyr må holdes tilbake mer enn to timer under transport, skal vedkommende myndighet sørge for at det treffes egnede tiltak for stell av dyrene og om nødvendig føring, vanning, avlesning og oppstalling.

KAPITTEL IV

HÅNDHEVING OG UTVEKSLING AV OPPLYSNINGER

Artikkel 23

Nødtiltak ved manglende overholdelse av denne forordning fra transportørens side

1. Dersom vedkommende myndighet fastslår at bestemmelsene i denne forordning ikke blir eller ikke er blitt overholdt, skal den enten selv treffe alle nødvendige tiltak for å sikre dyrenes velferd, eller kreve at den person som har ansvaret for dyrene, skal gjøre det.

Disse tiltakene må ikke påføre dyrene unødige eller ytterligere lidelser og skal stå i et rimelig forhold til den risiko dette innebærer. Vedkommende myndighet skal få dekket kostnadene i forbindelse med disse tiltakene på egnet måte.

2. Alt etter omstendighetene i hvert enkelt tilfelle, kan slike tiltak omfatte:

- a) bytte av sjåfør eller ledsager,
- b) midlertidig utbedring av transportmiddelet for å verne dyrene mot umiddelbare skader,
- c) omlasting av hele eller en del av forsendelsen til et annet transportmiddel,
- d) tilbakesending av dyrene til avgangsstedet via den korteste ruten eller tillatelse til at dyrene fortsetter til bestemmelsesstedet via den korteste ruten, alt etter hva som er best for dyrenes velferd,
- e) avlesing og egnet oppstalling og stell av dyrene til problemet er løst.

Dersom det ikke finnes noen annen mulighet for å sikre dyrenes velferd, skal de slaktes på en human måte.

3. Dersom det skal treffes tiltak på grunn av manglende overholdelse av denne forordning som nevnt i nr. 1, og det er nødvendig å transportere dyrene på en måte som er i strid med noen av bestemmelsene i denne forordning, skal vedkommende myndighet utstede en godkjenning for transport av disse dyrene. De berørte dyrene skal være identifisert i godkjenningen, hvor det også skal angis hvilke forhold dyrene kan transporteres under inntil denne forordning overholdes fullt ut. Godkjenningen skal følge dyrene.

4. Dersom den som er ansvarlig for dyrene, ikke kan kontaktes eller ikke etterkommer instruksene, skal vedkommende myndighet straks se til at nødvendige tiltak blir gjennomført.

5. Beslutninger truffet av vedkommende myndigheter og begrunnelsen for slike beslutninger skal så raskt som mulig meddeles transportøren eller hans representant og vedkommende myndighet som utstedte godkjenningen, som fastsatt i artikkel 10 nr. 1 eller artikkel 11 nr. 1. Om nødvendig skal vedkommende myndighet bistå transportøren for å lette gjennomføringen av de nødvendige nødtiltakene.

Artikkel 24

Gjensidig bistand og utveksling av opplysninger

1. Reglene og framgangsmåtene for utveksling av opplysninger fastsatt i rådsdirektiv 89/608/EØF¹ får anvendelse for denne forordning.

2. Innen tre måneder etter ikrafttreddelsen av denne forordning skal hver enkelt medlemsstat oversende Kommisjonen opplysninger om det kontaktpunktet som er opprettet innenfor rammen av forordning, herunder om mulig en elektronisk adresse, og alle ajourføringer av disse opplysningene. Kommisjonen skal oversende opplysningene om kontaktpunktet til de øvrige medlemsstatene innenfor rammen av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen.

¹ EFT L 351 av 2.12.1989, s. 34.

Artikkel 25

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette de sanksjoner som skal anvendes ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de blir gjennomført. Sanksjonene skal være effektive, stå i et rimelig forhold til overtredelsen og være avskrekkende. Medlemsstatene skal senest 5. juli 2006 meddele Kommisjonen disse bestemmelsene samt bestemmelsene om gjennomføring av artikkel 26, og skal straks underrette den om eventuelle senere endringer av disse bestemmelsene.

Artikkel 26

Overtredelser og meddelelse av overtredelser

1. Ved overtredelse av denne forordning skal vedkommende myndighet treffe de særlige tiltakene som er fastsatt i nr. 2–7.

2. Dersom en vedkommende myndighet fastslår at en transportør ikke har overholdt bestemmelsene i denne forordning, eller at et transportmiddel ikke er i samsvar med nevnte bestemmelser, skal den straks underrette vedkommende myndighet som utstedte godkjenningen til transportøren eller godkjenningsbeviset for transportmiddelet, og dersom sjåføren har medvirket til den manglende overholdelsen av kravene i denne forordning, den som utstedte kompetansebeviset til sjåføren. Underretningen skal inneholde alle relevante opplysninger og dokumenter.

3. Dersom vedkommende myndighet på et bestemmelsessted fastslår at reisen er gjennomført i strid med denne forordning, skal den straks underrette vedkommende myndighet på avgangsstedet. Underretningen skal inneholde alle relevante opplysninger og dokumenter.

4. Dersom vedkommende myndighet fastslår at en transportør ikke har overholdt bestemmelsene i denne forordning, eller at et transportmiddel ikke er i samsvar med nevnte bestemmelser, eller dersom en vedkommende myndighet mottar en underretning som fastsatt i nr. 2 eller 3, skal den dersom det er relevant:

- a) kreve at den aktuelle transportøren avhjelper de overtredelsene som er konstatert, og opprette systemer som hindrer gjentakelse,
- b) foreta ytterligere kontroller av transportøren og særlig kreve at en veterinær skal være til stede ved innlasting av dyrene,

c) midlertidig oppheve eller trekke tilbake godkjenningen av transportøren eller godkjenningsbeviset for det aktuelle transportmiddelet.

5. Dersom en sjåfør eller ledsager som er i besittelse av et kompetansebevis som fastsatt i artikkel 17 nr. 2, gjør seg skyldig i overtredelse av denne forordning, kan vedkommende myndighet midlertidig oppheve eller trekke tilbake kompetansebeviset, særlig dersom overtredelsen viser at sjåføren eller ledsageren ikke har tilstrekkelige kunnskaper eller forståelse til å transportere dyr i samsvar med denne forordning.

6. Ved gjentatte eller alvorlige overtredelser av denne forordning, kan en medlemsstat midlertidig forby transportøren eller det aktuelle transportmiddelet å transportere dyr på sitt territorium, selv om transportøren eller transportmiddelet er godkjent av en annen medlemsstat, forutsatt at alle muligheter for gjensidig bistand og utveksling av opplysninger som fastsatt i artikkel 24, er uttømt.

7. Medlemsstatene skal sørge for at alle kontaktpunktene fastsatt i artikkel 24 nr. 2, straks underrettes om eventuelle beslutninger som treffes i henhold til nr. 4 bokstav c), eller nr. 5 eller 6 i denne artikkel.

Artikkel 27

Vedkommende myndighets kontroller og årlige rapporter

1. Vedkommende myndighet skal kontrollere at kravene i denne forordning overholdes ved uten forskjellsbehandling å foreta kontroll av dyr, transportmidler og følgedokumenter. Disse kontrollene skal foretas på en egnet andel av de dyrene som transporteres hvert år i den enkelte medlemsstat, og kan foretas samtidig med kontroller for andre formål. Antallet kontroller skal økes dersom det fastslås at bestemmelsene i denne forordning er blitt tilsidesatt. Ovennevnte andeler skal fastsettes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2.

2. Medlemsstatene skal senest 30. juni hvert år framlegge for Kommisjonen en årlig rapport for det foregående år om kontrollene fastsatt i nr. 1. Rapporten skal ledsages av en analyse av de alvorligste manglene som er oppdaget, og en handlingsplan for å avhjelpe disse manglene.

Artikkel 28

Kontroller på stedet

Kommisjonens veterinærakkyndige kan i den grad det er nødvendig for å sikre en ensartet anvendelse av denne forordning, foreta kontroller på stedet i samarbeid med myndighetene i den berørte medlemsstaten og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004.¹

¹ EFT L 191 av 28.5.2004, s. 1.

Artikkel 29

Retningslinjer for god praksis

Medlemsstatene skal oppmuntre til utarbeiding av retningslinjer for god praksis som skal omfatte anbefaling om overholdelse av denne forordning og særlig artikkel 10 nr. 1. Disse retningslinjene skal utarbeides på nasjonalt plan i samarbeid mellom en rekke medlemsstater, eller på fellesskapsplan. Det skal oppmuntres til formidling og bruk av både nasjonale retningslinjer og Fellesskapets retningslinjer.

KAPITTEL V

GJENNOMFØRINGSMYNDIGHET OG KOMITÉFRAMGANGSMÅTE

Artikkel 30

Endring av vedleggene og gjennomføringsbestemmelser

1. Vedleggene til denne forordning skal endres av Rådet, som treffer sin beslutning med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen, særlig med henblikk på tilpasning til den teknologiske og vitenskapelige utvikling, unntatt kapittel IV og kapittel VI punkt 3 nr. 1 i vedlegg III, IV, V og VI, som kan endres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2.

2. Eventuelle nærmere regler som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2.

3. Sertifikater eller andre dokumenter i henhold til Fellesskapets veterinærregler om levende dyr kan utfylles etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2, for å ta hensyn til kravene i denne forordning.

4. Kravet om å ha et kompetansebevis som fastsatt i artikkel 6 nr. 5, kan utvides til sjåfører eller ledsagere for andre husdyrarter etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2.

5. Kommisjonen kan innrømme unntak fra kapittel I nr. 2 bokstav e) i vedlegg I i forbindelse med særlige markedsstøttetiltak på grunn av restriksjoner på forflytning i henhold til kontrolltiltakene mot sykdom på veterinærområdet. Komiteen nevnt i artikkel 31, skal underrettes om de tiltak som treffes.

6. Unntak fra kravene for lange reiser for å ta hensyn til den lange avstanden fra visse regioner til fastlandsdelen av Fellesskapet, kan vedtas etter framgangsmåten i artikkel 31 nr. 2.

7. Som unntak fra denne forordning kan medlemsstatene fortsatt anvende gjeldende nasjonale bestemmelser om transport innenfor sine mest avsidesliggende områder, av dyr som stammer fra eller kommer til disse områdene. De skal underrette Kommisjonen om dette.

8. Inntil det er vedtatt nærmere bestemmelser om arter som ikke er uttrykkelig nevnt i vedleggene, kan medlemsstatene innføre eller opprettholde ytterligere nasjonale regler for transport av slike dyrearter.

Artikkel 31

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, nedsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002.¹
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse. Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.
 - 1 EFT 31 av 1.2.2002, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1642/2003 (EFT L 245 av 29.9.2003, s. 4).

Artikkel 32

Rapport

Innen fire år etter datoen nevnt i artikkel 37 annet ledd, skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om virkningen av denne forordning på velferden for dyr som blir transportert, og på handelen med levende dyr innenfor det utvidede Fellesskap. Rapporten skal særlig ta hensyn til vitenskapelige opplysninger om dyrs velferdsbehov, og rapporten om gjennomføring av navigasjonssystemet som nevnt i kapittel VI punkt 4 nr. 3 i vedlegg I, samt de sosioøkonomiske virkningene av denne forordning, herunder regionale aspekter. Denne rapporten kan om nødvendig ledsages av egnede forslag til lovgivning vedrørende lange reiser, særlig med hensyn til reise- og hviletid samt plassforhold.

KAPITTEL VI

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 33

Oppheving

Direktiv 91/628/EEC og forordning (EF) nr. 411/98 oppheves fra 5. januar 2007. Henvisninger til det opphevede direktivet og den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 34

Endringer av direktiv 64/432/EØF

I direktiv 64/432/EØF gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 11 gjøres følgende endringer:
 - a) i nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«(ee) overholde bestemmelsene i direktiv 98/58/EF og forordning (EF) nr. 1/2005,* som får anvendelse for dem.

* EUT L 3 av 5. januar 2005.»
 - b) nr. 4 skal lyde:

«4. Vedkommende myndighet kan oppheve midlertidig eller tilbakekalle en godkjenning ved eventuelle brudd på denne artikkel eller på andre aktuelle bestemmelser i dette direktiv eller i forordning (EF) nr. 1/2005 eller av Fellesskapets veterinærregler oppført i kapittel I i vedlegg A til direktiv 90/425/EØF.* Godkjenningen kan tre i kraft igjen når vedkommende myndighet har fått visshet om at oppsamlingsentralen igjen driver i fullt samsvar med alle de relevante bestemmelsene i dette nummer.

* EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29.»
- 2) Artikkel 12 skal lyde:

«Artikkel 12

 1. Medlemsstatene skal påse at transportørene oppfyller følgende tilleggsvilkår:
 - a) til transport av dyr skal det anvendes transportmidler som er:
 - i) innrettet slik at dyrenes avføring, strø eller fôr ikke kan renne eller falle ut av kjøretøyet, og
 - ii) rengjort og desinfisert med et desinfeksjonsmiddel godkjent av vedkommende myndighet umiddelbart etter hver transport av dyr eller av produkter som vil kunne påvirke dyrehelsen, og om nødvendig før hver ny innlasting av dyr,
 - b) de skal enten:
 - i) ha egnede rengjørings- og desinfiseringsanlegg som er godkjent av vedkommende myndighet, herunder anlegg for oppbevaring av strø og husdyrgjødsel, eller
 - ii) kunne dokumentere at disse funksjonene utføres av en tredjemann som er godkjent av vedkommende myndighet.
 2. Transportøren skal påse at det for hvert kjøretøy som benyttes til transport av dyr, føres et register som skal oppbevares i minst tre år, og som minst skal inneholde følgende opplysninger:
 - a) sted, dato og klokkeslett samt navn eller firma og adresse til den driftsenheten eller oppsamlingsentralen der dyrene hentes,

- b) sted, dato og klokkeslett for levering, og navn eller forretningsnavn og adresse for mottakeren/mottakerne,
- c) de transporterte dyrenes art og antall,
- d) dato og sted for desinfisering,
- e) opplysninger fra de ledsagende dokumentene (serienummer o.l.),
- f) den enkelte reises antatte varighet.

3. Transportørene skal påse at forsendelsen eller dyrene ikke på noe tidspunkt fra de forlater opprinnelsesenheten eller opprinnelsesoppsamlingssentralen til de ankommer bestemmelsesstedet, kommer i kontakt med dyr som har lavere helsestatus.

4. Medlemsstatene skal påse at transportørene overholder bestemmelsene i denne artikkel vedrørende de dokumentene som skal ledsage dyrene.

5. Denne artikkel får ikke anvendelse for personer som transporterer dyr over en avstand på høyst 65 km regnet fra avgangsstedet til bestemmelsesstedet.

6. Ved manglende overholdelse av denne artikkel skal bestemmelsene om overtredelser og underretning om overtredelser fastsatt i artikkel 26 i forordning (EF) nr. 1/ 2005 få tilsvarende anvendelse når det gjelder dyrs helse.

Artikkel 35

Endringer av direktiv 93/119/EF

Del II punkt 3 i vedlegg A til direktiv 93/119/EF skal lyde.

«3. Dyrene må forflyttes med varsomhet. Drivgangene må være tilrettelagt slik at risikoen for at dyrene kommer til skade, blir minst mulig, og innrettet slik at deres tilbøyelighet til å gå i flokk utnyttes. Utstyr som brukes til å lede dyrene, må bare benyttes for dette formål, og bare i korte tidsrom. Instrumenter som gir elektriske støt, skal så vidt mulig unngås. I alle fall må slike instrumenter bare brukes for fullvoksne storfe og svin som ikke vil flytte seg, og bare når de har plass til å bevege seg framover. Støtene må høyst vare i ett sekund, det skal være passende mellomrom mellom dem, og de må bare påføres bakpartiets muskulatur. Det må ikke brukes støt gjentatte ganger dersom dyret ikke reagerer.

Artikkel 36

Endringer av forordning (EF) nr. 1255/97

I forordning (EF) nr. 1255/97 gjøres følgende endringer:

- 1) Ordet «stoppesteder» skal erstattes med ordet «kontrollstasjoner» overalt i forordningen.
- 2) Artikkel 1 nr. 1 skal lyde:

«1. Kontrollstasjoner er steder hvor dyrene får hvile i minst 12 timer eller mer i henhold til punkt 1 nr. 5 eller punkt 1 nr. 7 bokstav b) i kapittel V i vedlegg I til forordning (EF) 1/2005.*

* EFT L 5 av 5. januar 2005.»

- 3) Artikkel 3 skal lyde:
«Artikkel 3

1. Vedkommende myndighet skal godkjenne og utstede et godkjenningsnummer til hver kontrollstasjon. Denne godkjenningen kan være begrenset til en bestemt dyreart eller til visse dyre kategorier og til helsetilstand. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om listen over godkjente kontrollstasjoner og eventuelle ajourføringer.

Medlemsstatene skal også underrette Kommisjonen om de nærmere regler for anvendelse av bestemmelsene i artikkel 4 nr. 2, særlig tidsrommet kontrollstasjonene har vært i bruk, og det doble formålet med de godkjente lokalene.

2. Kommisjonen skal oppføre kontrollstasjonene på en liste etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1/2005, etter forslag fra vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten.

3. Medlemsstatene kan først foreslå kontrollstasjoner når vedkommende myndighet har kontrollert at de oppfyller de relevante kravene, og har godkjent dem. Med sikte på slik godkjenning skal vedkommende myndighet som definert i artikkel 2 nr. 6 i direktiv 90/425/EØF, sørge for at kontrollstasjonene oppfyller alle kravene i vedlegg I til denne forordning, og dessuten skal kontrollstasjonene:

- a) ligge i et område som ikke er underkastet forbud eller restriksjoner i samsvar med relevante fellesskapsregler,
- b) være underlagt kontroll av en offentlig veterinær som blant annet skal sørge for at bestemmelsene i denne forordning overholdes,
- c) drive i samsvar med alle relevante fellesskapsbestemmelser for dyrehelse, forflytning av dyr og vern av dyr ved slakting,
- d) være gjenstand for regelmessig kontroll minst to ganger i året for å sikre at godkjenningskravene fortsatt oppfylles.

4. I alvorlige tilfeller, særlig med hensyn til dyrs helse eller velferd, skal en medlemsstat oppheve bruken av kontrollsteder som ligger på sitt territorium. Den skal underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om en slik oppheving og begrunnelsen for den. Opphevelsen av bruken av kontrollsteder kan først heves når Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene er blitt underrettet om grunnen til dette.

5. Kommisjonen kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1/2005, midlertidig oppheve bruken av en kontrollstasjon eller slette den fra listen dersom den kontroll Kommisjonens sakkyndige har foretatt på stedet i henhold til artikkel 28 i nevnte forordning, viser at de relevante fellesskapsreglene ikke overholdes.»

4) I artikkel 4 skal nytt nummer lyde:

«4. Vedkommende myndighet på avgangsstedet skal opplyse om forflytning av dyr som passerer kontrollstasjoner, gjennom systemet for utveksling av opplysninger fastsatt i artikkel 20 i direktiv 90/425/EØF.»

5) Artikkel 6 skal lyde:

«Artikkel 6

1. Før dyrene forlater kontrollstasjonen, skal den offentlige veterinæren eller en veterinær som vedkommende myndighet har utpekt til dette formål, bekrefte i loggboken som nevnt i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1/2005, at dyrene er skikket til å fortsette reisen. Medlemsstatene kan fastsette at omkostningene ved veterinærkontroll skal dekkes av den berørte næringsdrivende.

2. Reglene for utveksling av opplysninger mellom myndighetene for å oppfylle kravene i denne forordning, skal fastsettes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1/2005.»

6) Artikkel 6a skal lyde:

«Artikkel 6a

Denne forordning skal endres av Rådet, som treffer sin beslutning med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen, særlig med henblikk på tilpasning til den teknologiske og vitenskapelige utvikling, bortsett fra at eventuelle endringer av vedlegget som måtte være nødvendige av hensyn til dyrehelsesituasjonen, kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1/2005.

7) I artikkel 6b skal første punktum lyde:

«Artikkel 6b

Medlemsstatene skal anvende bestemmelsene i artikkel 26 i rådsforordning (EF) nr. 1/2005 for å straffe enhver overtredelse av bestemmelsene i denne forordning og skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at bestemmelsene gjennomføres.»

8) I vedlegg I gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde:

«**VEDLEGG**

FELLESSKAPSKRITERIER FOR KONTROLLSTASJONER»

b) Avsnitt A skal lyde:

«**A. HELSE- OG HYGIENETILTAK**

1. Kontrollstasjonene skal

a) ligge i et område og være utformet, innrettet og drevet slik at tilstrekkelig biosikkerhet kan garanteres for å forebygge spredning av alvorlige smittsomme sykdommer til andre driftsenheter og mellom forsendelser av dyr som passerer gjennom de samme lokalene etter hverandre,

b) være utformet, utstyrt og drevet slik at framgangsmåtene for rengjøring og desinfisering kan følges. De skal ha et sted spesielt innrettet til vask av lastebiler. Disse anleggene skal kunne benyttes under alle værforhold,

c) rengjøres og desinfiseres før og etter hver bruk i samsvar med instruks fra offentlig veterinær.

2. Personale og utstyr som kommer i kontakt med de innkvarterte dyrene, skal utelukkende være forbeholdt de aktuelle lokalene med mindre de er blitt rengjort og desinfisert etter at de har vært i kontakt med dyrene eller dyrenes avføring eller urin. Den som har ansvaret for kontrollstasjonen, skal særlig sørge for rent utstyr og vernetøy som utelukkende skal brukes av personer som kommer inn på kontrollstasjonen, og skal stille til disposisjon egnet utstyr til rengjøring og desinfisering av dette.

3. Strøet skal fjernes når en dyreforsendelse flyttes fra en innhegning, og skal etter rengjøring og desinfisering som fastsatt i nr. 1 bokstav c) erstattes av nytt strø.

4. Dyrenes strø, avføring og urin skal ikke fjernes fra lokalene med mindre de har gjennomgått en egnet behandling for å unngå spredning av dyresykdommer.

5. Det skal være passende sanitærpauser mellom dyreforsendelser som kommer etter hverandre, og pausene skal om nødvendig avpasses etter om dyrene kommer fra en lignende region eller sone eller et lignende rom. Særlig skal kontrollstasjonene være helt tømt for dyr i minst 24 timer etter høyst seks dagers bruk og etter rengjøring og desinfisering, og før ny forsendelse ankommer.

6. Før kontrollstasjonene mottar dyr, skal de:

a) ha begynt rengjøringen og desinfiseringen innen 24 timer etter at alle de dyrene som tidligere oppholdt seg der, er reist, i samsvar med bestemmelsene i artikkel 4 nr. 3 i denne forordning,

- b) ha vært uten dyr inntil rengjøringen og desinfiseringen er avsluttet til den offentlige veterinærens tilfredshet.
- c) Avsnitt B nr. 1 skal lyde:
 «1. I tillegg til bestemmelsene i kapittel II og III i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1/2005, som gjelder for transportmidler i forbindelse med lasting og lossing av dyr, skal hver kontrollstasjon ha egnet utstyr og anlegg tilgjengelig for lasting og lossing av dyr fra transportmidlene. Utstyret og anleggene skal særlig ha sklisikkert gulvbelegg og om nødvendig ha sidevern. Broer, ramper og landganger skal ha side, rekkverk eller annen beskyttelse for å hindre at dyrene faller ned. Laste- og losserampene skal ha minst mulig helling. Gangveier skal ha gulvbelegg som gir minst mulig risiko for at dyrene sklir, og skal være slik konstruert at risikoen for at dyrene skades, blir minst mulig. Det må særlig sørges for at det ikke er åpning eller trinn av betydning mellom gulvet i kjøretøyet og rampen, eller mellom rampen og gulvet i losseområdet slik at dyrene tvinges til å hoppe, eller at de glir eller snubler.»

9) Vedlegg II oppheves.

Artikkel 37

Ikrafttredelse og anvendelsesdato

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den skal gjelde fra 5. januar 2007.

Artikkel 6 nr. 5 får imidlertid anvendelse fra 5. januar 2008.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. desember 2004.

For Rådet

Formann

C. VEERMAN

VEDLEGG I

TEKNISKE BESTEMMELSER

(som nevnt i artikkel 6 nr. 3, artikkel 8 nr. 1, artikkel 9 nr. 1 og nr. 2 bokstav a))

KAPITTEL I

SKIKKETHET TIL TRANSPORT

1. Ingen dyr skal transporteres med mindre de er skikket til å tåle den påtenkte reisen, og alle dyr skal transporteres under slike forhold at de ikke kommer til skade eller påføres unødig lidelse.
2. Dyr som er skadet eller syke, eller har fysiologiske skavanker eller viser patologiske forandringer, skal ikke anses for å være skikket til transport, særlig:
 - a) dyr som ikke kan forflytte seg uten smerter eller gå uten hjelp,
 - b) dyr som har alvorlig åpent sår eller prolaps,
 - c) drektige dyr som er minst 90 % inne i drektighetsperioden, eller dyr som har født i løpet av forutgående uke,
 - d) nyfødte pattedyr med navle som ikke er fullstendig leget,
 - e) svin på under tre uker, lam på under én uke og kalver på under ti dager, med mindre de skal transporteres over en avstand på under 100 km,
 - f) hunder og katter på under åtte uker, med mindre de er ledsaget av sin mor,
 - g) hjortedyr i det tidsrommet takkene vokser ut.
3. Syke eller skadde dyr kan imidlertid anses for å være skikket til transport dersom de:
 - a) er lettere skadet eller syke og ikke vil bli påført ytterligere lidelser som følge av transporten; i tvilstilfelle skal det søkes råd fra veterinær,
 - b) transporteres innenfor rammen av rådsdirektiv 86/609/EØF¹ dersom sykdommen eller skaden er ledd i et forskningsprogram,
 - c) transporteres under tilsyn av veterinær med sikte på eller etter veterinærbehandling eller -diagnose; slik transport kan imidlertid bare tillates dersom de aktuelle dyrene ikke påføres unødig lidelse eller utsettes for mishandling,
 - d) har gjennomgått et veterinærinngrep som ledd i driftsmetoder, slik som avhorning eller kastrering, forutsatt at sårene er fullstendig leget.
4. Dyr som blir syke eller kommer til skade under transport, skal holdes atskilt fra andre dyr og gis førstehjelp så raskt som mulig. De skal gis egnet veterinærbehandling og om nødvendig nødslaktes eller avlives på en måte som sparer dem for unødig lidelse.

5. Det skal ikke brukes sedativer på dyr som skal transporteres, med mindre det er strengt tatt nødvendig for å sikre dyrenes velferd, og skal da bare brukes under tilsyn av veterinær.
 6. Dyr i laktasjon av artene storfe, sau og geit som ikke er sammen med sitt avkom, skal melkes med høyst 12 timers mellomrom.
 7. Kravene i nr. 2 bokstav c) og d) får ikke anvendelse for registrerte dyr av hestefamilien dersom formålet med reisen er å forbedre helse- og velferdsforholdene i forbindelse med følling, og for nyfødte føll sammen med sine registrerte hopper, forutsatt at dyrene i begge tilfeller hele tiden følges av en ledsager som tar seg av dem på reisen.
- 1 EFT L 358 av 18.12.1986, s. 1. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/65/EF (EFT L 230 av 16.9.2003, s. 32).

KAPITTEL II *TRANSPORTMIDLER*

1. Bestemmelser for alle transportmidler

Tilleggsbestemmelser om beitetransport som utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 8.

- 1.1. Transportmidler og containere samt utstyr skal være utformet og innrettet og skal vedlikeholdes og brukes på en slik måte at:
 - a) dyrene ikke kommer til skade eller påføres lidelse, og slik at dyrenes sikkerhet tilgodeses,
 - b) dyrene beskyttes mot ugunstig vær, ekstreme temperaturer og ugunstige endringer i klimatiske forhold,
Tilleggsbestemmelser om tamrein når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 14.
 - c) de kan rengjøres og desinfiseres,
 - d) dyrene hindres i å rømme eller falle ut og kan motstå bevegelsesrelaterte belastninger,
 - e) dyrene er sikret en luftkvalitet og en -mengde som er passende for den art som transporteres,
 - f) det er tilgang til dyrene slik at de kan kontrolleres og stelles,
Tilleggsbestemmelse om nødadgang når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 8.
 - g) gulvene er sklisliske,
 - h) gulvets overflate begrenser utslipp av urin og avføring til et minimum,
 - i) det er tilstrekkelig belysning til at dyrene kan kontrolleres og stelles under transporten.
- 1.2. Det skal være tilstrekkelig plass i det rommet hvor dyrene oppholder seg, og på alle nivåer, til at det kan sikres tilstrekkelig ventilasjon over dyrene når de står i naturlig oppreist stilling uten at deres naturlige bevegelser hindres.
- 1.3. For ville dyr og for andre arter enn enhovede husdyr eller husdyr av artene storfe, sau, geit og svin skal følgende dokumenter ledsage dyrene:
 - a) en meddelelse om at dyrene er ville, sky eller farlige,
 - b) skriftlig instruks om fôring og vanning og eventuelle særlige behov for stell.
- 1.4. Skillevegger skal være sterke nok til å tåle dyrenes vekt. Utstyr skal være utformet slik at det kan betjenes raskt og enkelt.
Tilleggsbestemmelser om hest når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 12.
- 1.5. Smågris på under 10 kg, lam på under 20 kg, kalver på under seks måneder og føll på under fire måneder skal ha passende strø eller tilsvarende materiale som gir dem den trivsel som er passende for deres art, det antall dyr som transporteres, reisetid og værforhold. Dette materialet skal sikre passende absorpsjon av urin og avføring.
- 1.6. Uten at det berører fellesskapsreglene eller nasjonale regler om sikkerhet for besetning og passasjerer, skal det ved transport med fartøy, luftfartøy eller jernbanevogn, som skal vare i over tre timer, finnes utstyr som er egnet for avliving av den aktuelle arten, tilgjengelig for ledsageren eller en person om bord som har de nødvendige ferdigheter til å utføre denne oppgaven humant og effektivt.

2. Tilleggsbestemmelser for vei- eller jernbanetransport

Tilleggsbestemmelser om beitetransport når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 8.

- 2.1. Kjøretøyer som transporterer dyr, skal være klart og tydelig merket med angivelse av at de inneholder levende dyr, unntatt når dyrene transporteres i containere som er merket i samsvar med punkt 5 nr. 1.
- 2.2. Veigående kjøretøyer skal ha egnet utstyr til lasting og lossing.
- 2.3. Ved sammenkopling av tog og all annen kjøring med jernbanevogner, skal det tas alle mulige forholdsregler for å unngå harde støt i jernbanevogner som inneholder dyr.

3. Tilleggsbestemmelser for rorofartøy

- 3.1. Før lasting på et fartøy skal skipsføreren kontrollere at fartøyet når kjøretøyet lastes på:
 - a) lukkede dekk, har egnet ventilasjonsanlegg og er utstyrt med et alarmsystem og en passende nødstrømsforsyning i tilfelle strømbrudd,
 - b) åpne dekk, gir tilstrekkelig vern mot sjøvann.

- 3.2. Veigående kjøretøyer og jernbanevogner skal være utstyrt med et tilstrekkelig antall festepunkter som er utformet og plassert, og som vedlikeholdes på en slik måte, at de kan festes forsvarlig til fartøyet. Veigående kjøretøyer og jernbanevogner skal være festet til fartøyet før sjøreisen begynner for å hindre at de flytter seg når fartøyet beveger seg.

4. Tilleggsbestemmelser for lufttransport

- 4.1. Dyr skal transporteres i containere, innhegninger eller båser som egner seg til arten, og som minst oppfyller reglene fastsatt av International Air Transport Association (IATA) for transport av levende dyr, i versjonen nevnt i vedlegg VI.
- 4.2. Dyr skal transporteres bare under forhold hvor luftkvalitet, temperatur og trykk kan holdes på et tilfredsstillende nivå under hele reisen, tilpasset dyreartene.

5. Tilleggsbestemmelser for transport i containere

- 5.1. Containere som brukes til transport av dyr, skal være klart og tydelig merket med angivelse av at de inneholder levende dyr, og et tegn som angir oversiden på containeren.
- 5.2. Containere skal alltid holdes i oppreist stilling under transport og håndtering, og harde støt eller risting skal begrenses mest mulig. Containere skal være festet for å hindre at de flytter seg når transportmiddelet beveger seg.
- 5.3. Containere på over 50 kg skal være utstyrt med et tilstrekkelig antall festepunkter som er utformet og plassert, og som vedlikeholdes på en slik måte at de kan festes forsvarlig til det transportmiddelet de skal lastes på. Containere skal være festet til transportmiddelet før reisen begynner for å hindre at de flytter seg når transportmiddelet beveger seg.

KAPITTEL III TRANSPORTPRAKSIS

1. Lasting, lossing og håndtering

- 1.1. Det skal tas behørig hensyn til det behovet visse dyrearter, som for eksempel ville dyr, har for å venne seg til transportmiddelet før den planlagte reisen.
- 1.2. Dersom lasting eller lossing varer i over fire timer, skal, med unntak for fjørfe:
- egnet utstyr være tilgjengelige for å anbringe, føre og vanne dyrene utenfor transportmiddelet uten at dyrene tjores,
 - arbeidet overvåkes av en godkjent veterinær, og det skal treffes særlige tiltak for å sikre at dyrenes velferd er behørig ivaretatt under dette arbeidet.

Anlegg og framgangsmåter

- 1.3. Utstyret til lasting og lossing av dyrene, herunder gulvet, skal være utformet og innrettet samt vedlikeholdes og brukes på en slik måte at:
- dyrene ikke kommer til skade eller utsettes for lidelse, at dyrenes opphisselse og engstelse begrenses mest mulig, og at deres sikkerhet ivaretas. Særlig skal overflatene ikke være glatte, og det skal være montert sidevegger slik at dyrene ikke kan rømme.
 - de kan rengjøres og desinfiseres,
- 1.4.
- Ramper skal ikke ha et større fall enn en vinkel på 20 grader, det vil si 36,4 % horisontalt for svin, kalver og hester, og en vinkel på 26 grader 34 minutter, det vil si 50 % horisontalt for sau og storfe, bortsett fra kalver. Dersom fallet er brattere enn 10 grader, det vil si 17,6 % horisontalt, skal rampene være utstyrt med et system, for eksempel fotlister, som sikrer at dyrene klatrer eller går ned uten risiko eller vanskeligheter,
 - løftelem og etasjedekk skal ha sikkerhetsbarrierer for å hindre at dyrene faller eller rømmer under lasting og lossing.
- Tilleggsbestemmelser om lastelem når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 8.*
- 1.5 Varer som transporters i samme transportmiddel som dyr, skal være plassert slik at de ikke påfører dyrene skade, lidelse eller engstelse.
- 1.6. Det skal sørges for passende belysning under lasting og lossing.
- 1.7. Dersom containere med dyr er plassert oppå hverandre på transportmiddelet, skal det treffes nødvendig tiltak for å:
- unngå, eller når det gjelder fjørfe, kaniner og pelsdyr, begrense muligheten for at urin og avføring treffer dyrene som er plassert under,
 - sikre at containerne står støtt,
 - sikre at ventilasjonen ikke hindres.

Håndtering

- 1.8. Det skal være forbudt å:

- a) slå eller sparke dyr,
- b) utsette særlige følsomme deler av dyrenes kropp for press på en slik måte at de påføres unødig smerte eller lidelse,
- c) holde dyrene løftet ved hjelp av mekaniske midler,
- d) løfte eller dra dyrene etter hode, ører, horn, bein, hale eller pels eller håndtere dem på en slik måte at de påføres unødig smerte eller lidelse,
- e) bruke piggstav eller andre spisse gjenstander,
- f) med vilje og vitende sperre veien for dyr som blir drevet eller ledet gjennom et område der dyr blir håndtert.

Tilleggsbestemmelser om beitetransport når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 10.

- 1.9. Bruk av utstyr som gir elektrisk støt, skal så vidt mulig unngås. Slike instrumenter skal under enhver omstendighet bare brukes for fullvoksne storfe og svin som ikke vil flytte seg, og bare når de har plass til å flytte seg framover. Støtene må høyst være i ett sekund, det skal være passende mellomrom mellom dem, og de må bare påføres bakpartiets muskulatur. Det må ikke brukes støt gjentatte ganger dersom dyret ikke reagerer.
- 1.10. Markeder og oppsamlingsentraler skal ha utstyr til å tjøre dyrene om nødvendig. Dyr som ikke er vant til å være bundet, skal være ubundet. Dyr skal ha tilgang til vann.
- 1.11. Dyr skal ikke bindes fast ved horn, gevir eller nesering, og beina skal ikke bindes sammen. Kalver skal ikke ha munnkurv. Enhovede husdyr på over åtte måneder, unntatt føll som ikke er dressert, skal ha grime under transport.

Når dyr må bindes, skal tau eller andre festanordninger være:

- a) så sterke at de ikke slites under normale transportforhold,
- b) slik at dyrene om nødvendig kan legge seg ned, ete og drikke,
- c) slik konstruert at det ikke oppstår fare for kvelning eller skade, og slik at dyrene raskt kan frigjøres.

Atskillelse

- 1.12. Dyr skal håndteres og transporteres atskilt når det gjelder:

- a) dyr av forskjellig arter,
- b) dyr av betydelig forskjellig størrelse eller alder,
- c) voksne avlsråner eller -hingster,
- d) kjønnsmodne hanndyr og hunddyr,

Tilleggsbestemmelser om strutsefugler når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 16.

- e) dyr med horn eller gevir og dyr uten horn eller gevir,

Tilleggsbestemmelser om rein når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 14.

- f) dyr som er fiendtlig innstilt mot hverandre,
- g) dyr som er bundet og dyr som ikke er bundet.

- 1.13. Punkt 1 nr. 12 bokstav a), b), c) og e) får ikke anvendelse dersom dyrene er alt opp i forenlige grupper, dersom de er vant til hverandre, dersom de vil lide ved å være atskilt, eller dersom hunddyr blir ledsaget av avhengig avkom.

Tilleggsbestemmelser om beitetransport når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 10.

2. Under transport

- 2.1. Plassforholdene skal minst være i samsvar med tallene fastsatt for dyr og transportmidler i kapittel VII.
- 2.2. Enhovede husdyr, unntatt hopper som transporteres sammen med sine føll, skal transporteres i egne bokser når kjøretøyet lastes om bord på et rorofartøy. Det kan innrømmes unntak fra denne bestemmelsen i henhold til nasjonale regler forutsatt at medlemsstatene underretter Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen om dette.
- 2.3. Enhovede dyr skal ikke transporteres i kjøretøyer med mer enn ett lasteplan i høyden med mindre dyrene lastes inn på nederste plan, og det ikke er dyr på høyere plan. Rommets innvendige høyde skal være minst 75 cm over manken på det høyeste dyret.
- 2.4. Dyr av hestefamilien som ikke er dressert, skal ikke transporteres i grupper på mer enn fire dyr.
- 2.5. Punkt 1 nr. 10–13 får etter nødvendige forandringer, tilsvarende anvendelse for transportmiddelet.
- 2.6. Det skal sørges for tilstrekkelig ventilasjon som fullt ut oppfyller dyrenes behov, og som er tilpasset det antall dyr og den dyreart som transporteres, samt de værforhold som forventes under reisen. Containere skal plasseres slik at ventilasjon ikke hindres.
- 2.7. Under transport skal dyrene med passende mellomrom og særlig i henhold til kapittel V, tilbys vann, fôr og hvile tilpasset deres art og alder. Med mindre annet er fastsatt, skal pattedyr og fugler føres minst hver 24. time og vannes minst hver 12. time. Vann og fôr skal være av høy kvalitet og gis dyrene på en måte som begrenser risikoen for kontaminering mest mulig. Det skal tas hensyn til dyrenes behov for å vennes til fôrings- og vanningsmåten.

Tilleggsbestemmelser om hest når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 12.

KAPITTEL IV
TILLEGGSBESTEMMELSER FOR FARTØYER TIL TRANSPORT AV LEVENDE DYR ELLER
FARTØYER TIL TRANSPORT AV CONTAINERE

Avsnitt 1

Krav til konstruksjon av og utstyr på fartøyer til transport av levende dyr

1. Rekkverket i innhegninger og på lastedekk skal ha tilstrekkelig styrke i forhold til de dyrene som transporteres. Et klassifiseringsselskap godkjent av vedkommende myndighet, skal kontrollere styrkeberegningen i forbindelse med bygging eller ombygging av fartøyet til transport av levende dyr.
2. Rommene som dyrene skal transporteres i, skal være utstyrt med ventilasjonsanlegg med tilstrekkelig kapasitet til å skifte ut all luft på følgende måte:
 - a) 40 ganger i timen dersom rommet er fullstendig lukket og har en fri høyde på 2,30 meter eller under,
 - b) 30 ganger i timen dersom rommet er fullstendig lukket og har en fri høyde på over 2,30 meter,
 - c) 75 % av ovennevnte relevante kapasitet dersom rommet er delvis lukket.
3. Kapasiteten til lagring eller framstilling av ferskvann skal være passende for å oppfylle kravene om vann fastsatt i kapittel VI, tatt i betraktning det høyeste antallet og den typen dyr som skal transporteres samt lengste varighet av den planlagte reisen.
4. Ferskvannssystemet skal kunne kontinuerlig forsyne alle områder der det er levende dyr, med ferskvann, og det skal være et tilstrekkelig antall beholdere tilgjengelig for å sikre at alle dyrene har lett adgang til ferskvann hele tiden. Alternativt pumpeutstyr skal være tilgjengelig for å sikre vannforsyning dersom hovedpumpesystemet skulle svikte.
5. Avløpssystemet skal ha tilstrekkelig kapasitet til å lede bort væske fra innhegninger og lastedekk under alle forhold. Væskene skal via avløpsrør og kanaler samles opp i brønner eller tanker som kan tømmes for avløpsvann ved hjelp av pumper eller ejetorer. Alternativt pumpeutstyr skal være tilgjengelig for å sikre avløp dersom hovedpumpesystemet svikter.
6. Områder der det er dyr, gangveier og ramper som fører til disse områdene, skal ha tilstrekkelig belysning. Det skal være nødbelysning tilgjengelig dersom hovedstrømforsyningen skulle svikte. Det skal finnes tilstrekkelig bærbar belysning til at ledsageren kan foreta passende kontroll og stell av dyrene.
7. Det skal være et brannsløkkingsystem passende installert i alle områder der det er dyr, og brannsløkkingsutstyret innenfor disse områdene skal være i samsvar med de seneste standarder i Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (SOLAS-konvensjonen) hva gjelder brannvern, brannvarsling og brannsløkking.
8. I styrehuset skal det være et overvåkings-, kontroll- og alarmsystem for følgende systemer for dyrene:
 - a) ventilasjon,
 - b) ferskvannsforsyning og avløp,
 - c) belysning,
 - d) framstilling av ferskvann, om nødvendig.
9. Hovedstrømforsyningen skal være tilstrekkelig til å forsyne systemene nevnt i punkt 2, 4, 5 og 6, med strøm hele tiden under normale driftsforhold på fartøyer til transport av levende dyr. Nødstrømforsyningen skal være tilstrekkelig til å erstatte hovedstrømforsyningen kontinuerlig i tre dager.

AVSNITT 2

Fôr- og vannforsyning på fartøyer til transport av levende dyr, eller fartøyer til transport av sjøcontainere

Fartøyer til transport av levende dyr eller fartøyer til transport av sjøcontainere med enhovede husdyr og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin skal for reiser som varer mer enn 24 timer, fra avgangstidspunktet ha med tilstrekkelig strø og tilstrekkelig fôr og vann til å dekke minstebehovet for daglig fôr og vann som oppført i tabell 1, for den planlagte reisen, pluss 25 % eller tre dagers ekstra forsyning av strø, fôr og vann, alt etter hva som er den største mengden.

Tabell 1

Fôr- og vannforsyning på fartøyer til transport av levende dyr eller fartøyer til transport av sjøcontainere

<i>Kategori</i>	<i>Fôr</i>		<i>Ferskvann (liter per dyr)*</i>
	<i>(i % av dyrenes levende vekt)</i>		
	<i>Fôr</i>	<i>Kraftfôr</i>	
Storfe og dyr av hestefamilien	2	1,6	45
Sau	2	1,8	4
Svin	–	3	10

* Minstekravet til vannmengde fastsatt i fjerde kolonne, kan for alle arter byttes ut med en vannmengde på 10 % av dyrenes levende vekt.

Fôr kan byttes ut med kraftfôr og omvendt. Det skal imidlertid tas behørig hensyn til at visse kategorier dyr har behov for å tilvennes til fôrendringer på grunn av stoffskifte.

KAPITTEL V
VANNINGS- OG FØRINGSHYPPIGHET, REISE- OG HVILETIDER

1. Husdyr av hestefamilien og husdyr av artene storfe, sau, geit og svin

- 1.1. Kravene fastsatt i dette avsnitt får anvendelse for flytting av enhovede husdyr, unntatt registrerte dyr av hestefamilien samt husdyr av artene storfe, sau, geit og svin, unntatt ved lufttransport.
- 1.2. Reisetiden for dyr av artene nevnt i punkt 1 nr. 1, skal ikke overstige åtte timer.
- 1.3. Den lengste reisetiden i punkt 1 nr. 2 kan utvides dersom tilleggskravene i kapittel VI er oppfylt.
Tilleggsbestemmelser om reisetider når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 9.
- 1.4. Når det benyttes veigående kjøretøyer som oppfyller kravene i punkt 1 nr. 3, gjelder følgende vannings- og føringshyppighet, reise- og hviletider:
Tilleggsbestemmelser om beitetransport når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 10.
- a) Kalver, lam, kje og føll som ikke er avvent, og som fremdeles får melk, samt smågris som ikke er avvent, må etter ni timers reise gis hviletid på minst én time hvor de vannes og om nødvendig føres. Etter denne hviletiden kan de transporteres i ytterligere ni timer.
- b) Svin kan transporteres i høyst 24 timer. Under reisen må de ha kontinuerlig tilgang til vann.
Tilleggsbestemmelser om vanntilgang når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 9.
- c) Enhovede husdyr kan transporteres i høyst 24 timer. Under reisen må de vannes og om nødvendig føres hver åttende time.
- d) Alle andre dyr av artene nevnt i punkt 1 nr. 1, må etter 14 timers reise gis en hviletid på minst én time hvor de vannes og om nødvendig føres. Etter denne hviletiden kan de transporteres i ytterligere 14 timer.
- 1.5. Etter den fastsatte reisetiden, må dyrene losses, føres og vannes samt få hvile i minst 24 timer.
Tilleggsbestemmelser om beitetransport når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 10.
- 1.6. Dyr må ikke transporteres med tog dersom lengste reisetid overstiger den tiden som er fastsatt i punkt 1 nr. 2. Reisetiden fastsatt i punkt 1 nr. 4, skal imidlertid få anvendelse når vilkårene fastsatt i punkt 1 nr. 3 4, med unntak av hviletidene, er oppfylt.
- 1.7.
- a) Dyr må ikke transporteres til sjøs dersom lengste reisetid overstiger den tiden som er fastsatt i punkt 1 nr. 2, med mindre vilkårene fastsatt i punkt 1 nr. 3 og 4, med unntak av reise- og hviletid, er oppfylt.
- b) Ved transport til sjøs med regelmessig og direkte forbindelse mellom to geografiske steder i Fellesskapet ved hjelp av kjøretøyer som er lastet om bord på fartøyer uten at dyrene er lesset av, skal dyrene få hvile i minst 12 timer etter avlesning i bestemmelseshavnen eller i umiddelbar nærhet av denne, med mindre reisetiden til sjøs er slik at reisen kan omfattes av den generelle ordningen i punkt 1 nr. 2–4.
- 1.8. Reisetidene i punkt 1 nr. 3, 4 og 7 bokstav b) kan av hensyn til dyrene utvides med to timer, særlig dersom bestemmelsesstedet ikke er langt unna.
- 1.9. Uten at det berører bestemmelsene i punkt 1 nr. 3–8, kan medlemsstatene fastsette en lengste reisetid, som ikke kan utvides, på åtte timer for transport av dyr beregnet på slaktning, når transporten foretas utelukkende fra et avgangssted til et bestemmelsessted som begge ligger på medlemsstatens eget territorium.
Tilleggsbestemmelser om lengste reisetid når reisen utelukkende foregår internasjonal er fastsatt i § 9.

2. Andre arter

- 2.1. Fjørfe samt andre fugler og kaniner som holdes som husdyr, skal ha tilgang til fôr og vann i tilstrekkelige mengder, unntatt ved reiser av kortere varighet enn:
- a) tolv timer eksklusive lastings- og lossingstiden, eller
- b) 24 timer for kyllinger av alle arter, forutsatt at reisen er avsluttet innen 72 timer etter klekking.
Tilleggsbestemmelser om fjørfe når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 13.
- 2.2. Hunder og katter skal under transport føres med høyst 24 timers mellomrom og vannes med høyst åtte timers mellomrom. Det skal finnes tydelige, skrevne instruksjoner om føring og vanning.
Tilleggsbestemmelser om hunder og katter når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 15.
- 2.3. Andre arter enn de som er nevnt i punkt 2 nr. 1 eller 2, skal transporteres i samsvar med de skriftlige instruksene om føring og vanning, idet det tas hensyn til eventuelle særlige behov for stell.
Tilleggsbestemmelser om kanin, gnagere og pelsdyr når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 15.

KAPITTEL VI
TILLEGGSBESTEMMELSER FOR LANGE REISER FOR ENHOVEDE HUSDYR OG HUSDYR AV
ARTENE STORFE, SAU, GEIT OG SVIN

1. Alle lange reiser

Tak

- 1.1. Transportmiddelet skal være utstyrt med tak i en lys farge og være forsvarlig isolert.
Tilleggsbestemmelser om tamrein når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 14.

Gulv og strø

- 1.2. Dyrene skal forsynes med passende strø eller tilsvarende materiale som sikrer deres trivsel tatt i betraktning arten og antallet av de dyr som transporteres, reisetiden og værforholdene. Dette materialet skal sikre tilstrekkelig absorpsjon av urin og avføring.

Tilleggsbestemmelser om strø når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 11.

Fôr

- 1.3. Transportmiddelet skal ha med tilstrekkelig mengde egnet fôr til å dekke de aktuelle dyrenes behov for fôr under reisen. Fôret skal vernes mot været, og mot forurensende stoffer som blant annet støv, drivstoff, eksos og urin og ekskrementer fra dyrene.
- 1.4. Når det brukes særlig utstyr til føring av dyrene, skal dette utstyret transporteres i transportmiddelet.
- 1.5. Når det brukes føringstutstyr som nevnt i punkt 1 nr. 4, skal det være konstruert på en slik måte at det om nødvendig kan festes til transportmiddelet for å hindre at det velter. Når transportmiddelet er i bevegelse, og når utstyret ikke er i bruk, skal det oppbevares atskilt fra dyrene.

Skillevegger

- 1.6. Enhovede dyr skal transporteres i egne spilt, unntatt hopper som transporteres sammen med sine føll.
- 1.7. Transportmiddelet skal ha skillevegger slik at det kan lages separate rom samtidig som alle dyrene har fri tilgang til vann.
- 1.8. Skilleveggene skal være konstruert slik at de kan plasseres på forskjellige måter, og slik at størrelsen på rommene kan tilpasses særlige krav, og dyrenes art, størrelse og antall.

Tilleggsbestemmelser om transportmidler når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 8.

Minstekriterier for visse arter

- 1.9. For enhovede husdyr samt husdyr av artene storfe og svin, unntatt når dyrene er ledsaget av sin mor, er lange reiser tillatt bare på følgende vilkår:
- enhovede husdyr skal være over fire måneder, unntatt registrerte dyr av hestefamilien,
 - kalver skal være eldre enn fjorten dager,
 - svin skal veie over 10 kg.
- Hester som ikke er dressert, skal ikke transporteres over lange avstander.

2. Vannforsyning ved vei- og jernbanetransport eller i sjøcontainere

- 2.1. Transportmidler og sjøcontainere skal være utstyrt med et vannforsyningssystem som gjør det mulig for ledsageren å gi dyrene vann øyeblikkelig når det måtte være behov for det underveis, slik at hvert enkelt dyr har tilgang til vann.
- 2.2. Vanningsutstyret skal være i god stand og være hensiktsmessig konstruert og plassert for de kategoriene dyr som skal vannes om bord i kjøretøyet.
- 2.3. Vanntankenes samlede kapasitet for hvert transportmiddel skal minst tilsvare 1,5 % av kjøretøyetts nyttelast. Vanntankene må være konstruert slik at de kan tømmes og rengjøres etter hver reise og må være utstyrt med et system som gjør det mulig å kontrollere vannstanden. Tankene skal være koplet til drikkeanordninger i rommene og skal holdes i god stand.
- 2.4. Sjøcontainere, som utelukkende brukes på fartøyer, og som forsyner disse med vann fra fartøyets egne vanntanker, kan unntas fra bestemmelsene i punkt 2 nr. 3.

3. Ventilasjon av veigående transportmidler og temperaturovervåking

- 3.1. Ventilasjonssystemene i veigående kjøretøyer skal være utformet og innrettet og skal vedlikeholdes på en slik måte at de til enhver tid på reisen, uansett om transportmiddelet står stille eller beveger seg, kan holde en temperatur på mellom 5 °C og 30 °C inne i transportmiddelet for alle dyr, med en toleranse på +/-5 °C avhengig av utetemperatur.

Tilleggsbestemmelser om ventilasjon og temperatur når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 8, og spesielt for tamrein i § 14.

- 3.2. Ventilasjonssystemet må kunne sikre en jevnt fordelt luftsirkulasjon i hele rommet med en nominell kapasitet på 60 m³ /h/KN nyttelast. Det skal kunne være i drift i minst fire timer, uavhengig av kjøretøyetts motor.

Tilleggsbestemmelser om ventilasjonssystemet når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 8.

- 3.3. Veigående transportmidler skal være utstyrt med et system til overvåking av temperatur samt en anordning for å registrere disse opplysningene. Det skal være følere i de delene av lastebilen hvor det, avhengig av lastebilens utforming, er størst sannsynlighet for at de verste klimatiske forholdene kan oppstå. De temperaturene som registreres på denne måten, skal dateres og på anmodning stilles til rådighet for vedkommende myndighet.

Tilleggsbestemmelser om overvåking av temperatur når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 8, og spesielt for fjørfe i § 13.

- 3.4. Veigående transportmidler skal være utstyrt med et varslingsystem som varsler sjåføren når temperaturen i de rommene der dyrene er plassert, når høyeste eller laveste grense.

Tilleggsbestemmelser om overvåking av temperatur når transporten utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 8.

- 3.5. Kommisjonen skal før 31. juli 2005 utarbeide en rapport på grunnlag av en uttalelse fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet, ledsaget av relevante forslag, med henblikk på å fastsette høyeste og laveste temperatur for transporterte dyr, som skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2, idet det tas hensyn til at det i Fellesskapet er visse regioner med særlige klimatiske forhold.

4. Navigasjonssystemer

- 4.1. Veigående transportmidler skal fra 1. januar 2007 for transportmidler som er tatt i bruk for første gang, og fra 1. januar 2009 for alle transportmidler, være utstyrt med egnet navigasjonssystem som gjør det mulig å registrere og gi opplysninger tilsvarende de som er nevnt i loggboken nevnt i avsnitt 4 i vedlegg II, og opplysninger om åpning og lukking av lasteklaffen.
- 4.2. Kommisjonen skal innen 1. januar 2008 framlegge for Rådet resultatene av en undersøkelse av navigasjonssystemer og bruken av denne teknologien innenfor rammen av denne forordning.
- 4.3. Kommisjonen skal senest 1. januar 2010 framlegge for Rådet en rapport om innføringen av navigasjonssystemet nevnt i punkt 4 nr. 2, ledsaget av eventuelle forslag som Kommisjonen anser for å være nødvendige, og som særlig tar sikte på å fastsette spesifikasjoner for det navigasjonssystemet som skal brukes for alle transportmidler. Rådet skal treffe sin beslutning om disse forslagene med kvalifisert flertall.

KAPITTEL VII PLASSFORHOLD

Plassforholdene for dyr skal minst være i samsvar med følgende tall:

A. Enhovede husdyr

Jernbanetransport

Voksne hester	1,75 m ² (0,7 × 2,5 m)*
Unge hester (6–24 måneder) (for reiser på inntil 48 timer)	1,2 m ² (0,6 × 2 m)
Unge hester (6–24 måneder) (for reiser på over 48 timer)	2,4 m ² (1,2 × 2 m)
Ponnier (under 144 cm)	1 m ² (0,6 × 1,8 m)
Føll (0–6 måneder)	1,4 m ² (1 × 1,4 m)

* Standardbredde for godsvogner er 2,6–2,7 m.

Merknad: På lange reiser skal føll og unge hester kunne legge seg ned.

Tallene kan variere med inntil 10 % for voksne hester og ponnier, og med inntil 20 % for unge hester og føll, avhengig ikke bare av hestenes vekt og størrelse, men også av deres fysiske tilstand, værforhold og reisens antatte varighet.

Veitransport

Voksne hester	1,75 m ² (0,7 × 2,5 m)
Unge hester (6–24 måneder) (for reiser på inntil 48 timer)	1,2 m ² (0,6 × 2 m)
Unge hester (6–24 måneder) (for reiser på over 48 timer)	2,4 m ² (1,2 × 2 m)
Ponnier (under 144 cm)	1 m ² (0,6 × 1,8 m)
Føll (0–6 måneder)	1,4 m ² (1 × 1,4 m)

Merknad: På lange reiser skal føll og unge hester kunne legge seg ned.

Tallene kan variere med inntil 10 % for voksne hester og ponnier, og med inntil 20 % for unge hester og føll, avhengig ikke bare av hestenes vekt og størrelse, men også av deres fysiske tilstand og reisens antatte varighet.

Lufttransport

Lastetetthet for hester i forhold til gulvareal

0–100 kg	0,42 m ²
100–200 kg	0,66 m ²
200–300 kg	0,87 m ²
300–400 kg	1,04 m ²
400–500 kg	1,19 m ²
500–600 kg	1,34 m ²
600–700 kg	1,51 m ²
700–800 kg	1,73 m ²

Sjøtransport

<i>Levende vekt i kg</i>	<i>m² /dyr</i>
200–300	0,90–1,175
300–400	1,175–1,45
400–500	1,45–1,725
500–600	1,725–2
600–700	2–2,25

*B. Storfe**Jernbanetransport*

<i>Kategori</i>	<i>Ca. vekt (i kg)</i>	<i>Areal i m² per dyr</i>
Små kalver	50	0,30–0,40
Mellomstore kalver	110	0,40–0,70
Store kalver, ungdyr	200	0,70–0,95
Mellomstort storfe	325	0,95–1,30
Tungt storfe	550	1,30–1,60
Svært tungt storfe	> 700	>1,60

Tallene kan variere avhengig av ikke bare dyrenes vekt og størrelse, men også deres fysiske tilstand, værforhold og reises antatte varighet.

Veitransport

<i>Kategori</i>	<i>Ca. vekt (i kg)</i>	<i>Areal i m² per dyr</i>
Små kalver	50	0,30–0,40
Mellomstore kalver	110	0,40–0,70
Store kalver, ungdyr	200	0,70–0,95
Mellomstort storfe	325	0,95–1,30
Tungt storfe	550	1,30–1,60
Svært tungt storfe	>700	>1,60

Tallene kan variere avhengig av ikke bare dyrenes vekt og størrelse, men også deres fysiske tilstand, værforhold og reises antatte varighet.

Lufttransport

<i>Kategori</i>	<i>Ca. vekt (i kg)</i>	<i>Areal i m² per dyr</i>
Kalver	50	0,23
	70	0,28
Storfe	300	0,84
	500	1,27

Sjøtransport

<i>Levende vekt i kg</i>	<i>m² /dyr</i>
200–300	0,81–1,0575
300–400	1,0575–1,305
400–500	1,305–1,5525
500–600	1,5525–1,8
600–700	1,8–2,025

Drektige dyr skal ha 10 % mer plass.

*C. Sau/geit**Jernbanetransport*

<i>Kategori</i>	<i>Vekt (i kg)</i>	<i>Areal i m² per dyr</i>
Klipt sau	< 55	0,20–0,30
	> 55	> 0,30
Uklipt sau	< 55	0,30–0,40
	> 55	> 40
Høydrektige søye	< 55	0,40–0,50

<i>Kategori</i>	<i>Vekt (i kg)</i>	<i>Areal i m² per dyr</i>
Geit	> 55	> 0,50
	< 35	0,20–0,30
	35–55	0,30–0,40
Høydrektig geit	> 55	0,40–0,75
	< 55	0,40–0,50
	> 55	> 0,50

Gulvarealet nevnt ovenfor, kan variere avhengig av dyrenes rase, størrelse, fysiske tilstand og ullfellens lengde samt værforhold og reisens antatte varighet.

Veitransport

<i>Kategori</i>	<i>Vekt (i kg)</i>	<i>Areal i m² per dyr</i>
Klipt sau og lam på minst 26 kg	< 55	0,20–0,30
	> 55	> 0,30
Uklipt sau	< 55	0,30–0,40
	> 55	> 40
Høydrektige søye	< 55	0,40–0,50
	> 55	> 0,50
Geit	< 35	0,20–0,30
	35–55	0,30–0,40
	> 55	0,40–0,75
Høydrektig geit	< 55	0,40–0,50
	> 55	> 0,50

Gulvarealet nevnt ovenfor, kan variere avhengig av dyrenes rase, størrelse, fysiske tilstand og ullfellens lengde samt værforhold og reisens antatte varighet. For eksempel kan arealet for små lam være på under 0,2 m² per dyr.

Lufttransport

Lastetethet for sau og geit i forhold til gulvareal

<i>Gjennomsnittsvikt i kg</i>	<i>m² /dyr</i>
25	0,2
50	0,3
75	0,4

Sjøtransport

<i>Levende vekt i kg</i>	<i>m² /dyr</i>
20–30	0,24–0,265
30–40	0,265–0,290
40–50	0,290–0,315
50–60	0,315–0,34
60–70	0,34–0,39

D. Svin

Jernbane- og veitransport

Alle svin må minst kunne ligge ned og stå oppreist i naturlig stilling.

For å oppfylle minstekravene bør lastetetheten for svin på om lag 100 kg ikke overstige 235 kg/m².

Det kan være nødvendig å øke ovennevnte minstekrav for gulvareal av hensyn til svinenes rase, størrelse og fysiske tilstand; dessuten kan det være nødvendig med en økning på inntil 20 % avhengig av værforholdene og reisetiden.

Lufttransport

Lastetetheten bør være forholdsvis høy for å hindre skade ved avgang og landing eller ved turbulens, selv om alle dyrene likevel skal kunne ligge. Ved fastsettelse av lastetethet bør det tas hensyn til klima, reisens totale varighet og ankomsttidspunkt.

<i>Gjennomsnittsvikt i kg</i>	<i>Gulvareal per svin</i>
15 kg	0,13 m ²
25 kg	0,15 m ²
50 kg	0,35 m ²
100 kg	0,51 m ²

Sjøtransport

	<i>Levende vekt i kg</i>	<i>m² /dyr</i>
10 kg eller mindre	0,20	
20	0,28	
45	0,37	
70	0,60	
100	0,85	
140	0,95	
180	1,10	
270	1,50	

*E. Fjørfe**Tetthet ved transport av fjørfe i containere*

Gulvarealet skal oppfylle følgende minstekrav:

Kategori	Areal i cm ²
Daggammel kylling	21–25 per kylling
Fjørfe bortsett fra daggammel kylling: vekt i kg	Areal i cm ² per kg
< 1,6	180–200
1,6 til < 3	160
3 til < 5	115
< 5	105

Tallene kan variere avhengig ikke bare av fuglenes vekt og størrelse, men også av deres fysiske tilstand, værforholdene og reisen antatte varighet.

Tilleggsbestemmelser om plassforhold for tamrein når reisen utelukkende foregår innenlands er fastsatt i § 14.

VEDLEGG II
LOGGBOK

(som nevnt i artikkel 5 nr. 4, artikkel 8 nr. 2, artikkel 14 bokstav a) og c) og artikkel 21 nr. 2)

1. En person som planlegger en lang reise, skal utarbeide, stemple og undertegne alle sidene i loggboken i samsvar med bestemmelsene i dette vedlegget.
2. Loggboken skal bestå av følgende avsnitt:
 - Avsnitt 1 – Planlegging
 - Avsnitt 2 – Avsendersted
 - Avsnitt 3 – Bestemmelsessted
 - Avsnitt 4 – Erklæring fra transportør
 - Avsnitt 5 – Modell for rapport om avvik

Sidene i loggboken skal være festet sammen.
Modeller til hvert avsnitt er oppført i tillegget til dette vedlegg.
3. Den som organiserer reisen skal:
 - a) gi hver enkelt loggbok et identifikasjonsnummer,
 - b) sørge for at vedkommende myndighet på avgangsstedet senest to virkedager før avgangstidspunktet mottar på den måten myndigheten har fastsatt, en undertegnet kopi av avsnitt 1 i loggboken, behørig utfyllt unntatt med hensyn til veterinærattestnummer,
 - c) følge eventuelle instruksjoner fra vedkommende myndighet i henhold til artikkel 14 nr. 1 bokstav a),
 - d) sørge for at loggboken er stemplet som fastsatt i artikkel 14 nr. 1,
 - e) sørge for at loggboken ledsager dyrene under hele reisen fram til bestemmelsesstedet, eller ved eksport til en tredjestat, minst til utførselsstedet.
4. Røktene på avgangsstedet, og når bestemmelsesstedet ligger på Fellesskapets territorium, røktene på bestemmelsesstedet, skal fylle ut og undertegne de relevante avsnittene i loggboken. De skal så raskt som mulig ved hjelp av modellen i avsnitt 5 underrette vedkommende myndighet om eventuelle forbehold når det gjelder overholdelse av bestemmelsene i denne forordning.
5. Dersom bestemmelsesstedet ligger på Fellesskapets territorium, skal røktene på bestemmelsesstedet oppbevare loggboken, unntatt avsnitt 4, i minst tre år fra ankomsten til bestemmelsesstedet.
Loggboken skal på anmodning framvises for vedkommende myndighet.
6. Dersom reisen avsluttes på Fellesskapets territorium, skal transportøren fylle ut og undertegne avsnitt 4 i loggboken.
7. Ved eksport av dyr til en tredjestat skal transportøren gi loggboken til den offentlige veterinæren på utførselsstedet.

Ved eksport av levende storfe som gir grunnlag for tilbakebetalinger, er det ikke nødvendig å fylle ut avsnitt 3 i loggboken dersom det i henhold til landbrukslovgivningen skal sendes inn en rapport.

8. Transportøren nevnt i avsnitt 3 i loggboken, skal oppbevare:

- a) en kopi av den utfylte loggboken,
- b) de relevante diagramskivene eller utskriftene som nevnt i vedlegg I eller vedlegg IB til forordning (EF) nr. 3821/85 dersom kjøretøyet er omfattet av nevnte forordning.

Dokumentene nevnt i bokstav a) og b) skal framlegges for vedkommende myndighet som utstedte transportørens godkjenning, og på anmodning for vedkommende myndighet på avgangsstedet, innen en måned etter at den ble utfylt, og skal oppbevares av transportøren i minst tre år fra kontrolldatoen.

Dokumentene nevnt i bokstav a), skal leveres tilbake til vedkommende myndighet på avgangsstedet innen én måned etter at reisen er avsluttet, med mindre systemene nevnt i artikkel 6 nr. 9, er brukt. Det skal utarbeides en forenklet versjon av loggboken og retningslinjer for framlegging av opplysningene nevnt i artikkel 6 nr. 9, etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2, når kjøretøyet er utstyrt med systemene nevnt i artikkel 6 nr. 9.

Tillegg

AVSNITT 1 PLANLEGGING

For å lese avsnitt 1 se her:

AVSNITT 2 AVSENDERSTED

For å lese avsnitt 2 se her:

AVSNITT 3 BESTEMMELSESTED

For å lese avsnitt 3 se her:

AVSNITT 4 ERKLÆRING FOR TRANSPORTØR

For å lese avsnitt 4 se her:

AVSNITT 5 MODELL FOR RAPPORT OM AVVIK NR. ...

For å lese avsnitt 5 se her:

VEDLEGG III BLANKETTER

(som nevnt i artikkel 10 nr. 2, 11 nr. 2, 17 nr. 2 og 18 nr. 2)

KAPITTEL I Transportørens godkjenning i henhold til artikkel 10 nr. 1

For å lese kapittel I se her:

KAPITTEL II Transportørens godkjenning i henhold til artikkel 11 nr. 1

For å lese kapittel II se her:

KAPITTEL III*Godkjenningsbevis for sjåfører og ledsagere i henhold til artikkel 17 nr. 2*

For å lese kapittel III se her:

KAPITTEL IV*Godkjenningsbevis for veigående transportmiddel som brukes til lange reiser, i henhold til artikkel 18 nr.*

2

For å lese kapittel IV se her:

VEDLEGG IV**UTDANNING**

1. Sjåfører og ledsagere i veigående kjøretøyer nevnt i artikkel 6 nr. 5 og artikkel 17 nr. 1, skal ha gjennomgått og fullført utdanningen fastsatt i nr. 2, og skal ha bestått eksamen som er godkjent av vedkommende myndighet, som skal sikre at eksaminatorene er uavhengige.
2. Utdanningskursene nevnt i nr. 1, skal omfatte minst de tekniske og administrative aspektene av Fellesskapets lovgivning om vern av dyr under transport, og særlig:
 - a) artikkel 3 og 4 og vedlegg I og II,
 - b) dyrefysiologi og særlig behov for fôr og vann, dyrs atferd og årsak til stresspåvirkninger,
 - c) praktiske hensyn ved håndtering av dyr,
 - d) betydningen av sjåførens atferd for de transporterte dyrenes velferd og for kjøttets kvalitet,
 - e) nødhjelp til dyr,
 - f) sikkerhetsmessige hensyn for personell som håndterer dyr.

VEDLEGG V**INTERNASJONALE AVTALER**

(som nevnt i artikkel 21 nr. 1 bokstav e)

Den europeiske konvensjon om beskyttelse av dyr under internasjonal transport.

12. feb. Nr. 140 2012**Forskrift om prøveordning med elektronisk kommunikasjon med domstolene**

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 12. februar 2012 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstoloven) § 197a, jf. delegeringsvedtak 3. februar 2012 nr. 119. Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal etablere en prøveordning som skal legge til rette for sikker og effektiv bruk av elektronisk kommunikasjon med de alminnelige domstolene og bidra til at advokater og andre aktører kan kommunisere med domstolene på en enkel måte.

§ 2. Virkeområde

Forskriften fastsetter prøveordning for elektronisk kommunikasjon

- a) mellom de alminnelige domstolene og prosessfullmektiger, selvprosederende parter og andre aktører i sivile saker som behandles etter rettspleielovene
- b) ved krav om salær fra det offentlige fremsatt overfor de alminnelige domstolene i forbindelse med saker som behandles etter rettspleielovene.

Prøveordningens fase I omfatter Sunnmøre tingrett, Sør-Trøndelag tingrett og Frostating lagmannsrett for så vidt gjelder ankebehandling over avgjørelser truffet av Sunnmøre tingrett og Sør-Trøndelag tingrett i saker som har blitt behandlet elektronisk. Alle salærkrav til Frostating lagmannsrett kan sendes inn elektronisk.

Prøveordningens fase II omfatter i tillegg Oslo tingrett, Fredrikstad tingrett og Borgarting lagmannsrett for så vidt gjelder ankebehandling over avgjørelser truffet av Oslo tingrett og Fredrikstad tingrett i saker som har blitt behandlet elektronisk. Alle salærkrav til Borgarting lagmannsrett kan sendes inn elektronisk.

§ 3. Hvem som kan kommunisere elektronisk

For å kunne sende inn dokumenter elektronisk, skal bruker være registrert i nettportalen, jf. § 5. Som bruker kan følgende registrere seg:

- a) advokater som opptrer som prosessfullmektig i sivile saker
- b) salærberettiget som skal framsette krav om salær etter forskrift 3. desember 1997 nr. 1441 om salær fra det offentlige til advokater m.v.
- c) rettsoppnevnt sakkyndig, meddommer, tolk eller andre for en bestemt sivil sak vedkommende opptrer i

d) selvprosederende part for en bestemt sivil sak vedkommende fører.

Registrering som bruker skjer ved utfylling av et elektronisk skjema utformet av Domstoladministrasjonen. Ved utfylling av skjemaet aksepterer bruker vilkårene for tilgang til og bruk av nettportalen, herunder at skriftlig kommunikasjon med retten så langt mulig og så langt klienten samtykker skal skje elektronisk. Plikten til elektronisk kommunikasjon gjelder så lenge vedkommende er registrert som bruker av nettportalen.

§ 4. Portalmedhjelper

Registrert bruker etter § 3 første ledd bokstav a og b kan utpeke en eller flere medarbeidere ved samme kontor som portalmedhjelper.

Portalmedhjelper som har egen advokatbevilling, eller som er autorisert advokatfullmektig for registrert bruker, kan utføre prosesshandlinger for registrert bruker, i den grad det er tillatt etter rettspleielovgivningen ved ikke-elektronisk kommunikasjon med domstolene. Andre portalmedhjelpere kan på vegne av registrert bruker utføre det praktiske databehandlingsarbeidet på nettportalen.

Registrert bruker hefter for alle disposisjoner portalmedhjelper foretar. Registrert bruker kan begrense portalmedhjelpers rettigheter i nettportalen.

§ 5. Nettportal for elektronisk innlevering og mottak av dokumenter

Domstoladministrasjonen skal etablere og drive nettportalen for kommunikasjon mellom domstolen og registrert bruker. Nettportalen skal være tilgjengelig for registrert bruker og portalmedhjelper ved pålogging på domstolenes internettsider.

Gjennom nettportalen skal bruker kunne signere og levere inn dokumenter og motta dokumenter, forkynnelser og andre meddelelser fra retten. Saksinformasjon, dokumentliste og saksdokumenter i verserende saker skal være tilgjengelige for bruker gjennom nettportalen.

§ 6. Elektronisk innlevering av dokumenter til retten

Bruker kan sende inn elektronisk i portalen

- a) ethvert dokument som skal sendes retten i sivil sak, herunder prosesskriv, stevning, tilsvær, begjæring, ankeerklæring, sluttinnlegg, sakkyndig erklæring, rapport og vedlegg til disse
- b) arbeidsoppgave etter forskrift 3. desember 1997 nr. 1441 om salær fra det offentlige til advokater m.v. § 5 og andre dokumenter som skal sendes retten i tilknytning til salærkravet, herunder senere merknader, redegjørelse og vedlegg til disse.

Arbeidsoppgave skal leveres på nettportalen på elektronisk skjema fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet.

Retten kan i den enkelte sak pålegge bruker å ettersende papirkopi av dokumenter som er innsendt elektronisk.

§ 7. Bekreftelse på at dokument er mottatt

Nettportalen skal bekrefte at dokument er mottatt. Bekreftelsen skal inneholde saksnummer, dato og tidspunktet for mottakelsen.

§ 8. Fristavbrudd

Skal en prosesshandling foretas innen en frist, avbrytes fristen når prosesshandlingen er sendt elektronisk i portalen.

§ 9. Elektronisk kommunikasjon fra retten til brukeren

Retten kan sende alle dokumenter elektronisk til registrert bruker av nettportalen. Retten kan både gi forkynnelser og meddelelser i elektronisk form.

For elektronisk forkynnelse gjelder forskrift 11. oktober 1985 nr. 1810 om postforkynning § 4 tredje ledd, § 5 annet ledd, § 7 og § 8.

Ved elektronisk forkynnelse gjelder ikke domstolloven § 162.

§ 10. Varsel om nye dokumenter

Bruker skal motta varsel til den elektroniske adressen bruker har oppgitt, når et dokument forkynnes og når et dokument det er forbundet frister med, gjøres tilgjengelig i nettportalen.

Nettportalen skal gi bruker god oversikt over nye innkomne dokumenter og løpende frister i sine verserende saker.

§ 11. Krav til elektronisk signatur

Kreves det med hjemmel i lov underskrift på dokumenter som skal innleveres elektronisk, er signering på domstolenes nettportal likestilt med underskrift.

Nettportalen skal sikre tilstrekkelig notoritet for signaturen på det innleverte dokument ved integritetsbeskyttelse, sporbarhet og at det i ettertid ikke er mulig å benekte at dokumentet er sendt.

§ 12. Informasjonssikkerhet og internkontroll

Domstoladministrasjonen skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet for konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet. Bestemmelsene om informasjonssikkerhet i personopplysningsforskriften § 2-1 og § 2-3 til § 2-16 gjelder tilsvarende.

Elektronisk kommunikasjon mellom domstolen og registrert bruker skal sikres med tilfredsstillende innloggingssystem og betryggende metode for autentisering av kommunikasjonspartene. Det skal etableres metoder for å sikre at det i ettertid ikke er mulig å benekte at dokumentet er sendt.

Domstoladministrasjonen skal dokumentere tiltakene. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for de ansatte i domstolene som omfattes av denne forskriften.

§ 13. Arkivering av elektroniske dokumenter og signaturer

Dokumenter som leveres inn elektronisk i portalen, arkiveres i samsvar med domstolenes alminnelige arkivrutiner.

For arkivering av avansert elektronisk signatur gjelder forskrift 25. juni 2004 nr. 988 om elektronisk kommunikasjon med forvaltningen § 26 tilsvarende.

§ 14. Ikrafttredelse

Fase I, jf. § 2, trer i kraft 1. mars 2012.

12. feb. Nr. 141 2012

Forskrift om endring i forskrift om postforkynning

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 12. februar 2012 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 163a, jf. delegeringsvedtak 3. februar 2012 nr. 119. Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 11. oktober 1985 nr. 1810 om postforkynning gjøres følgende endringer:

§ 4 nytt tredje ledd skal lyde:

De alminnelige domstolene kan forkynne alle dokumenter i sivile saker i elektronisk form overfor prosessfullmektiger og selvprosederende parter som er godkjent som brukere etter forskrift 12. februar 2012 nr. 140 om prøveordning med elektronisk kommunikasjon med domstolene § 3. Forkynningen gjennomføres elektronisk uten mottakskvittering i dokumentets form. Meldingen som automatisk genereres til domstolen når bruker åpner dokument i nettportalen, erstatter fysisk mottakskvittering.

§ 5 bokstav c annet ledd skal lyde:

At postforkynning ikke har nådd fram inkluderer de tilfellene hvor mottakskvittering ikke returneres innen rimelig tid, eller hvor et rekommandert brev kommer i retur uavhentet eller retten ikke mottar varsel om at dokument som er gjort tilgjengelig i nettportalen, er åpnet, jf. § 4, tredje ledd siste punktum.

§ 7 første og annet ledd skal lyde:

Forkynningstidspunktet skal fastsettes til fem dager fra den dag brevet postlegges eller elektronisk melding er avsendt til riktig elektronisk adresse. Ved elektronisk forkynning etter forskrift 12. februar 2012 nr. 140 om prøveordning med elektronisk kommunikasjon med domstolene, fastsettes forkynningstidspunktet til fem dager fra dagen dokumentet er tilgjengelig for bruker i nettportalen og varsel etter den forskriftens § 10 er sendt riktig elektronisk adresse.

Denne datoen gjelder som forkynningstidspunkt selv om brevet eller den elektroniske meldingen kommer fram eller dokumentet gjøres tilgjengelig i nettportalen på et tidligere tidspunkt. Hvis særlige grunner foreligger, kan en tidligere eller senere dato fastsettes.

II

Forskriften trer i kraft 1. mars 2012.

13. feb. Nr. 142 2012

Forskrift om endring i forskrift om kontroll av Salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer og forskrift om kontroll med Salmonella i fjørfe, fjørfefôr, fjørfekjøtt og egg

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 13. februar 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 6, § 7, § 10, § 13, § 14, § 15, § 16, § 19, § 23, § 32 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.2 nr. 55 forordning (EU) nr. 517/2011. Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 23. desember 2005 nr. 1703 om kontroll av salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 8b (forordning (EF) nr. 2160/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 1237/2007) om kontroll av Salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Bestemmelser som endrer forordning (EU) nr. 2160/2003 er gitt i § 2 annet ledd jf. forordning (EU) nr. 517/2011.

§ 2 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 53 (forordning (EU) nr. 200/2010) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et unionsmål for reduksjon av prevalensen av salmonellaserotyper i flokker av voksent avlsfjorfe av arten *Gallus gallus* gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Bestemmelser som endrer forordning (EU) nr. 200/2010 er gitt i annet ledd, jf. forordning (EU) nr. 517/2011.

§ 2 annet ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 55 (forordning (EU) nr. 517/2011) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et unionsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper hos verpehøner av arten *Gallus gallus* og om endring av forordning (EF) nr. 2160/2003 og kommisjonsforordning (EU) nr. 200/2010 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

I forskrift 8. juni 2007 nr. 603 om kontroll med Salmonella i fjorfe, fjorfefør, fjorfekjøtt og egg gjøres følgende endring:

EØS-henvisningen skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 8b (forordning (EF) nr. 2160/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 1237/2007), del 7.2 nr. 52 (forordning (EF) nr. 199/2009), nr. 29 (forordning (EF) nr. 1177/2006), nr. 47 (forordning (EF) nr. 646/2007), nr. 51 (forordning (EF) nr. 584/2008), nr. 53 (forordning (EU) nr. 200/2010) og nr. 55 (forordning (EU) nr. 517/2011).

Endringer i forordningsdelen til forskrift 23. desember 2005 nr. 1703 om kontroll av salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer

Avsnittet forordninger endres slik:

I forordning (EF) nr. 2160/2003 gjøres følgende endringer:

Siste setning i innledningsteksten skal lyde:

Forordning (EF) nr. 2160/2003 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 517/2011.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M5** Kommisjonsforordning (EU) nr. 517/2011 av 25. mai 2011

I del C i vedlegg II til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal nytt ledd lyde:

6. Alle henvisninger i dette avsnitt til «Salmonella typhimurium» skal også omfatte monofasisk Salmonella typhimurium med antigenformel 1,4,[5], 12:i:-,.

Forordning (EF) nr. 1168/2006 fjernes.

I forordning (EU) nr. 200/2010 gjøres følgende endringer:

Siste setning i innledningsteksten skal lyde:

Forordning (EU) nr. 200/2010 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 517/2011.

Konsolideringsoversikten skal lyde:

- **B** Kommisjonsforordning (EU) nr. 200/2010 av 10. mars 2010 som endret ved
- **M1** Kommisjonsforordning (EU) nr. 517/2011 av 25. mai 2011

I artikkel 1 nr. 1 skal første ledd lyde:

1. Fra og med 1. januar 2010 skal unionsmålet, som fastsatt i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2160/2003, for reduksjon av *Salmonella* spp. i avlsflokker av arten *Gallus gallus* (heretter kalt «unionsmålet») være som følger: andelen av flokker av voksent avlsfjølfe av arten *Gallus gallus* som fortsatt er positiv for *Salmonella enteritidis*, *Salmonella infantis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella typhimurium*, herunder monofasisk *Salmonella typhimurium* med antigenformel 1,4,[5],12,i:-, og *Salmonella virchow* (heretter kalt «de relevante salmonellaserotypene»), skal reduseres til høyst 1 %.

Forordning (EU) nr. 517/2011 skal lyde:

Forordning (EU) nr. 517/2011

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 55 (forordning (EU) nr. 517/2011) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I til EØS-avtalen.

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 517/2011 av 25. mai 2011

om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et unionsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper hos verpehøner av arten *Gallus gallus* og om endring av forordning (EF) nr. 2160/2003 og kommisjonsforordning (EU) nr. 200/2010

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler,¹ særlig artikkel 4 nr. 1 annet ledd og artikkel 13 nr. 1, og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 2160/2003 har til formål å sikre at det treffes tiltak for å påvise og bekjempe salmonella og andre zoonotiske smittestoffer i alle relevante ledd i produksjonen, bearbeidningen og distribusjonen, særlig på primærproduksjonsnivå for å redusere deres prevalens og den risikoen de utgjør for menneskers helse.
- 2) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal det fastsettes unionsmål for reduksjon av prevalensen av de zoonosene og zoonotiske smittestoffene som er oppført i vedlegg I til nevnte forordning innenfor dyrepopulasjonene oppført i det samme vedlegget. Det fastsettes også visse krav til disse målene i forordningen. En slik reduksjon er viktig med henblikk på de strenge tiltakene som må gjelde for angrepne flokker i samsvar med forordning (EF) nr. 2160/2003. Særlig egg som kommer fra flokker med ukjent salmonellastatus, og egg som mistenkes å være angrepne, eller egg som kommer fra angrepne flokker, kan bare brukes til konsum dersom de behandles på en måte som sikrer at alle serotyper av salmonella som er av betydning for menneskers helse elimineres i samsvar med Unionens regelverk for næringsmiddelhygiene.
- 3) Vedlegg I til forordning (EF) nr. 2160/2003 omhandler alle salmonellaserotyper som er av betydning for menneskers helse i flokker av verpehøner av arten *Gallus gallus*. Nevnte flokker av verpehøner kan spre salmonellainfeksjon gjennom sine egg til forbrukeren. En reduksjon i prevalensen av salmonella i flokker av verpehøner bidrar derfor til bekjempelse av dette zoonotiske smittestoffet i egg, som utgjør en betydelig risiko for menneskers helse.
- 4) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1168/2005 av 31. juli 2006 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et fellesskapsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper hos verpehøner av arten *Gallus gallus* og om endring av forordning (EF) nr. 1003/2005² er det fastsatt et unionsmål for reduksjon av prevalensen av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i voksne verpehøner av *Gallus gallus*. Unionsmålet for hver medlemsstat er en årlig minste prosentvis reduksjon hos positive flokker av voksne verpehøner på 10 til 40 %, avhengig av prevalensen i foregående år, eller en reduksjon til høyst 2 %.
- 5) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 bør det ved fastsettelsen av unionsmålet tas hensyn til de erfaringer som er gjort i forbindelse med gjeldende nasjonale tiltak og til de opplysninger som er oversendt Kommisjonen eller Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) i henhold til gjeldende unionskrav, særlig i forbindelse med de opplysninger som er omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/99/EF av 17. november 2003 om overvåking av zoonoser og zoonotiske smittestoffer, som endrer rådsvedtak 90/424/EF og opphever rådsdirektiv 92/117/EØF,³ og idet det tas særlig hensyn til artikkel 5 når unionsmålet fastsettes.
- 6) Fellesskapets sammendragsrapport om tendenser og kilder til zoonoser, zoonotiske smittestoffer og utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i Den europeiske union i 2008⁴ viste at *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* er de serovarene som oftest er forbundet med sykdommer hos mennesker. Tilfeller hos mennesker som skyldes *S. enteritidis* gikk merkbart ned i 2008, mens tilfeller av *S. typhimurium* økte. I

samsvar med kravene i forordning (EF) nr. 2160/2003 er EFSA blitt rådspurt om fastsettelsen av det varige unionsmålet for flokker av verpehøner av arten *Gallus gallus*.

- 7) På anmodning fra Kommisjonen vedtok EFSA's vitenskapsgruppe for biologiske farer 10. mars 2010 en vitenskapelig uttalelse om en kvantitativ beregning av virkningen av fastsettelsen av et nytt mål for reduksjon av salmonella i verpehøner.⁵ Den konkluderer med at *Salmonella enteritidis* er den vanligste vertikalt overførte zoonotiske salmonellaserotype hos fjørfe. Den konkluderer også med at Unionens kontrolltiltak for verpehøner har bidratt til å bekjempe salmonellainfeksjoner i produksjonsbestanden og redusere risikoene fra fjørfe for menneskers helse.
- 8) Monofasiske stammer av *Salmonella typhimurium* har raskt blitt en av de mest vanlige salmonellaserotyper i flere dyrearter og i kliniske isolater fra mennesker. I henhold til den vitenskapelige uttalelsen om overvåking og vurdering av risikoen for menneskers helse av «*Salmonella typhimurium*-lignende stammer»,⁶ vedtatt av EFSA's vitenskapsgruppe for biologiske farer 22. september 2010, betraktes monofasiske *Salmonella typhimurium*-stammer med antigenformel 1,4,[5],12:i:- som varianter av *Salmonella typhimurium* og utgjør en risiko for menneskers helse sammenlignet med andre *Salmonella typhimurium*-stammer.
- 9) Av hensyn til klarheten i Unionens regelverk er det derfor hensiktsmessig å endre forordning (EF) nr. 2160/2003 og kommisjonsforordning (EU) nr. 200/2010 av 10. mars 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et unionsmål for reduksjon av prevalensen av salmonellaserotyper i flokker av voksne avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*⁷ for å fastsette at *Salmonella typhimurium* omfatter monofasiske stammer med antigenformelen 1,4,[5],12:i:-.
- 10) Med hensyn til den vitenskapelige uttalelsen av 22. september 2010 og med tanke på at det er behov for mer tid for å vurdere utviklingen av salmonella i flokker etter innføringen av nasjonale bekjempelsesprogrammer, er det hensiktsmessig å fastsette et unionsmål for reduksjon av salmonella i flokker av voksne verpehøner av arten *Gallus gallus* som tilsvarer målet fastsatt i forordning (EF) nr. 1168/2006.
- 11) For å kontrollere at unionsmålet er i ferd med å oppnås, er det nødvendig å fastsette gjentatte prøvetakinger av flokker av voksne verpehøner av arten *Gallus gallus*.
- 12) De tekniske endringene som innføres ved vedlegget til denne forordning, kommer direkte til anvendelse og er harmonisert i medlemsstatene, og eventuelle tilpasninger i nasjonale bekjempelsesprogrammer i samsvar med denne forordning krever ikke Kommisjonens godkjenning.
- 13) Nasjonale bekjempelsesprogrammer for å oppnå unionsmålet for 2011 for flokker av voksne verpehøner av arten *Gallus gallus* har blitt framlagt med tanke på samfinansiering i Unionen i samsvar med rådsvedtak 2009/470/EF av 25. mai 2009 om utgifter på veterinærområdet.⁸ Nevnte programmer var basert på forordning (EF) nr. 1168/2006 og godkjent i samsvar med kommisjonsbeslutning 2010/712/EU av 23. november 2010 om godkjenning av årlige og flerårige programmer for utrydding, bekjempelse og overvåking av visse dyresykdommer og zoonoser framlagt av medlemsstatene for 2011 og kommende år, og om fastsetting av Unionens finansielle bidrag.⁹
- 14) Forordning (EF) nr. 1168/2006 bør oppheves og erstattes av denne forordning. Resultatene som oppnås med de tekniske bestemmelsene i vedlegget til forordning (EF) nr. 1168/2006 er de samme som oppnås med vedlegget til denne forordning. Derfor vil medlemsstatene umiddelbart kunne anvende sistnevnte uten at det er behov for en overgangsperiode.
- 15) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, og verken Europaparlamentet eller Rådet har motsatt seg dem –

- 1 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 1.
- 2 EUT L 211 av 1.8.2006, s. 4.
- 3 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 31.
- 4 EFSA Journal 2010 8(1):1496.
- 5 EFSA Journal 2010 8(4):1546.
- 6 EFSA Journal 2010 8(10):1826.
- 7 EUT L 61 av 11.3.2010, s. 1.
- 8 EUT L 155 av 18.6.2009, s. 30.
- 9 EUT L 309 av 25.11.2010, s. 18.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1 Mål

1. Unionsmålet nevnt i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2160/2003 for å redusere prevalensen av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* hos voksne verpehøner av arten *Gallus gallus* («unionsmål»), skal fastsettes i henhold til følgende:

- a) en årlig minste prosentvis reduksjon hos positive flokker av voksne verpehøner som tilsvarer minst:
 - i) 10 % dersom prevalensen i foregående år var under 10 %,
 - ii) 20 % dersom prevalensen i foregående år var over eller lik 10 % og under 20 %,
 - iii) 30 % dersom prevalensen i foregående år var over eller lik 20 % og under 40 %,
 - iv) 40 % dersom prevalensen i foregående år var over eller lik 40 %,

eller

- b) en reduksjon i den høyeste prosentandelen til 2 % eller under for positive flokker av voksne verpehøner. For medlemsstater med under 50 flokker av voksne verpehøner, kan likevel ikke mer enn én voksen flokk fortsatt være positiv.

Unionsmålet skal nås hvert år basert på overvåkingen i foregående år. Med hensyn til målet for 2011 skal resultatene fra 2010, som er basert på overvåkingen utført i samsvar med artikkel 1 i forordning (EF) nr. 1168/2006, brukes som referanse.

Med hensyn til monofasisk *Salmonella typhimurium*, skal serotyper med antigenformel 1,4,[5],12:i:- omfattes av unionsmålet.

2. Prøveprogrammet som er nødvendig for å kontrollere om unionsmålet er oppnådd, er fastsatt i vedlegget (prøveprogrammet).

Artikkel 2

Ny vurdering av unionsmålet

Kommisjonen skal foreta en gjennomgang av unionsmålet der den tar hensyn til opplysningene som er samlet inn i samsvar med prøveprogrammet og kriteriene fastsatt i artikkel 4 nr. 6 bokstav c) i forordning (EF) nr. 2160/2003.

Artikkel 3

Endring av forordning (EF) nr. 2160/2003

I del C i vedlegg II til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal nytt ledd lyde:

- «6. Alle henvisninger i dette avsnitt til «*Salmonella typhimurium*» skal også omfatte monofasisk *Salmonella typhimurium* med antigenformel 1,4,[5],12:i:-.»

Artikkel 4

Endring av forordning (EF) nr. 200/2010

I artikkel 1 nr. 1 skal første ledd lyde:

- «1. Fra og med 1. januar 2010 skal unionsmålet, som fastsatt i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2160/2003, for reduksjon av *Salmonella* spp. i avlsflokker av arten *Gallus gallus* (heretter kalt «unionsmålet») være som følger: andelen av flokker av voksent avlsfjølfe av arten *Gallus gallus* som fortsatt er positiv for *Salmonella enteritidis*, *Salmonella infantis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella typhimurium*, herunder monofasisk *Salmonella typhimurium* med antigenformel 1,4,[5],12, *Salmonella virchow* (heretter kalt «de relevante salmonellaserotypene»), skal reduseres til høyst 1 %.

Artikkel 5

Oppheving av forordning (EF) nr. 1168/2006

Forordning (EF) nr. 1168/2006 oppheves.

Henvisninger til forordning (EF) nr. 1168/2006 skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 6

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 25. mai 2011.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

Vedlegg

*Prøveprogrammet som er nødvendig for å kontrollere om unionsmålet er oppnådd når det gjelder å redusere forekomsten av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* hos voksne verpehøner av arten *Gallus gallus*, som nevnt i artikkel 1 nr. 2*

1. UTVALGSGRUNNLAG

Utvalgsgrunnlaget skal omfatte alle flokker av voksne verpehøner av arten *Gallus gallus* («flokker av verpehøner») innenfor rammen av de nasjonale bekjempelsesprogrammene fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 2160/2003.

2. OVERVÅKING AV FLOKKER AV VERPEHØNER

2.1. Hyppighet og status for prøvetakingen

Prøvetaking av flokker av verpehøner skal foretas på initiativ fra den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket og av vedkommende myndighet.

Prøvetaking på den driftsansvarliges initiativ skal gjennomføres minst hver 15. uke. Den første prøvetakingen skal gjennomføres når verpehønene er 24 uker gamle \pm 2 uker.

Prøvetaking utført av vedkommende myndighet skal minst gjennomføres:

- a) på én flokk per år, per driftsenhet som omfatter minst 1 000 fugler,
- b) når fuglene er 24 uker gamle \pm 2 uker i flokker av verpehøner som holdes i bygninger der salmonella ble påvist i den foregående flokken,
- c) i alle tilfeller av mistanke om salmonellainfeksjon som en følge av undersøkelser av utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i samsvar med artikkel 8 i direktiv 2003/99/EF eller i alle tilfeller der vedkommende myndighet mener det er hensiktsmessig, ved bruk av prøvetakingsprotokollen fastsatt i nr. 4 bokstav b) i del D i vedlegg II til forordning (EF) nr. 2160/2003,
- d) på alle andre flokker av verpehøner på driftsenheten dersom *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* er påvist i en flokk av verpehøner på driftsenheten,
- e) i tilfeller der vedkommende myndighet mener det er hensiktsmessig.

En prøvetaking utført av vedkommende myndighet kan erstatte en prøvetaking på initiativ fra den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

2.2. Prøvetakingsprotokoll

For å sikre høyest mulig følsomhet ved prøvetakingen og at prøvetakingsprotokollen brukes riktig, skal vedkommende myndighet eller den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket sikre at prøvene tas av personer som har fått opplæring.

2.2.1. Prøvetaking utført av den driftsansvarlige for næringsmiddelforetak

- a) For flokker i bur skal det samles inn 2×150 gram naturlig blandet avføring fra alle gjødselbånd eller gjødselskraper i fjørfehuset etter utgjødsling. For trappebursystemer uten gjødselskraper eller gjødselbånd, skal det samles inn 2×150 gram blandet fersk avføring fra 60 forskjellige steder under burene i gjødselrennen.
- b) På låver eller i hus for frittgående høner, skal det tas to par sokkeprøver.

Overtrekkssokkene må være tilstrekkelig absorberende til å kunne suge opp fuktighet. Sokkeprøvenes overflate må fuktet med et egnet fortynningsmiddel.

Den som tar prøven, må gå omkring i fjørfehuset etter en rute som gir representative prøver fra alle deler av fjørfehuset eller den enkelte sektoren. Dette skal omfatte arealer dekket med strø og arealer med spaltegulv, forutsatt at det er trygt å gå på spaltegulvet. Prøvetakingen må omfatte alle innhegninger i hvert fjørfehus. Når prøvetakingen i den valgte sektoren er fullført, skal overtrekkssokkene tas forsiktig av slik at materialet som sitter fast på dem ikke faller av.

2.2.2. Prøvetaking utført av vedkommende myndighet

I tillegg til prøvene nevnt i nr. 2.2.1 må minst én prøve samles inn ved bruk av prøvetakingsprotokollen. Ytterligere prøver skal tas for å sikre representativ prøvetaking dersom det er nødvendig ut i fra flokkens fordeling eller størrelse.

Ved prøvetaking som nevnt i nr. 2.1 bokstav b), c), d) og e), skal vedkommende myndighet ved ytterligere relevant prøvetaking, dvs. laboratorieundersøkelser og/eller dokumentkontroll, forsikre seg om at resultatene av undersøkelsene for påvisning av salmonella hos fugler, ikke påvirkes av bruk av antimikrobielle stoffer i flokkene.

Når forekomst av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* ikke er påvist, men det er påvist antimikrobielle stoffer eller en bakterieveksthemmende virkning, skal flokken vurderes og regnes som en angrepet flokk av verpehøner i forbindelse med unionsmålet.

Vedkommende myndighet kan beslutte å tillate erstatning av én avføringsprøve eller ett par sokkeprøver med en støvprøve på 100 gram som samles inn fra overflater med synlig støv på flere steder i fjørfehuset. Som et alternativ kan en eller flere fuktete stoffsvabere med et samlet overflateareal på minst 900 cm² brukes for å samle støv fra flere overflater i fjørfehuset, idet det sikres at hver svaber er godt dekket med støv på begge sider.

Vedkommende myndighet kan på grunnlag av en vurdering i hvert enkelt tilfelle av epidemiologiske parametere, dvs. biosikkerhet, flokkens fordeling eller størrelse eller andre relevante forhold, beslutte å øke minsteantallet prøver for å sikre representativ prøvetaking.

3. UNDERSØKELSE AV PRØVENE

3.1. Transport og klargjøring av prøvene

Prøver skal helst sendes innen 24 timer etter innsamling som ekspresspost eller med kurer til laboratoriene angitt i artikkel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 2160/2003. Dersom de ikke sendes innen 24 timer, skal de oppbevares nedkjølt. Prøvene kan transporteres ved omgivelsestemperatur forutsatt at for høy varme (over 25 °C) eller eksponering for sollys unngås. På laboratoriet skal

prøvene holdes nedkjølt inntil de skal undersøkes, noe som må skje innen 48 timer fra mottak og innen 4 dager etter prøvetaking.

Sokkeprøvene og støv- eller stoffsvaberen skal klargjøres hver for seg for prøver som utføres av vedkommende myndighet, men for prøver som utføres av driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan de forskjellige prøvene kombineres i én prøve.

3.1.1.

Sokkeprøver og stoffsvaberprøver

- a) De to parene sokkeprøver («sokker») eller støvprøver skal pakkes forsiktig ut slik at avføringsmaterialet ikke faller av, og samles og legges i 225 ml bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur, alternativt må 225 ml fortynningsmiddel tilsettes direkte i de to parene med sokkeprøver i beholderen som laboratoriet mottok dem i. Sokkeprøvene eller stoffsvaberen skal være helt dekket av bufret peptonvann slik at det er tilstrekkelig med væske rundt prøven til at salmonellaen fritt kan bevege seg bort fra prøven, og det kan derfor tilsettes mer bufret peptonvann om nødvendig.
- b) Prøven skal blandes til den er helt mettet, og deretter dyrkes etter påvisningsmetoden fastsatt i nr. 3.2.

3.1.2.

Annet avføringsmateriale og støv

- a) Avføringsprøvene skal samles og blandes grundig, og en delprøve på 25 gram tas ut til dyrking.
- b) Delprøven på 25 gram (eller 50 ml av suspensjon som inneholder 25 gram av utgangsprøven) skal tilsettes 225 ml bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur.
- c) Prøven skal deretter dyrkes etter påvisningsmetoden fastsatt i nr. 3.2.

Dersom det er fastsatt ISO-standarder for klargjøring av relevante prøver for påvisning av salmonella, skal disse anvendes i stedet for bestemmelsene fastsatt i nr. 3.1.1 og 3.1.2.

3.2.

Påvisningsmetode

Påvisning av salmonella skal utføres i henhold til endringsblad 1 i EN/ISO 6579–2002/Amd1:2007 «Fôr- og næringsmiddelmikrobiologi – Horisontal metode for påvisning av *Salmonella* spp. – Endringsblad 1: Tillegg D: Påvisning av *Salmonella* spp. i avføring fra dyr og i prøver fra primærproduksjonsstadiet» fra Den internasjonale standardiseringsorganisasjon.

Etter inkuberingen skal prøvene i bufret peptonvann ikke rystes, dreies rundt eller beveges på annen måte.

3.3.

Serotypebestemmelse

Minst ett isolat fra hver positive prøve som er tatt av vedkommende myndighet skal serotypebestemmes i henhold til Kaufmann-White-skjemaet. I isolater tatt av driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal det minst utføres serotypebestemmelse for *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*.

3.4.

Alternative metoder

For prøver som er tatt på initiativ fra den driftsansvarlige for næringsmiddelforetak, kan alternative metoder benyttes i stedet for metodene for klargjøring av prøvene, påvisningsmetodene og serotypebestemmelsen fastsatt i nr. 3.1, 3.2 og 3.3 i dette vedlegg, dersom de er validert i samsvar med den nyeste utgaven av EN/ISO 16140/2003.

3.5.

Prøving for antimikrobiell resistens

Isolatene skal prøves for antimikrobiell resistens i samsvar med artikkel 2 i kommisjonsvedtak 2007/407/EF.¹

3.6.

Oppbevaring av stammer

Vedkommende myndighet skal garantere at minst én isolert stamme av de relevante salmonellaserotypene fra prøvetakingen innenfor rammen av offentlig kontroll per hus og per år lagres for mulig framtidig fagtyping eller prøving for antimikrobiell følsomhet ved bruk av de vanlige metodene for kultursamling, som skal sikre at stammene forblir intakte i minst to år.

Dersom vedkommende myndighet beslutter det, skal isolater fra prøvetaking foretatt av driftsansvarlige for næringsmiddelforetak også lagres for dette formål.

4.

RESULTATER OG RAPPORTERING

4.1.

I forbindelse med kontroll av at unionsmålet er oppnådd, skal en flokk av verpehøner anses som positiv dersom:

- a) forekomsten av de relevante salmonellaserotypene (bortsett fra vaksinstammer) er påvist i en eller flere prøver som er tatt i flokken, også dersom de relevante salmonellaserotypene bare er påvist i støvprøven eller støvsvaberen, eller
- b) antimikrobielle stoffer eller bakterieveksthemmere er påvist i flokken.

Denne regelen får ikke anvendelse i unntakstilfellene nevnt i vedlegg II D nr. 4 i forordning (EF) nr. 2160/2003, der det opprinnelige positive resultatet for salmonella ikke ble bekreftet av gjeldende prøvetakingsprotokoll.

4.2.

En positiv flokk av verpehøner skal bare telles én gang, uavhengig av:

- a) hvor mange ganger den aktuelle salmonellaserotypen er påvist i nevnte flokk i produksjonsperioden, eller
- b) hvorvidt prøvingen ble utført på initiativ fra driftsansvarlig for næringsmiddelforetaket eller vedkommende myndighet.

Dersom prøvetaking i løpet av produksjonsperioden går over to kalenderår, skal resultatene for hvert år framlegges hver for seg.

4.3. *Rapporteringen skal omfatte:*

- a) det samlede antall flokker av voksne verpehøner som det ble tatt prøver av minst én gang i løpet av rapporteringsåret,
- b) resultatene av prøvene, herunder
 - i) det samlede antallet flokker av verpehøner som er positive for enhver salmonellaserotype i medlemsstaten,
 - ii) antallet flokker av verpehøner som minst én gang er positive for *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*,
 - iii) antallet flokker av verpehøner som er positive for hver enkelt salmonellaserotype eller for en uspesifisert salmonella (isolater som ikke kan typebestemmes eller som ikke er serotypebestemt),
- c) forklaringer av resultatene, særlig vedrørende unntakstilfeller eller vesentlige endringer i antall flokker som det er foretatt prøving av og/eller som er påvist å være positive.

Resultatene og eventuelle ytterligere relevante opplysninger skal tas med i rapporten om tendenser og kilder som fastsatt i artikkel 9 nr. 1 i direktiv 2003/99/EF.

1 EUT L 153 av 14.6.2007, s. 26.

III

Denne forskriften trer i kraft straks.

13. feb. Nr. 143 2012

Forskrift om endring i forskrift om instruks om minimumskrav for tilsyn med identifikasjon og registrering av småfe

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 13. februar 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.2 nr. 131 (forordning (EU) nr. 1033/2010). Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 14. september 2007 nr. 1058 om instruks om minimumskrav for tilsyn med identifikasjon og registrering av småfe gjøres følgende endringer:

Tittelen skal lyde:

Forskrift om minstekrav til kontroll med identifikasjon og registrering av sauer og geiter

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 14. september 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.2 nr. 131 (forordning (EF) nr. 1505/2006 endret ved forordning (EU) nr. 1033/2010).

§ 1 skal lyde:

§ 1. Forordning (EF) nr. 1505/2006

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 1.2 nr. 131 (forordning (EF) nr. 1505/2006 som endret ved forordning (EU) nr. 1033/2010) om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 21/2004 med hensyn til minstekrav til kontrollene som skal foretas i forbindelse med identifikasjon og registrering av sauer og geiter gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Vedlegget oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

Nytt avsnitt «Forordninger» skal lyde:

Forordninger

For å gjøre det lett å finne frem til ordlyden i de forordningene som blir gjennomført, gjengir vi dem i dette avsnittet. Teksten nedenfor er kun til informasjon, og er ikke en del av forskriften.

Forordning (EF) nr. 1505/2006

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1505/2006. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) nr. 1033/2010. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg I er innarbeidet nedenfor.

► **B** Forordning (EF) nr. 1505/2006

som endret ved:

► **M1** Forordning (EU) nr. 1033/2010

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1505/2006 av 11. oktober 2006

om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 21/2004 med hensyn til minstekrav til kontrollene som skal foretas i forbindelse med identifikasjon og registrering av sauer og geiter

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, under henvisning til rådsforordning (EF) nr. 21/2004 av 17. desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF,¹ særlig artikkel 10 nr. 1 bokstav a), og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 21/2004 fastsettes det at hver medlemsstat skal opprette et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter i samsvar med bestemmelsene i nevnte forordning. Det bør derfor fastsettes minstekrav til kontrollene som skal utføres av medlemsstatene for å bekrefte at forordningens krav til identifikasjon og registrering av disse dyrene er gjennomført på en korrekt måte («kontrollene»).
- 2) Vedkommende myndighet i hver medlemsstat bør utføre kontroller på grunnlag av en risikoanalyse. Risikoanalysen bør ta alle relevante faktorer med i betraktning, særlig med hensyn til dyrehelsen.
- 3) Det bør fastsettes hvor stor prosentdel av driftsenheter og dyr som skal kontrolleres i medlemsstatene. Disse satsene vil bli revidert innen 31. desember 2009 på grunnlag av resultatene i rapportene over de utførte kontrollene, som er oversendt av medlemsstatene.
- 4) Som hovedregel bør alle dyrene på en driftsenhet kontrolleres. Når det gjelder driftsenheter med mer enn 20 dyr, bør vedkommende myndighet imidlertid tillates å begrense kontrollene til et passende representativt utvalg av dyrene.
- 5) Medlemsstatene skal oversende en årlig rapport til Kommisjonen med opplysninger om gjennomføringen av kontrollene. Det bør fastsettes en modell for rapporten i denne forordningen.
- 6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelsen fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen

¹ EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8.

— VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Kontroller angående de driftsansvarliges overholdelse av forordning (EF) nr. 21/2004

Medlemsstatene skal utføre kontroller på stedet («kontroller») for å bekrefte at de driftsansvarlige overholder kravene til identifikasjon og registrering av dyrene som fastsatt i forordning (EF) nr. 21/2004.

Kontrollene skal minst oppfylle minstekravene fastsatt i artikkel 2–5 i denne forordning.

Artikkel 2

Antall driftsenheter som skal kontrolleres

Vedkommende myndighet skal utføre kontroller hvert år som skal omfatte minst 3 % av driftsenhetene og minst 5 % av dyrene i medlemsstaten.

Dersom disse kontrollene viser en betydelig grad av manglende overholdelse av forordning (EF) nr. 21/2004, skal imidlertid disse satsene økes i den etterfølgende kontrollperioden.

Artikkel 3

Utvelging av driftsenheter for kontroll

Vedkommende myndighet skal velge ut driftsenheter som skal kontrolleres på grunnlag av en risikoanalyse som minst skal ta hensyn til følgende:

- a) antall dyr på driftsenheten,
- b) faktorer som berører dyrehelsen, særlig tidligere utbrudd av dyresykdommer,

- c) det beløp som driftsenheten årlig gjør krav på/får utbetalt i tilskudd for sauer og geiter,
- d) vesentlige endringer i forhold til tidligere års kontrollperioder,
- e) resultatene av kontroller utført i tidligere års kontrollperioder, særlig av om driftsenhetens register føres korrekt, og av transportdokumenter,
- f) korrekt videresending av opplysningene til vedkommende myndighet,
- g) andre kriterier som skal defineres av medlemsstatene.

Artikkel 4

Framgangsmåte for kontroll

1. Vedkommende myndighet skal generelt utføre kontroller uten forhåndsvarsel.
Imidlertid kan det gis forhåndsvarsel når det er nødvendig. Et eventuelt forhåndsvarsel skal begrenses til det strengt nødvendige og skal normalt ikke overstige 48 timer, bortsett fra i unntakstilfeller.
2. Kontrollene kan gjennomføres sammen med andre kontroller fastsatt i Fellesskapets regelverk.

Artikkel 5

Antall dyr som skal kontrolleres

1. Vedkommende myndighet skal kontrollere identifikasjonen til alle dyr på driftsenheten.
Dersom antallet dyr på driftsenheten overstiger tjue, kan imidlertid vedkommende myndighet beslutte å kontrollere identifikasjonsmerkingen på et representativt utvalg av disse dyrene i samsvar med internasjonalt godkjente standarder, forutsatt at antallet dyr som kontrolleres, er tilstrekkelig for å påvise en manglende overholdelse av forordning (EF) nr. 21/2004 på 5 % blant dyreholderne av slike dyr, med et konfidensintervall på 95 %.
2. Dersom det ved en kontroll av et representativt utvalg av dyr i samsvar med nr. 1 andre ledd i denne artikkel framkommer at kravene om identifikasjonsmerking og registrering fastsatt i artikkel 3 nr. 1 i forordning nr. 21/2004 ikke er overholdt av dyreholderen, skal alle dyr på driftsenheten kontrolleres.
Vedkommende myndighet kan imidlertid beslutte å kontrollere identifikasjonsmerkingen av et representativt utvalg av disse dyrene i samsvar med internasjonalt godkjente standarder som sikrer en vurdering av manglende overholdelse på over 5 % med en nøyaktighet på ± 2 %, med et konfidensintervall på 95 %.

Artikkel 6

Vedkommende myndighets rapporter

- Vedkommende myndighet skal utarbeide en rapport for hver kontroll i et format som er standardisert på nasjonalt plan av medlemsstaten, og den skal minst inneholde følgende:
- a) begrunnelsen for at driftsenheten er valgt ut til kontroll,
 - b) personene som er til stede under kontrollen,
 - c) resultatene av kontrollen og eventuelle tilfeller av manglende overholdelse av forordning (EF) nr. 21/2004.
- Vedkommende myndighet skal gi dyreholderen eller dennes representant mulighet til å underskrive rapporten og eventuelt gi sine merknader til innholdet i den.

Artikkel 7

Medlemsstatenes årsrapporter

- Medlemsstatene skal innen 31. august 2008 og deretter hvert år innen 31. august, oversende til Kommissjonen en årsrapport i samsvar med modellen fastsatt i vedlegget, med resultatene av kontrollene som er utført i den foregående årlige kontrollperioden, og som minst inneholder følgende opplysninger:
- a) antall driftsenheter i den berørte medlemsstaten,
- **M1**
- b) antall driftsenheter som er kontrollert,
- ◄ **M1**
- c) samlet antall dyr som var registrert i begynnelsen av rapporteringsperioden,
 - d) antall dyr som er kontrollert,
 - e) eventuelle resultater av kontroller som viser manglende overholdelse av forordning (EF) nr. 21/2004 blant dyreholderne,
 - f) eventuelle sanksjoner pålagt i samsvar med artikkel 12 nr. 2 i forordning (EF) nr. 21/2004.

Artikkel 8

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
Den får anvendelse fra 1. januar 2007.
Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 11. oktober 2006.

For Kommisjonen
Markos KYPRIANOU
Medlem av Kommisjonen

► M1

Vedlegg

Rapport om resultatene av kontroller foretatt av sauer og geiter med hensyn til kravene til identifikasjon og registrering av disse dyrene i samsvar med forordning (EF) nr. 21/2004

1. Generell informasjon om driftsenhetene, dyrene og kontrollene

Samlet antall driftsenheter i medlemsstaten ved begynnelsen av rapporteringsåret¹

Samlet antall driftsenheter kontrollert i løpet av rapporteringsåret

Samlet antall registrerte dyr i medlemsstaten ved begynnelsen av rapporteringsåret¹

Samlet antall dyr kontrollert i driftsenheter i løpet av rapporteringsperioden¹

1 Eller annen nasjonal referansedato for dyrestatistikk.

2. Tilfeller av manglende overholdelse

Antall driftsenheter med manglende overholdelse

3. Pålagte sanksjoner

Antall driftsenheter med pålagte sanksjoner

◄ M1

Forordninger i PDF

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 1505/2006 og forordning (EU) nr. 1033/2010.

Forordning (EF) nr. 1505/2006

For å lese forordning (EF) nr. 1505/2006 se her:

Forordning (EU) nr. 1033/2010

For å lese forordning (EU) nr. 1033/2010 se her:

13. feb. Nr. 144 2012

Forskrift om endring i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 13. februar 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzy (forordning (EF) nr. 396/2005 endret ved forordning (EF) nr. 178/2006, forordning (EF) nr. 149/2008, forordning (EF) nr. 260/2008, forordning (EF) nr. 839/2008, forordning (EF) nr. 256/2009, forordning (EF) nr. 822/2009, forordning (EF) nr. 1050/2009, forordning (EF) nr. 1097/2009, forordning (EU) nr. 304/2010, forordning (EU) nr. 459/2010, forordning (EU) nr. 600/2010, forordning (EU) nr. 765/2010, forordning (EU) nr. 893/2010, forordning (EU) nr. 310/2011, forordning (EU) nr. 460/2011, forordning (EU) nr. 508/2011, forordning (EU) nr. 520/2011, forordning (EU) nr. 524/2011, forordning (EU) nr. 559/2011, forordning (EU) nr. 812/2011 og forordning (EU) nr. 813/2011. Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltet tilføyes henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XII

- nr. 54zzy (forordning (EF) nr. 396/2005) tilføyes: forordning (EU) nr. 310/2011, forordning (EU) nr. 460/2011, forordning (EU) nr. 508/2011, forordning (EU) nr. 520/2011, forordning (EU) nr. 524/2011, forordning (EU) nr. 559/2011, forordning (EU) nr. 812/2011 og forordning (EU) nr. 813/2011.

I § 1

- nr. 54zzy (forordning (EF) nr. 396/2005) tilføyes: forordning (EU) nr. 310/2011, forordning (EU) nr. 460/2011, forordning (EU) nr. 508/2011, forordning (EU) nr. 520/2011, forordning (EU) nr. 524/2011, forordning (EU) nr. 559/2011, forordning (EU) nr. 812/2011 og forordning (EU) nr. 813/2011.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordning (EF) nr. 396/2005

Innledningen til forordning (EF) nr. 396/2005 skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 396/2005. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 178/2006, forordning (EF) nr. 149/2008, forordning (EF) nr. 260/2008, forordning (EF) nr. 839/2008, forordning (EF) nr. 256/2009, forordning (EF) nr. 822/2009, forordning (EF) nr. 1050/2009, forordning (EF) nr. 1097/2009, forordning (EU) nr. 304/2010, forordning (EU) nr. 459/2010, forordning (EU) nr. 600/2010, forordning (EU) nr. 765/2010, forordning (EU) nr. 893/2010, forordning (EU) nr. 310/2011, forordning (EU) nr. 460/2011, forordning (EU) nr. 508/2011, forordning (EU) nr. 520/2011, forordning (EU) nr. 524/2011, forordning (EU) nr. 559/2011, forordning (EU) nr. 812/2011 og forordning (EU) nr. 813/2011. Endringsforordningene er ikke innarbeidet i grunnforordningen, men gjengis nedenfor.

I konsolideringsoversikten endres følgende:

«Se her for å lese forordning (EF) nr. 893/2010» til «Se her for å lese forordning (EU) nr. 893/2010»

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

- ▶ **M14** Forordning (EU) nr. 310/2011
- ▶ **M15** Forordning (EU) nr. 460/2011
- ▶ **M16** Forordning (EU) nr. 508/2011
- ▶ **M17** Forordning (EU) nr. 520/2011
- ▶ **M18** Forordning (EU) nr. 524/2011
- ▶ **M19** Forordning (EU) nr. 559/2011
- ▶ **M20** Forordning (EU) nr. 812/2011
- ▶ **M21** Forordning (EU) nr. 813/2011

Etter beskrivelse av M13 settes inn:

M14

Endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg II og vedlegg III med hensyn til grenseverdier for restmengder av plantevernmidler i eller på visse produkter.

M15

Endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg III med hensyn til grenseverdier for restmengder av plantevernmidler i eller på visse produkter.

M16

Endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg II og vedlegg III med hensyn til grenseverdier for restmengder av plantevernmidler i eller på visse produkter.

M17

Endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg II og vedlegg III med hensyn til grenseverdier for restmengder av plantevernmidler i eller på visse produkter.

M18

Endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg II og vedlegg III med hensyn til grenseverdier for restmengder av plantevernmidler i eller på visse produkter.

M19

Endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg II og vedlegg III med hensyn til grenseverdier for restmengder av plantevernmidler i eller på visse produkter.

M20

Endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg III med hensyn til grenseverdier for restmengder av plantevernmidler i eller på visse produkter.

M21

Endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg II og vedlegg III med hensyn til grenseverdier for restmengder av plantevernmidler i eller på visse produkter.

I oversikten over forordninger i pdf tilføyes følgende i kronologisk rekkefølge:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 310/2011

Se her for å lese forordning (EU) nr. 460/2011

Se her for å lese forordning (EU) nr. 508/2011

Se her for å lese forordning (EU) nr. 520/2011

Se her for å lese forordning (EU) nr. 524/2011

Se her for å lese forordning (EU) nr. 559/2011

Se her for å lese forordning (EU) nr. 812/2011

Se her for å lese forordning (EU) nr. 813/2011

13. feb. Nr. 145 2012**Forskrift om endring i TSE-forskriften**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 13. februar 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 12 (forordning (EU) nr. 189/2011). Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende:
forordning (EU) nr. 189/2011.

I § 2 første ledd tilføyes forordning (EU) nr. 189/2011 kronologisk til listen over forordningene.

II

Endringene trer i kraft straks.

Endringer som gjøres under avsnittet «Forordninger»

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 999/2001. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 1248/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001, forordning (EF) nr. 270/2002, forordning (EF) nr. 1494/2002, forordning (EF) nr. 260/2003, forordning (EF) nr. 650/2003, forordning (EF) nr. 1053/2003, forordning (EF) nr. 1128/2003, forordning (EF) nr. 1139/2003, forordning (EF) nr. 1234/2003, forordning (EF) nr. 1809/2003, forordning (EF) nr. 1915/2003, forordning (EF) nr. 2245/2003, forordning (EF) nr. 876/2004, forordning (EF) nr. 1471/2004, forordning (EF) nr. 1492/2004, forordning (EF) nr. 1993/2004, forordning (EF) nr. 36/2005, forordning (EF) nr. 214/2005, forordning (EF) nr. 260/2005, forordning (EF) nr. 932/2005, forordning (EF) nr. 1292/2005, forordning (EF) nr. 1974/2005, forordning (EF) nr. 253/2006, forordning (EF) nr. 339/2006, forordning (EF) nr. 657/2006, forordning (EF) nr. 688/2006, forordning (EF) nr. 1923/2006, forordning (EF) nr. 722/2007, forordning (EF) nr. 727/2007, forordning (EF) nr. 1275/2007, forordning (EF) nr. 357/2008, forordning (EF) nr. 571/2008, forordning (EF) nr. 746/2008, forordning (EF) nr. 956/2008, forordning (EF) nr.

103/2009, forordning (EF) nr. 162/2009, forordning (EF) nr. 163/2009, forordning (EF) nr. 220/2009, forordning (EU) nr. 956/2010 og forordning (EU) nr. 189/2011. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg I og protokoll 1 til avtalen er innarbeidet nedenfor.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M46** Kommisjonsforordning (EU) nr. 189/2011 av 25. februar 2011

I vedlegg VII kapittel A skal nr. 2.3 bokstav f) lyde:

► **M46** (som erstatter ► **M41**)

f) når forekomsten av ARR-allelet innenfor rasen eller driftsenheten er lav eller 0, eller når det anses som nødvendig for å unngå innavl, kan en medlemsstat beslutte å utsette nedslaktingen eller den fullstendige destrueringen av dyrene omhandlet i nr. 2.3 bokstav b) i) og ii) i et tidsrom på inntil fem avlsår fra den dato indekstilfellet blir bekreftet, forutsatt at det ikke finnes noen andre avlsværer på driftsenheten enn avlsværer med genotypen ARR/ARR.

Når det gjelder sauer og geiter som holdes for produksjon av melk beregnet på markedsføring, kan imidlertid nedslaktingen og den fullstendige destrueringen bare utsettes i et tidsrom på 18 måneder fra den dato indekstilfellet blir bekreftet, unntatt for geiter, der nedslaktingen og den fullstendige destrueringen kan utsettes til 31. desember 2012 dersom indekstilfellet bekreftes før 1. juli 2011.

◄ **M46** (som erstatter ◄ **M41**)

I vedlegg VII kapittel A skal ny 2.5 tilføyes etter nr. 2.4:

◄ **M39**

► **M46**

2.5 I påvente av nedslaktingen og den fullstendige destrueringen av dyrene omhandlet i nr. 2.3 bokstav b) i) og ii), herunder dyr der nedslakting og fullstendig destruering har blitt utsatt som fastsatt i nr. 2.3 bokstav f), skal tiltakene fastsatt i nr. 3.1 bokstav a) og b), nr. 3.2 og nr. 3.3 bokstav a) og b) første strekpunkt og bokstav d) gjelde på driftsenheten(e).

◄ **M46**

► **M39**

I vedlegg IX kapittel C skal del A lyde:

► **M46** (som erstatter ► **M33**)

Del A Produkter

Følgende produkter av animalsk opprinnelse framstilt av storfe, sauer og geiter, som definert i nr. 1.10, 1.13, 1.15, 7.1, 7.5, 7.6, 7.7 og 7.9 i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 skal være underlagt vilkårene fastsatt i del B, C og D i dette kapittel, avhengig av opprinnelsesstatens BSE-risikokategori:

- ferskt kjøtt,
- hakket kjøtt,
- tilberedt kjøtt,
- kjøttprodukter,
- smeltet animalsk fett,
- fettgrever,
- gelatin unntatt gelatin fra huder eller skinn,
- behandlede tarmar.

◄ **M46** (som erstatter ◄ **M33**)

I vedlegg IX skal kapittel D lyde:

► **M46** (som erstatter ► **M31**)

Kapittel D

Import av animalske biprodukter fra storfe, sauer og geiter samt bearbejdede produkter framstilt av disse

Del A Animalske biprodukter

Dette kapittel får anvendelse på følgende animalske biprodukter og bearbejdede produkter, som fastsatt i nr. 1 og 2 i artikkel 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1069/2009,¹ forutsatt at nevnte produkter er av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter:

- a) smeltet fett fra kategori 2-materiale, som er beregnet på bruk som organisk gjødsel eller jordforbedringsmiddel, som fastsatt i nr. 22 i artikkel 3 i forordning (EF) nr. 1069/2009, eller deres utgangsmateriale eller halvfabrikata,

- b) bein eller beinprodukter fra kategori 2-materiale,
 - c) smeltet fett fra kategori 3-materiale, som er beregnet på bruk som organisk gjødsel, jordforbedringsmiddel eller fôr, som fastsatt i nr. 22 og 25 i artikkel 3 i forordning (EF) nr. 1069/2009, eller deres utgangsmateriale eller halvfabrikata,
 - d) fôr til kjæledyr og tyggesaker til hunder,
 - e) blodprodukter,
 - f) bearbeidet animalsk protein,
 - g) bein eller beinprodukter fra kategori 3-materiale,
 - h) gelatin fra andre materialer enn huder og skinn,
 - i) kategori 3-materiale og avledede produkter som ikke er nevnt i bokstav c) til h) unntatt:
 - i) ferske huder og skinn, behandlede huder og skinn,
 - ii) gelatin fra huder og skinn,
 - iii) fettderivater,
 - iv) kollagen.
- 1 Forordning (EF) nr. 1069/2009, som erstatter forordning (EF) nr. 1774/2002, er ennå ikke innlemmet i EØS-avtalen. I Norge gjelder fortsatt forordning (EF) nr. 1774/2002.

Del B

Krav til hygiesertifikater

Ved import av animalske biprodukter og avledede produkter av storfe, sauer og geiter samt, nevnt i del A, skal det framlegges et hygiesertifikat som attesterer at

- a) de animalske biproduktene eller avledede produktene ikke inneholder og ikke er avledet av spesifisert risikomateriale eller mekanisk utbeinet kjøtt fra bein fra storfe, sauer eller geiter, og dyrene som de animalske biproduktene eller avledede produktene er avledet fra, ikke er slaktet etter bedøving ved innsprøyting av gass i kraniehulen eller avlivet med samme metode, eller slaktet ved ødeleggelse av sentralnervevev med et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniehulen, eller
- b) de animalske biproduktene eller avledede produktene verken inneholder eller er framstilt av andre materialer fra storfe, sauer og geiter enn de som kommer fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet i en stat eller region som ved en beslutning truffet i samsvar med artikkel 5 nr. 2 er klassifisert som en stat eller region med ubetydelig BSE-risiko.

I tillegg til bokstav a) og b), skal det ved import av animalske biprodukter og avledede produkter omhandlet i del A som inneholder melk eller melkeprodukter fra animalske produkter fra sauer eller geiter og som er beregnet på fôr til drøvtyggere, framlegges et hygiesertifikat som er utfylt med følgende erklæringer:

- c) sauene og geitene som produktene av animalsk opprinnelse er framstilt av må siden fødselen eller de siste tre årene ha vært holdt på en driftsenhet der det ikke er innført noen offisielle forflytningsrestriksjoner på grunn av mistanke om TSE, og som i de siste tre årene har oppfylt følgende krav:
 - i) det er blitt foretatt regelmessig offentlig veterinærkontroll på driftsenheten,
 - ii) det er ikke diagnostisert noe tilfelle av klassisk skrapesyke, eller dersom et tilfelle av klassisk skrapesyke er blitt bekreftet:
 - har alle dyr der klassisk skrapesyke er bekreftet, blitt nedslaktet og destruert, og
 - har alle geiter og sauer på driftsenheten blitt nedslaktet og destruert, unntatt avlsværer med genotypen ARR/ARR og avlssøyer med minst ett ARR-allel og ikke noe VRQ-allel,
 - iii) sauer og geiter, med unntak av sauer med prionproteingenotypen ARR/ARR, innføres i driftsenheten bare dersom de kommer fra en driftsenhet som oppfyller kravene i punkt i) og ii),
- eller
- d) for animalske biprodukter eller avledede produkter beregnet på en medlemsstat oppført i vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 546/2006 eller beregnet til Norge, må sauene og geitene som disse produkter er framstilt av, siden fødselen eller de siste sju årene ha vært holdt på en driftsenhet der det ikke er innført noen offisielle forflytningsrestriksjoner på grunn av mistanke om TSE, og som i de siste sju årene har oppfylt følgende krav:
 - i) det er blitt foretatt regelmessig offentlig veterinærkontroll på driftsenheten,
 - ii) det er ikke diagnostisert noe tilfelle av klassisk skrapesyke, eller dersom et tilfelle av klassisk skrapesyke er blitt bekreftet:
 - har alle dyr der klassisk skrapesyke er bekreftet, blitt nedslaktet og destruert, og
 - har alle geiter og sauer på driftsenheten blitt nedslaktet og destruert, unntatt avlsværer med genotypen ARR/ARR og avlssøyer med minst ett ARR-allel og ikke noe VRQ-allel,
 - iii) sauer og geiter, med unntak av sauer med prionproteingenotypen ARR/ARR, innføres i driftsenheten bare dersom de kommer fra en driftsenhet som oppfyller kravene i punkt i) og ii).

◀ M46 (som erstatter ◀ M31 og ◀ M41)

Forordning i PDF

Se her for å lese forordning (EU) nr. 189/2011:

14. feb. Nr. 146 2012**Forskrift om endring i forskrift om meldeplikt for helsepersonell ved mistanke om bivirkninger av kosmetikk og kroppspleieprodukter**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 14. februar 2012 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppspleieprodukt m.m. (kosmetikklova) § 14 tredje ledd. Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 27. februar 2008 nr. 219 om meldeplikt for helsepersonell ved mistanke om bivirkninger av kosmetikk og kroppspleieprodukter gjøres følgende endringer:

Vedlegg 3 «Skjema for informasjon og samtykke» erstattes med vedlagte dokument med samme navn.

For å lese vedlegg 3 se her:

Vedlegg 4 «Skjema for melding om bivirkninger ved bruk av kosmetiske produkter» erstattes med vedlagte dokument med samme navn.

For å lese vedlegg 4 se her:

II

Forskriften trer i kraft straks.

15. feb. Nr. 147 2012**Forskrift om opphevelse av forskrift om tilskudd til sikring mot naturskader**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 15. februar 2012 med hjemmel i lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) § 20 og delegeringsvedtak 12. januar 1996 nr. 18. Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

Forskrift 9. mai 2007 nr. 499 om tilskudd til sikring mot naturskader oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

15. feb. Nr. 148 2012**Forskrift om typesamsvarserklæring**

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 15. februar 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 5 og § 16 og forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkvevnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjettede ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37df (forordning (EU) nr. 201/2011). Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

§ 1. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37df (forordning (EU) nr. 201/2011 av 1. mars 2011 om en modell for samsvarserklæring med en tillatt type jernbanekjøretøy) gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Forskriften trer i kraft straks.

Forordning

For å lese forordning (EU) nr. 201/2011 se her:

Uoffisiell norsk oversettelse.

15. feb. Nr. 149 2012**Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om sertifisering av førere av trekkraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften)**

Hjemmel: Meddelelse fra Statens jernbanetilsyn 15. februar 2012, jf. forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekkraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften). Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 36/2010 ble 10. februar 2012 innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XIII nummer 42gb med ikrafttredelse straks. Dette vedtaket tilføyes hjemmelsfeltet i forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekkraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften) på grunn av rettsharmoni.

15. feb. Nr. 150 2012**Forskrift om endring i forskrift om samtykke til overdragelse av tillatelse og interesseoverføring etter petroleumsskatteloven § 10**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. februar 2012 med hjemmel i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v. § 10 tredje ledd. Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 1. juli 2009 nr. 956 om samtykke til overdragelse av tillatelse og interesseoverføring etter petroleumsskatteloven § 10 gjøres følgende endring:

§ 8 første ledd skal lyde:

(1) Gevinst ved realisasjon av aksjer i et selskap som er rettighetshaver i utvinningstillatelse på kontinentalsokkelen, og realisasjon av aksjer i et selskap som direkte eller indirekte eier aksjer i slikt selskap, behandles etter skattelovgivningens alminnelige bestemmelser.

II

Endringen under I trer i kraft straks.

15. feb. Nr. 151 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. februar 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 22, § 27, § 36, § 37, § 39 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 15. desember 2011 nr. 1346 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 29 Tiltak for vern av kysttorsk (endret) skal lyde:

Det er forbudt for fartøy på 15 meter største lengde eller mer å fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjer som er angitt i vedlegg til denne forskriften.

Alt fiske med snurrevad er forbudt innenfor fjordlinjene, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. Fartøy med største lengde under 11 meter kan likevel fiske etter flyndre og lysing fra og med 1. juni til og med 31. desember. Ved fiske etter flyndre skal maskevidden i fiskeposen være minst 170 mm.

Det er forbudt for fartøy over 21 meter største lengde å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen nord for 62° N. Fra og med 1. januar til og med 30. juni er det likevel tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april er det tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00, 05, 06 og 07. Det er videre tillatt å fiske inn til fjordlinjene i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.

Det særskilt vernede området ved Henningsvær, som er angitt i vedlegg til denne forskrift, er stengt fra og med 1. januar til og med 30. juni for fartøy med største lengde over 11 meter. Fiskeridirektoratet kan justere områdets utstrekning dersom dette er nødvendig for å verne kysttorsk utenfor grensen. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy over 11 meter som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad dersom det anses å være tilstrekkelig store konsentrasjoner av skrei i området. Fiskeridirektoratet kan bestemme at et slikt unntak kun skal gjelde fartøy med største lengde under 15 meter. Områdets ytre grenser skal være fjordlinjer i en eventuell åpning under skreifisket og fra og med 1. juli til og med 31. desember.

Fiskeridirektoratet kan begrense eller forby alt fiske, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei, i et område innenfor strekningen Henningsvær–Stamsund dersom dette er nødvendig for å verne kysttorsk. Et slikt forbud skal

ikke være til hinder for fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan ytterligere begrense eller forby fisket etter torsk innenfor fjordlinje på Valbergfeltet ved Henningsvær ved dominerende forekomster av kysttorsk. Videre kan Fiskeridirektoratet i det samme området tillate fiske også for fartøy større enn 15 meter dersom det er store konsentrasjoner av skrei.

Fra og med 1. mars til og med 30. april er alt fiske forbudt i et område i Borgundfjorden som er angitt i vedlegg til denne forskrift, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. Forbudet gjelder likevel ikke fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad dersom det anses å være vesentlige konsentrasjoner av skrei i området.

Fra og med 1. mars til og med 30. april er det videre forbudt å fiske med stolpesatte garn i et område øst for en linje trukket mellom følgende posisjoner (Heissafjorden):

1.	N 62° 28,18' Ø 06 05,42'	Tuneset
2.	N 62° 28,16' Ø 06 03,91'	Erkneflua
3.	N 62° 26,21' Ø 06 03,35'	Eltranaset

Det er likevel tillatt med stolpesatte garn når høyde på strukket maske i garn og stolper totalt er mindre enn 23 meter.

Fartøy som kan fiske etter andre arter enn torsk innenfor fjordlinjene med konvensjonelle redskap, kan i dette området maksimalt ha 5 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Fartøy under 15 meter kan ha inntil 20 % bifangst av torsk. Fartøy som har forbud mot å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen, kan ved fiske etter andre arter i området mellom grunnlinjen og fjordlinjene maksimalt ha 20 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom ikke annet er bestemt. All fangst av torsk avregnes fartøyet kvote, eller den til enhver tid gjeldende bifangstordning, jf. § 16 og § 20.

Vedlegg 1 er endret og skal lyde:

For å lese vedlegget se her:

Vedlegg 2 er endret og skal lyde:

For å lese vedlegget se her:

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

15. feb. Nr. 152 2012

Forskrift om endring i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 15. februar 2012 med hjemmel i lov 20. juni 2003 nr. 56 om fagskoleutdanning (fagskoleloven) § 2 andre ledd. Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 1. februar 2010 nr. 96 om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning gjøres følgende endring:

Ny § 5–6 skal lyde:

§ 5–6. Prøveordninger

Departementet kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forskriften i forbindelse med prøveordninger for tilbyder av fagskoleutdanning, og fastsette retningslinjer for disse.

II

Forskriften trer i kraft straks.

16. feb. Nr. 153 2012

Forskrift om endring i forskrift om fredning av statens kulturhistoriske eiendommer

Hjemmel: Fastsatt av Riksantikvaren 16. februar 2011 med hjemmel i lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 22a og forskrift 9. februar 1979 nr. 8785 om faglig ansvarsfordeling mv. etter kulturminneloven § 12 nr. 1. Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I forskrift 9. november 2011 nr. 1088 om fredning av statens kulturhistoriske eiendommer gjøres følgende endring:

Nytt kapittel 2 skal lyde:

Kapittel 2. Fredete eiendommer i Helse- og omsorgsdepartementets landsverneplan

§ 2–1. Omfang

Fredningen omfatter følgende eiendommer:

Halden sykehus	gnr./bnr. 66/811	Halden kommune	Vedlegg 1
Kolstad	gnr./bnr. 2057/4	Sarpsborg kommune	Vedlegg 2
SSE Nevroklinikken Sandvika	gnr./bnr. 5/1	Bærum kommune	Vedlegg 3
Bjerketun	gnr./bnr. 59/10	Bærum kommune	Vedlegg 4
Bærum sykehus	gnr./bnr. 84/241	Bærum kommune	Vedlegg 5
Dikemark sykehus	gnr./bnr. 89/1	Asker kommune	Vedlegg 6
Nedre Vardåsen	gnr./bnr. 89/1	Asker kommune	Vedlegg 7
Diakonhjemmet avd. Vindern psykiatriske klinikk	gnr./bnr. 42/130	Oslo kommune	Vedlegg 8
Ullvin, Sognsveien 9A	gnr./bnr. 47/342	Oslo kommune	Vedlegg 9
Storgata 36C	gnr./bnr. 208/934	Oslo kommune	Vedlegg 10
Aker sykehus	gnr./bnr. 85/265, 85/280, 85/281, 85/282	Oslo kommune	Vedlegg 11
Gaustad sykehus	gnr./bnr. 42/175, 42/176, 42/179, 42/181, 42/185, 42/188, 42/189, 42/190	Oslo kommune	Vedlegg 12
SSBU Statens senter for barne- og ungdomspsykiatri	gnr./bnr. 42/132	Oslo kommune	Vedlegg 13
Josefinesgate 30	gnr./bnr. 214/176	Oslo kommune	Vedlegg 14
Geitmyrsveien 67	gnr./bnr. 220/44	Oslo kommune	Vedlegg 15
Ullevål sykehus	gnr./bnr. 47/330, 47/349, 47/350, 47/351, 47/352, 47/354, 47/355	Oslo kommune	Vedlegg 16
Folkehelseinstituttet, Oslo	gnr./bnr. 220/49	Oslo kommune	Vedlegg 17
Fysikalsk medisin og rehabilitering Ottestad	gnr./bnr. 6/3	Stange kommune	Vedlegg 18
Elverum – Heimen	gnr./bnr. 30/102	Elverum kommune	Vedlegg 19
Habiliteringsavdelingen, Valbrottveien	gnr./bnr. 116/637	Drammen kommune	Vedlegg 20
Hovedkompleks somatikk – Drammen	gnr./bnr. 114/1500	Drammen kommune	Vedlegg 21
Kongsberg sykehus	gnr./bnr. 8443/8	Kongsberg kommune	Vedlegg 22
SiV – Sykehuset i Vestfold – Tønsberg	gnr./bnr. 1009/202	Tønsberg kommune	Vedlegg 23
SiV – Sykehuset i Vestfold – Kysthospitalet i Stavern	gnr./bnr. 4040/5	Larvik kommune	Vedlegg 24
Faret	gnr./bnr. 217/31, 217/73, 218/1	Skien kommune	Vedlegg 25
SSHF – Sørlandet sykehus avd. Arendal (SSA)	gnr./bnr. 503/8, 503/10, 503/66, 503/84, 503/110, 503/209, 503/210, 503/222, 503/237	Arendal kommune	Vedlegg 26
SSHF – Sørlandet sykehus avd. Kristiansand (SSK)	gnr./bnr. 150/1768	Kristiansand kommune	Vedlegg 27
Haukeland universitetssjukehus	gnr./bnr. 162/913	Bergen kommune	Vedlegg 28
Stord sjukehus	gnr./bnr. 27/86, 27/506, 27/526, 27/586, 27/588	Stord kommune	Vedlegg 29
Valen sjukehus	gnr./bnr. 185/182, 185/185	Kvinnherad kommune	Vedlegg 30
Jonatunet	gnr./bnr. 31/13	Jondal kommune	Vedlegg 31
Askviknes Voksenpsykiatrisk Senter	gnr./bnr. 24/6	Os kommune	Vedlegg 32
Kysthospitalet i Hagevik (KiH)	gnr./bnr. 33/138	Os kommune	Vedlegg 33
Psykiatrisk klinikk avd. Tronvik	gnr./bnr. 48/23	Høyanger kommune	Vedlegg 34
Førde sentralsjukehus (FSS)	gnr./bnr. 43/85	Førde kommune	Vedlegg 35
St. Olavs Hospital	gnr./bnr. 404/333	Trondheim kommune	Vedlegg 36

St. Olavs Hospital psykisk helsevern avd. Brøset	gnr./bnr. 51/3, 51/7	Trondheim kommune	Vedlegg 37
St. Olavs Hospital psykisk helsevern avd. Østmarka	gnr./bnr. 413/122, 413/124	Trondheim kommune	Vedlegg 38
Nordlandssykehuset Rønvik	gnr./bnr. 38/659, 38/697, 38/286, 38/287	Bodø kommune	Vedlegg 39
Helgelandssykehuset Sandnessjøen	gnr./bnr. 37/1072	Alstahaug kommune	Vedlegg 40
Universitetssykehuset Nord-Norge Åsgård	gnr./bnr. 118/1561	Tromsø kommune	Vedlegg 41
Helse Finnmark Kirkenes	gnr./bnr. 27/9, gnr./bnr./fnr. 27/9/16	Sør-Varanger kommune	Vedlegg 42

§ 2-2. Tiltak i fredet utomhusområde

For følgende eiendommer kan det tillates oppført mindre frittliggende bygninger innenfor fredet utomhusområde:

- a) Dikemark sykehus, gnr./bnr. 89/1, Asker kommune
- b) SSBU Statens senter for barne- og ungdomspsykiatri, gnr./bnr. 42/132, Oslo kommune.

Ny bebyggelse skal tilpasses i utforming og volum til eksisterende bebyggelse på eiendommen. Tiltak skal på forhånd godkjennes av forvaltningsmyndigheten jf § 1-7.

§ 2-3. Frist for forvaltningsplan

Forvaltningsplanene skal være utarbeidet innen utgangen av år 2013.

Vedlegg 1

For å lese vedlegg 1 se her:

Vedlegg 2

For å lese vedlegg 2 se her:

Vedlegg 3

For å lese vedlegg 3 se her:

Vedlegg 4

For å lese vedlegg 4 se her:

Vedlegg 5

For å lese vedlegg 5 se her:

Vedlegg 6

For å lese vedlegg 6 se her:

Vedlegg 7

For å lese vedlegg 7 se her:

Vedlegg 8

For å lese vedlegg 8 se her:

Vedlegg 9

For å lese vedlegg 9 se her:

Vedlegg 10

For å lese vedlegg 10 se her:

Vedlegg 11

For å lese vedlegg 11 se her:

Vedlegg 12

For å lese vedlegg 12 se her:

Vedlegg 13

For å lese vedlegg 13 se her:

Vedlegg 14

For å lese vedlegg 14 se her:

Vedlegg 15

For å lese vedlegg 15 se her:

Vedlegg 16

For å lese vedlegg 16 se her:

Vedlegg 17

For å lese vedlegg 17 se her:

Vedlegg 18

For å lese vedlegg 18 se her:

Vedlegg 19

For å lese vedlegg 19 se her:

Vedlegg 20

For å lese vedlegg 20 se her:

Vedlegg 21

For å lese vedlegg 21 se her:

Vedlegg 22

For å lese vedlegg 22 se her:

Vedlegg 23

For å lese vedlegg 23 se her:

Vedlegg 24

For å lese vedlegg 24 se her:

Vedlegg 25

For å lese vedlegg 25 se her:

Vedlegg 26

For å lese vedlegg 26 se her:

Vedlegg 27

For å lese vedlegg 27 se her:

Vedlegg 28

For å lese vedlegg 28 se her:

Vedlegg 29

For å lese vedlegg 29 se her:

Vedlegg 30

For å lese vedlegg 30 se her:

Vedlegg 31

For å lese vedlegg 31 se her:

Vedlegg 32

For å lese vedlegg 32 se her:

Vedlegg 33

For å lese vedlegg 33 se her:

Vedlegg 34

For å lese vedlegg 34 se her:

Vedlegg 35

For å lese vedlegg 35 se her:

Vedlegg 36

For å lese vedlegg 36 se her:

Vedlegg 37

For å lese vedlegg 37 se her:

Vedlegg 38

For å lese vedlegg 38 se her:

Vedlegg 39

For å lese vedlegg 39 se her:

Vedlegg 40

For å lese vedlegg 40 se her:

Vedlegg 41

For å lese vedlegg 41 se her:

Vedlegg 42

For å lese vedlegg 42 se her:

II

Endringen trer i kraft 16. februar 2012.

16. feb. Nr. 154 2012

Forskrift om endring i generell forskrift for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspfleieprodukter

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. februar 2011 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppspfleieprodukt m.m. (kosmetikklova) § 8, jf. delegeringsvedtak 29. desember 2005 nr. 1770.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XVI nr. 1 (direktiv 2011/59/EU). Kunngjort 17. februar 2012 kl. 15.20.

I

I generell forskrift 26. oktober 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspfleieprodukter gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes direktiv 2011/59/EU som endringsdirektiv til direktiv 76/768/EØF, EØS-avtalen vedlegg II kapittel XVI nr. 1.

I vedlegg IIa og i vedlegg III er det foretatt endringer. Vedlegget gjengis ikke her, men kan fås ved henvendelse til Mattilsynet, Felles postmottak, Postboks 383, 2381 Brumunddal, e-post postmottak@mattilsynet.no, kontaktelefon 06040, eller leses på Mattilsynets hjemmeside <http://www.mattilsynet.no>.

II

Forskriften trer i kraft straks.

16. feb. Nr. 155 2012**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 16. februar 2012 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 11–20 og § 11–21 første ledd bokstav c–e og siste punktum. Kunngjort 21. februar 2012 kl. 13.25.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 11–20 med overskrift skal lyde:

§ 11–20. Skattefri omdanning av virksomhet

Skattefri omdanning av visse selskaper og foretak til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap mv.

§ 11–20–1. Anvendelsesområde for bestemmelsene om skattefri omdanning

(1) Med omdanning menes endring av et selskap eller foretaks juridiske form, der all virksomhet og det vesentligste av tilhørende eiendeler og gjeld i selskap eller foretak overføres til et nystiftet selskap som har en annen juridisk form.

(2) Bestemmelsene i denne forskrift § 11–20 gjelder skattefri omdanning til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap av:

- a. enkeltpersonforetak,
- b. virksomhet drevet av kommune eller fylkeskommune,
- c. interkommunalt selskap,
- d. deltakerlignet selskap som omfattes av skatteloven § 10–40,
- e. samvirkeforetak,
- f. statsforetak.

(3) Bestemmelsene og prinsippene i denne forskrift § 11–20 gjelder tilsvarende så langt de passer ved omdanning fra enkeltpersonforetak til deltakerlignet selskap som omfattes av skatteloven § 10–40.

§ 11–20–2. Hovedregel

Omdanning kan foretas uten beskatning når nystiftet aksjeselskap eller allmennaksjeselskap overtar virksomhet, eiendeler og eventuelt gjeld og trer inn i de skatteposisjoner som knytter seg til virksomheten. Det er en forutsetning at gjennomføringen skjer på de vilkårene som følger av § 11–20–3 til § 11–20–11.

§ 11–20–3. Overføring til nystiftet aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

(1) Aksjeselskapet eller allmennaksjeselskapet regnes som nystiftet når det i henhold til stiftelsesdokumentet skjer en overføring av igangværende virksomhet med eiendeler og eventuelt gjeld til hel eller delvis dekning av aksjekapitalen.

(2) Overføring kan også skje til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som er nystiftet ved kontantinnskudd, og hvor den personlig næringsdrivende eier alle aksjene. Aksjeselskapet eller allmennaksjeselskapet regnes som nystiftet såfremt det ikke har drevet noen form for aktivitet før overføringen.

(3) Det må fremlegges for ligningsmyndighetene erklæring fra revisor om at overtatte eiendeler ikke er ført opp i selskapets balanse med høyere beløp enn virkelige verdier. Dette gjelder også når overføring av virksomheten skjer til selskap nystiftet ved kontantinnskudd og hvor overføringen ikke medfører kapitalutvidelse i selskapet.

(4) Aksjekapitalens pålydende kan ikke settes høyere enn den positive netto egenkapital som fremkommer etter de ligningsmessige verdier, inkludert eventuelt kontantinnskudd. Minimumskravet til egenkapital i aksjeloven § 3–1 første ledd eller allmennaksjeselskapsloven § 3–1 første ledd må være oppfylt både etter ligningsmessige og virkelige verdier.

§ 11–20–4. Tidspunktet for overgang til selskapsligning

Overgang til selskapsligning kan bare finne sted fra 1. januar i et inntektsår. Er selskapet stiftet og melding sendt Foretaksregisteret innen 1. juli, kan selskapsligning gjennomføres med virkning fra 1. januar samme år, forutsatt at selskapet har foretatt skattetrekk og beregnet arbeidsgiveravgift senest fra 1. juli. Dokumentasjon for at aksjeselskapet eller allmennaksjeselskapet er meldt til Foretaksregisteret innen fristen må vedlegges selvangivelsen.

§ 11–20–5. Overføring av eiendeler og forpliktelser

(1) Med de unntak som er fastsatt i denne paragraf, må aktivitet, driftsmidler og forpliktelser i den virksomhet som omdannes, i det vesentlige overføres til aksjeselskapet eller allmennaksjeselskapet.

(2) Selskapsandeler som nevnt i skatteloven § 2–2 annet ledd, kan bare overføres sammen med aktiv annen virksomhet.

(3) Spesifisert oppgave over eiendeler, deres alder og tilstand, og over forpliktelser som overføres, må vedlegges selvangivelsen.

- (4) Ved omdanning av enkeltpersonforetak til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjelder følgende:
- Fast eiendom som er eiendel i virksomheten, kreves ikke overført. Forutsatt at aktiviteten ved drift av den faste eiendommen har et slikt omfang at den i seg selv vil bli å anse som virksomhet, kan det i forbindelse med omdanningen stiftes et særskilt aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som den faste eiendom og driften av denne overføres til. Forskriftens bestemmelser gjelder også for overføring til slikt særskilt eiendomsaksjeselskap.
 - Aksjer og andre finansaktiva kan fritt overføres.
 - Bolig- eller fritidseiendom som den næringsdrivende selv bruker, kan ikke overføres til aksjeselskapet eller allmennaksjeselskapet i forbindelse med omdanningen. Det samme gjelder andre eiendeler hovedsakelig bestemt for privat bruk.
 - Gjeldsposter kreves ikke overført.

§ 11–20–6. Rett og plikt til skattemessig kontinuitet

(1) Det overtakende selskap viderefører de skattemessige verdier og ervervstidspunkter for eiendeler, rettigheter og forpliktelser som overføres. Overdragende foretaks øvrige skatteposisjoner overtas på samme måte uendret av overdragende selskap.

(2) Ved ombytting av eierandeler i overdragende selskap til aksjer i det overtakende selskap, skal samlet inngangsverdi og ervervstidspunkt for vederlag i form av aksjer eller andeler settes lik samlet inngangsverdi og ervervstidspunkt for eierandeler mv. i det overdragende selskap.

(3) Opptjente ikke skattlagte inntekter og pådratte ikke fradragførte kostnader må overføres i den utstrekning postene kan henføres til den næring som overføres. Det samme gjelder rett til fradrag ved inntektsansettelsen etter skatteloven § 14–6 første ledd for ligningsmessige underskudd i tidligere år.

§ 11–20–7. Skatteposisjoner som ikke kan overføres

Skatteposisjoner som er forbeholdt personlig næringsdrivende, kan ikke overføres til aksjeselskapet eller allmennaksjeselskapet.

§ 11–20–8. Kontinuitet på eiersiden

(1) Den tidligere personlige eier av enkeltpersonforetak må tegne aksjer i selskapet tilsvarende verdien av aksjeinnskuddet og inneha en tilsvarende andel av stemmeretter.

(2) Omdanning må ikke medføre forskyvning av eierinteressene i selskapet. Aksjekapital og stemmeretter må fordeles i samsvar med hver enkelt deltakers eierandel eller tilsvarende rettigheter før overføringen.

§ 11–20–9. Skatteplikt for annet vederlag enn aksjer og andeler

Skattefritaket ved omdanning omfatter ikke annet vederlag til eiere eller rettighetshavere i det overdragende selskapet enn aksjer og andeler i det overtakende selskapet.

§ 11–20–10. Avvikling av overdragende selskap

Når omdanning innebærer at et selskap overdrar samtlige eiendeler, rettigheter og forpliktelser til annet selskap, skal det overdragende selskapet så langt mulig oppløses og avvikles straks etter overdragelsen.

§ 11–20–11. Solidaransvar for skatter

De tidligere eiere er personlig solidarisk ansvarlige – en for alle og alle for en – for de skatteforpliktelser som måtte oppstå på selskapets hånd som følge av at investeringsforpliktelser ikke overholdes for overførte avsetninger.

§ 11–21 Overskriften skal lyde:

§ 11–21. Skattefri overføring av eiendeler mv. mellom selskaper

§ 11–21–1 første ledd første punktum skal lyde:

Bestemmelsene i § 11–21 i denne forskrift gjelder overføring av eiendeler mv. mellom norske aksjeselskaper som inngår i konsern hvor et morselskap på overføringstidspunktet eier mer enn 90 prosent av aksjene i datterselskapene og har en tilsvarende del av de stemmer som kan avgis på generalforsamlingen.

§ 11–21–1 tredje ledd skal lyde:

(3) Bestemmelsene gjelder også ved overføring av eiendeler og forpliktelser som nevnt i skatteloven § 11–21 første ledd bokstav d og e.

§ 11–21–1 fjerde ledd skal lyde:

(4) Bestemmelsene gjelder ved overføring av eiendeler og forpliktelser som nevnt i skatteloven § 11–21 første ledd bokstav c.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir nytt femte og sjette ledd.

§ 11–21–2 skal lyde:

§ 11-21-2. Hovedregel

(1) Eiendeler mv. kan overføres mellom selskaper som nevnt i § 11-21-1 første og annet ledd og som nevnt i tredje ledd, uten at det utløser beskatning for det overdragende selskapet. Overføringen gjennomføres etter bestemmelsene i § 11-21-3 til § 11-21-8. Overføring kan også skje til datterselskap som nevnt i § 11-21-1 som stiftes i forbindelse med overføringen.

(2) Eiendeler mv. kan også overføres som nevnt i § 11-21-1 fjerde ledd uten at det utløser beskatning for det overdragende selskapet på vilkår og med begrensninger som følger av § 11-21-11.

(3) Skattefritaket etter første og annet ledd er betinget av at det mottakende selskapet forblir en del av konsernet slik dette er definert i § 11-21-1, også etter at overføringen av eiendeler er gjennomført. Ved brudd på vilkåret i år etter overføringsåret gjelder § 11-21-10

§ 11-21-5 overskriften skal lyde:

§ 11-21-5. Overføring av skattemessige forpliktelser og skatteposisjoner

§ 11-21-5 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Det mottakende selskap trer inn i det overdragende selskaps skatteposisjoner knyttet til virksomheten ved overdragelse av hele virksomheten etter § 11-21-1 tredje ledd, jf. skatteloven § 11-21 første ledd d.

§ 11-21-10 første ledd skal lyde:

(1) Ved aksjesalg, kapitalutvidelse eller annen transaksjon som bringer det mottakende selskap ut av konserntilknytningen, jf. § 11-21-1, tas den fritatte inntekten til beskatning i det overdragende selskap i konsernopphevsåret. Ved overføring som nevnt i § 11-21-1 tredje ledd tas den fritatte inntekten til beskatning i det overførende, utenlandske selskapet i overføringsåret. Det gis betalingsutsettelse frem til konsernopphevsåret. Det mottakende selskapet er solidarisk ansvarlig for betalingsforpliktelsen, og skal melde fra til ligningsmyndighetene om endringer i eierforholdene innen to uker etter overføringen.

Ny § 11-21-11 skal lyde:

§ 11-21-11. Vilkår ved overføring fra filial av norsk selskap til utenlandsk datterselskap

(1) Overføring som nevnt i § 11-21-1 fjerde ledd skatlegges som om det var foretatt et uttak fra norsk beskatningsområde skattepliktig etter skatteloven § 9-14, men likevel slik at skatteplikten ikke bortfaller etter § 9-14 ellefte ledd d. Det overførende og mottakende selskap er solidarisk ansvarlige for betaling av skatt etter første punktum, og begge selskap er ansvarlige for å oppfylle øvrige plikter som følger av skatteloven § 9-14. Det mottakende selskap skal innen to uker etter overføringen sende en erklæring til det skattekontor hvor det overførende selskap lignes om at det vedtar skatteplikt og øvrige plikter som nevnt i denne paragraf. § 11-21-7 og § 11-21-9 gjelder tilsvarende ved overføring etter denne paragraf.

(2) Dersom det overførende selskapet ikke lenger er skattepliktig til Norge etter skatteloven § 2-2, opphører retten til utsettelse med innbetaling av den utlignede skatten etter første ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2012.

17. feb. Nr. 156 2012

Forskrift om regulering av fisket etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 17. februar 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12 og § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 21. februar 2012 kl. 13.25.

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å drive fiske i Islands økonomiske sone i 2012.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 500 tonn brosme, lange og blålange med line i Islands økonomiske sone sør for 64° N utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kun fartøy med adgang til å delta i fisket i henhold til forskrift 2. desember 2011 nr. 1178 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2012 (deltakerforskriften) i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan delta i fisket i henhold til første ledd.

§ 3. Bifangst

Ved fiske etter brosme, lange og blålange er det adgang til å ha bifangst av andre arter. Det totale kvantum av andre arter kan ikke overstige 25 % regnet av kvoten nevnt i § 2.

Som bifangst er det tillatt å ha inntil:

1. 5 % bifangst av kveite
2. 10 % bifangst av blåkveite

3. 10 % bifangst av snabeluer.

Bifangsten i andre ledd skal regnes i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 4. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 5. Antall deltakere og påmelding

Inntil 2 fartøy har adgang til å delta i fisket etter bunnfisk i Islands økonomiske sone i 2012.

Kun fartøy som er påmeldt innen 29. februar 2012 og utpekt ved loddtrekning kan delta.

Fartøy som har hatt adgang til å delta i fisket etter bunnfisk i Islands økonomiske sone i 2012 kan bli utelukket fra å delta i dette fisket i 2013.

§ 6. Fartøykvote

Den norske totalkvoten fordeles likt mellom de deltagende fartøyene.

§ 7. Utseilingsfrist

Siste frist for utseiling er 5. august. Fartøy som ikke overholder fristen, mister adgangen til å delta i fisket.

§ 8. Forbud mot fiske i internasjonalt farvann

Norske fartøy som fisker i Islands økonomiske sone kan ikke fiske i internasjonalt farvann på samme tur.

§ 9. Refordeling

For å sikre at totalkvoten blir tatt kan fartøykvotene oppheves.

§ 10. Stopp i fisket

Fisket vil bli stoppet når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser § 60, § 61, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2012.

16. feb. Nr. 172 2012

Forskrift om endring i forskrift om gjødsel som markedsføres som EF-gjødsel

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. februar 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 9, § 10, § 11 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884 og av Direktoratet for samfunnssikkerhet 16. februar 2012 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 og § 43, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIV nr. 1 (forordning (EF) nr. 2003/2003 endret ved forordning (EF) nr. 2076/2004, forordning (EF) nr. 885/2004, forordning (EF) nr. 1791/2006, forordning (EF) nr. 162/2007, forordning (EF) nr. 1107/2008, forordning (EF) nr. 1020/2009 og forordning (EU) nr. 137/2011). Kunngjort 24. februar 2012 kl. 13.55.

I

I forskrift 9. november 2005 nr. 1313 om gjødsel som markedsføres som EF-gjødsel gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets EØS-henvisning tilføyes: forordning (EF) nr. 137/2011.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Gjødselvarer

EØS-avtalens vedlegg II kap. XIV nr. 1 (forordning (EF) nr. 2003/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 2076/2004, forordning (EF) nr. 885/2004, forordning (EF) nr. 1791/2006, forordning (EF) nr. 162/2007, forordning (EF) nr. 1107/2008, forordning (EF) nr. 1020/2009 og forordning (EU) nr. 137/2011) om gjødsel gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I del I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordning (EF) nr. 2003/2003

Innledningen skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg II kapittel XIV nr. 1 (forordning (EF) nr. 2003/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 885/2004, forordning (EF) nr. 2076/2004, forordning (EF) nr. 1791/2006, forordning

(EF) nr. 162/2007, forordning (EF) nr. 1107/2008, forordning (EF) nr. 1020/2009 og forordning (EU) nr. 137/2011) slik Mattilsynet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Forordning (EF) nr. 2003/2003 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 137/2011.

Konsolideringsoversikten skal lyde:

► **B** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2003/2003 av 13. oktober 2003

som endret ved:

- **M1** Rådsforordning (EF) nr. 885/2004 av 26. april 2004
- **M2** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2076/2004 av 3. desember 2004
- **M3** Rådsforordning (EF) nr. 1791/2006 av 20. november 2006
- **M4** Kommisjonsforordning (EF) nr. 162/2007 av 19. februar 2007
- **M5** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1107/2008 av 7. november 2008
- **M6** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1020/2009 av 28. oktober 2009
- **M7** Kommisjonsforordning (EU) nr. 137/2011 av 16. februar 2011

Vedlegg I

I vedlegg I til forordning (EF) nr. 2003/2003 gjøres følgende endringer:

For å lese endringene se her:

Vedlegg II

I avsnitt B i vedlegg IV til forordning (EF) nr. 2003/2003 gjøres følgende endringer:

1) Metode 2.6.2 skal lyde:

► **M7**

Metode 2.6.2

Bestemmelse av totalt nitrogen i gjødsel som inneholder nitrogen bare som nitrat, ammonium og urea med to ulike metoder

EN 15750: Gjødsel. Bestemmelse av ulike former for nitrogen i gjødsel som inneholder nitrogen bare som nitrat, ammonium og urea med to ulike metoder.

Denne analysemetoden har vært gjenstand for et ringforsøk.

◄ **M7**

2) Følgende metode 2.6.3 tilføyes:

► **M7**

Metode 2.6.3

Bestemmelse av ureakondensat med HPLC – Isobutylidendiurea og krotonylidendiurea (metode A) og metylenureaoligomerer (metode B)

EN 15705: Gjødsel. Bestemmelse av ureakondensat med HPLC. Isobutylidendiurea og krotonylidendiurea (metode A) og metylenureaoligomerer (metode B).

Denne analysemetoden har vært gjenstand for et ringforsøk.

◄ **M7**

3) Følgende innsettes i metode 5:

► **M7**

Metode 5 *Karbondioksid*

◄ **M7**

4) Følgende metode 5.1 innsettes:

► **M7**

Metode 5.1

Bestemmelser av karbondioksid – Del I: metode for fast gjødsel

EN 14397-1: Gjødsel og jordbrukskalk. Bestemmelse av karbondioksid. Del I: metode for fast gjødsel.

Denne analysemetoden har vært gjenstand for et ringforsøk.

◄ **M7**

5) Metode 8.9 skal lyde:

► **M7**

Metode 8.9

Bestemmelse av sulfatinnhold ved bruk av tre forskjellige metoder.

EN 15749: Gjødse. Bestemmelse av sulfatinnhold ved bruk av tre forskjellige metoder

Denne analysemetoden har vært gjenstand for et ringforsøk.

◄ **M7**

20. feb. Nr. 173 2012

Forskrift om endring i forskrift om legemidler

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 20. februar 2012 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddelloven) § 8, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521. Kunngjort 24. februar 2012 kl. 13.55.

I

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1839 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsgrunnlaget tilføyes følgende endringer:

nr. 15h (forordning (EF) nr. 297/95 endret ved forordning (EF) nr. 2743/98, forordning (EF) nr. 494/2003, forordning (EF) nr. 1905/2005, forordning (EF) nr. 249/2009 og forordning (EU) nr. 301/2011).

§ 15–4 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XIII nr. 15h (forordning (EF) nr. 297/95) om fastsettelse av gebyrer til Det europeiske legemiddelbyrå, som endret ved forordning (EF) nr. 2743/98, forordning (EF) nr. 494/2003, forordning (EF) nr. 1905/2005, forordning (EF) nr. 249/2009 og forordning (EU) nr. 301/2011 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Forskriften trer i kraft straks.

22. feb. Nr. 174 2012

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. februar 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 22, § 27, § 36, § 37 og § 39 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 24. februar 2012 kl. 13.55.

I

I forskrift 15. desember 2011 nr. 1346 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 29 Tiltak for vern av kysttorsk (fjerde ledd endret) skal lyde:

Det særskilt vernede området ved Henningsvær, som er angitt i vedlegg til denne forskrift, er stengt fra og med 1. januar til og med 30. juni for fartøy med største lengde over 11 meter. Fiskeridirektoratet kan justere områdets utstrekning dersom dette er nødvendig for å verne kysttorsk utenfor grensen. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy over 11 meter som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad dersom det anses å være tilstrekkelig store konsentrasjoner av skrei i området. Fiskeridirektoratet kan bestemme at et slikt unntak kun skal gjelde fartøy med største lengde under 15 meter. Områdets ytre grenser er fjordlinjer hele året.

Vedlegg I skal lyde:

For å lese vedlegg I se her:

Vedlegg II skal lyde:

For å lese vedlegg II se her:

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

22. feb. Nr. 175 2012**Forskrift om endring i forskrift om drift av fartøy som fører 12 eller færre passasjerer mv.**

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 22. februar 2012 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2 og § 9, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 24. februar 2012 kl. 13.55.

I

I forskrift 24. november 2009 nr. 1400 om drift av fartøy som fører 12 eller færre passasjerer mv. gjøres følgende endringer:

§ 2 bokstav e, h og i slettes.

§ 2 bokstav f og g blir ny e og f.

§ 2 bokstav j, k og l blir ny g, h, og i.

§ 13 skal lyde:

§ 13. Redningsredskaper

- (1) Alle fartøy skal minst ha følgende redningsredskaper om bord:
 - a. Redningsflåte med kapasitet til alle om bord, som minst tilfredsstillende standarden ISO 9650-1.
 - b. Egnede CE-merkete flyteutstyr med minst 100 N oppdrift til alle om bord. Barn skal ha tilgang på egnede CE-merkete flyteutstyr tilpasset barnets størrelse.
 - c. En livbøye med lys.
 - d. En flytende kastering festet til minst 30 meter flytende line.
 - e. Tre fallskjermlys og tre håndbluss.
 - f. En redningsgrind eller tilsvarende innretning som gjør det mulig å plukke opp en person fra vannet.
- (2) Første ledd bokstavene a til c gjelder ikke for:
 - a. fartøy hvor alle om bord er iført egnede CE-merkete heldekkende flytedrakt som alene, eller i kombinasjon med annet CE-merkete flyteutstyr, gir en oppdrift på minst 150 N. Passasjerer som skal dykke kan under seilas være iført dykkerdrakt som alene, eller i kombinasjon med CE-merkete flyteutstyr, gir en oppdrift på minst 150 N.
 - b. fartøy under 15 m største lengde som opererer i hastigheter under 10 knop i fartsområde 2 og mindre i perioden 15. april–15. september når alle om bord er iført egnede CE-merkete flyteutstyr med minst 50 N oppdrift.
- (3) Flyteutstyr, herunder heldekkende flytedrakter, som kreves etter denne paragrafen skal minst tilfredsstillende standardene ISO EN 393, ISO EN 395, ISO EN 396, ISO 12402-3, ISO 12402-4 eller ISO 12402-5. Heldekkende flytedrakter skal i tillegg gi termisk beskyttelse klasse D i henhold til standarden ISO 15027.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Stuing av redningsredskaper

- (1) Redningsflåte(r) skal være stuete i samsvar med produsentens anvisning og være sikret til fartøyet under utsetting og ombordstigning.
- (2) Flyteutstyret skal oppbevares på et lett tilgjengelig sted som er tydelig merket og godt ventilert.

II

Denne forskriften trer i kraft 1. mars 2012.

23. feb. Nr. 176 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 23. februar 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 36. Kunngjort 24. februar 2012 kl. 13.55.

I

I forskrift 5. desember 2011 nr. 1183 om regulering av fisket etter tobis i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd (endret), andre og tredje ledd (nytt) skal lyde:

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande inntil 40 000 tonn tobis fra og med 23. april 2012 til og med 23. juni 2012 innenfor følgende områder i Norges økonomiske sone avgrenset av linjer mellom følgende posisjoner:

- a) *Forvaltningsområde 1b (Inner Shoal nord)*
 1. Nord 57 grader 14 minutter. Norsk sektorlinje i vest.
 2. Nord 57 grader 14 minutter. Øst 4 grader 32 minutter.
 3. Nord 56 grader 40 minutter. Øst 4 grader 32 minutter.

4. Nord 56 grader 40 minutter. Norsk sektorlinje i vest.
- b) *Forvaltningsområde 2b (Outer Shoal nord–Karusellen–Vestbanken nord)*
 1. Nord 57 grader 27 minutter. Øst 3 grader 25 minutter.
 2. Nord 57 grader 27 minutter. Øst 5 grader 55 minutter.
 3. Nord 57 grader 14 minutter. Øst 5 grader 55 minutter.
 4. Nord 57 grader 14 minutter. Øst 3 grader 25 minutter.
- c) *Forvaltningsområde 3b (Diana–Korridoren–Vestbanken nord)*
 1. Nord 57 grader 27 minutter. Øst 5 grader 18 minutter.
 2. Nord 57 grader 27 minutter. Øst 5 grader 55 minutter.
 3. Norsk sektorlinje i sør. Øst 5 grader 55 minutter.
 4. Norsk sektorlinje i sør. Øst 5 grader 18 minutter.

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, jf. tredje ledd, fiske og lande inntil 2 000 tonn tobis fra og med 15. mai 2012 til og med 23. juni 2012 innenfor følgende områder i Norges økonomiske sone avgrenset av linjer mellom følgende posisjoner:

- a) *Forvaltningsområde 5a (Lingbanken–Kadaver–Minefeltet)*
 1. Nord 58 grader 30 minutter. Norsk sektorlinje i vest.
 2. Nord 58 grader 30 minutter. Øst 3 grader 25 minutter.
 3. Nord 57 grader 41 minutter. Øst 3 grader 25 minutter.
 4. Nord 57 grader 41 minutter. Norsk sektorlinje i vest.

Linjen mellom punkt 1 og 4 følger norsk sektorlinje i vest.

Deltakelse i fisket innenfor område angitt i andre ledd avgjøres etter påmelding, og eventuelt loddtrekning ved behov for å begrense deltakelsen. Påmelding skal skje per e-post til Fiskeridirektoratet (paamelding@fiskeridir.no) innen 23. april 2012. Påmeldingen skal angi fartøyets navn, registreringsnummer og kallesignal. Fiskeridirektoratet kan sette krav om prøvetaking og rapportering mv.

§ 2 andre og tredje ledd blir deretter fjerde og femte ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. feb. Nr. 178 2012

Forskrift om endring i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 23. februar 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 110/2012). Kunngjort 28. februar 2012 kl. 14.05.

I

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 8.1 nr. 3 (direktiv 90/539/EØF), del 4.2 nr. 71 (vedtak 2003/644/EF), del 4.2 nr. 77 (vedtak 2004/235/EF), del 4.2 nr. 37 (vedtak 95/410/EF sist endret ved vedtak 98/227/EF), innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 798/2008 endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010, forordning (EU) nr. 925/2010, forordning (EU) nr. 955/2010, forordning (EU) nr. 364/2011, forordning (EU) nr. 427/2011, forordning (EU) nr. 536/2011, forordning (EU) nr. 991/2011, forordning (EU) nr. 1132/2011, forordning (EU) nr. 1380/2011 og forordning (EU) nr. 110/2012).

I § 2 tilføyes forordning (EU) nr. 110/2012 kronologisk til listen over forordningene.

II

I forskrift 10. september 2009 nr. 1186 om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2007/777/EF sist endret ved forordning (EU) nr. 110/2012, vedtak 2000/572/EF sist endret ved vedtak 2008/592/EF).

Nytt vedlegg I skal lyde:

Vedlegg I. De regionaliserte områder i tredjestater som fastsatt i vedleggene II og III og som er godkjente for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmen til EØS-området (vedtak 2007/777/EF, sist endret ved forordning (EU) nr. 110/2012)

Nytt vedlegg II skal lyde:

Vedlegg II. Tredjestater og områder av tredjestater som er godkjente for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmen til EØS (vedtak 2007/777/EF sist endret ved forordning (EU) nr. 110/2012)

Nytt vedlegg III skal lyde:

Vedlegg III. Tredjestater eller områder i tredjestater som ikke er godkjente for produkter etter «A behandling», men hvorfra det er tillatt å importere biltong/tørket kjøtt og pasteuriserte kjøttprodukter til EØS (vedtak 2007/777/EF sist endret ved forordning (EU) nr. 110/2012)

III

Endringene trer i kraft straks.

Endringer i forordningsdelen i forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfø og visse fjørføprodukter fra tredjestater

I forskriftens informasjonsdel, under overskriften «Forordninger» gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 forordning (EF) nr. 798/2008. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010, forordning (EU) nr. 925/2010, forordning (EU) nr. 955/2010, forordning (EU) nr. 364/2011, forordning (EU) nr. 427/2011, forordning (EU) nr. 536/2011, forordning (EU) nr. 991/2011, forordning (EU) nr. 1132/2011, forordning (EU) nr. 1380/2011 og forordning (EU) nr. 110/2012. Alle endringene av grunnrettsakten, med unntak av endringene som følger av forordning (EU) nr. 1380/2011 og forordning (EU) nr. 110/2012 er innarbeidet i vedlagt konsolidert versjon (dansk utgave).

Konsolidert forordning (EF) nr. 798/2008 erstattes av ny versjon:

For å lese forordning (EF) nr. 798/2008 konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr.

1132/2011 (dansk utgave) se her:

Ny liste over tredjestater, områder eller soner skal lyde:

Liste over tredjestater, områder eller soner (jf. forordning (EF) nr. 798/2008 sist endret ved forordning (EU) nr. 110/2012):

Innledningen til siste del av forskriftens informasjonsdel, om opplisting av de enkelte forordninger, skal lyde:

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 798/2008, forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010, forordning (EU) nr. 925/2010, forordning (EU) nr. 955/2010, forordning (EU) nr. 364/2011, forordning (EU) nr. 427/2011, forordning (EU) nr. 536/2011, forordning (EU) nr. 991/2011, forordning (EU) nr. 1132/2011, forordning (EU) nr. 1380/2011 og forordning (EU) nr. 110/2012:

Nederst i listen, under forordning (EU) nr. 1380/2011, legges forordning (EU) nr. 110/2012.

For å lese forordning (EU) nr. 110/2012 (dansk utgave) se her:

27. feb. Nr. 179 2012

Forskrift om endring i forskrift om referansedokument for krav til kjøretøy på det nasjonale jernbanenettet

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 27. februar 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 5 og § 16 og forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkvevnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjette ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37de (vedtak 2011/155/EU). Kunngjort 28. februar 2012 kl. 14.05.

I

I forskrift 5. desember 2011 nr. 1188 om referansedokument for krav til kjøretøy på det nasjonale jernbanenettet gjøres følgende endring:

Nytt annet ledd i § 2 skal lyde:

Statens jernbanetilsyn godkjenner det nasjonale referansedokumentet som nevnt i artikkel 4 i vedtak 2011/155/EU.

II

Forskriften trer i kraft straks.

27. feb. Nr. 180 2012

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 27. februar 2012 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 6–44 første ledd. Kunngjort 28. februar 2012 kl. 14.05.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 6–44–1 første ledd skal lyde:

§ 6–44–1. Hovedregel for arbeidsreise

(1) Det gis fradrag etter kilometersats for arbeidsreise når avstanden er minst 2,5 kilometer hver vei. For samlet reiselengde i året over 50 000 kilometer gis fradrag etter lavere kilometersats. Begge satsene fastsettes årlig i Skattedirektoratets takseringsregler. Kilometergrensen gjelder samlet for arbeidsreiser og besøksreiser til hjemmet, jf. § 6–44–5.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntekståret 2012.

27. feb. Nr. 181 2012

Forskrift om endring i forskrift om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementet 27. februar 2012 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 10–6 første ledd. Kunngjort 28. februar 2012 kl. 14.05.

I

I forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) gjøres følgende endring:

§ 4–4 bokstav g skal lyde:

g) Samordning av nett og netjtjenester

Norges vassdrags- og energidirektorat kan ved enkeltvedtak fastsette hvilke anlegg som inngår i sentralnettet og hvilke som inngår i regionalnettet.

Norges vassdrags- og energidirektorat kan fastsette krav til tariffmessig samordning av nett og nettområder, oppdeling av nett og netjtjenester, nærmere vilkår for hvilke anlegg som skal omfattes, samt utpeke hvem som får ansvaret for å administrere slike ordninger.

II

Endringen trer i kraft 1. mars 2012.

Merknader

Merknader til endringer i § 4–4 bokstav g:

Forskriftsendringen har vært på høring i regi av NVE.

Endringen skal presisere hjemmelsgrunnet for at NVE kan iverksette samordning av tarifferingen av sentral- og regionalnettet.

Departementet kan ikke se at det gjennom høringen er fremkommet innvendinger som tilsier at presiseringen ikke kan foretas.

Basert på høringsinnspill vil departementet presisere at vedtak etter denne bestemmelsen ikke vil oppheve nettnivåene regionalnett og sentralnett, men innebære at man utjevner kostnader på hvert av nettnivåene. Departementet har derfor justert ordlyden i bestemmelsen noe i forhold til det forslaget NVE sendte på høring.

Departementet vil presisere at NVE kan utpeke hvem som får ansvaret for å administrere samordningen av tarifferingen av regionalnettet. NVE har lagt opp til å gi dette ansvaret til Statnett som allerede har ansvaret for sentralnettet.

Departementet kan ikke se at Norges folkerettslige forpliktelser gjennom EØS-avtalen og de direktiver for elektrisitetssektoren som for tiden er under vurdering for innlemmelse er til hinder for endringene. Stortinget er gjort kjent med saken gjennom behandlingen av inneværende års budsjettproposisjon.

28. feb. Nr. 182 2012

Forskrift om endring i forskrift om prøveordning med elektronisk kommunikasjon med domstolene

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 28. februar 2012 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstoloven) § 197a, jf. delegeringsvedtak 3. februar 2012 nr. 119. Kunngjort 29. februar 2012 kl. 13.00.

I

I forskrift 12. februar 2012 nr. 140 om prøveordning med elektronisk kommunikasjon med domstolene gjøres følgende endring:

§ 14 skal lyde:

Forskriften trer i kraft fra det tidspunktet Justis- og beredskapsdepartementet bestemmer.

II

Forskriften trer i kraft straks.

28. feb. Nr. 183 2012

Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om postforkynning

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 28. februar 2012 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstoloven) § 163a, jf. delegeringsvedtak 3. februar 2012 nr. 119. Kunngjort 29. februar 2012 kl. 13.00.

I

I forskrift 12. februar 2012 nr. 141 om endring i forskrift om postforkynning gjøres følgende endring:

Del II skal lyde:

Forskriften trer i kraft fra det tidspunktet Justis- og beredskapsdepartementet bestemmer.

II

Forskriften trer i kraft straks.

22. feb. Nr. 184 2012**Forskrift om endring i utlendingsforskriftens vedlegg 14 – Utenriksstasjoner med viseringsmyndighet**

Hjemmel: Fastsatt av Utlendingsdirektoratet 22. februar 2012 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 13, forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 3–14 tredje ledd første punktum og § 3–15 annet ledd første punktum og delegeringsvedtak 16. desember 2009 nr. 1586. Kunngjort 2. mars 2012 kl. 13.30.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 14 skal lyde:

Vedlegg 14. Utenriksstasjoner med viseringsmyndighet

Norske utenriksstasjoner med myndighet til å avgjøre søknader om besøksvisum (avgjørelsesmyndighet) og til å utstede slikt visum pr. 25. november 2011, jf. § 3–14 tredje ledd første punktum og § 3–15 annet ledd første punktum:

Ambassader:

- Ambassaden i Alger, Algerie
- Ambassaden i Luanda, Angola
- Ambassaden i Buenos Aires, Argentina
- Ambassaden i Baku, Aserbajdsjan
- Ambassaden i Canberra, Australia
- Ambassaden i Dhaka, Bangladesh
- Ambassaden i Brussel, Belgia
- Ambassaden i Sarajevo, Bosnia-Hercegovina
- Ambassaden i Brasilia, Brasil
- Ambassaden i Sofia, Bulgaria
- Ambassaden i Ottawa, Canada
- Ambassaden i Santiago de Chile, Chile
- Ambassaden i Havanna, Cuba
- Ambassaden i København, Danmark
- Ambassaden i Abu Dhabi, De forente arabiske emirater
- Ambassaden i Kairo, Egypt
- Ambassaden i Asmara, Eritrea
- Ambassaden i Tallinn, Estland
- Ambassaden i Addis Abeba, Etiopia
- Ambassaden i Manila, Filippinene
- Ambassaden i Helsingfors, Finland
- Ambassaden i Paris, Frankrike
- Ambassaden i Accra, Ghana
- Ambassaden i Guatemala by, Guatemala
- Ambassaden i Athen, Hellas
- Ambassaden i New Delhi, India
- Ambassaden i Jakarta, Indonesia
- Ambassaden i Teheran, Iran
- Ambassaden i Dublin, Irland
- Ambassaden i Reykjavik, Island
- Ambassaden i Tel Aviv, Israel
- Ambassaden i Roma, Italia
- Ambassaden i Tokyo, Japan
- Ambassaden i Amman, Jordan
- Ambassaden i Astana, Kasakhstan
- Ambassaden i Nairobi, Kenya
- Ambassaden i Beijing, Kina
- Ambassaden i Prishtina, Kosovo
- Ambassaden i Zagreb, Kroatia
- Ambassaden i Riga, Latvia

Ambassaden i Beirut, Libanon
Ambassaden i Vilnius, Litauen
Ambassaden i Skopje, Makedonia
Ambassaden i Lilongwe, Malawi
Ambassaden i Kuala Lumpur, Malaysia
Ambassaden i Rabat, Marokko
Ambassaden i Mexico by, Mexico
Ambassaden i Maputo, Mosambik
Ambassaden i Haag, Nederland
Ambassaden i Katmandu, Nepal
Ambassaden i Abuja, Nigeria
Ambassaden i Islamabad, Pakistan
Ambassaden i Warszawa, Polen
Ambassaden i Lisboa, Portugal
Ambassaden i Bucuresti, Romania
Ambassaden i Moskva, Russland
Ambassaden i Riyadh, Saudi-Arabia
Ambassaden i Beograd, Serbia
Ambassaden i Singapore, Singapore
Ambassaden i Bratislava, Slovakia
Ambassaden i Madrid, Spania
Ambassaden i Colombo, Sri Lanka
Ambassaden i London, Storbritannia
Ambassaden i Bern, Sveits
Ambassaden i Stockholm, Sverige
Ambassaden i Juba, Sør-Sudan
Ambassaden i Khartoum, Sudan
Ambassaden i Damaskus, Syria
Ambassaden i Pretoria, Sør-Afrika
Ambassaden i Seoul, Sør-Korea
Ambassaden i Dar-es-Salaam, Tanzania
Ambassaden i Bangkok, Thailand
Ambassaden i Praha, Den tsjekkiske republikk
Ambassaden i Ankara, Tyrkia
Ambassaden i Berlin, Tyskland
Ambassaden i Kampala, Uganda
Ambassaden i Kiev, Ukraina
Ambassaden i Budapest, Ungarn
Ambassaden i Washington DC, USA
Ambassaden i Caracas, Venezuela
Ambassaden i Hanoi, Vietnam
Ambassaden i Lusaka, Zambia
Ambassaden i Harare, Zimbabwe
Ambassaden i Wien, Østerrike

Generalkonsulater:

Generalkonsulatet i Rio de Janeiro, Brasil
Generalkonsulatet i Guangzhou, Kina
Generalkonsulatet i Shanghai, Kina
Generalkonsulatet i Murmansk, Russland
Generalkonsulatet i St. Petersburg, Russland
Generalkonsulatet i Alicante, Spania
Generalkonsulatet i Houston, USA
Generalkonsulatet i New York, USA
Generalkonsulatet i San Francisco, USA

Representasjonskontorer:

Representasjonskontoret i Al-Ram, Palestinske området

Sysselmenn:

Sysselmannen på Svalbard, Norge.

II

Endringen trer i kraft straks.

24. feb. Nr. 185 2012**Forskrift om åpning av område for fiske etter lodde i Barentshavet i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 24. februar 2012 med hjemmel i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 53. Kunngjort 2. mars 2012 kl. 13.30.

§ 1. Opphevelse av forbud

Forbudet mot å fiske lodde med småmasket trål på Nordbanken og Øverbanken, jf. utøvelsesforskriften § 53 første ledd bokstav a, oppheves fra og med 24. februar 2012 til og med 29. februar 2012.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks, og gjelder til og med 29. februar 2012.

27. feb. Nr. 186 2012**Forskrift om endring i forskrift om elektronisk kommunikasjon med namsmannen i saker etter tvangsfullbyrdsloven og i saker for forlikrådet**

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 27. februar 2012 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 456 tredje ledd fjerde punktum og lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 197a, jf. delegeringsvedtak 3. februar 2012 nr. 119. Kunngjort 2. mars 2012 kl. 13.30.

I

Forskrift 25. juni 2010 nr. 977 om elektronisk kommunikasjon med namsmannen i saker etter tvangsfullbyrdsloven og i saker for forlikrådet gjøres følgende endringer:

Tittelen skal lyde:

Forskrift om elektronisk kommunikasjon med namsmannen og Statens innkrevingsentral i saker etter tvangsfullbyrdsloven og i saker for forlikrådet

§ 1 skal lyde:

§ 1. Saklig virkeområde

Forskriften § 2 til § 10 gjelder elektronisk kommunikasjon mellom den alminnelige namsmann og godkjente brukere i saker etter tvangsfullbyrdsloven og i saker for forlikrådet.

Forskriften § 11 gjelder elektronisk kommunikasjon med Statens innkrevingsentral under tvangsfullbyrdelse.

Ny § 11 skal lyde:

§ 11. Elektronisk kommunikasjon med Statens innkrevingsentral

For elektronisk kommunikasjon med Statens innkrevingsentral under innkrevingsentralens tvangsfullbyrdelse gjelder forskrift 25. juni 2004 nr. 988 om elektronisk kommunikasjon med forvaltningen tilsvarende så langt den passer.

Nåværende § 11 blir § 12.

II

Forskriften trer i kraft 1. mars 2012.

27. feb. Nr. 187 2012**Forskrift om endring i forskrift om forbud, inntil videre, mot import av toskallede bløtdyr, pigghuder, sekkedyr og sjølevende snegler samt levende fisk og skalldyr med opprinnelse i Albania**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 27. februar 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 16.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (vedtak 2004/225/EF). Kunngjort 2. mars 2012 kl. 13.30.

I

I forskrift 26. mars 1999 nr. 376 om forbud, inntil videre, mot import av toskallede bløtdyr, pigghuder, sekkedyr og sjølevende snegler samt levende fisk og skalldyr med opprinnelse i Albania gjøres følgende endringer:

Ny tittel skal lyde:

Forskrift om forbud mot import av toskallede bløtdyr, pigghuder, sekkedyr og sjølevende snegler samt levende fisk og skalldyr med opprinnelse i Albania

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn (nå Mattilsynet) 26. mars 1999 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 16.

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (vedtak 2004/225/EF).

§ 2 skal lyde:

Denne forskriften trer i kraft straks.

II

Endringene trer i kraft straks.

27. feb. Nr. 188 2012

Forskrift endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. februar 2012 med hjemmel i forskrift 15. desember 2011 nr. 1346 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 § 33. Kunngjort 2. mars 2012 kl. 13.30.

I

I forskrift 15. desember 2011 nr. 1346 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 gjøres følgende endring:

§ 29 sjetten, syvende og åttende ledd (endret) skal lyde:

Fra og med 1. mars til og med 31. mai er alt fiske forbudt i et område i Borgundfjorden som er angitt i vedlegg til denne forskrift, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. Forbudet gjelder likevel ikke fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad dersom det anses å være vesentlige konsentrasjoner av skrei i området.

Fra og med 1. mars til og med 31. mai er det videre forbudt å fiske med stolpesatte garn i et område øst for en linje trukket mellom følgende posisjoner (Heissafjorden):

1. N 62° 28,18' Ø 06 05,42'	Tuneset
2. N 62° 28,16' Ø 06 03,91'	Erkneflua
3. N 62° 26,21' Ø 06 03,35'	Eltranaset

Det er likevel tillatt med stolpesatte garn når høyde på strukket maske i garn og stolper totalt er mindre enn 23 meter.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

29. feb. Nr. 189 2012

Forskrift om endring i forskrift om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 29. februar 2012 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 3 andre ledd og § 52.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF). Kunngjort 2. mars 2012 kl. 13.30.

I

I forskrift 8. oktober 2008 nr. 1130 om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelsangivelse skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 8. oktober 2008 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 3 andre ledd og § 52.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007, forordning (EF) nr. 755/2008, forordning (EF) nr. 279/2009 og forordning (EU) nr. 213/2011).

Forskriftens vedlegg II skal lyde slik det fremgår av vedlegg til denne forskriften.

For å lese vedlegget se her:

II

Forskriften trer i kraft straks.

1. mars Nr. 190 2012

Forskrift om jakt- og fangsttider samt sanking av egg og dun for jaktseongene fra og med 1. april 2012 til og med 31. mars 2017

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 1. mars 2012 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 9, § 15 og § 16 og lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 9, § 24 og § 44, jf. delegeringsvedtak 2. april 1982 nr. 592 og delegeringsvedtak 30. april 2001 nr. 1670. Kunngjort 2. mars 2012 kl. 13.30.

§ 1. Jaktbare arter

Som jaktbare arter regnes alle arter med jakttid. Jakttidsrammen for den enkelte art er fastsatt likt med tidligste jakttidsstart og seneste jakttidsavslutning. Jakttidsrammen omfatter også utvidelse av jakttidene i tråd med § 3 og § 7.

§ 2. Jakttider

Art	Område	Jakttid	
		Fra og med	Til og med
<i>Skarver</i>			
Toppskarv	Finnmark, Troms, Nordland og Nord-Trøndelag fylker samt kommunene Osen, Roan, Åfjord, Bjugn, Ørland og Rissa i Sør-Trøndelag fylke	01.10.	30.11.
All storskarv	Hele landet med de unntak som nevnes nedenfor	01.10.	30.11.
Storskarv	I disse fylkene er det kun tillatt å jakte ungfugl med hvit buk:	01.10.	30.11.
Ungfugl med hvit buk	Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag fylker unntatt kommunene Osen, Roan, Åfjord, Bjugn, Ørland og Rissa hvor det er tillatt å jakte all storskarv		
Storskarv	I ferskvannslokaliteter i Østfold, Akershus, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder og Rogaland fylker	21.08.	23.12.
<i>Andefugler</i>			
Kortnebbgås	Hele landet med de unntak som nevnes nedenfor	10.08.	23.12.
	I Finnmark fylke er arten fredet		
	Troms og Nordland fylker ned til Rana og Rødøy kommuner	21.08.	23.12.
	Den frie jakten på hav og fjord, jf. viltloven § 10.09.32, fra svenskegrensen til og med Vest-Agder fylke		23.12.
Grågås	Hele landet med de unntak som nevnes nedenfor	10.08.	23.12.
	I Finnmark fylke er jakt kun tillatt i ytre fjordstrøk og kyst med følgende avgrensing: Nord for riksvei 98 fra Smalfjord i Vestertana og landområdet vest for Smalfjord og Tanafjorden til Børselv i Porsanger. Videre nordvest for en rett linje fra Børselv til Ytre Billefjord. Videre nord for E6 fra Ytre	21.08.	23.12.

Art	Område	Jakttid	
		Fra og med	Til og med
	Billefjord i Porsanger til Rafsbotn i Alta. Herfra følger avgrensingen rett vest i en rett linje fra Rafsbotn til Tallvik. Videre nord for E6 fra Tallvik til grense Troms fylke og nordover langs fylkesgrensen Troms og Nordland fylker ned til Rana og Rødøy kommuner	15.08.	23.12.
	Den frie jakten på hav og fjord, jf. viltloven § 32, fra svenskegrensen til og med Vest-Agder fylke	10.09.	23.12.
Brunnakke, krikand og stokkand	Hele landet med det unntak som nevnes nedenfor	21.08.	23.12.
	Den frie jakten på hav og fjord, jf. viltloven § 32, fra svenskegrensen til og med Vest-Agder fylke	10.09.	23.12.
Toppand, havelle, kvinand, siland og laksand	Hele landet	10.09.	23.12.
Svartand	Østfold, Akershus, Oslo, Vestfold, Buskerud, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder fylker	10.09.	23.12.
Ærfugl	Østfold, Vestfold, Buskerud, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder fylker	01.10.	30.11.
<i>Hønefugler</i>			
Jerpe, orrfugl og storfugl	Hele landet	10.09.	23.12.
Lirype og fjellrype	Hele landet med det unntak som nevnes nedenfor	10.09.	28.02./29.02.
	Finnmark og Troms fylker og Narvik, Ballangen og Evenes kommuner samt den delen av Tysfjord kommune som ligger nord for Tysfjorden/Hellemofjorden i Nordland fylke	10.09.	15.03.
<i>Vadere og måker</i>			
Heilo	Hele landet med unntak av Rogaland fylke hvor arten er fredet	21.08.	31.10.
Enkeltbekkasin	Hele landet	21.08.	31.10.
Rugde	Hele landet	10.09.	23.12.
Gråmåke og svartbak	Hele landet med det unntak som nevnes nedenfor	21.08.	28.02./29.02.
	Den frie jakten på hav og fjord, jf. viltloven § 32, fra svenskegrensen til og med Vest-Agder fylke	10.09.	28.02./29.02.
<i>Duefugler</i>			
Ringdue	Hele landet med unntak av Troms og Finnmark fylker hvor arten er fredet	21.08.	23.12.
<i>Spurvefugler</i>			
Gråtrost og rødvingetrost	Hele landet	10.08.	23.12.
Nøtteskrike	Hele landet med unntak av Nordland, Troms og Finnmark fylker hvor arten er fredet	10.08.	28.02./29.02.
Skjære	Hele landet	10.08.	28.02./29.02.
Kråke	Hele landet	15.07.	31.03.
Ravn	Hele landet med det unntak som nevnes nedenfor	10.08.	28.02./29.02.
	Troms og Finnmark fylker	10.08.	15.03.
<i>Haredyr</i>			
Hare	Hele landet med det unntak som nevnes nedenfor	10.09.	28.02./29.02.
	Troms og Finnmark fylker og Narvik, Ballangen og Evenes kommuner samt den delen av Tysfjord kommune som ligger nord for Tysfjorden/Hellemofjorden i Nordland fylke	10.09.	15.03.

Art	Område	Jakttid	
		Fra og med	Til og med
<i>Gnagere</i>			
Ekorn	Hele landet	01.11.	15.03.
Bever	I de kommuner hvor det er åpnet adgang til beverjakt	01.10.	30.04.
<i>Rovdyr</i>			
Rødrev	Hele landet	15.07.	15.04.
Røyskatt	Hele landet	21.08.	15.03.
Mår	Hele landet	01.11.	15.03.
Grevling	Hele landet	21.08.	31.01.
Gaupe	Hele landet Jakt er kun tillatt i de områder der rovviltneemnden/direktoratet har fastsatt kvote eller tillatt kvotefri jakt på gaupe (jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt). Rovviltneemnden kan fastsette en kortere jakttid dersom særlige forhold tilsier det	01.02.	31.03.
<i>Hjortevilt</i>			
Hjort	I de kommuner hvor det er åpnet adgang til hjortejakt	01.09.	23.12.
Elg	I de kommuner hvor det er åpnet for adgang til elgjakt		
	Finnmark, Troms, Nordland, Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag fylker	25.09.	31.10.
	Unntatt: Kommunene Kautokeino og Karasjok	01.09.	30.09.
	Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane, Hordaland og Rogaland fylker	10.09.	15.11.
	Oppland fylke	25.09.	31.10.
	Unntatt: Lunner kommune	05.10.	31.10.
	Telemark fylke	25.09.	31.10.
	Unntatt: Kommunene Sauherad, Siljan, Porsgrunn, Skien, Nome, Bamle, Kragerø, samt Drangedal unntatt Tørdal etter den gamle soknegrensa, og Bø unntatt den del av kommunen som ligger sør og vest for Bøelva	05.10.	31.10.
	Buskerud fylke	25.09.	31.10.
	Unntatt: Kommunene Hurum, Røyken, Lier, Hole, Drammen, Øvre Eiker og Nedre Eiker	05.10.	31.10.
	Østfold, Akershus, Oslo og Vestfold fylker	05.10.	31.10.
	Hedmark fylke	25.09.	31.10.
	Unntatt: Kommunene Eidskog, Kongsvinger, Nord-Odal, Sør-Odal, Grue, Åsnes, Våler, Elverum vest for Glomma, Stange, Løten, Hamar og Ringsaker	05.10.	31.10.
	Vest-Agder fylke	25.09.	31.10.
	Unntatt: Kommunene Kristiansand, Søgne, Songdalen, Vennesla, Marnardal, Audnedal, Mandal, Lindesnes, Lyngdal, Farsund og Flekkefjord	05.10.	31.10.
	Aust-Agder fylke	25.09.	31.10.
	Unntatt: Kommunene Risør, Gjerstad, Vegårshei, Tvedestrand, Arendal, Froland, Grimstad, Birkenes, Lillesand, Evje og Hornnes, øst for Otra og Iveland	05.10.	31.10.
Rådyr	I de kommuner hvor det er åpnet adgang til rådyrjakt	25.09.	23.12.
Voksen rådyrbukk	I de kommuner hvor det er åpnet adgang til rådyrjakt	10.08.	23.12.
Villrein	Hele landet (alle villreinområder)	20.08.	30.09.

Art	Område	Jakttid	
		Fra og med	Til og med
<i>Fremmede/introduserte arter</i>			
Kanadagås	Hele landet med de unntak som nevnes	10.08.	23.12.
	nedenfor Finnmark, Troms og Nordland fylker ned til	21.08.	23.12.
	Rana og Rødøy kommuner		
Stripegås	Den frie jakten på hav og fjord, jf. viltloven § 32, fra svenskegrensen til og med Vest-Agder fylke	10.09.	23.12.
	Hele landet med det unntak som nevnes	10.08.	23.12.
Knoppand (moskusand)	Hele landet	21.08.	23.12.
	Hele landet	21.08.	23.12.
Mandarinand	Hele landet	21.08.	23.12.
Stivhaleand	Hele landet	21.08.	23.12.
Fasan	Hele landet	01.10.	15.10.
Sørhare og viltlevende kanin	Hele landet	10.09.	28.02./29.02.
Beverrotte	Hele landet	21.08.	15.05.
Bisam (bisamrotte)	Hele landet	01.04.	31.03.
Mårhund	Hele landet	01.04.	31.03.
Villmink	Hele landet	01.04.	31.03.
Villsvin	Hele landet med det unntak som nevnes	01.04.	31.03.
	nedenfor Sugge som har unger er fredet, men ungene er		
Dåhjort og muflon	Hele landet	25.09.	23.12.

§ 3. Delegering av myndighet

1. Følgende myndighet til å fastsette forskrift er delegert til fylkesmannen:
Fylkesmannen kan åpne for jakt på grågås inntil 15 dager før ordinær jaktstart når det foreligger en lokal forvaltningsplan. I denne perioden kan fylkesmannen fastsette når det kan jaktes innenfor et tidsrom fra kl. 24.00–10.00 ut i fra lokal forhold som f.eks. soloppgang.
2. Følgende myndighet til å fastsette forskrift er delegert til fylkeskommunen:
 - a) Fylkeskommunen kan etter søknad fra kommunen utvide jakttiden for elg til 23. desember når det foreligger særlige bestands-, forvaltnings- eller næringsmessige behov. Det skal fremgå av søknaden hvilke hensyn som ønskes ivaretatt, hvilke deler av arealet som omfattes av driftsplaner, tiltak for samjakt og hensyn til øvrig friluftsliv. Kommunen kan også søke samarbeid med nabokommuner før søknad fremmes for fylkeskommunen. Arealet med utvidet jakttid bør omfatte hele kommunen. Fylkeskommunen kan av hensyn til andre brukere av utmarka innskrenke jakttiden for elg og hjort som for eksempel utsette starttidspunkt, framskyve avslutningstidspunkt og innføre opphold i jakta. Dette kan gjelde hele eller deler av kommunen.
Fylkeskommunen kan etter søknad fra kommunen utvide jakttiden for elg og hjort til 31. januar i hele eller deler av kommunen der skadegjørende trekkende bestander av elg og/eller hjort medfører vesentlige beiteskader.
 - b) Fylkeskommunen kan åpne for jakt på kanadagås og stripegås inntil 15 dager i forkant av ordinær jakttid.
 - c) Fylkeskommunen kan utvide jakten på kanadagås og stripegås i inntil to måneder i etterkant av ordinær jakttid.
3. Følgende myndighet til å fastsette forskrift er delegert til kommunen:
Utvide jakttiden for bever med inntil 15 dager i etterkant for hele eller deler av kommunen der is- og snøforhold normalt vanskeliggjør en bestandsmessig forsvarlig forvaltning innenfor ordinær jakttid.
4. Følgende myndighet til å fastsette forskrift er delegert til villreinnemnda:
Utvide jakttida for villrein i sitt villreinområde med inntil 14 dager i løpet av oktober måned når særlige bestandsmessige behov foreligger.

§ 4. Helgefredning under jakttiden for elg

Det er ikke tillatt å jakte elg på lørdager og søndager i følgende områder i Oslo, Akershus og Buskerud fylker:

Asker, Bærum, Hole, Lørenskog, den delen av Lier kommune som ligger øst for riksveg 285 og Holsfjorden og den delen av Oslo kommune som ligger sør for en linje trukket fra der kommunegrensen mot Ringerike krysser Langlivatnet rett øst for V. Fyllingen, videre østover langs vassdraget over Ø. Fyllingen–Bjørnsjøen–Helgeren-L. og St. Gørja til Manntjern og St. Svarttjern i kommunegrensen mot Nittedal.

§ 5. Snarefangst etter ryper

Det er adgang til snarefangst etter ryper fra og med 1. november til utgangen av jakttiden for ryper i følgende kommuner:

<i>Fylke</i>	<i>Kommune</i>
Oppland	Lesja, Dovre, Skjåk, Lom, Vågå, Nord-Fron, Øyer, Etnedal, Øystre Slidre og Vang
Telemark	Hjartdal, Seljord, Fyresdal, Tokke, Vinje og Tinn
Aust-Agder	Bygland, Valle og Bykle
Vest-Agder	Åseral, Hægebostad, Kvinesdal og Sirdal
Rogaland	Bjerkreim, Forsand, Hjelmeland, Gjesdal og Suldal
Hordaland	Odda, Eidfjord, Voss, Vaksdal og Kvam
Møre og Romsdal	Rauma, Norddal og Stordal
Sør-Trøndelag	Røros, Holtålen, Midtre Gauldal, Tydal og Oppdal
Nord-Trøndelag	Verdal, Steinkjer, Snåsa, Lierne, Namsskogan, Overhalla, Røyrvik, Høylandet og Meråker
Nordland	Grane, Hattfjelldal, Rana, Hemnes, Beiarn, Brønnøy, Steigen, Sørfold, Øksnes, Evenes, Tysfjord og Narvik
Troms	Bjarkøy, Ibestad, Tranøy, Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Storfjord, Lyngen, Karlsøy, Tromsø, Balsfjord, Målselv, Bardu, Salangen, Dyrøy, Sørreisa, Lenvik, Skånland, Lavangen og Gratangen
Finmark	Alle kommuner unntatt Vardø

Den som skal bruke snarer til fangst av rype plikter å føre regelmessig tilsyn med snarene minst hver andre dag.

§ 6. Sanking av egg og dun

Grunneier eller bruker kan sanke egg fra fuglereir tilhørende følgende arter i følgende områder:

<i>Område</i>	<i>Arter</i>
Nordland, Troms og Finnmark	Gråmåke, svartbak og kvinand i tiden til og med 14. juni.
Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag	Gråmåke, svartbak og kvinand i tiden til og med 20. mai.
Resten av landet	Gråmåke, sildemåke, svartbak og kvinand i tiden til og med 20. mai.
Hele landet	Ærfugl i tidligere fredlyste egg- og dunvær i tiden til og med 1. juni.
Hele landet	Grågås i tiden til og med 15. april.
Hele landet	Stripegås og kanadagås i tiden til og med 1. juli.
Fylkene Vest-Agder, Aust-Agder, Telemark, Buskerud, Vestfold, Oslo og Akershus, Østfold, Oppland og Hedmark	Snøgås i tiden til og med 1. juli.

Fylkesmannen kan gi tillatelse til sanking av egg fra grågås utover 15. april i områder hvor dette inngår i en forvaltningsplan for grågås. Fylkesmannen skal godkjenne det faglige innholdet og de tiltak som beskrives.

Dun av ærfugl kan tas bort hele sommeren etter at klekking har funnet sted.

§ 7. Dispensasjon

Direktoratet for naturforvaltning kan i særlige tilfeller endre og dispensere fra disse bestemmelsene.

§ 8. Straff

Overtredelser av bestemmelser gitt i denne forskrift straffes etter viltloven § 56.

§ 9. Ikrafttredelse og oppheving

Forskriften trer i kraft 1. april 2012. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 1. februar 2007 nr. 112 om jakt- og fangsttider samt sanking av egg og dun for jaktseongene fra 1. april 2007 til og med 31. mars 2012.

2. mars Nr. 191 2012**Forskrift om opphevelse av forskrift 11. desember 1992 nr. 1065 om gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalens vedlegg IV punkt 1 (rådsforordning (EØF) nr 1056/72) om innberetning om planlagte investeringer av interesse for Det europeiske økonomiske samarbeidsområde vedrørende olje, gass- og elektrisitetssektoren**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 2. mars 2012 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 10–6 annet ledd og lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18 tredje ledd. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 2. mars 2012 kl. 13.30.

I

Forskrift 11. desember 1992 nr. 1065 om gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalens vedlegg IV punkt 1 (rådsforordning (EØF) nr 1056/72) om innberetning om planlagte investeringer av interesse for Det europeiske økonomiske samarbeidsområde vedrørende olje, gass- og elektrisitetssektoren oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

22. feb. Nr. 192 2012**Forskrift om endring i forskrift om opptak til studier ved Høgskolen i Sør-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsatt av Styret ved Høgskolen i Sør-Trøndelag 22. februar 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–6, § 3–7 og § 4–9, forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad § 2, § 3 og § 5 og forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høyere utdanning § 1–1. Kunngjort 6. mars 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 13. april 2011 nr. 393 om opptak til studier ved Høgskolen i Sør-Trøndelag (HiST) gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Definisjoner**(1) Kvalifiserende kurs**

Med kvalifiserende kurs menes kurs som ikke gir studiepoeng, og som i seg selv eller i kombinasjon med annen utdanning kvalifiserer for opptak til spesifikke høyere utdanninger.

(2) Grunnutdanning

Med grunnutdanning menes studier som normalt bygger på videregående opplæring og som ikke bygger på eller har annen høyere utdanning som del av opptakskrav. Opptakskravet er generell studiekompetanse eller realkompetanse på tilsvarende nivå, eventuelt i kombinasjon med spesifikke fag- og/eller fagkrav.

(3) Høyere årskurs

Med høyere årskurs menes andre, tredje eller fjerde år av en grunnutdanning, jf. andre ledd.

(4) Videreutdanning

Med videreutdanning menes studier som bygger på eller forutsetter høyere utdanning, eventuelt i kombinasjon med krav om yrkespraksis, som fører frem til eksamen og gir uttelling i form av studiepoeng.

(5) Masterutdanning

Med masterutdanning menes høyere grads utdanning som bygger på avlagt utdanning på lavere grads nivå og eventuell yrkespraksis.

(6) Praktisk-pedagogisk utdanning

Med praktisk-pedagogisk utdanning menes utdanning som er omfattet av forskrift til rammeplan for praktisk-pedagogisk utdanning.

(7) Oppdragsfinansiert studium

Med oppdragsfinansiert studium menes studium som gjennomføres mot vederlag, betalt av en eller flere oppdragsgivere, og der studiet ikke er rettet mot enkeltstudenter, men mot oppdragsgivers målgruppe.

(8) Opptakskrav

Med opptakskrav menes de krav som stilles til en søker for å bli vurdert som kvalifisert for opptak. Opptakskrav skal fremgå av studieplaner eller emnebeskrivelser for alle studier som har eget opptak.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Dokumentasjon og ettersendingsfrister

(1) Søknad om opptak gjøres via fastsatt søknadsvev. Studiedirektør fastsetter retningslinjer for dokumentasjon.

(2) Frist for innsending av dokumentasjon sammenfaller normalt med søknadsfristen. Frist for innsending av dokumentasjon for eksamen som avlegges eller praksis som fullføres etter søknadsfristen, fastsettes av dekan i forbindelse med utlysning av opptaket.

§ 22 skal lyde:

§ 22. Minstekrav for opptak til praktisk-pedagogisk utdanning

For opptak til praktisk-pedagogisk utdanning gjelder de minstekrav som er fastsatt i nasjonal rammeplan for praktisk-pedagogisk utdanning.

§ 23 skal lyde:

§ 23. Generelt om rangering av søkere til opptak

(1) Dersom det er flere kvalifiserte søkere enn antall ledige studieplasser, kan en utdanning bli adgangsregulert. Ved adgangsregulering rangeres søkerne innbyrdes etter nærmere bestemte rangeringsregler gitt i § 24 til § 29.

(2) For søkere med tall- eller bokstavkarakterer fra eldre utdanninger, benyttes følgende omregningsskala:

<i>Karakterskala fra 1.0 til 4.0 for bestått med 1.0 som beste karakter</i>	<i>Tallkarakterer</i>	<i>Karakterskala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått</i>	<i>Tallverdi ved opptak</i>
S	1,0–1,9	A	5
M	2,0–2,4	B	4
G*	2,5–2,9	C	3
	3,0–3,4	D	2
NG	3,5–4,0	E	1

* Bokstavkarakteren G gis tallverdien 2,5 ved opptak.

(3) For utdanninger som er regulert av nasjonal rammeplan, gjelder vedtatte rangeringsregler i henhold til rammeplan eller forskrift til rammeplan. Slike rangeringsregler skal fremgå av studieplan.

(4) For oppdragsfinansierte studier kan studiedirektør etter forslag fra dekan fastsette andre rangeringsregler for opptak til det enkelte studieprogram. Rangeringsreglene skal fremgå av programmets studieplan.

§ 24 skal lyde:

§ 24. Opptak utenom rangeringsreglene

(1) Søkere kan tas opp utenom poengreglene. For tildeling av studieplass utenom poengreglene må én av følgende forutsetninger være oppfylt:

1. Dokumentert sykdom, funksjonshemming eller andre tungtveiende grunner som gir grunn til å anta at eksamensresultatene ikke gir et riktig bilde av søkerens kvalifikasjoner.
2. Søkeren ikke kan poengberegnes etter rangeringsreglene i § 24 – § 29 i denne forskrift.

(2) Kvalifiserte søkere som ikke kan poengberegnes, må rangeres i forhold til de poengberegrende søkere ved hjelp av skjønnsmessig vurdering. For å få tilbud om opptak kreves likeverdige ferdigheter og kunnskaper som søkere som får tilbud om opptak etter rangering på bakgrunn av poengberegning.

§ 25 skal lyde:

§ 25. Rangering av søkere til forkurs til ingeniørutdanning og maritim høgskoleutdanning

(1) Ved opptak til forkurs rangeres søkerne etter oppnådde karakterpoeng. Karakterpoeng består av gjennomsnittet av karakterene i fag på høyeste nivå, multiplisert med 10. For søkere med tall- eller bokstavkarakterer fra eldre utdanninger, benyttes omregningsskalaen i § 24 andre ledd.

(2) Det gis tilleggspoeng for inntil tre års praksis utover minstekravet med 0,3 poeng per måned fulltids praksis. Gyldig praksis er lønnet arbeid, militærtjeneste, siviltjeneste, omsorgsarbeid i hjemmet og skolegang.

(3) Det gis 3 tilleggspoeng for fag- eller svenneprove.

§ 26 skal lyde:

§ 26. Rangering av søkere til realfagskurs

(1) Ved opptak til realfagskurs rangeres søkerne etter bestemmelsene gitt i forskrift om opptak til høyere utdanning.

§ 27 skal lyde:

§ 27. Rangering av søkere til grunnutdanninger

(1) Ved opptak til grunnutdanninger rangeres søkerne etter bestemmelsene gitt i forskrift om opptak til høyere utdanning.

§ 28 skal lyde:

§ 28. Rangering av søkere til høyere årskurs

(1) Dekan fastsetter regler for rangering.

(2) Rangeringsregler for opptak til høyere årskurs skal fremgå av studieprogrammets studieplan.

§ 29 skal lyde:

§ 29. Rangering av søkere til videreutdanningsstudier

(1) Dersom det er flere søkere enn antall studieplasser, rangeres søkerne innbyrdes etter oppnådde konkurransepoeng. Konkurransepoeng fremkommer som summen av:

- a. Poeng for minstekravsutdanning – karakterpoeng. Det gis karakterpoeng ut fra gjennomsnittskarakteren omregnet i henhold til omregningstabell i § 22 andre ledd. Gjennomsnittskarakteren skal multipliseres med 10.
- b. Poeng for høyere utdanning utover minstekravet – utdanningspoeng. Det gis 1 tilleggspoeng per 60 studiepoeng for fullført og bestått utdanning utover minstekravet for opptak. Det gis 0,5 tilleggspoeng for fullført og bestått utdanning av 30 studiepoengs omfang. Det gis 0,25 tilleggspoeng for fullført og bestått utdanning av 15 studiepoengs omfang. Det gis inntil 3 poeng for slik utdanning utover minstekravet.
- c. Poeng for praksis utover minstekravet – praksispoeng. Det gis 1 tilleggspoeng per år for inntil 5 år relevant yrkespraksis etter fullført og bestått høyere utdanning utover minstekravet for opptak. Deltidsarbeid gjøres om til andel av heltid.

(2) Når flere søkere har lik poengsum, avgjøres rekkefølgen normalt ved loddtrekning.

§ 30 skal lyde:

§ 30. Rangering av søkere til masterprogram

(1) Dersom det er flere kvalifiserte søkere enn antall studieplasser, rangeres søkerne på grunnlag av vektet gjennomsnitt av karakterer fra utdanning knyttet til opptaksgrunnlaget.

(2) Dersom en søker har flere opptaksgrunnlag, velges det grunnlaget som gir gunstigst resultat for søkeren.

(3) Med vektet gjennomsnitt menes gjennomsnittet av alle karakterer på vitnemålet vektet mot antall studiepoeng på hver karakterenhet.

(4) Når flere søkere har lik poengsum, avgjøres rekkefølgen normalt ved loddtrekning.

(5) Studiedirektør kan fastsette andre rangeringsregler for opptak til det enkelte masterprogram etter forslag fra dekan. Rangeringsreglene skal fremgå av programmets studieplan.

§ 31 skal lyde:

§ 31. Rangering av søkere til praktisk-pedagogisk utdanning

Studiedirektør fastsetter etter forslag fra dekan regler for rangering av søkere til praktisk-pedagogisk utdanning.

Tidligere § 30 og § 31 blir § 32 og § 33.

II

Endringene trer i kraft straks.

24. feb. Nr. 193 2012

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 24. februar 2012 med hjemmel i forskrift 5. desember 2011 nr. 1191 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 § 13. Kunngjort 6. mars 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 5. desember 2011 nr. 1191 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 gjøres følgende endring:

§ 13 første ledd (endret) skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste utseilingsdato for trål- og kystgruppen. Siste frist for utseiling for kystgruppen er fastsatt til 5. mars kl. 23.59. Melding om utseiling skal sendes Norges Sildesalgslag. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Det er dessuten en forutsetning at fartøyet har nødvendig redskap for loddefiske om bord.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

5. mars Nr. 202 2012

Forskrift om endring i ulike forskrifter med oppdateringer som følge av lov om folkehelsearbeid

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 5. mars 2012 med hjemmel i lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4-1, § 4-10 og § 7-11, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 7, § 14, § 21 og § 33 første ledd, jf. § 36 andre ledd, lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap (helseberedskapsloven) § 2-2 fjerde og femte ledd og lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid (folkehelseloven) § 8 annet ledd, § 10 første og fjerde ledd og § 15 tredje ledd. Kunngjort 9. mars 2012 kl. 13.50.

I

I forskrift 10. oktober 1988 nr. 836 om fastsettelse av tvangsmulkt i medhold av lov om helsetjenesten i kommunene gjøres følgende endringer:

Forskriften hjemles i lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid (folkehelseloven) § 15 tredje ledd.

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om fastsettelse av tvangsmulkt i medhold av lov om folkehelsearbeid

§ 1 skal lyde:

Kommunen kan fastsette tvangsmulkt ved oversittelse av frist for å etterkomme pålegg om retting gitt i medhold av folkehelseloven § 15.

§ 3 første ledd skal lyde:

Tvangsmulkt kan fastsettes der frist for å etterkomme pålegg om retting etter folkehelseloven § 14 er oversittet. Hvis tvangsmulkt fastsettes skal det som hovedregel skje i forbindelse med at det blir fastsatt en ny frist for oppfylging av pålegget. Tvangsmulkt skal kun fastsettes der det anses nødvendig for at pålegget skal bli oppfylt innen rimelig tid.

§ 9 første ledd skal lyde:

Kommunen sender påkrav om betaling av tvangsmulkt som er forfalt. Blir tvangsmulkten ikke betalt, sendes kravet til namsmyndigheten for inndrivelse.

§ 10 skal lyde:

Helsedirektoratet gis fullmakt til å foreta endringer i forskriftene.

II

I forskrift 13. juni 1996 nr. 592 for badeanlegg, bassengbad og badstu m.v. gjøres følgende endringer:

Forskriften hjemles i lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid (folkehelseloven) § 8 annet ledd og § 10 annet og fjerde ledd.

§ 19 skal lyde:

Kommunen fører tilsyn med at denne forskrift overholdes.

§ 20 skal lyde:

Kommunen kan foreta granskning, retting, stansing og ilegge tvangsmulkt i samsvar med folkehelseloven § 13 til § 16.

Kommunen kan i særskilte tilfeller gi dispensasjon fra bestemmelser i denne forskrift.

§ 21 skal lyde:

Folkehelseloven § 19 gjelder for klage over vedtak truffet med hjemmel i denne forskrift.

§ 22 skal lyde:

Overtredelse av forskriften eller vedtak truffet med hjemmel i forskriften straffes etter folkehelseloven § 18, dersom ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse.

III

I forskrift 6. mai 1998 nr. 581 om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet m.v. gjøres følgende endringer:

Forskriften hjemles i lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4–1 siste ledd jf. første ledd pkt. e) og lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid (folkehelseloven) § 8 andre ledd og § 10 fjerde ledd.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Vedkommende skal rette seg etter de pålegg som kommunen til enhver tid gir i medhold av § 8.

§ 5 tredje ledd skal lyde:

Lokaler som skal benyttes til frisør- og hudpleievirksomhet skal tilfredsstillende kravene i første og annet ledd og meldes til kommunen før de tas i bruk. Lokaler som skal benyttes til tatoverings- og hulltakingsvirksomhet, skal tilfredsstillende kravene i første og andre ledd og være godkjent av kommunen før de tas i bruk. Det samme gjelder når igangværende virksomhet skifter eier og ved større ominnredninger.

§ 8 første og annet ledd skal lyde:

Kommunen fører tilsyn med at forskriften overholdes.

Kommunen kan foreta granskning, retting, stansning og ilegge tvangsmulkt i samsvar med lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid § 13 til § 16.

§ 10 skal lyde:

Overtredelse av forskriften eller vedtak truffet med hjemmel i forskriften straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder i samsvar med lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid § 18 og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 8-1, dersom ikke strengere straffebestemmelser i smittevernloven kommer til anvendelse.

§ 11 skal lyde:

Fylkesmannen avgjør klager over vedtak truffet av kommunestyret etter denne forskrift, jf. lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid § 19.

IV

I forskrift 21. desember 2000 nr. 1406 om skadedyrbekjempelse gjøres følgende endringer:

Forskriften hjemles i lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid (folkehelseloven) § 8 og § 10 første og fjerde ledd og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4-1, § 4-10 og § 7-11.

§ 5-4 skal lyde:

Kommunen kan foreta granskning, retting, stansing og ilegge tvangsmulkt i samsvar med § 13 til § 16 i lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid.

§ 5-5 første ledd skal lyde:

Kommunens enkeltvedtak kan påklages til fylkesmannen etter § 19 i lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid.

§ 5-9 skal lyde:

Overtredelse av bestemmelsene i forskriften straffes etter lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid § 18 og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 8-1.

V

I forskrift 4. desember 2001 nr. 1372 om vannforsyning og drikkevann (Drikkevannsforskriften) gjøres følgende endringer:

Forskriften hjemles i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 7, § 14, § 21, § 33 første ledd, jf. § 36 andre ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap § 2-2 fjerde og femte ledd og lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid (folkehelseloven) § 8 annet ledd og § 10 annet og fjerde ledd.

§ 16 annet ledd skal lyde:

Kommunen fører tilsyn og fatter vedtak etter folkehelseloven for å gjennomføre bestemmelsene gitt i medhold av denne forskriften i samsvar med folkehelseloven § 8, § 9, § 14, § 15 og § 16.

§ 18 annet ledd skal lyde:

Om hastevedtak gjelder reglene i folkehelseloven § 9 annet ledd.

§ 20 skal lyde:

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28 og folkehelseloven § 18.

VI

I forskrift 23. juli 2001 nr. 881 om krav til beredskapsplanlegging og beredskapsarbeid mv. etter lov om helsemessig og sosial beredskap gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Forskriften gjelder for virksomheter som har plikt til å utarbeide beredskapsplan etter lov om helsemessig og sosial beredskap § 2-2 første og annet ledd. Med begrepet virksomhet i denne forskriften forstås stat, kommune, fylkeskommune, regionalt helseforetak, helseforetak, Mattilsynet og vannverk.

§ 6 skal lyde:

Virksomheten skal samordne sine beredskapsplaner i samsvar med lov om spesialisthelsetjenesten § 2-1b, lov om folkehelsearbeid § 28 og lov om kommunale helse- og omsorgstjenester § 5-2.

§ 9 første ledd skal lyde:

Virksomheten skal ha oversikt over personell som kan beordres etter helseberedskapsloven § 4-1, jf. § 1-4 første punktum. Oversikten skal omfatte personell som er mobiliseringsdisponert i Forsvaret og i Sivilforsvaret.

§ 10 første ledd skal lyde:

Lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten m.m. får anvendelse for plikter etter lov om helsemessig og sosial beredskap for så vidt gjelder helse- og omsorgstjenester.

VII

Forskriften trer i kraft straks.

7. mars Nr. 203 2012

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 7. mars 2012 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 6–44 første ledd. Kunngjort 9. mars 2012 kl. 13.50.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 6–44–1 andre ledd skal lyde:

(2) Fradrag kan gis etter høyeste sats også for samlet reiselengde over 50 000 kilometer, men bare så langt kostnadene og reiselengden dokumenteres. Er dokumenterte kostnader lavere enn beregnet fradrag etter høyeste sats, gis fradrag for dokumenterte kostnader.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntekståret 2012.

7. mars Nr. 204 2012

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 7. mars 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 9. mars 2012 kl. 13.50.

I

I forskrift 17. februar 2012 nr. 156 om regulering av fisket etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd nummer 1 oppheves.

Gjeldende § 3 annet ledd nummer 2 og 3 blir nye nummer 1 og 2.

§ 3 tredje ledd (nytt) skal lyde:

Det er ikke tillatt å ha bifangst av kveite.

Gjeldende § 3 tredje ledd blir nytt § 3 fjerde ledd.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

8. mars Nr. 205 2012

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 8. mars 2012 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 6–2 tredje ledd. Kunngjort 9. mars 2012 kl. 13.50.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

Ny § 6–2–2 skal lyde:

§ 6–2–2. Avskjæring av fradrag ved tap på utestående fordring

(1) Kreditorselskapet og debitorselskapet anses som nærstående når kreditorselskapet på noe tidspunkt i fordringens levetid, men likevel ikke lenger tilbake enn 1. januar det fjerde året forut for realisasjonsåret, har eid 90 prosent eller mer av aksjene eller selskapsandelene i debitorselskapet. Det samme gjelder ved indirekte eie der kravet til eierandel er oppfylt i hvert ledd i eierkjeden. Kreditorselskap og debitorselskap anses også som nærstående når kreditorselskapet sammen med ett eller flere andre nærstående selskap, oppfyller kravet til eierandel i debitorselskapet. Kreditor- og debitorselskap som begge eies av et selskap med eierandel som nevnt i første eller annet punktum, anses som nærstående. Forrige punktum gjelder likevel ikke dersom debitorselskapet eier 90 prosent eller mer av aksjene eller selskapsandelene i kreditorselskapet.

(2) Avskjæring av tap på utestående fordring etter skatteloven § 6–2 tredje ledd gjelder ikke for:

- a. kundefordringer,
- b. utestående fordringer hvor verdien av fordringen tidligere har vært regnet som skattepliktig inntekt eller har inngått i et gevinst/tapsoppgjør med skatterettslig virkning for kreditorselskapet eller selskap som etter første ledd er nærstående til kreditorselskapet,
- c. fordring der fradragretten følger av skatteloven § 11–7 tredje ledd,
- d. tap som nevnt i skatteloven § 14–5 fjerde ledd bokstav g, når fordringen er en del av kreditors ordinære utlånsvirksomhet.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med 6. oktober 2011.

23. jan. Nr. 206 2012

Forskrift for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges teknisk-naturvitenskapelig universitet (NTNU)

Hjemmel: Fastsatt av styret ved NTNU 23. januar 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3 og § 3–9 nr. 7. Kunngjort 13. mars 2012 kl. 14.30.

Følgende paragrafer i forskrift 7. desember 2005 nr. 1684 om studier ved NTNU, vedtatt av Styret, gjelder for doktorgradsutdanningen: § 2, § 10 – § 12, § 23 nr. 3, § 24 – § 30, § 32 – § 40, § 42 og § 44.

Del I. Innledende bestemmelser

§ 1. Forskriftens virkeområde

Denne forskriften gjelder all utdanning som fører frem til graden philosophiae doctor (ph.d.). Forskriften gir regler om opptak til, gjennomføring og avslutning av ph.d.-utdanningen, herunder fellesgrader og cotutelle. Integrert ph.d.-utdanning er et spesielt tilrettelagt studieopplegg frem til graden ph.d. ved NTNU. Det er fastsatt enkelte særbestemmelser for dette utdanningsløpet i egen forskrift om integrert ph.d.-utdanning (2005).

§ 2. Omfang, innhold og målsetting for ph.d.-utdanningen

Ph.d.-utdanningen skal kvalifisere for forskningsvirksomhet av høy internasjonal standard og for annet arbeid i samfunnet hvor det stilles store krav til vitenskapelig innsikt og analytisk tenkning, i samsvar med god vitenskapelig skikk og forskningsetiske standarder. Ph.d.-utdanningen skal gi kandidaten kunnskap, ferdigheter og kompetanse i tråd med det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket. Den skal bidra til internasjonalisering av forskningen, fagmiljøet og kandidaten selv.

Ph.d.-utdanningen er normert til tre (3) års fulltidsstudier og inkluderer en opplæringsdel av minimum 30 studiepoengs omfang. Ph.d.-utdanningens viktigste komponent er et selvstendig forskningsarbeid som gjennomføres under aktiv veiledning.

Ph.d.-graden tildeles på grunnlag av:

- Godkjent vitenskapelig avhandling
- Godkjent gjennomføring av opplæringsdelen
- Godkjent prøveforelesning over oppgitt emne
- Godkjent offentlig forsvar av avhandlingen (disputas).

§ 3. Ansvar for ph.d.-utdanningen

Institusjonens styre har det overordnede ansvaret for ph.d.-utdanningen. Utdanningen organiseres i programmer som forvaltes av fakultetene.

Rektor oppretter ph.d.-programmer etter forslag fra fakultetene og fastsetter samtidig hvilket fakultet som skal forvalte programmet (verts fakultetet). Ph.d.-programmer kan opprettes i samarbeid mellom flere fakulteter og med nasjonale eller internasjonale forskningsinstitusjoner.

Når et ph.d.-program opprettes i samarbeid mellom flere fakulteter, skal det oppnevnes et programråd med representanter for de fakultetene som deltar. Programrådet gir vertsfakultetet anbefaling om opptak av kandidater, godkjenning av utdanning, studieplan og emnebeskrivelser.

Fakultetet som forvalter ph.d.-programmet vedtar studieplanen og emnebeskrivelsene.

§ 4. Kvalitetssikring

Ph.d.-utdanningen omfattes av NTNUs kvalitetssystem. NTNUs felles standard for doktorgradsutdanning skal ligge til grunn for fakultetets kvalitetssikring.

Del II. Opptak

§ 5. Opptak

§ 5-1. Vilkår for opptak

For opptak til ph.d.-utdanningen må søkeren normalt ha en femårig mastergrad, jamfør beskrivelsene i kvalifikasjonsrammeverkets andre syklus. Fakultet kan etter særskilt vurdering godkjenne annen likeverdig utdanning som grunnlag for opptak. Norsk erfaringsbasert mastergrad (90 studiepoeng) alene gir ikke grunnlag for opptak. Fakultetet kan stille ytterligere krav til kvalifikasjoner etter kriterier som er åpent tilgjengelig og i tråd med NTNUs rekrutteringspolitikk og faglige profil.

Søkeren skal ha en sterk faglig bakgrunn fra sitt tidligere studium, og ha en veid gjennomsnittskaracter de siste to år av mastergradstudiet eller tilsvarende utdanning (tilsvarende 120 studiepoeng) som er lik B eller bedre sammenholdt med NTNUs karakterskala. Søkere uten bokstavkarakterer fra tidligere studium skal ha et like godt faglig grunnlag. Søkere med svakere karakterbakgrunn vil kunne bli opptatt dersom det dokumenteres at kandidaten er særskilt egnet til en ph.d.-utdanning.

§ 5-2. Søknad

NTNU fastsetter søknadsskjema. Søknaden sendes gjennom instituttet til fakultetet og skal inneholde:

- dokumentasjon av den utdanning som skal ligge til grunn for opptaket
- foreløpig prosjektbeskrivelse som omfatter faglig redegjørelse for prosjektet og plan for fremdrift
- dokumentasjon av finansiering
- dokumentasjon av spesielle behov for faglige og materielle ressurser
- eventuelle planer for opphold ved annen institusjon
- plan for faglig formidling
- opplysninger om eventuelle immaterialrettslige restriksjoner for å beskytte andres rettigheter
- plan for opplæringsdelen
- forslag på hoved- og medveiledere, samt angivelse av tilknytning til aktivt forskningsmiljø
- redegjørelse for eventuelle rettslige og etiske problemstillinger som prosjektet reiser og hvordan disse kan avklares. Det skal fremgå av søknaden om prosjektet er avhengig av tillatelse fra forskningsetiske komiteer eller andre myndigheter eller fra private (informanter, pasienter, foreldre etc.). Slike tillatelser skal om mulig være innhentet og legges ved søknaden.

Fakultetet kan fastsette krav til ytterligere dokumentasjon.

Kandidat og hovedveileder skal sammen så snart som mulig gå igjennom prosjektbeskrivelsen og vurdere eventuelle behov for justeringer. Fullstendig prosjektbeskrivelse skal foreligge senest innen seks (6) måneder etter opptak, og gjøre rede for tema, problemstillinger, teori og metode samt vurdere risiko ved prosjektet.

Det skal normalt søkes om opptak til ph.d.-utdanning innen tre (3) måneder etter oppstart av det forskningsprosjektet som skal lede frem til ph.d.-graden. Dersom det gjenstår mindre enn ett (1) års fulltidsarbeid med forskningsprosjektet ved søknadstidspunkt, skal søkeren avvises, jf. § 5-5. Det gjelder egne regler for søkere som har bakgrunn fra forskerlinjen i medisinstudiet og tilsvarende studieordninger.

§ 5-3. Residensplikt

Kandidater med ekstern finansiering eller arbeidsplass må ha et opphold ved NTNU på minst ett år av ph.d.-utdanningen. Hovedveileder skal føre tilsyn med at residensplikten overholdes. I spesielle tilfeller kan kravet om residensplikt reduseres, men den foreslåtte ordningen må ivareta de faglige kravene til veiledning, samt NTNUs ønske om at kandidaten skal bidra til institusjonens faglige utvikling og miljø. Uttalelse fra hovedveileder og institutt skal følge søknad om redusert residensplikt.

§ 5-4. Infrastruktur

Kandidaten skal ha til disposisjon nødvendig infrastruktur for gjennomføring av forskningsprosjektet. Avgjørelsen av hva som anses som nødvendig infrastruktur for gjennomføring, tas av fakultetet. For kandidater med ekstern finansiering eller arbeidsplass inngås det avtale mellom fakultet og ekstern part i forbindelse med det enkelte forskningsprosjekt. Slik avtale skal som hovedregel foreligge på det tidspunkt opptaksvedtaket for den aktuelle kandidaten fattes, eller kort tid etterpå.

§ 5-5. Opptaksvedtak

Vedtaket om opptak gjøres av fakultetet selv og baseres på en samlet vurdering av søknaden. Fakultetet kan fastsette kriterier for rangering mellom kvalifiserte søkere og begrensning av opptak når antallet søkere overstiger kapasiteten.

I vedtaket skal hoved- og medveiledere oppnevnes, ansvaret for håndtering av andre behov som er skissert i søknaden plasseres, og avtaleperioden fastsettes med startdato og sluttdato. Startdato settes lik startdato for finansiering. Eventuell forlengelse av avtaleperioden må relateres til rettighet som arbeidstaker og avklares spesielt i forhold til kandidatens finansieringsgrunnlag.

Opptak skal nektes om:

- avtaler med eksternt tredjepart er til hinder for offentliggjøring og offentlig forsvar av avhandlingen
- de immaterialrettslige avtaler som er inngått er så urimelige at institusjonen ikke bør medvirke i prosjektet
- søkeren ikke vil kunne oppfylle kravet om at minimum ett år av prosjektet skal gjennomføres etter at vedkommende er tatt opp til ph.d.-utdanningen, jf. § 5-2.

§ 5-6. Avtaleperiode

Ph.d.-utdanningen er normert til tre (3) års fulltidsstudier. Maksimal studietid er seks (6) år fra starttidspunkt til innlevering av avhandlingen til bedømmelse. Permisjoner, lengre sykefravær, pliktarbeid og godkjente deltidsstudier medregnes ikke i de 6 årene.

Ved lovhjemlede avbrudd forlenges avtaleperioden tilsvarende.

Kandidaten mister retten til å disputere hvis maksimal studietid overskrides. Vedtak om at maksimal studietid er overskredet, treffes av fakultetet selv. Fakultetet kan forlenge avtaleperioden etter begrunnet søknad. Ved innvilget forlengelse kan fakultetet sette ytterligere betingelser.

Etter avtaleperiodens utløp opphører partenes rettigheter og plikter i henhold til ph.d.-avtalen, slik at ph.d.-kandidaten kan miste sin rett til veiledning, kursdeltakelse og tilgang til institusjonens infrastruktur. Kandidaten kan likevel søke om å få levere inn avhandlingen til bedømmelse for ph.d.-graden. Fakultetet selv avgjør søknaden.

§ 5-7. Avslutning før avtalt tid

Frivillig avslutning:

Kandidaten og fakultetet kan avtale at ph.d.-utdanningen avbrytes før avtalt tid. Ved slik avslutning av ph.d.-utdanningen skal det fastsettes skriftlig hvordan forhold knyttet til tilsetting, finansiering, rettigheter til resultater mv. skal ordnes.

Ved frivillig avslutning som skyldes kandidatens ønske om å skifte prosjekt eller overgang til annet program, skal kandidaten søke nytt opptak på grunnlag av det nye prosjektet. Eventuell eksternt finansieringskilde må godkjenne skifte av prosjekt.

Tvungen avslutning:

Fakultet kan vedta tvungen avslutning av ph.d.-utdanningen før avtalt tid. Slik avslutning kan besluttes hvis ett eller flere av følgende forhold foreligger:

- Vesentlig forsinkelse i gjennomføringen av opplæringsdelen, grunnet forhold som kandidaten selv rår over.
- Gjentatte eller vesentlige brudd fra kandidatens side på informasjons-, oppfølgings- eller rapporteringsplikt, herunder unnlatt innsendelse av fremdriftsrapport, jf. § 9.
- Forsinkelse i fremdriften av forskningsprosjektet som er av en slik art at det skaper begrunnet tvil om kandidaten vil kunne fullføre prosjektet innenfor avtalt tid. For å danne grunnlag for tvungen avslutning må forsinkelsen skyldes forhold som kandidaten selv rår over.
- Brudd på de forskningsetiske retningslinjer som gjelder for fagområdet, herunder fusk.
- Oppføringen fra en kandidat som bryter med den tillit som må foreligge mellom universitet og kandidat under gjennomføringen, herunder straffbare forhold knyttet til gjennomføringen av ph.d.-utdanningen.

Vedtaket om tvungen avslutning fattes av fakultetet.

Ph.d.-kandidater kan sies opp fra sin stilling når det er saklig grunn i virksomhetens eller tjenestemannens forhold, jf. lov om statens tjenestemenn § 8, § 9 og § 10, eller avskjediges i henhold til § 15.

§ 6. Ph.d.-avtalen

Opptak til NTNUs ph.d.-utdanning formaliseres ved at skriftlig avtale underskrives av ph.d.-kandidat, veileder og det fakultet som kandidaten er tatt opp ved. Avtalen regulerer partenes rettigheter og plikter i opptaksperioden og skal sikre at kandidaten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø og legge til rette for at ph.d.-utdanningen skal kunne gjennomføres til avtalt tid. NTNU fastsetter avtaleskjema.

For ph.d.-kandidater med finansiering fra, tilsetting hos eller andre bidrag fra en eksternt part, skal det, i tråd med fastsatte retningslinjer, inngås egen avtale mellom kandidaten, institusjonen og den eksterne part.

I tilfeller der ph.d.-kandidaten skal ha tilknytning til utenlandske institusjoner, må NTNUs retningslinjer for slikt samarbeid følges, og egne avtaler inngås. Avtalen skal normalt foreligge sammen med ph.d.-avtalen.

Del III. Gjennomføring

§ 7. Veiledning

Arbeidet med doktoravhandlingen skal foregå under individuell veiledning. Fakultet, institutt og veiledere skal sammen sikre at ph.d.-kandidaten deltar i et aktivt forskningsmiljø.

§ 7–1. Oppnevning av veiledere

Fakultetet selv oppnevner veiledere. Ph.d.-kandidaten skal som hovedregel ha minst to veiledere, der én oppnevnes som hovedveileder. Hovedveileder skal være oppnevnt på opptakstidspunktet.

Hovedveilederen har det faglige hovedansvaret for kandidaten. Dersom fakultetet oppnevner ekstern hovedveileder, skal det oppnevnes medveileder som er vitenskapelig ansatt ved NTNU.

Medveiledere er fagpersoner som gir veiledning og som deler det faglige ansvaret for kandidaten med hovedveileder.

Habilitetsreglene i forvaltningslovens andre kapittel «Om ugildhet» (§ 6–10) gjelder for veilederne og oppnevnte mentorer.

Alle veiledere skal ha doktorgrad eller tilsvarende kompetanse innenfor fagfeltet og være aktive forskere. Minst én av de oppnevnte veilederne skal ha tidligere erfaring fra eller opplæring i veiledning av ph.d.-kandidater.

Fakultetet kan i tillegg oppnevne en eller flere mentorer som ikke fyller kompetansekravene til veiledere, men som likevel bistår i veiledningen.

Ph.d.-kandidat og veileder kan be fakultetet om å oppnevne en annen veileder for kandidaten. Veileder kan ikke fratte før ny veileder er oppnevnt. Tvister om veileders og kandidats faglige rettigheter og plikter kan bringes inn av partene til behandling og avgjørelse ved fakultetet.

§ 7–2. Veiledningens innhold

Veilederne skal gi råd om formulering og avgrensning av tema og problemstillinger, drøfte og vurdere hypoteser og metoder, drøfte resultater og tolkningen av disse, drøfte opplegg og gjennomføring av fremstillingen, herunder disposisjon, språklig form, dokumentasjon mv., og gi hjelp til orientering i faglitteratur og datagrunnlag i forhold til bibliotek, arkiv, etc. Videre skal veilederne gi kandidaten veiledning i forskningsetiske spørsmål knyttet til avhandlingen.

Kandidat og veiledere skal ha jevnlig kontakt. Kontakthypigheten skal fremgå av den årlige fremdriftsrapporteringen, jf. § 9.

Kandidat og veiledere har en gjensidig plikt til å holde hverandre orientert om fremdriften i arbeidet og vurdere den i forhold til prosjektbeskrivelsen.

Veilederne plikter å følge opp faglige forhold som kan medføre forsinket gjennomføring av forskerutdanningen, slik at denne kan fullføres innenfor normert tid.

§ 8. Opplæringsdel

§ 8–1. Formål, innhold og omfang

Ph.d.-utdanningen skal være lagt opp slik at den skal kunne fullføres innenfor normert tidsramme.

Fakultetet har ansvar for at opplæringsdelen, sammen med avhandlingsarbeidet, gir utdanning på høyt faglig nivå og i henhold til internasjonal standard, med gjennomføring av et vitenskapelig arbeid, trening i faglig formidling og innføring i forskningsetikk, vitenskapsteori og vitenskapsmetode. Opplæringen skal sammen med forskningsarbeidet bidra til oppnåelse av forventet læringsutbytte i henhold til det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket.

Opplæringsdelen skal tilsvare minst 30 studiepoeng, hvorav minst 20 studiepoeng som hovedregel skal avlegges etter opptak. Minst 20 studiepoeng skal bestå av studieplanfestede emner på ph.d.-nivå. For at et masteremne skal kunne inngå i opplæringsdelen, kreves et nivå som tilsvarer karakteren B eller bedre sammenholdt med NTNUs karakterskala. En kandidat som har bestått eksamen i et emne med svakere karakter enn B, har rett til å gå opp på nytt bare én gang i dette emnet for å forbedre karakteren.

Elementer som skal inngå i opplæringsdelen, kan ikke være eldre enn to (2) år ved opptaksdato. Unntak kan innvilges dersom særlige faglige grunner taler for det. For ph.d.-kandidater med bakgrunn fra forskerlinjen i medisinstudiet gjelder egne regler.

Fakultetet selv fastsetter hvilke elementer som kan inngå i opplæringsdelen, krav til dokumentasjon og kriterier for bestått prøve ved eksamener. Dersom NTNU ikke selv arrangerer hele opplæringsdelen, skal fakultetet legge forholdene til rette for at kandidaten får tilsvarende opplæring ved andre institusjoner.

Kurs på doktorgradsnivå ved annen institusjon skal godkjennes når de fyller de faglige kravene i opplæringsdelen, i samsvar med reglene i lov om universiteter og høyskoler, § 3–5.

Som ledd i ph.d.-utdanningen skal ph.d.-kandidaten få veiledning om fremtidige yrkesmuligheter i og utenfor academia, herunder bevisstgjøring om den kompetansen som kandidaten har oppnådd gjennom forskningsarbeidet.

§ 8–2. Kandidatens rettigheter ved permisjon

Ph.d.-kandidater som har foreldrepermisjon fra ph.d.-utdanningen, kan likevel følge undervisning og avlegge eksamener i emner og kurs som skal inngå som en del av kandidatens opplæringsdel under permisjonstiden, i tråd med lov om folketrygd (folketrygdloven), kapittel 14, § 14–10, fjerde ledd, og NAVs rundskriv til § 14–10, fjerde ledd av 18. desember 2006, sist endret 30. juni 2009.

§ 9. Rapportering

I avtaleperioden skal ph.d.-kandidaten årlig levere skriftlige rapporter direkte til fakultetet om fremdriften i ph.d.-utdanningen. Veilederne leverer årlig egen rapport til fakultetet og instituttet. Rapportene skrives på fastsatt skjema og skal behandles konfidensielt når opplysningene tilsier det.

Kandidat og veileder har et likeverdig ansvar for rapportering. Manglende eller mangelfull fremdriftsrapportering fra kandidaten kan medføre tvungen avslutning av forskerutdanningen før opptaksperiodens utløp, jf. § 5–7. Veiledere som unnlater å følge opp rapporteringsplikten kan bli fratatt veilederansvaret.

Fakultetet kan ved behov kreve særskilt rapportering.

§ 10. Ph.d.-avhandlingen

§ 10–1. Krav til avhandlingen

Avhandlingen skal være et selvstendig, vitenskapelig arbeid som oppfyller internasjonale standarder med hensyn til etiske krav, faglig nivå og metode innen fagområdet.

Avhandlingen skal bidra til å utvikle ny faglig kunnskap og ligge på et nivå som tilsier at den vil kunne publiseres som en del av fagets vitenskapelige litteratur.

En avhandling kan ikke innleveres til bedømmelse av flere i fellesskap.

Avhandlingen kan bestå av en monografi eller en sammenstilling av flere mindre, vitenskapelige arbeider. Dersom avhandlingen består av flere mindre arbeider, skal det redegjøres for sammenhengen mellom dem.

Dersom et skriftlig arbeid er blitt til i samarbeid med andre forfattere, skal ph.d.-kandidaten følge de normer for medforfatterskap som er allment akseptert innen fagområdet og i henhold til internasjonale standarder. Dersom avhandlingen hovedsakelig består av artikler, skal kandidaten normalt være hoved- eller førsteforfatter på minst halvparten av artiklene.

I avhandlinger hvor det inngår arbeider med flere forfattere, skal det følge en underskrevet erklæring som beskriver kandidaten og medforfatterens innsats i hvert enkelt arbeid. Kandidatens selvstendige bidrag i arbeidet må kunne identifiseres.

Fakultetet bestemmer hvilke språk som kan benyttes i en avhandling.

§ 10–2. Arbeider som ikke godtas

Arbeider eller deler av et arbeid som har vært godtatt som grunnlag for tidligere avlagte eksamener eller grader, kan ikke antas til bedømmelse. Data, analyser eller metoder fra tidligere grader kan likevel benyttes som grunnlag for arbeid med ph.d.-prosjektet.

Ved bruk av publiserte arbeider kan disse ikke godtas som del av avhandlingen hvis de ved opptakstidspunkt er eldre enn fem (5) år fra publiseringsdato. Fakultetet kan dispensere fra dette kravet dersom spesielle forhold tilsier det.

Avhandlingen kan innleveres for bedømmelse ved kun ett lærested, jf. § 13–1.

§ 11. Meldeplikt om arbeidsresultater som har potensial for næringsmessig utnyttelse

Regulering av rettigheter mellom samarbeidende institusjoner skal fastsettes i egen avtale.

NTNUs gjeldende regelverk skal danne utgangspunkt for hvilken meldeplikt ph.d.-kandidater med tilsetning ved NTNU har for arbeidsresultater med næringsmessig potensial som gjøres i arbeidsforholdet.

For ph.d.-kandidater med ekstern arbeidsgiver skal tilsvarende meldeplikt nedfelles i avtale mellom institusjonen, ph.d.-kandidaten og den eksterne arbeidsgiver.

For ph.d.-kandidater uten arbeidsgiver, skal tilsvarende meldeplikt nedfelles i opptaksavtalen mellom institusjonen og ph.d.-kandidaten.

Del IV. Fullføring

§ 12. Bedømmelse

§ 12–1. Grunnlag for bedømmelse

Ph.d.-graden tildeles på grunnlag av:

- godkjent og offentliggjort vitenskapelig avhandling
- godkjent gjennomføring av opplæringsdelen
- godkjent prøveforelesning over oppgitt emne
- godkjent offentlig forsvar av avhandlingen (disputas).

§ 12–2. Tidsbruk fra innlevering til disputas

Fakultetet må tilstrebe at tiden fra innlevering til disputas er kortest mulig. Det skal normalt ikke gå mer enn fem (5) måneder fra innlevering av avhandlingen til disputasen finner sted.

Det er hovedveileders ansvar å gjøre instituttet og fakultetet oppmerksom på at innlevering er nært forestående, slik at nødvendige forberedelser kan starte.

§ 13. Innlevering**§ 13–1. Innlevering av avhandlingen**

Søknad om å få avhandlingen bedømt kan først leveres når opplæringsdelen er godkjent.

Som vedlegg til søknaden skal følge:

- Avhandlingen i godkjent format og i henhold til NTNUs bestemmelser, i den form og det antall eksemplarer fakultetet har bestemt.
- Dokumentasjon av nødvendige tillatelser, jf. § 5–1.
- Medforfattererklæringer der dette er påkrevd i henhold til § 10–1.
- Erklæring om doktorgradsarbeidet leveres inn til bedømmelse for første eller andre gang.
- Erklæring om at doktorgradsarbeidet ikke er levert inn til bedømmelse ved annen institusjon.
- Uttalelse fra hovedveileder.

Fakultetet kan på selvstendig grunnlag avvise søknad om å få avhandlingen bedømt dersom det er åpenbart at avhandlingen ikke holder høy nok vitenskapelig kvalitet og vil bli underkjent av en komité. Vedtak om avvising kan påklages av ph.d.-kandidaten til NTNUs sentrale klagenemnd.

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest tre uker før disputas, jf. § 18–2.

§ 13–2. Behandling av søknaden

Fakultetet behandler søknad om å få avhandlingen bedømt. Søknad som ikke fyller kravene i § 13–1 skal avvises.

§ 14. Oppnevning av bedømmelseskomité

Når fakultetet har godkjent søknad om å få avhandlingen bedømt, oppnevner fakultetet selv en sakkyndig komité på minst tre medlemmer som skal bedømme avhandlingen, prøveforelesningen og disputasen. Fakultetet fastsetter samtidig en frist for når innstillingen skal foreligge. Fristen skal normalt ikke overstige tre (3) måneder.

Habilitetsreglene i forvaltningslovens § 6, jf. § 10 gjelder for komiteens medlemmer.

Komiteens sammensetning bør være klarlagt ved innleveringstidspunkt. Bedømmelseskomiteen skal normalt settes sammen slik at:

- begge kjønn er representert
- minst to av medlemmene er uten tilknytning til NTNU
- minst ett av medlemmene har hovedstilling ved en utenlandsk institusjon
- alle medlemmene har doktorgrad eller tilsvarende kompetanse.

Dersom kriteriene fravikes, skal dette begrunnes særskilt.

Instituttet fremmer forslag om bedømmelseskomité. Komiteens sammensetning skal begrunnes med hensyn til hvordan den samlet dekker avhandlingens fagfelt. Fakultetet utpeker en administrator blant komiteens medlemmer eller i tillegg til komiteens medlemmer.

Oppnevnte veiledere, kan ikke være medlem av bedømmelseskomiteen eller administrere den.

Fakultetet kan, ved frafall, oppnevne et settemedlem til bedømmelseskomiteen.

Kandidaten skal underrettes om forslaget til sammensetning av komité og har anledning til å innlevere skriftlige merknader, senest innen én uke etter at forslaget til sammensetning er gjort kjent for kandidaten.

§ 15. Bedømmelseskomiteens arbeid**§ 15–1. Innhenting av supplerende opplysninger**

Fakultetet skal sørge for at komiteens medlemmer mottar NTNUs «Veiledning om bedømmelse av norske doktorgrader».

Bedømmelseskomiteen kan kreve fremlagt ph.d.-kandidatens grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon.

Bedømmelseskomiteen kan be veileder om å gjøre rede for veiledningen og arbeidet med avhandlingen.

§ 15–2. Omarbeiding av innlevert avhandling

Bedømmelseskomiteen kan på grunnlag av den innleverte avhandlingen og eventuelt tilleggsmateriale, jf. § 15–1, anbefale at fakultetet gir tillatelse til mindre omarbeiding før endelig innstilling foreligger. Komiteen skal gi en konkret oversikt i skriftlig form over hva kandidaten må omarbeide.

Tillater fakultetet en mindre omarbeiding av avhandlingen, skal det gis en frist for slik omarbeiding som normalt ikke skal være lengre enn tre (3) måneder. Det skal også fastsettes en ny frist for oversendelse av komiteens endelige innstilling. Fakultets vedtak etter denne paragrafen kan ikke påklages av ph.d.-kandidaten.

Dersom komiteen finner at dyptgripende endringer vedrørende teori, hypotese, materiale eller metode er nødvendige for at arbeidet skal kunne anbefales til disputas, skal komiteen underkjenne avhandlingen.

§ 15-3. Bedømmelseskomiteens innstilling

Bedømmelseskomiteen avgir innstilling om arbeidet er verdig til å forsvares for ph.d.-graden. Innstilling og eventuelle dissenser skal begrunnes.

Bedømmelseskomiteens innstilling bør foreligge senest innen tre (3) måneder etter at komiteen har mottatt avhandlingen. Anbefaler komiteen omarbeiding av avhandlingen og fakultetet tillater dette, løper ny frist fra den dato avhandlingen leveres på nytt.

Bedømmelseskomiteens innstilling oversendes fakultetet, som forelegger denne for ph.d.-kandidaten. Kandidaten gis en frist på ti (10) arbeidsdager til å fremme skriftlige merknader til innstillingen. Hvis kandidaten ikke ønsker å fremme merknader, skal fakultetet snarest underrettes skriftlig om dette.

Ph.d.-kandidatens eventuelle merknader skal sendes fakultetet. Fakultetet fatter vedtak i saken i samsvar med § 16.

§ 15-4. Retting av formelle feil i avhandlingen

Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om det er verdig til å forsvares for ph.d.-graden.

Ph.d.-kandidaten har anledning til å rette formelle feil i avhandlingen etter innlevering. Kandidaten må da utarbeide en fullstendig oversikt over de feil (errata) som ønskes rettet og sende denne inn senest fire (4) uker før komiteens frist for avlevering av innstilling. Retting av formelle feil kan bare skje én gang.

§ 16. Fakultetets behandling av bedømmelseskomiteens innstilling

Fakultetet fatter, på grunnlag av bedømmelseskomiteens innstilling, vedtak om ph.d.-avhandlingen er verdig til å forsvares.

Enstemmig innstilling

Dersom komiteen avgir enstemmig innstilling og fakultetet finner å legge den enstemmige innstillingen til grunn for sitt vedtak, fatter fakultetet selv vedtak i samsvar med den enstemmige innstillingen.

Dersom fakultetet finner at det foreligger begrunnet tvil om komiteens enstemmige innstilling skal legges til grunn, skal fakultetet selv søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen og/eller oppnevne to nye sakkyndige som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Slike tilleggsuttalelser eller individuelle uttalelser skal forelegges ph.d.-kandidaten, som gis anledning til å komme med merknader.

Fakultetet fatter vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelsene.

Delt innstilling

Dersom komiteen avgir delt innstilling og fakultetet finner å legge flertallets uttalelser til grunn for sitt vedtak, fatter fakultetet vedtak i samsvar med flertallets innstilling. Dersom komiteen avgir delt innstilling og fakultetet vurderer å legge mindretallets uttalelser til grunn for sitt vedtak, kan fakultetet søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen og/eller oppnevne to nye sakkyndige som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Slike tilleggsuttalelser eller individuelle uttalelser skal forelegges ph.d.-kandidaten, som gis anledning til å komme med merknader. Dersom begge de nye sakkyndige slutter seg til flertallets innstilling i den opprinnelige komiteinnstillingen, skal denne innstillingen følges.

Kandidaten skal underrettes om utfallet etter behandling av uttalelser fra nye sakkyndige.

§ 17. Ny innlevering

En ph.d.-avhandling som ikke er funnet verdig til forsvar, kan bedømmes i omarbeidet utgave først seks (6) måneder etter at fakultetet har fattet sitt vedtak. Fakultetet oppnevner da en ny bedømmelseskomite, der minst ett av medlemmene fra den opprinnelige komiteen bør gjenoppnevnes. Ny bedømmelse kan bare finne sted én gang.

Ph.d.-kandidaten skal ved ny innlevering opplyse om at arbeidet tidligere har vært bedømt og ikke blitt funnet verdig til å forsvares.

§ 18. Offentliggjøring av avhandlingen**§ 18-1. Krav til den trykte avhandlingen**

Når avhandlingen er funnet verdig til å forsvares, skal ph.d.-kandidaten levere den trykte avhandlingen til fakultetet i godkjent format og i henhold til NTNUs bestemmelser, i det antallet fakultetet har bestemt.

Ph.d.-kandidaten skal levere fakultetet et kortfattet sammendrag av avhandlingen på engelsk og norsk. Dersom avhandlingen hverken er skrevet på engelsk eller norsk, skal det i tillegg leveres et sammendrag på avhandlingens språk. Både avhandlingen og sammendraget skal, gjøres offentlig tilgjengelig og fakultetet har ansvar for at dette skjer.

§ 18–2. *Offentliggjøring*

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest tre (3) uker før dato for offentlig forsvar. Avhandlingen gjøres tilgjengelig i den form den ble innlevert til bedømmelse, eventuelt etter omarbeiding på grunnlag av komiteens foreløpige kommentarer, jf. § 15–2.

Det kan ikke legges restriksjoner på offentliggjøring av en doktorgradsavhandling med unntak av en på forhånd avtalt utsettelse av datoen for offentliggjøring. Slik utsettelse kan finne sted for at institusjonen og eventuelt ekstern part som helt eller delvis har finansiert ph.d.-utdanningen, skal kunne ta stilling til eventuell patentering. Ekstern part kan ikke stille krav om at hele eller deler av ph.d.-avhandlingen ikke skal kunne offentliggjøres, jf. § 5–5.

Ved publisering av avhandlingen skal kandidater følge gjeldende retningslinjer for kreditering av institusjoner. Hovedregelen er at en institusjon skal oppgis som adresse i en publikasjon dersom den har gitt et nødvendig og vesentlig bidrag til eller grunnlag for en forfatters medvirkning til det publiserte arbeidet. Samme forfatter skal oppgi også andre institusjoner som adresse dersom disse i hvert enkelt tilfelle tilfredsstillt kravet til medvirkning.

§ 19. *Doktorgradsprøve*

§ 19–1. *Prøveforelesning*

Før disputas kan finne sted, jf. § 15, skal ph.d.-kandidaten forelese. Prøveforelesningen er en selvstendig del av doktorgradsprøven og skal være over oppgitt emne. Hensikten er å prøve kandidatens evne til å tilegne seg kunnskaper utover avhandlingens tema og evnen til å formidle disse i en forelesningssituasjon.

Bedømmelseskomiteen oppgir emne for prøveforelesning og forestår selv vurderingen. Tittel for prøveforelesning kunngjøres for ph.d.-kandidaten ti (10) arbeidsdager før forelesningen. Emnet for forelesningen skal ikke stå i direkte forbindelse med temaet for avhandlingen.

Prøveforelesningen skal skje på avhandlingsspråket, med mindre fakultetet godkjenner et annet språk.

Bedømmelseskomiteen avgjør om prøveforelesningen er bestått eller ikke bestått. Det skal begrunnes dersom prøveforelesningen underkjennes.

Prøveforelesningen skal være bestått før disputas kan avholdes.

§ 19–2. *Offentlig forsvar av avhandlingen (disputas)*

Offentlig forsvar av avhandlingen skal finne sted etter at prøveforelesningen er avholdt og godkjent, og innen to (2) måneder etter at institusjonen har funnet avhandlingen verdig til å forsvares.

Tid og sted for det offentlige forsvaret skal kunngjøres minst ti (10) arbeidsdager før det avholdes.

Den komiteen som opprinnelig har bedømt avhandlingen, bedømmer også det offentlige forsvaret. Det offentlige forsvaret skjer på avhandlingsspråket med mindre fakultet, etter forslag fra bedømmelseskomiteen, godkjenner et annet språk.

Det skal normalt være to opponenter. De to opponenterne skal være medlemmer av bedømmelseskomiteen og utpekes av fakultetet.

Det offentlige forsvaret ledes av dekanus eller den fakultetet bemyndiger. Den som leder disputasen, gjør kort rede for innleveringen og bedømmelsen av avhandlingen. Deretter redegjør ph.d.-kandidaten for hensikten med og resultatene av den vitenskapelige undersøkelsen.

Førsteopponenten innleder og andreopponenten avslutter opposisjonen. Øvrige tilstedeværende som ønsker å delta i drøftingen (ex auditorio), må gi melding om dette til disputasens leder innen det tidspunkt denne fastsetter og kunngjør ved åpningen av disputasen.

Bedømmelseskomiteen avgir innstilling til fakultetet der den gjør rede for hvordan den har vurdert forsvaret av avhandlingen. Innstillingen skal vurdere avhandlingens nivå i forhold til internasjonal standard i faget, og konkludere med om disputasen bør bli godkjent eller ikke godkjent.

§ 20. *Godkjenning av doktorgradsprøve*

Fakultetet selv fatter vedtak om godkjenning av doktorgradsprøven på grunnlag av bedømmelseskomiteens innstilling.

Dersom bedømmelseskomiteen ikke godkjenner prøveforelesningen, må det avholdes ny prøveforelesning. Ny prøveforelesning må holdes over nytt emne og ikke senere enn seks (6) måneder etter første forsøk. Ny prøveforelesning kan bare holdes én gang. Forelesningen bedømmes så vidt mulig av den samme komité som den opprinnelige, dersom ikke fakultetet har bestemt noe annet.

Dersom fakultetet ikke godkjenner disputasen, kan ph.d.-kandidaten forsvare avhandlingen på nytt én gang. Fakultetet fastsetter tidspunkt for ny disputas. Disputasen bedømmes så vidt mulig av den samme komité som den opprinnelige.

§ 21. *Kreering og vitnemål*

På grunnlag av godkjent opplæringsdel, vitenskapelig avhandling og doktorgradsprøve, kreerer fakultetet kandidaten til philosophiae doctor og utsteder vitnemål. Vitnemål for kandidater som har gjennomført et tverrfakultært ph.d.-program, utstedes av vertsfakultetet.

I vitnemålet skal det gis opplysninger om den faglige opplæringen kandidaten har deltatt i, tittel på avhandlingen, emne for prøveforelesning og veiledere. Vitnemålet underskrives av dekanus.

I tillegg til vitnemålet fra fakultetet, får doktoren et doktorgradsdiplom underskrevet av rektor og dekanus.

§ 22. Vedlegg til vitnemål (*Diploma Supplement*)

NTNU skal utstede vedlegg til vitnemålet i tråd med gjeldende retningslinjer for Diploma Supplement.

Del V. Klage, ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

§ 23. Klage

§ 23–1. Klage over avslag på søknad om opptak, vedtak om opphør av studierett, klage over avslag på søknad om godkjenning av elementer i opplæringsdelen

Avslag på søknad om opptak, vedtak om opphør av studierett og klage på søknad om godkjenning av elementer i opplæringsdelen kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg. Grunnlagt klage sendes fakultetet. Blir avslaget opprettholdt, sendes klagen til Den sentrale klagenemnd ved NTNU til endelig avgjørelse.

§ 23–2. Klage på sensur eller formelle feil ved eksamen i opplæringsdelen

Eksamener som er avlagt under opplæringsdelen, kan påklages etter lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, § 5–3 «Klage over karakterfastsetting» og § 5–2 «Klage over formelle feil ved eksamen».

Behandling av mistanke om fusk eller forsøk på fusk følger NTNUs fastsatte rutiner for dette.

§ 23–3. Klage over avslag på søknad om bedømmelse, ikke godkjent avhandling, prøveforelesning eller forsvar

Avslag på søknad om å få avhandlingen bedømt og vedtak om ikke godkjent avhandling, prøveforelesning eller forsvar kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg.

Grunnlagt klage sendes fakultetet. Fakultetet kan oppheve eller endre vedtaket hvis det finner klagen begrunnet. Hvis fakultetet ikke tar klagen til følge, sendes klagen til NTNUs sentrale klagenemnd til avgjørelse. Klageinstansen kan prøve alle sider ved det påklagede vedtak.

Dersom fakultetet eller klageinstansen finner grunn til det, kan det oppnevnes enkeltpersoner eller et utvalg til å foreta en vurdering av den foretatte bedømmelse og de kriterier denne bygger på, eller til å foreta en ny eller supplerende sakkyndig vurdering.

§ 24. Fellesgrader og cotutelle-avtaler

§ 24–1. Fellesgrader og cotutelle-avtaler

NTNU kan inngå avtale med en eller flere norske eller utenlandske institusjoner om samarbeid i form av fellesgrader eller cotutelle-avtaler.

For fellesgrad og cotutelle-samarbeid gjelder retningslinjer vedtatt i Styret 4. desember 2008 (S-sak 83/08).

§ 24–2. Fellesgrader

Med fellesgrader menes et samarbeid mellom flere institusjoner, der alle i fellesskap har ansvar for doktorgradsprogrammet, opptak, veiledning, gradstildeling og annet som er beskrevet i denne forskriften. Samarbeidet organiseres normalt i et konsortium og reguleres i avtale mellom konsortiedeltakerne. For fullført fellesgrad utstedes felles vitnemål i form av: a) et vitnemålsdokument utstedt av alle konsortiedeltakerne, b) et vitnemål fra hver av konsortiedeltakerne, eller en kombinasjon av a) og b).

Fellesgrader skal normalt bare inngås dersom det fra før er et etablert, stabilt faglig samarbeid mellom institusjonen og minst en av de andre konsortiedeltakerne.

§ 24–3. Cotutelle-avtaler

Med cotutelle-avtaler menes felles veiledning av ph.d.-kandidater og samarbeid om utdanning av ph.d.-kandidater. Cotutelle-avtalen inngås mellom institusjonene for hver enkelt kandidat og må bygge på et stabilt faglig samarbeid mellom institusjonene.

§ 24–4. Krav ved fellesgrader og cotutelle

Ved avtaler om fellesgradssamarbeid og cotutelle kan rektor dispensere fra forskriften, dersom det er nødvendig av hensyn til regelverket ved de samarbeidende institusjonene. Slike unntak skal, både enkeltvis og samlet, fremstå som fullt ut forsvarlige ut fra de faglige kvalitetskravene som stilles til en tilsvarende ph.d.-grad ved NTNU. Kvalifikasjonskrav for opptak, krav om at avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig og krav om offentlig disputas med en habil bedømmelseskomité kan ikke fravikes.

Avtaler om fellesgrad og cotutelle må som et minimum regulere opptak, finansiering, opplæringsdel, veiledning, opphold ved institusjonene, rapporteringsplikt, avhandlingens språk, avhandlingens form, bedømmelse, gradstildeling, vitnemål og rettigheter til resultater. Avtalen undertegnes av rektor.

Ph.d.-utdanningen ved samarbeidsinstitusjonen må også ha et omfang av tre års normert studietid. Kandidaten må tas opp ved begge institusjonene.

§ 25. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft fra og med 1. august 2012. § 15 gjelder for kandidater som leverer inn avhandlingen fra og med 1. april 2012. Samtidig oppheves forskrift 7. desember 2005 nr. 1685 for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).

6. mars Nr. 207 2012

Forskrift om endring i forskrift om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 6. mars 2012 med hjemmel i forskrift 5. desember 2011 nr. 1191 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 § 8 og § 19. Kunngjort 13. mars 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 20. januar 2012 nr. 87 om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd (endret) skal lyde:

Maksimalkvoten til fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen er fastsatt til 445 tonn.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

8. mars Nr. 208 2012

Forskrift om endring i forskrift om kontroll med, overvåkning av bluetongue og restriksjoner på forflytning av dyr som er mottakelige for bluetongue

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 8. mars 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 13 og § 19 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 3.2 nr. 40 (forordning (EU) nr. 648/2011). Kunngjort 13. mars 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 30. april 2008 nr. 416 om kontroll med, overvåkning av bluetongue og restriksjoner på forflytning av dyr som er mottakelige for bluetongue gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes forordning (EU) nr. 648/2011 etter forordning (EU) nr. 1142/2010.

I § 1 første ledd tilføyes siste del av parentesens: forordning (EU) nr. 648/2011.

§ 1 siste ledd oppheves.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

Forordning

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 1266/2007 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1266/2007. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 289/2008, forordning (EF) nr. 384/2008, forordning (EF) nr. 394/2008, forordning (EF) nr. 708/2008, forordning (EF) nr. 1108/2008, forordning (EF) nr. 1304/2008, forordning (EF) nr. 123/2009, forordning (EF) nr. 789/2009, forordning (EF) nr. 1156/2009, forordning (EU) nr. 1142/2010 og forordning (EU) nr. 648/2011. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig er innarbeidet nedenfor.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M11** Forordning (EU) nr. 648/2011.

Artikkel 9a nr. 1 skal lyde:

1. Som unntak fra artikkel 8 nr. 1 bokstav a) og på grunnlag av resultatene av en risikovurdering som tar hensyn til de epidemiologiske og entomologiske forhold ved innførsel av dyr, kan mottakermedlemsstatene til og med ► **M11** 30. juni 2012 ◀ **M11** kreve at forflytning av dyr, som er dekket av unntaket som er fastsatt i artikkel 8 nr. 1 og som er i samsvar med minst ett av vilkårene i del A nr. 1–4 i vedlegg III, men som ikke er i samsvar med nr. 5–7 i nevnte del, er i samsvar med følgende ytterligere vilkår:

- a) dyrene må være under 90 dager gamle,
- b) dyrene må siden fødselen ha vært holdt i områder som er beskyttet mot smittebærere,
- c) testene nevnt i del A nr. 1, 3 og 4 i vedlegg III må være utført tidligst sju dager før forflytning.

Avslutningsvis legges forordning (EU) nr. 648/2011:

Forordning (EU) nr. 648/2011

For å lese forordning (EU) nr. 648/2011 se her:

Uoffisiell versjon.

8. mars Nr. 209 2012

Forskrift om endring i forskrift om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av res CO₂ -avgift (Måleforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Oljedirektoratet 8. mars 2012 med hjemmel i forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet § 86 siste ledd, jf. § 26 og lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen § 5, jf. delegeringsvedtak 27. desember 1990 nr. 1229.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. IX nr. 27b (direktiv 2004/22/EF). Kunngjort 13. mars 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 1. november 2001 nr. 1234 om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av CO₂ -avgift gjøres følgende endringer:

Ny henvisning skal lyde:

Forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter § 3–19–7.

Forord:

Nytt tredje avsnitt skal lyde:

I merknadene til § 1 i denne forskriften er beskrevet saksgangen vedrørende utstyr og metoder for bestemmelse av NO_x -utslipp.

Eksisterende tredje avsnitt blir fjerde avsnitt mv.

Siste avsnitt skal lyde:

Det er utarbeidet merknad til de enkelte bestemmelser i denne forskriften. Merknadene gir forklaring og veiledning til forskriftsbestemmelsene. Det er gitt eksempler på hvordan forskriftens krav kan innfris, eller det er vist til anerkjente normer, herunder industristandarder, som en måte å oppfylle myndighetskrav på. Standarder som ikke er nevnt i forskriften med merknader kan eventuelt benyttes etter konsultasjon med Oljedirektoratet. Kjøp og salg av petroleum foregår over landegrensene og aktørene er internasjonale. Tekniske normer bør derfor være internasjonalt aksepterte. Det vises for øvrig til merknadene til § 4. Veiledning til plan for utbygging og drift av en petroleumsføremst, PUD, og plan for anlegg og drift av innretninger for transport og for utnyttelse av petroleum, PAD, av 18. mai 2000, viser til hvilke opplysninger en PUD//PAD bør inneholde om fiskale målesystemer.

§ 2. Definisjoner:

«Kalibrering» skal lyde:

Fastleggelse av sammenheng mellom målt verdi og referanseverdi med kjent usikkerhet. Ved kalibrering av målere mot et kjent volum brukes ofte det engelske begrepet proving.

«Kalibreringsfaktor, K-faktor» skal lyde:

Forhold mellom måleverdi avlest fra måler og måleverdi fra et referansemålesystem. (Ofte benevnt verdi som angir pulser pr. mengde enhet.)

«Kalibreringsfaktor (meter faktor) for strømningsmåler» skal lyde:

Ubenevnt verdi som angir forholdet mellom strømningsmåleregistrering og gjennomstrømmet mengde.

De øvrige definisjonene er uendret.

§ 8. *Tillatt måleusikkerhet* skal lyde:

§ 8. Tillatt måleusikkerhet

Målesystem	Usikkerhetsgrense ved 95 % konfidensnivå (utvidet usikkerhet med dekningsfaktor $k = 2$)
Salg og allokeringmåling av olje	0,30 % av standard volum
Salg og allokeringmåling av gass	1,0 % av masse
Brenselgassmåling	1,5 % av standard volum
Fakkeltgassmåling	5,0 % av standard volum
Salgsmåling av LNG	0,50 % av målt energiinnhold per skipslast

Målesystemet skal være utformet slik at systematiske målefeil unngås eller kompenseres for.

Målesystemets totalusikkerhet skal kunne dokumenteres. Det skal utarbeides usikkerhetsanalyse for målesystemet innenfor 95 % konfidensnivå. I denne forskrift brukes konfidensintervall lik $\pm 2 \sigma$, dvs. dekningsfaktor $k = 2$. Dette gir et konfidensnivå litt høyere enn 95 %.

LNG skal måles og analyseres på utskipingsstedet. Operatøren har ansvar for, og skal kunne dokumentere, at målesystemet er i samsvar med anerkjente normer.

Volum av LNG kan ved lasting bestemmes ved bruk av sporbart oppmålte skipstanker og kalibrert nivåmåleutstyr.

For målesystemets delkomponenter gjelder følgende maksimumsgrenser:

Delkomponent	Sløyfeusikkerhetsgrenser	Usikkerhetsgrenser til komponent/Linearitetsbånd	Repetierbarhetsgrenser (bånd)
Rørnormal olje	NA	0,04 % for alle 4 volum	0,02 % for alle 4 volum
Turbinmåler olje	1 puls av 100 000, 0,001 %, ved pulsoverføring av målesignal	0,25 % i arbeidsområdet (10:1) Bånd: 0,50 % (10:1) og 0,30 % (5:1)	0,027 %, usikkerhet, ref. tabell B1, API MPMS ch. 5.8.
Ultralydmåler olje	1 puls av 100 000, 0,001 %, ved pulsoverføring av målesignal	0,20 % i arbeidsområdet (10:1) Bånd: 0,30 % (10:1)	0,027 %, usikkerhet, ref. tabell B1, API MPMS ch. 5.8.
Coriolis måler olje	1 puls av 100 000, 0,001 %, ved pulsoverføring av målesignal	0,20 %, i arbeidsområdet. Bånd: 0,30 % (10:1)	0,027 %, usikkerhet, ref. tabell B1, API MPMS ch. 5.8.
Turbinmåler gass (salg og allokering)	1 puls av 100 000 0,001 %, ved pulsoverføring av målesignal	0,70 % i arbeidsområdet (10:1) Bånd: 1,0 % (10:1)	0,28 % i arbeidsområdet (10:1)
Ultralydmåler gass (salg og allokering)	1 puls av 100 000, 0,001 %, ved pulsoverføring av målesignal	0,70 % i arbeidsområdet (20:1) etter at nullpunkts korreksjon og k-faktor innlegging er utført. Avvik fra referanse se NORSOK I-104.	0,40 % i arbeidsområdet (20:1) etter at nullpunktskontroll er utført
Ultralydmåler gass (salg og allokering)	1 puls av 100 000, 0,001 %, ved pulsoverføring av målesignal	0,70 % i arbeidsområdet (20:1) etter at nullpunkts korreksjon og k-faktor innlegging er utført. Avvik fra referanse se NORSOK I-104.	0,40 % i arbeidsområdet (20:1) etter at nullpunktskontroll er utført
Coriolis måler gass (allokering)	1 puls av 100 000, 0,001 %, ved pulsoverføring av målesignal	0,70 % i arbeidsområdet 20:1	0,40 % for gasshastigheter større enn minimum spesifisert hastighet.
Trykkmåling olje, gass	0,30 % av målt verdi i arbeidsområdet	0,10 % av målt verdi i arbeidsområdet	NA
Trykkmåling brenselgass, fakkeltgass	0,50 % av målt verdi i arbeidsområdet	0,20 % av målt verdi i arbeidsområdet	NA
Temperaturmåling olje, gass	0,30 °C	0,20 °C	NA
Temperaturmåling brenselgass, fakkeltgass	0,50 °C	0,30 °C	NA
Densitetsmåling olje	0,50 kg/m ³	0,30 kg/m ³	NA
Densitetsmåling gass	0,30 % av målt verdi	0,20 % av målt verdi	NA
Differanse-trykkmåling	0,30 % av målt verdi i arbeidsområdet	0,10 % av målt verdi i arbeidsområdet	NA

<i>Delkomponent</i>	<i>Sløyfeusikkerhetsgrenser</i>	<i>Usikkerhetsgrenser til komponent/Linearitetsbånd</i>	<i>Repetierbarhetsgrenser (bånd)</i>
Vann i olje måling		0,05 volum % absolutt for 0 til 1,0 volum % vanninnhold, ± 5,0 % av målt verdi over 1,0 volum % vanninnhold	0,50 % av målt verdi ved vanninnhold over 0,01 volum %
Vann i olje måling		0,05 volum % absolutt for 0 til 1,0 volum % vanninnhold, ± 5,0 % av målt verdi over 1,0 volum % vanninnhold	0,50 % av målt verdi ved vanninnhold over 0,01 volum %
Densitetsmåling LNG	NA	0,30 % av målt verdi	NA
Volummåling LNG	NA	0,30 % av målt verdi	NA
Online GC	NA	0,30 % av brennverdi	0–25 mol %: 0,02 mol % 25–100 mol %: 0,05 mol %.
Brennverdi gass	NA	0,30 % av brennverdi	NA
Usikkerhet datamaskindel for olje og gass	NA	0,001 %	NA
Usikkerhet datamaskindel for brensel- og fakkeltgass	NA	0,1 %	NA
For brenselgass: se merknad til § 14.			

Linearitetsbånd kan brukes som test kriterium ved aksept av målere og er angitt i kolonnen usikkerhetsgrense for komponent hvor det er relevant.

Repetierbarhetskravet for væskemålere er nå et usikkerhetskrav på 0,027 %, ref. tabell B1, i API MPMS ch. 5.8.

§ 13. *Krav til målesystemet generelt* skal lyde:

§ 13. *Krav til målesystemet generelt*

Målesystemet skal planlegges og bygges etter krav i denne forskriften og i henhold til anerkjente normer for målesystemer. For gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann) gjelder tilleggskrav som følger av § 13a.

Målesystemet skal kunne måle alle planlagte hydrokarbonstrømmer uten at noen del av måleutstyret opererer utenfor sitt arbeidsområde.

Målesystemet skal i størst mulig grad utstyres med dupliserte instrumentfunksjoner for signaler fra primærmålere og instrumentering for å legge til rette for tilstandsovervåking og redusere behov for preventivt vedlikehold. Signaler fra parallelle måleløp vil kunne benyttes i forbindelse med tilstandsovervåking.

Trådløs kommunikasjon mellom ulike deler av det fiskale målesystem kan benyttes dersom det demonstreres at løsningen integritetsmessig tilsvarende tradisjonell løsning med kommunikasjonskabel.

På salgsmålestasjoner skal antall målerør i parallell være slik at maksimal hydrokarbonstrøm skal kunne måles med ett målerør ute av drift, mens de øvrige opererer innenfor sitt arbeidsområde.

Målesystemet skal være egnet for den aktuelle type måling, de gitte fluidegenskaper og de volumer av hydrokarboner som skal måles.

Ved behov skal strømningsrettere installeres.

I områder der kontroll og kalibrering foretas skal det være tilstrekkelig beskyttelse mot uteklime og rystelser.

Målerør og tilhørende utstyr skal isoleres oppstrøms og nedstrøms i den lengde som er nødvendig for å hindre temperaturendring for de instrumentene som gir innsignal til de fiskale beregningene.

Avstengningsventiler skal være av blokkerings- og avblødningstype. Alle ventiler av betydning for integritet av målestasjonen skal kunne kontrolleres for å sikre mot lekkasje.

Alle deler av målesystemet skal være lett tilgjengelige for vedlikehold, kontroll og kalibrering.

Flerfasemåling

Dersom tradisjonell enfasemåling av hydrokarboner ikke er mulig av økonomiske årsaker, vil flerfasemåling kunne anvendes. Flerfasemåleren vil da kunne benyttes som fiskal måler.

Følgende forhold må dokumenteres tilfredsstillende for at et konsept basert på flerfasemåling skal kunne tillates tatt i bruk, jf. kap VII og § 18:

- Operatør må forelegge et konsept for Oljedirektoratet for kommentarer og formell behandling i god tid før innsendelse av Plan for Utbygging og drift (PUD). Et estimat av forventet måleusikkerhet skal presenteres, kombinert med økonomiske tall for risiko for tap mellom utvinningstillatelser (ref. NORSOK I-105), Annex C).
- Hovedprinsipper i drifts- og vedlikeholdsfilosofi beskrives.

- Kalibreringsmulighet for målere mot testseparator eller annen referanse.
- Redundans i sensorer og robusthet i utforming av målekonsept.
- Relevant PVT (tilstandslikning) modell og representativ prøvetakingsmulighet for å kunne utføre en god PVT beregning.
- Utforming av innløpsrør for å sikre like betingelser om flere målere i parallell benyttes.
- Fleksibilitet i system for å kunne håndtere varierende GVF (gas væske fraksjon).
- Planlagt metode for tilstandsmonitorering og/eller planlagt kalibreringsintervall beskrives.
- Planlagt metode og intervall for prøvetaking og oppdatering av PVT data beskrives.

Flerfasemålerne skal når de er en del av det fiskale målesystem behandles som øvrig fiskalt måleutstyr og de administrative krav som gjelder etter denne forskriften må derfor følges.

§ 20 tredje ledd skal lyde:

Det ferdigmonterte væskemålesystemet skal testes med væskestrøm på byggeplassen og funksjonell test av strømningsmålere skal utføres.

§ 26. *Driftskrav for instrumentdel* skal lyde:

Alle givere skal kontinuerlig overvåkes og/eller regelmessig kalibreres i henhold til krav i § 8, jf. § 8a. Når kalibrering utføres skal dette omfatte flere verdier i giverens arbeidsområde. Dersom givernes utgangssignaler avviker fra de grenser som er fastsatt, skal nødvendig vedlikehold og deretter ny kalibrering utføres.

Kalibreringsmetodene skal være slik at systematiske målefeil unngås eller kompenseres for.

Gassdensitometere skal verifiseres mot beregnet densitet eller annen relevant metode.

Online gasskromatografer skal valideres mot sporbar referanse gass med en fastsatt frekvens. Avledet av usikkerhetsangivelse i § 8, skal kriterier for validering fastsettes. Dersom gasskromatograf ved validering er utenfor angitt kriterium skal kalibrering utføres og nye faktorer etableres. Etter en slik korreksjon skal ny validering utføres for å få bekreftet at gasskromatograf nå er innenfor det gitte testkriterium.

Variasjoner i gasskomposisjon skal overvåkes og ved variasjon utover $\pm 5\%$, bør referanse-gass med ulik brennverdi og eventuelt ny linearitetstest vurderes.

§ 27. *Driftskrav for datamaskindel* skal lyde:

Kritiske data skal regelmessig arkiveres. Det skal etableres prosedyrer for håndtering av feilmeldinger fra datamaskindelen eller feil som oppdages på annen måte.

Ved programendringer og ved bytte av datamaskindeler skal det utføres en uavhengig verifikasjon av datamaskindelens beregningskrav, jf. denne forskriften § 22.

Referanseliste skal lyde:

Referanseliste

- AGA, American Gas Association
 - AGA Report No 8, Natural Gas density and compressibility factor executable program and Fortran Code
 - AGA Report No 9, Measurement of gas by multipath ultrasonic meters
 - AGA Report No 10, Speed of sound in natural gas and other related hydrocarbon gases
- ASTM 1945, Standard test method for analysis of natural gas by gas chromatography
- API, MPMS, American Petroleum Institute, Manual of Petroleum Measurement Standards
 - API Recommended Practice 86. Recommended practice for multiphase flow
 - ISO Natural Gas. Upstream Area – Allocation of gas and condensate (TR ISO TC 193)
 - NFOGM Flerfasehåndbok
- Håndbok for usikkerhetsberegning CMR/NFOGM/OD
- ISO/OIML The Guide to the expression of uncertainty in measurement
- OIML R 117 Measuring systems for liquids other than water, Annex A
- ISO 3171 Petroleum liquids – Automatic pipeline sampling
- ISO 5024 Petroleum liquids and liquefied petroleum gases. Measurement Standard reference conditions
- ISO 5167–1 Measurement of fluid flow by means of orifice plates, nozzles and venturi tubes inserted in circular cross section conduits running full
- ISO 6551 Petroleum Liquids and Gases – Fidelity and Security of Dynamic
- ISO 6976. Natural gas – Calculations of calorific values, density, relative density and Wobbe index from composition
- ISO 7278 Liquid hydrocarbons – Dynamic measurement – Proving system for volumetric meters
- ISO 9002 Quality systems, Model for quality assurance in production, installation and servicing
- ISO 9951 Measurement of gas flow in closed conduits – Turbine meters
- ISO 1000 SI units and recommendations for the use of their multiples and certain other units
- ISO/IEC 17025 General requirements for the competence of testing and calibration laboratories
- ISO/CD 10715 Natural Gas – Sampling Guidelines
- NORSOK I–104, Fiscal measurement systems for hydrocarbon gas
- NORSOK I–105, Fiscal measurement systems for hydrocarbon liquid

- NORSOK P-100, Prosess system
- NS 4900
- NS 1024
- LNG Custody Transfer Handbook (CTH), G.I.I.G.NL
- ISO 13398 Refrigerated light hydrocarbon fluids – Liquefied natural gas – Procedure for custody transfer on board ship
- Forskrift 21. desember 2007 nr. 1738 om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann)
- Forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling.

Merknader til forskrift om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av CO₂-avgift

Til kapittel I Innledende bestemmelser

Til § 1 Innledende bestemmelser

Nytt siste hovedavsnitt skal lyde:

NO_x-avgiftsmåling

Oljedirektoratet er kompetent myndighet for fast installerte innretninger på kontinentalsokkelen og kan blant annet godkjenne kildespesifikk utslippsfaktor etter søknad fra den avgiftspliktige, inkludert metode for måling eller beregningsmåte for å fastsette størrelse på NO_x-utslipp, jf. forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter § 3–19–7.

Toll- og avgiftsdirektoratet (TAD), ved Tollregionene forvalter de innkrevmessige og juridiske forhold vedrørende avgiften. Oljedirektoratets (OD) ansvar omfatter det tekniske ansvar for fast installerte innretninger på kontinentalsokkelen.

Den tekniske oppfølging av NO_x-utslipp fra flyttbare borerigger og annen maritim virksomhet er Sjøfartsdirektoratets ansvar.

Avgiftsberegningen skjer i henhold til krav gitt i forskrift om særavgifter § 3–19–6.

Beregnes avgiften etter en kildespesifikk utslippsfaktor, skal det foreligge dokumentasjon fra operatør som angir faktorer og metode for slik fastsettelse. Denne dokumentasjon må forelegges for Oljedirektoratet. Dersom ingen innvendinger er mottatt fra OD, innen 4 uker fra dokumentasjonen er mottatt, kan de nye faktorer tas i bruk.

Når de nye faktorer tas i bruk, skal TAD skriftlig informeres. Kopi av denne korrespondanse skal sendes OD og Tollregionen.

Ved innføring av Predictive Emission Monitoring Systems (PEMS), gjelder samme prinsipp. Operatør informerer OD om at PEMS er innført og at man ønsker å ta systemet i bruk for NO_x-avgiftsrapportering fra en fastsatt dato. Tekniske forklaringer av PEMS må medfølge. Om ingen innvendinger er mottatt innen 4 uker, er dette akseptert som basis for NO_x-avgiftsrapportering. TAD, OD og Tollregion informeres tilsvarende som ved kildespesifikk utslippsfaktor om at ny beregningsmetode er gjeldende.

For fakkellgass er nå en faktor på 1,4 g/Sm³ gass forbrent i bruk som utslippsfaktor. Utredningsarbeid pågår for å få et bedre erfaringsgrunnlag for å fastsette denne faktor.

For de ulike gassmotorer og dieselmotorer i bruk kan de sjablon verdier som er gitt i forskrift om særavgifter § 3–19–9, benyttes.

Operatør skal for den enkelte installasjon til enhver tid ha en oppdatert liste over utstyr som er NO_x-avgiftspliktig og de faktorer eller målemetoder som er i bruk for å bestemme utslippet.

Til § 8 Tillatt måleusikkerhet skal lyde:

Prinsipper for usikkerhetsanalyse er gitt i ISO «Guide to the Expression of Uncertainty in Measurement» (the Guide).

Håndbok for usikkerhetsberegning, CMR/NFOGM/OD, 1999 omfatter både olje og gassmåling.

± er fjernet, fra tabellene, da det når man angir 95 % konfidensnivå er nok å oppgi tallverdi.

Når referanse (master) målere brukes for kalibrering av målere i drift, bør master målerne ha betydelig bedre (30 %) linearitet og repeterbarhet enn det som er spesifisert som maksimum grenser i tabell 2.

En totalusikkerhet bedre enn den fastsatte måleusikkerhet for brenselgass blende målestasjoner (1,5 %) krever at densitet bestemmes slik at totalusikkerhet kommer innenfor fastsatt grense.

For en del parametere er måleusikkerhet definert i forhold til målt verdi. Arbeidsområdet for givene må tilpasses området det normalt måles i. Ved oppstart eller nedstengning av målerør, vil man i korte perioder være utenfor arbeidsområdet og grenser for måleusikkerhet.

I noen spesielle tilfeller er arbeidsområdet for trykkgivene slik at krav som angitt for trykkmåling olje, gass; trykkmåling brensel, fakkellgass og differansetrykkmåling ikke kan oppfylles. Etter informasjon til Oljedirektoratet, som angitt i § 30, vil utstyr likevel kunne benyttes til formålet.

Når rørnorkkalibrering utføres med væsker med lav densitet, som kondensat og LPG, vil repeterbarheten bli noe høyere pga. CTL temperatursensitivitet.

Krav til ultralyd brenselgassmåler bør være som angitt i NORSOK I-104, punkt 6.2.2.4.

For prøvetaking og analyse av LNG vises det til LNG Custody Transfer Handbook (CTH), NORSOK I-104 og ISO 13398 Refrigerated light hydrocarbon fluids – Liquefied natural gas – Procedure for custody transfer on board ship (1997).

Til § 13 Krav til målesystemet generelt

Nytt første og andre avsnitt skal lyde:

Målere som ikke har egen kalibreringsenhet (rørnormal) bør uttestes med væske eller gass ved test betingelser som er så like operasjonsbetingelsene som mulig.

Når forskrift nevner dupliserte instrumentfunksjoner betyr det ikke at primærmåler nødvendigvis skal dupliseres. For nyere måleprinsipper som ultralyd og coriolis, kan duplisering/overvåking effekt oppnås ved ulike signal typer.

Gjeldende andre avsnitt blir tredje avsnitt osv.

Til § 13a «Krav til målesystemet generelt»

Overskrift rettes til:

Til § 13a «Gjennomstrømningsmålere (for andre væsker enn vann)»

Fjerde til syvende avsnitt skal lyde:

For eksisterende gjennomstrømningsmåler som er tatt i bruk eller gjort tilgjengelig på markedet før ikrafttredelsestidspunktet (30. oktober 2006) gjelder kravene i måleforskriften som før. Det samme vil gjelde for gjennomstrømningsmålere som er solgt i EØS-området før ikrafttredelsestidspunktet og som deretter videregjøres for bruk. Det gjelder òg overgangsregler for gjennomstrømningsmålere som er typegodkjent før ikrafttredelsestidspunktet, jf. § 8–1 i forskrift om målenheter og måling.

Endringene får heller ikke anvendelse der måleforskriften har anvendelse som følge av overenskomst med fremmed stat, jf. petroleumsloven § 1–4 første ledd siste punktum.

Implementeringen av MID direktiv for væskemålestasjoner vil i praksis innebære at operatør bestiller et væskemålesystem hos en leverandør/producent. Operatør skal før bestilling foretas, og etter dialog med Oljedirektoratet, avklare om utstedelse av MID sertifikat er relevant for angjeldende væskemålestasjon. Hvis MID sertifikat skal utstedes, vil det bli leverandørens oppgave å benytte et anerkjent teknisk kontrollorgan (TKO) i Norge eller utlandet for å få utstedt et MID sertifikat.

Det er væskemålestasjoner som leverer til skip eller inn i rørledning systemer som er omfattet av MID.

Til § 14 «Målesystemets mekaniske del»

Avsnittet «Strømningsmålere væske», første setning skal lyde:

Ved ultralydvæskemåler bør oppstrømslengde være 10D inkludert strømningsretter.

Til § 19 «Generelt»

Nytt siste avsnitt skal lyde:

For alle tester av kritiske utstyrskomponenter bør det på forhånd utarbeides en testprosedyre hvor krav klart fremgår. Testprosedyre bør i tillegg ha referanser til aktuelle forskrifter og standarder.

Gjeldende siste avsnitt blir andre avsnitt.

Til § 20 «Kalibrering av mekanisk del»

Nytt femte og sjette avsnitt skal lyde:

Det bør være en distinkt forskjell mellom de 4 volumer.

For alle rørnormaler bør det verifiseres at de 4 volumene er konsistente etter volumkalibrering eller ombyggingsaktiviteter. Dette gjøres ved å etablere k-faktor for en måler og så skifte volum og repetere kalibreringssekvens.

Gjeldende 5 avsnitt blir sjuende avsnitt osv.

Til § 21 «Kalibrering av instrumentdel»

Nytt siste avsnitt skal lyde:

Ved kalibrering av turbinmålere med lav k-faktor og/eller ved bruk av kompakt rørnormal kan det være hensiktsmessig at hver enkelt kalibrering består av flere repetisjoner, for å øke kalibreringsvolumet og antall pulser fra turbinmålere.

Gjeldende siste avsnitt blir tredje avsnitt.

Til § 24 «Driftskrav for rørnormal»

Teksten skal lyde:

Kalibrering av rørnormal er omtalt i merknad til § 20. Dersom rørnormalvolumet avviker mer enn $\pm 0,04$ % fra volumet ved forrige kalibrering bør feilsøking foretas for å avdekke årsaken til avviket.

Lavere kalibreringsfrekvens kan benyttes for rørnormaler, basert på en teknisk vurdering av stabilitet på foregående kalibreringer (bedre enn $\pm 0,02$ % av gjennomsnittlig volum for 3 påfølgende), vurdert i et kost nytt perspektiv.

Eksisterende rørnormal kalibreringsintervall på basis av vurdering i avsnitt over økes til det dobbelte av eksisterende intervall. Når man har fått erfaring fra denne kalibreringsfrekvens kan ny vurdering gjøres.

Dersom vurdering av kalibreringsresultat fra flere rørnormaler viser systematiske avvik, bør Oljedirektoratet konsulteres vedrørende spørsmål om kalibreringsresultat skal implementeres.

For målesystemer som benyttes for væsker med lav densitet, som kondensat og LPG, kan grenseverdiene som er gitt i denne merknaden økes, jf. merknad til § 8.

Til § 25 «Driftskrav for strømningsmålere»

Teksten skal lyde:

Anerkjent norm for overvåking av turbinmåler k-faktorer er API MPMS ch. 13.

For fakkellgasmålere bør nullpunktkontroll foretas regelmessig med en ekstern enhet. Andre typer kontroller kan det avhengig av fabrikat på måler være relevant å utføre for å kunne verifisere kvalitet på måler.

Tilstandsbaserte overvåkingspakker for flerstråle ultralyd målere «Condition Based Monitoring (CBM)» bør benyttes. Eksempler på parametere som kan inngå i et tilstandsovervåkingsystem:

- Første tilstandssjekk (foot print), registrert ved strømningslaboratorium
- Signal til støy forhold (SNR)
- Signal kvalitet (Gain og Burst)
- Strømningsprofil overvåking (flathet, symmetri, turbulens og swirl)
- Lydhastighet (VOS)
- Ulike former for densitetssammenlikning
- Hastighet av hver enkelt lydbane.

Overvåking systemene vil variere litt mellom de ulike leverandørene.

Avviksgrenser for de ulike parametere bestemmes før oppstart eller så snart som mulig deretter.

Rekalibrering bør utføres om måleren har en dårlig vedlikeholdshistorie.

For skipning av petroleumsprodukter i små laster vil det kunne være hensiktsmessig å benytte K-faktor som er etablert under resirkulering.

For krav til repeterbarhet og linearitet for kalibrering av strømningsmåler vises det til denne forskriften § 8.

Kontroll og rengjøring av målerøret bør om nødvendig foretas ved demontering av målerørets seksjoner.

Driftskrav for turbinmåler avviker fra utformingskrav gitt i § 8 og er spesifisert i § 25.

Til § 26 «Driftskrav for instrumentdel»

Teksten skal lyde:

Ved bruk av overvåkingsfunksjoner kan tilstandsbasert vedlikehold benyttes til forlengelse av kalibreringsintervaller.

Instrumenter som benyttes for kalibrering bør oppbevares adskilt fra andre instrumenter.

Intervall mellom kalibreringer kan økes dersom det dokumenteres stabilitet for måleutstyret.

Ved tilstandsbasert vedlikehold bør et antall givere for hver parameter på målestasjonen kalibreres minst en gang i året for å sikre sporbarhet. En sammenlikning av disse mot tilsvarende givere på målestasjoner bør utføres for å sikre sporbarhet.

Ved utarbeidelse av kontrollgrenser for den enkelte komponent ved online gaskromatografer (benchmark test), bør man ta utgangspunkt i det overordnede GC usikkerhetskrav og dividere på kvadratrotten av antall komponenter. Avvik for den enkelte komponent og for kombinerte verdier bør alltid kontrolleres mot normaliserte verdier for å redusere vær påvirkning på tallene. Avvik for hver enkelt komponent bør ikke medføre mer enn 0,1 % avvik i brennverdi eller standard densitet.

Overgang til benchmark prinsipp for GC, for anlegg som opereres med regelmessig kalibrering og korreksjon bør utføres så snart det er praktisk hensiktsmessig. For eksempel i forbindelse med oppgradering av utstyr.

Anerkjent norm til usikkerhet for sporbare referansegasser er gitt i NORSOK I-104.

Til § 29 «Dokumentasjon for målesystemet i bruk»

Siste avsnitt skal lyde:

Operatør kan, dersom det er hensiktsmessig, rapportere dieselforbruk til OD etter samme prinsipp som tilsvarende rapportering til Klif i henhold til klimavoteforskriften

Til § 30 «Informasjon»

Ny siste setning skal lyde:

0,3 % har ofte blitt benyttet for skipslaster fra petroleumsvirksomheten på den norske del av kontinentalsokkelen.

II

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2012.

9. mars Nr. 210 2012

Forskrift om endring i forskrifter om miljørettet helsevern

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 9. mars 2012 med hjemmel i lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid (folkehelseloven) § 2 tredje ledd, § 8 annet ledd, § 10 første og fjerde ledd, lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakkskader (tobakkskadeloven) § 6 åttende ledd, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1-3, § 1-4, § 2-2, § 3-1, § 3-2, § 3-3, § 3-5, § 4-1, § 4-2, § 4-3, § 4-4, § 4-5, § 4-6, § 5-2, § 5-4, § 5-5, § 6-1, § 6-2, § 6-4, § 7-1, § 7-2, § 7-3, § 18-1 og § 18-5, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 2 siste ledd og § 76 siste ledd, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 1-2 andre ledd, lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10-18 første ledd, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 40, § 42 og § 52 bokstav b, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1-2 tredje ledd og § 8-4, lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap (helseberedskapsloven) § 1-2, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og § 8, lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 5, § 6, § 8, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28 og § 43, lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven) § 2, § 10 og § 12 og lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16 og § 23. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 13. mars 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 1. desember 1995 nr. 928 om miljørettet helsevern i barnehager og skoler m.v. gjøres følgende endringer:

Forskriften hjemles i lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid § 8 annet ledd, § 10 første og fjerde ledd og lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakkskader § 6 åttende ledd.

§ 4 første ledd skal lyde:

Leder av virksomheten har ansvar for å påse at bestemmelsene i eller i medhold av denne forskrift overholdes, og skal rette seg etter de pålegg som kommunen til enhver tid gir.

§ 5 første ledd skal lyde:

Leder av virksomheten plikter å legge frem de opplysninger som er nødvendige for at kommunen skal kunne gjennomføre sine oppgaver etter denne forskrift.

§ 6 første ledd skal lyde:

Virksomheter som omfattes av forskriften, jf. § 2, skal være godkjent av kommunen.

§ 25 skal lyde:

Kommunen fører tilsyn med at disse forskrifter overholdes.

§ 26 skal lyde:

Kommunen kan foreta gransking, retting, stansing og ilegge tvangsmulkt i samsvar med folkehelseloven § 13 til § 16.

Kommunen kan i særskilte tilfeller gi dispensasjon fra bestemmelser i denne forskriften.

§ 27 skal lyde:

Folkehelseloven § 19 gjelder for klage over vedtak truffet med hjemmel i denne forskrift.

§ 28 skal lyde:

Overtredelse av forskriften eller av vedtak truffet med hjemmel i forskriften straffes i samsvar med folkehelseloven § 18, dersom ikke strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse.

II

I forskrift 25. april 2003 nr. 486 om miljørettet helsevern gjøres følgende endringer:

Forskriften hjemles i lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid § 2 tredje ledd, § 8 annet ledd, § 10 første og fjerde ledd og § 26.

§ 6 skal lyde:

Kommunen skal føre tilsyn med at denne forskriften overholdes og treffe de nødvendige enkeltvedtak hjemlet i folkehelseloven kapittel 3. Når det gjelder kommunens plikter etter forskriften kapittel 2, fører Fylkesmannen tilsyn i medhold av lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten.

Ved vurderingen av om kommunen skal kreve retting etter folkehelseloven § 14, skal det ses hen til den helsemessige gevinst som oppnås ved vedtaket i forhold til vedtakets øvrige konsekvenser. Videre skal det tas hensyn til om forholdet allerede er vurdert i planlegging eller annen godkjenning etter annet lovverk.

§ 16 første og annet ledd skal lyde:

Kommunens enkeltvedtak kan påklages til fylkesmannen etter folkehelseloven § 19.

Har noen bedt kommunen gi pålegg om konsekvensutredning, retting eller stansing av virksomhet eller eiendom, jf. folkehelseloven § 11, § 14 og § 16, er avgjørelsen enkeltvedtak selv om pålegg ikke blir gitt.

§ 17 skal lyde:

Overtredelse av denne forskriften eller av vedtak truffet med hjemmel i forskriften straffes i samsvar med folkehelseloven § 18.

III

I forskrift 12. februar 2010 nr. 158 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (rammeforskriften) gjøres følgende endringer:

Forskriften hjemles i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–3, § 1–4, § 2–2, § 3–1, § 3–2, § 3–3, § 3–5, § 4–1, § 4–2, § 4–3, § 4–4, § 4–5, § 4–6, § 5–2, § 5–4, § 5–5, § 6–1, § 6–2, § 6–4, § 7–1, § 7–2, § 7–3, § 18–1 og § 18–5, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 2 siste ledd og § 76 siste ledd, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 1–2 andre ledd, lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18 første ledd, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 40, § 42 og § 52 bokstav b, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–2 tredje ledd og § 8–4, lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap § 1–2, lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid § 2 tredje ledd, § 8 annet ledd, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og § 8, lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 5, § 6, § 8, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28 og § 43, lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (eltilsynsloven) § 2, § 10 og § 12 og lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16 og § 23.

§ 5 skal lyde:

Følgende lover gjøres gjeldende så langt de passer for petroleumsvirksomhet til havs:

- helsepersonelloven av 2. juli 1999 nr. 64,
- pasient- og brukerrettighetsloven av 2. juli 1999 nr. 63 med unntak av kapittel 8 om pasient- og brukerombud,
- smittevernloven av 5. august 1994 nr. 55,
- helseberedskapsloven av 23. juni 2000 nr. 56.

Det samme gjelder forskrifter som er fastsatt av Kongen eller Helse- og omsorgsdepartementet i medhold av legemiddeloven og lovene som nevnt i bokstav a til c. Forskrifter hjemlet i helseberedskapsloven gjelder ikke for petroleumsvirksomhet til havs, med mindre noe annet fremgår uttrykkelig av den enkelte forskriften.

IV

Forskriften trer i kraft straks.

9. mars Nr. 211 2012

Delegering av myndighet til Olje- og energidepartementet etter lov om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) tredje kapittel

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 9. mars 2012 med hjemmel i lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 12. januar 1996 nr. 18. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 13. mars 2012 kl. 14.30.

Delegering av Kongens myndighet etter lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) § 20 og § 21 legges til Olje- og energidepartementet.

12. mars Nr. 212 2012

Forskrift om endring i forskrift om forbudte skytevåpen og godkjente halvautomatiske skytevåpen

Hjemmel: Fastsatt av Politidirektoratet 12. mars 2012 med hjemmel i lov 9. juni 1961 nr. 1 om skytevåpen og ammunisjon m.v. § 6a, jf. delegeringsvedtak 5. juni 1998 nr. 572, jf. forskrift 25. juni 2009 nr. 904 om skytevåpen, våpendeler og ammunisjon mv. (våpenforskriften) § 6 og § 7. Kunngjort 13. mars 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 9. september 2011 nr. 930 om forbudte skytevåpen og godkjente halvautomatiske skytevåpen § 9 gjøres følgende endring:

Forskriften trer i kraft 15. oktober 2011, med unntak av § 4 til § 8 som trer i kraft 12. mars 2012.

II

Forskriften trer i kraft straks.

6. mars Nr. 217 2012**Vedtak om endring i delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 6. mars 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven), lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell. Kunngjort 16. mars 2012 kl. 14.05.

I

I vedtak 9. februar 2005 nr. 115 om delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet gjøres følgende endringer:

Det skal gjøres følgende endringer i punkt 3.0:

Strekpunkt 2 oppheves.

Nytt strekpunkt 2 skal lyde:

- Forskrift 8. november 2001 nr. 1279 om næringsmidler til spesielle medisinske formål § 8, § 19.

II

Vedtaket trer i kraft straks.

7. mars Nr. 218 2012**Forskrift om endring i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH)**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet, Arbeidsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet 7. mars 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5 og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 49, § 51 og § 78, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 første ledd, § 3–1 tredje ledd, § 4–5 sjette ledd og syvende ledd og § 5–4 tredje ledd og fjerde ledd og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 tredje ledd, § 27, § 43 bokstav a og b.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zs (forordning (EF) nr. 771/2008). Kunngjort 16. mars 2012 kl. 14.05.

I

I forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) gjøres følgende endringer:

I hjemmelfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XV tilføyes følgende: nr. 12zs (forordning (EF) nr. 771/2008).

§ 2 første ledd skal lyde:

Forordninger om Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans: EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zca (forordning (EF) nr. 1238/2007) om de kvalifikasjoner som kreves av medlemmene av Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans og nr. 12zs (forordning (EF) nr. 771/2008) om fastsettelse av regler for organisering av og saksbehandling ved Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans, gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forskriftens vedheng skal lyde:

Forordninger

Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier, forordning (EF) nr. 1354/2007 om tilpasning av forordning (EF) nr. 1907/2006 som følge av Bulgarias og Romanias tiltrødelse, forordning (EF) nr. 987/2008 om endring av vedlegg IV og V til forordning (EF) nr. 1907/2006, forordning (EF) nr. 134/2009 om endring av vedlegg XI til forordning (EF) nr. 1907/2006, forordning (EF) nr. 552/2009 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 og forordning (EU) nr. 276/2010 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006), nr. 12zca (forordning (EF) nr. 1238/2007) om de kvalifikasjoner som kreves av medlemmene av Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans, nr. 12zs (forordning (EF) nr. 771/2008) om fastsettelse av regler for organisering av og saksbehandling ved Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans og nr. 12zf (forordning (EF) nr. 340/2008) om gebyrer og avgifter til Det europeiske kjemikaliebyrået i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 slik Miljøverndepartementet tolker denne delen av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i samsvar med vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

For å lese forordning (EF) nr. 771/2008 se her:

9. mars Nr. 219 2012

Forskrift om endring i forskrift om fartøyskvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. mars 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 11 og § 12, jf. forskrift 6. desember 2011 nr. 1192 om regulering av fisket etter kolmule i 2012 § 5 og § 11 og forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–8 og § 2–12. Kunngjort 16. mars 2012 kl. 14.05.

I

I forskrift 6. februar 2012 nr. 127 om fartøyskvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2012 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd (endret) skal lyde:

Kolmuletrålerens fartøyskvoter i fisket etter kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard, i internasjonalt farvann og i færøysk sone beregnes på grunnlag av en kvoteenhet fastsatt til 1 840 tonn. Av den totale kvoteenhet kan en fartøyskvote beregnet på grunnlag av en delkvoteenhet på inntil 1 660 tonn fiskes i EU-sonen.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

13. mars Nr. 220 2012

Forskrift om endring i forskrift om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 13. mars 2012 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 99 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven) § 11, § 12 og § 14.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX kap. III nr. 21a (direktiv 2003/87/EF endret ved direktiv 2004/101/EF og direktiv 2008/101/EF) og nr. 21a (forordning (EU) nr. 920/2010). Kunngjort 16. mars 2012 kl. 14.05.

I

I forskrift 23. desember 2004 nr. 1851 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteforskriften) gjøres følgende endringer:

I kapittel 7 gjøres følgende endringer:

§ 7–1 skal lyde:

§ 7–1. (et standardisert og sikkert registersystem innenfor EØS)

EØS-avtalen vedlegg XX nr. 21a (forordning (EU) nr. 920/2010 om et standardisert og sikkert registersystem i samsvar med direktiv 2003/87/EF og vedtak nr. 280/2004/EF om etableringen av et unionsregister for handelsperioden 2013–2020 og senere handelsperioder) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 7–4 første punktum skal lyde:

For virksomheter omfattet av første del i forskriften, er retten til å levere utslippsenheter fra de prosjektbaserte Kyoto-mekanismene i perioden 2008–2012 begrenset til 15 prosent av bedriftens samlede innlevering av kvoter hvert utslippsår.

II

Endringene trer i kraft straks.

13. mars Nr. 221 2012

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 13. mars 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 16 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (vedtak 2005/573/EF og vedtak 2009/799/EF). Kunngjort 16. mars 2012 kl. 14.05.

I

I forskrift 31. august 2004 nr. 1229 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (vedtak 2002/994/EF som endret ved vedtak 2004/621/EF, vedtak 2005/573/EF, vedtak 2008/463/EF, vedtak 2008/639/EF og vedtak 2009/799/EF).

Vedlegget skal lyde:

Del I. Liste over produkter av animalsk opprinnelse bestemt til konsum eller til dyrefôr som kan importeres til EØS uten sertifikatet som nevnt i § 3

- Fisk og fiskeprodukter, unntatt:
 - akvakulturprodukter,
 - rensede og/eller behandlede reker,
 - kreps av arten *Procambus clarkii* fanget ved fiske i naturlig ferskvann.
- Gelatin,
- Kjæledyrfôr som er omfattet av forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum, som gjennomfører forordning (EF) nr. 1774/2002.

Del II. Liste over produkter av animalsk opprinnelse bestemt til konsum eller til dyrefôr som kan importeres til EØS dersom de ledsages av sertifikatet som nevnt i § 3

- Akvakulturprodukter,
- Rensede og/eller behandlede reker,
- Kreps av arten *Procambus clarkii* fanget ved fiske i naturlig ferskvann,
- Dyretarmer,
- Kaninkjøtt,
- Honning,
- Bidronninggelé,
- Produkter av fjørfekjøtt,
- Egg og eggprodukter.

II

Endringene trer i kraft straks.

13. mars Nr. 222 2012

Forskrift om endring i forskrift om forsøksordning med rettsmekling for jordskifterettene

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 13. mars 2012 med hjemmel i lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a. (jordskifteloven) § 89b, jf. delegeringsvedtak 12. mai 2006 nr. 530. Kunngjort 16. mars 2012 kl. 14.05.

I

Virketiden for forskrift om forsøksordning med rettsmekling for jordskifterettene fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 22. januar 2007 nr. 80 forlenges fram til 1. april 2015.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2012.

14. mars Nr. 223 2012**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 14. mars 2012 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 16. mars 2012 kl. 14.05.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) skal vedlegg 2 lyde:

Vedlegg 2. Liste over diplomater og tjenestemenn som er unntatt fra visumplikten

Innehavere av følgende diplomat-, tjeneste- og spesialpass er unntatt fra visumplikten pr. 1. januar 2010, jf. utlendingsforskriftens § 1–8 første ledd:

- Albansk diplomatpass (gjelder kun akkreditert ambassadør til Norge og dennes ektefelle og barn)
- Armenske diplomatpass
- Boliviansk diplomat- og tjenestepass
- Emiratarabisk diplomat- og spesialpass
- Filippinsk diplomat-, tjeneste- og spesialpass
- Makedonsk diplomat- og tjenestepass
- Marokkansk diplomat-, tjeneste- og spesialpass
- Moldovske diplomatpass
- Pakistansk diplomat- og tjenestepass
- Russisk diplomatpass
- Sør-afrikansk diplomat- og tjenestepass
- Thailandsk diplomat- og tjenestepass
- Tunisisk diplomatpass
- Tyrkisk diplomat-, tjeneste- og spesialpass
- Ukrainske diplomatpass.

II

Endringen trer i kraft 15. mars 2012.

15. mars Nr. 224 2012**Forskrift om endring i forskrift om avgifter på lufthavnene til Avinor AS**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 15. mars 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26. Kunngjort 16. mars 2012 kl. 14.05.

I

I forskrift 7. november 2011 nr. 1081 om avgifter på lufthavnene til Avinor AS gjøres følgende endring:

§ 4–1 første ledd første setning skal lyde:

En avgift på kr 47,– betales for hver avreisende passasjer, også ikke-betalende passasjerer.

II

Forskriften trer i kraft 1. april 2012.

16. mars Nr. 225 2012**Delvis ikraftsetting av lov 27. januar 2012 nr. 11 om endringer i energiloven og i enkelte andre lover**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 16. mars 2012 med hjemmel i lov 27. januar 2012 nr. 11 om endringer i energiloven og i enkelte andre lover del VI. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 16. mars 2012 kl. 14.05.

Loven romertall II, III, IV, V, VI og de deler av romertall I som omhandler endringer i energiloven § 8–2 første ledd og § 10–1 tredje ledd trer i kraft straks.

15. mars Nr. 226 2012**Forskrift om endring i forskrift om fosterhjem**

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 15. mars 2012 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 4–22 tredje ledd. Kunngjort 20. mars 2012 kl. 13.50.

I

I forskrift 18. desember 2003 nr. 1659 om fosterhjem gjøres følgende endringer:

§ 8 annet ledd skal lyde:

Formålet med tilsynet er å føre kontroll med at barnet får tilfredsstillende omsorg i fosterhjemmet og at de forutsetninger som ble lagt til grunn for plasseringen blir fulgt opp. Dette omfatter også tilsyn med at barnets etniske, religiøse, kulturelle og språklige bakgrunn ivaretas på hensiktsmessig måte, herunder samiske barns rett til å ivareta språk og kultur.

§ 8 fjerde ledd skal lyde:

Barneverntjenesten skal oppnevne en særskilt tilsynsfører til det enkelte barn ved godkjenning av fosterhjemmet. Det skal legges vekt på å finne frem til en person som barnet har, eller kan få nødvendig tillit til og som har særlige forutsetninger for å kunne utføre tilsynsoppgaven i forhold til det aktuelle barnet. Det skal videre legges vekt på å finne frem til en person som kan utføre tilsynsoppgaven over tid og som har en uavhengig rolle i forhold til barneverntjenesten og fosterforeldrene. Det skal tilstrebes at tilsynsfører har samme kulturelle eller språklige tilhørighet som barnet eller besitter kompetanse i minoritetsbarns eget språk eller kultur.

§ 9 siste ledd skal lyde:

Tilsynsfører skal utarbeide rapport, jf. § 8 annet ledd, etter hvert tilsyn. Rapporten skal sendes til barneverntjenesten i den kommunen som har ansvaret for at det blir ført tilsyn, jf. § 8 tredje ledd, og i kopi til barneverntjenesten i omsorgskommunen, dersom det ikke er den som har ansvaret.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2012.

15. mars Nr. 227 2012**Forskrift om endring i forskrift om tilsyn med barn i barneverninstitusjoner for omsorg og behandling**

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 15. mars 2012 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 2–3 fjerde ledd og § 5–7 tredje ledd. Kunngjort 20. mars 2012 kl. 13.50.

I

I forskrift 11. desember 2003 nr. 1564 om tilsyn med barn i barneverninstitusjoner for omsorg og behandling gjøres følgende endringer:

§ 7 nytt siste ledd skal lyde:

Tilsynsmyndigheten skal påse at samiske barns særlige rett til å ivareta språklig og kulturell bakgrunn følges opp på hensiktsmessig måte ut fra formålet med oppholdet og institusjonens målsetting og rammer.

§ 8 femte ledd skal lyde:

Tilsynsmyndigheten skal ta kontakt med det enkelte barn. Når barnets alder og modenhet tilsier det skal tilsynsmyndigheten forespørre det enkelte barn om barnets syn på oppholdet. Det enkelte barn har rett til å snakke med de som utøver tilsynet uten at personalet er til stede. Tilsynsmyndighetene skal opplyse barnet om dette. Ved tilsyn med samiske barn skal tilsynsmyndigheten tilstrebe å besitte samisk språklig eller kulturell kompetanse.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2012.

15. mars Nr. 228 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 15. mars 2012 med hjemmel i forskrift 5. desember 2011 nr. 1191 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 § 16 og § 19. Kunngjort 20. mars 2012 kl. 13.50.

I

I forskrift 5. desember 2011 nr. 1191 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 16 tredje ledd (nytt) skal lyde:

Uten hensyn til bestemmelsene i første og annet ledd kan det fiskes lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene i et område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

Nord 71 grader 14,8 minutter, øst 25 grader 40,0 minutter

Nord 70 grader 45,0 minutter, øst 25 grader 40,0 minutter

Nord 70 grader 45,0 minutter, øst 27 grader 10,0 minutter

Nord 71 grader 12,7 minutter, øst 27 grader 10,0 minutter

herfra langs 4-mils grense til posisjon 1.

Gjeldende § 16 tredje ledd blir § 16 fjerde ledd.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

16. mars Nr. 229 2012**Vedtak om endring i instruks til Mattilsynet, Distriktskontorene, vedrørende isolasjon og undersøkelse av dyr**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. mars 2012 med hjemmel i forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresjukdommer § 5 og § 8 og Mattilsynets alminnelige instruksjonsmyndighet. Kunngjort 20. mars 2012 kl. 13.50.

I

I instruks 14. februar 2006 nr. 199 til Mattilsynet, Distriktskontorene, vedrørende isolasjon og undersøkelse av dyr gjøres følgende endringer i kapittel V lit. A, B og F:

Kapittel V lit. A skal lyde:

A. Storfe, lama og alpakka

Isolasjonstid: 6 måneder (26 uker), skal likevel vare til dyrene er minst 2 1/2 år gamle

Dyrene skal fotbades 2 ganger med en ukes mellomrom i 15 % zinksulfatløsning.

Tabell 1: Prøvetidspunkt og -type

Sjukdom/uke	1	2	3	4	5–8	9	10–21	22	23–26
BVD ¹	<i>b</i>							<i>b</i>	
Bluetongue	<i>B/</i>							<i>B/</i>	
Q-feber	<i>EDTA</i>							<i>EDTA</i>	
Paratuberkulose ^{2,3,4,5}	<i>B/F</i>					<i>F</i>		<i>B</i>	
Salmonella	<i>F</i>		<i>F</i>						
EBL ^{1,6}									
IBR/IPV ^{1,6}								<i>B</i>	
Brucellose ⁶									
Leptospirose ⁶									
Tuberkulose ⁶								<i>T</i>	
<i>Campylobacter</i> ^{1,6}									<i>S – i løpet av isolasjonstiden</i>
<i>Tritrichomoniasis</i> ^{1,6}									

Tegnforklaring til tabell 1:

- 1 Gjelder bare storfe.
 - 2 Blodprøve avmerket i 1. uke skal ikke tas av dyr som er yngre enn 2 år.
 - 3 Blodprøvene avmerket i 1. og 22. uke skal ikke tas dersom dyrene er vaksinerte mot paratuberkulose.
 - 4 Resultatet av de serologiske testene må vurderes i lys av eventuell testing mhp. tuberkulose foretatt forut for isolasjonen. Tuberkulintest kan påvirke serologisk resultat av paratuberkuloseundersøkelse.
 - 5 Blodprøver skal kun tas av storfe, ikke av lama og alpakka. Fecesprøver skal tas av alle dyreartene.
 - 6 Testing for sjukdommen kan unnlates etter individuell vurdering av bl.a. omfang av undersøkelser ved mottak og kunnskap om testing/status før isolasjon.
- B: Blodprøve, fullblod, min. 10 ml/dyr for serologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas.

- b: Blodprøve, heparinblod, min. 10 ml/dyr for serologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas.
 F: Fecesprøve fra rektum, min. 10 g/dyr for bakteriologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas. Prøvetaking av kalver/ungdyr i binger skal skje ved uttak av en samleprøve bestående av 5–8 delprøver á 10 g fersk feces. Delprøvene tas rektalt eller fra spredte steder på bingegulvet.
 T: Intrakutan tuberkulintest, aviær- og pattedyrtuberkulin. Alle dyr skal testes. Testen må settes etter uttak av blodprøve for undersøkelse mhp. paratuberkulose.
 S: Forhudsskylleprøve/vaginalsvaberprøve for dyrkning/bakteriologisk undersøkelse. Alle dyr over 6 måneder og yngre parede dyr skal prøvetas.
 EDTA: Blod for PCR-testing.

Prøver avmerket i uke 1 skal tas ved ankomst.

NB! Ved besøk i storfebesetninger – se spesielt etter eventuelle symptomer på BSE.

Kapittel V lit. B skal lyde:

B. Småfe (sau og geit)

Isolasjonstid: 2 år (24 måneder). Besetninger, som har mottatt småfe fra land hvor TSE, med unntak av Nor98 hos småfe, har vært påvist i løpet av de siste tre år før eller etter forsendelsen av dyrene, skal pålegges restriksjoner i 7 år fra dyrene tas inn i dyreholdet, jf. forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE), § 5.

Alle småfe skal fotbades med en 15 % zinksulfatløsning ved ankomst.

Tabell 2: Prøvetidspunkt og -type

Sjukdom/måned	1	2	3–12	13	14–22	23	24
Skrapesjuka	I			I			I
CAE ¹		B		B		B	
Mædi ¹		B		B		B	
Salmonella ⁴	F	F				F	
Bluetongue	B/					B/	
Q-feber	EDTA					EDTA	
Brucellose ^{2,4}							
Leptospirose ⁴							
Infeksjon med <i>Chlamydia psittaci</i> ⁴		B				B	
Infeksiøs agalakti ⁴							
CCPP ^{3,4}							
Tuberkulose ⁴						T	
Fotråte ⁵		B					

Tegnforklaring til tabell 2:

- 1 Blodprøve avmerket i 2. måned tas bare av dyr som er eldre enn 1,5 år.
 - 2 *B. ovis* og *B. melitensis*.
 - 3 Gjelder bare geit.
 - 4 Testing for sjukdommen kan unnlates etter individuell vurdering av bl.a. omfang av undersøkelser ved mottak og kunnskap om testing/status før isolasjon.
 - 5 Blodprøve tas ut minst 4 uker etter fotbad. Dersom positiv PCR skal opp til 10 PCR positive dyr prøvetas for dyrking av *D. nodosus*. Sensitiviteten på dyrkingsundersøkelsen øker etter en risikoperiode. Prøvene bør derfor tas etter lamming, beitesesong eller ved fuktig værtype/inneklima, og prøver skal fortrinnsvis tas av dyr som har kliniske symptomer, dersom det finnes.
- B: Blodprøve, fullblod, min. 10 ml/dyr for serologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas.
 F: Fecesprøve fra rektum, min. 10 g/dyr for bakteriologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas.
 I: Inspeksjon med nøye registrering av eventuelle symptomer som kan tyde på skrapesjuka.
 T: Intrakutan tuberkulintest, aviær- og pattedyrtuberkulin. Alle dyr skal testes.
 EDTA: Blod for PCR-testing.

Prøver avmerket i måned 1 skal tas ved ankomst.

Kapittel V lit. F skal lyde:

F. Høns, kalkuner, rapphøns, vaktler, fasaner og perlehøns

Isolasjonstid: 14 uker

Tabell 7: Prøvetidspunkt og -type

Sjukdom/uke	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
<i>Salmonella</i>	<i>D/M</i>		<i>F</i>						<i>F</i>					
<i>ILT</i>														
<i>ART</i>														
<i>ND/paramyxovirus-1</i>														
<i>infeksjoner</i>												<i>B₆₀</i>		
<i>Hønsepest</i>														
<i>EDS 76</i>														
<i>Mycoplasma</i>														

Tegnforklaring til tabell 7:

ILT:	høns, vaktler og fasaner.
ART:	høns, kalkun, fasaner og perlehøns.
ND/paramyxovirus-1:	alle arter.
Hønsepest:	alle arter.
EDS 76:	høns og vaktel.
Mycoplasma:	alle arter.

B: blodprøve, fullblod, min. 5 ml/dyr, inntil 30 prøver pr. flokk, serologisk undersøkelse.

D: alle døde dyr, bakteriologisk undersøkelse.

F: en samle-fecesprøve pr. flokk, bakteriologisk undersøkelse. Samleprøven skal bestå av enkeltprøver à 1–2 g feces, fortrinnsvis med blindtarmstømming (brun, uten hvite urat-avsetninger). Antall enkeltprøver hver samleprøve skal bestå av framgår av tabell 8.

M: miljøprøver; kassepapirunderlag/strø, samleprøver à 5 underlag, alle kassene (men maks. 30), bakteriologisk undersøkelse.

Prøver avmerket i uke 1 skal tas ved ankomst.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. feb. Nr. 236 2012

Forskrift om endring i forskrift om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip og andre forskrifter

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 14. februar 2012 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 9, § 11, § 12, § 13, § 19, § 20, § 21, § 22, § 25, § 30, § 43 og § 47, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56f (direktiv 2009/45/EF endret ved direktiv 2010/36/EF). Kunngjort 23. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip gjøres følgende endringer:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56f (direktiv 2009/45/EF endret ved direktiv 2010/36/EF), jf. nr. 56cb (direktiv 2003/25/EF endret ved direktiv 2005/12/EF), nr. 56ca (direktiv 1999/35/EF endret ved direktiv 2002/84/EF) og vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF).

§ 1 andre ledd skal lyde:

HSC94-koden sist endret ved IMO Res.MSC.271(85) og HSC2000-koden sist endret ved IMO Res. MSC.259(84) gjelder som forskrift for hurtiggående fartøy og følges med de presiseringer, unntak, tillegg og spesielle krav som fremgår av forskriften her.

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Nye hurtiggående passasjerfartøy som opererer i:

- i utenriks fart,

- b) i innenriks fart i Norge når fartøyets lengde (L) er på 24 m eller mer og kan oppnå en hastighet på 20 knop eller mer,
 c) i innenriks fart i en vertsstad
 skal bygges, utrustes og drives i henhold til HSC2000-koden.

§ 1 fjerde ledd første kolon skal lyde:

For eksisterende hurtiggående passasjerfartøy² med lengde (L) 24 m eller mer i innenriks fart og som kan oppnå en hastighet på 20 knop eller mer gjelder følgende:

§ 1 fjerde ledd bokstav a) skal lyde:

- a) Hurtiggående passasjerfartøy som er bygd eller som det er foretatt større reparasjoner, forandringer eller ombygging av, på eller etter 1. januar 1996, men ikke senere 14. februar 2012, skal oppfylle kravene i HSC94-koden med mindre:
1. kjølen ble strukket eller det var på et tilsvarende byggetrinn senest 1. juli 1998, og
 2. det ble levert og satt i drift senest 1. januar 1999, og
 3. det fullt ut oppfyller kravene i IMO Res. A.373(X) 14. november 1977 endret ved IMO Resolusjon MSC.37(63) 19. mai 1994(DSC-koden).

§ 1 fjerde ledd bokstav b) første komma skal lyde:

- b) Hurtiggående passasjerfartøy bygd før 1. januar 1996 og som oppfyller kravene i HSC94-koden,

§ 1 fjerde ledd bokstav c) første komma skal lyde:

- c) Hurtiggående passasjerfartøy bygd før 1. januar 1996 og som ikke oppfyller kravene i HSC94-koden,

§ 2 første ledd bokstav g) nr. 3 siste strekpunkt skal lyde:

- dets største hastighet som definert i regel 1.4.30 i HSC94-koden for hurtiggående fartøy eller regel 1.4.37 i HSC2000-koden for hurtiggående fartøy er mindre enn 20 knop.

§ 2 første ledd bokstav j) skal lyde:

- j) *HSC2000-koden*: De internasjonale sikkerhetsreglene for hurtiggående fartøy fastsatt ved IMO Res.MSC.97(73) 5. desember 2000, sist endret ved IMO Res.271(85).

§ 2 første ledd bokstav k) skal lyde:

- k) *HSC94-koden*: De internasjonale sikkerhetsreglene for hurtiggående fartøy fastsatt ved IMO Res.MSC.36(63) 20. mai 1994 sist endret ved IMO Res.MSC.259(84).

§ 2 første ledd ny bokstav l) skal lyde:

- l) *Nytt fartøy*: Hurtiggående fartøy hvor kjølen strekkes, eller som er på et tilsvarende byggetrinn, på eller etter 14. februar 2012. Et tilsvarende byggetrinn betyr det trinn der:
- bygging kan identifiseres som et bestemt fartøy, og
 - montering av vedkommende fartøy er begynt og utgjør minst 50 tonn eller 1 % av den beregnede masse av alle konstruksjonsmaterialer, dersom denne verdien er mindre.

Definisjoner tidligere inntatt § 2 første ledd bokstavene l til q, blir definisjoner etter bokstavene m til r.

§ 19 andre ledd skal lyde:

Eventuelle unntak gitt med hjemmel i § 4 i forskriften her, skal inntas i sikkerhetsattest.

II

I forskrift 28. mars 2000 nr. 305 om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart gjøres følgende endringer:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56f (direktiv 2009/45/EF endret ved direktiv 2010/36), jf. nr. 56cb (direktiv 2003/25/EF endret ved direktiv 2005/12/EF), nr. 56ca (direktiv 1999/35/EF endret ved direktiv 2002/84/EF) og vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF).

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Ved besiktelse skal IMO Resolusjon A.997(25) om retningslinjer for besiktelse etter det harmoniserte system for besiktelse og sertifisering, følges.

Vedlegg I skal lyde:

Vedlegg I. Sikkerhetskrav til nye og eksisterende passasjerskip i innenriks fart

For å lese vedlegg I se her:

III

I forskrift 22. desember 2000 nr. 1574 om tilleggskrav for manøvrering, styringsdyktighet, utrustning og operasjon av hurtiggående passasjerfartøy under 24 meter i innenriks fart gjøres følgende endringer:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56f (direktiv 2009/45/EF endret ved direktiv 2010/36/EF) og vedlegg II (direktiv 98/34/EF).

§ 2 Definisjoner første ledd skal lyde:

- d) *Hurtiggående fartøy:* Fartøy som definert i SOLAS kapittel X Regel 1.3 og som kan oppnå en hastighet på 20 knop eller mer.
- e) *HSC94-koden:* De internasjonale sikkerhetsreglene for hurtiggående fartøy fastsatt ved IMO Res.MSC.36(63) 20. mai 1994 sist endret ved IMO Res.MSC.259(84).
- f) *HSC2000-koden:* De internasjonale sikkerhetsreglene for hurtiggående fartøy fastsatt ved IMO Res.MSC.97(73) 5. desember 2000 sist endret ved IMO Res.271(85).
- g) *Nytt fartøy:* Skip hvor kjølen strekkes, eller som er på et liknende byggetrinn på eller etter 14. februar 2012.

Definisjoner som tidligere fulgte etter bokstavene g) til i) blir definisjoner etter bokstavene h) til j).

§ 5 skal lyde:

§ 5. *Konvensjoner*

For eksisterende hurtiggående fartøy gjelder kapitlene 17 og 18 i HSC94-koden som forskrift og skal følges med de presiseringer, unntak, tillegg og spesielle krav som fremgår av forskriften her.

For nye hurtiggående fartøy gjelder kapitlene 17 og 18 i HSC2000-koden som forskrift og skal følges med de presiseringer, unntak, tillegg og spesielle krav som fremgår av forskriften her.

§ 6 skal lyde:

§ 6. *Resolusjoner*

Kravene i IMO Assembly resolusjoner skal følges slik det fremgår av kapitlene 17 og 18 i kodene for hurtiggående fartøy og de enkelte paragrafene i forskriften her.

§ 9 skal lyde:

§ 9. *Opplysninger om styrings- og manøvreringsdyktighet*

For eksisterende og nye hurtiggående fartøy, skal opplysningene om styrings- og manøvreringsdyktighet som skal finnes i operasjonshåndboken, jf. HSC94- og HSC2000-kodens nr. 17.2, omfatte forhold som er spesifisert i 17.2 med følgende presisering og tillegg:

- Kravet til opplysninger vedrørende egenskaper som nevnt i kodenes nr. 17.5 er begrenset til egenskaper avgjørende for sikkerheten for det aktuelle fartøyet. Dessuten skal opplysninger vedrørende sikre maksimumshastigheter, i samsvar med kodenes nr. 17.9, finnes i operasjonshåndboken.

§ 11 Utprøving for verifikasjon av operasjonsbegrensninger første kolon skal lyde:

Istedenfor HSC94- eller HSC2000-kodens nr. 17.5.4.1 gjelder følgende:

§ 12 Dokumentasjon av erfaringer fra drift for eksisterende fartøy første ledd skal lyde:

Hurtiggående fartøy bygget før 1. januar 2001 kan unntas fra å gjennomføre feilmodus- og feileffektanalyse (FMEA) etter HSC94-kodens nr. 17.4 og vedlegg 4. Operasjonsbegrensninger skal da dokumenteres på basis av erfaringer fra tidligere drift, så som erfarte tekniske feileffekter og sjøegenskaper.

§ 13 Operasjonskrav første til fjerde ledd t.o.m bokstav a) skal lyde:

Kravene til at fartøyene skal være utstyrt med forskjellige typer tekniske håndbøker, jf. HSC94- eller HSC2000-kodens nr. 18.2, gjelder med følgende presiseringer:

- De tekniske håndbøkene kan begrenses til en operasjonshåndbok og en farvannsmanual.
- Operasjonshåndboken skal inneholde opplysninger som kreves i henhold til HSC94- eller HSC2000-kodens nr. 18.2.1 operasjonshåndbok, nr. 18.2.3 opplæringshåndbok og nr. 18.2.4 vedlikeholds- og servicehåndbok.

Bestemmelsen i HSC94- eller HSC2000-kodens nr. 18.1.3.6 annen setning, med krav til to offiserer på vakt når fartøyet er underveis, gjelder ikke for hurtiggående passasjerfartøy, med mindre to offiserer kreves i de til enhver tid gjeldende bestemmelser om bemanning av norske skip. På hurtiggående fartøy med to eller flere besetningsmedlemmer hvor bare en av dem er navigasjonsoffiser, skal det så langt som praktisk mulig, lages et arrangement på broen som gjør at en av de andre besetningsmedlemmene også har muligheten for å bidra til at sikker navigasjon finner sted.

Operasjonstillatelse og sikkerhetssertifikat utstedes ikke for hurtiggående passasjerfartøy som omfattes av forskriften her. Operasjonsbegrensninger inntas i fartøyenes passasjersertifikat.

Rederiets system for opplæring og bedømmelse av besetningens fartøyspesifikke kompetansenivå krevd i HSC94- eller HSC2000-kodens nr. 18.3 skal minst tilfredsstillende følgende kriterier:

a) Assessor

Rederiet skal utpeke en eller flere assessorer som er kvalifisert i henhold til forskrift 22. desember 2011 nr. 1523 om kvalifikasjoner og sertifikater for sjøfolk.

Bokstavene b) og c) videreføres etter fjerde ledd bokstav a).

§ 14 Innskipningsarrangement og stuing av redningsfarkoster første ledd skal lyde:

Nye hurtiggående passasjerfartøy skal oppfylle kravene om stuing av redningsfarkoster og om innskipningsarrangement i HSC2000-kodens nr. 8.6.5, 8.7.4 og 8.7.5.

§ 14 nytt andre ledd skal lyde:

Eksisterende hurtiggående passasjerfartøy skal oppfylle kravene om stuing av redningsfarkoster og om innskipningsarrangement i HSC94-kodens nr. 8.6.5, 8.7.4 og 8.7.5.

Nåværende andre ledd blir tredje ledd.

Nåværende tredje ledd blir fjerde ledd.

§ 15 Nødbelysning i passasjerinnredningen første ledd skal lyde:

Nye hurtiggående passasjerfartøy skal være utstyrt med nødbelysning i passasjerinnredningen som minst oppfyller kravene i HSC2000-kodens nr. 12.7.9.1. og 12.7.9.2.

§ 15 nytt andre ledd skal lyde:

Eksisterende hurtiggående passasjerfartøy skal være utstyrt med nødbelysning i passasjerinnredningen som minst oppfyller kravene i HSC94-kodens nr. 12.7.9.1. og 12.7.9.2.

§ 15 nytt tredje ledd skal lyde:

Nødbelysningen skal de første 30 minuttene kunne virke med en lysstyrke i passasjerinnredningen som er tilstrekkelig for lesing av nødinstrukser og håndtering av redningsvester.

IV

Forskriften her trer i kraft straks.

16. mars Nr. 237 2012

Forskrift om endring i forskrift om praktisk tjeneste (turnustjeneste) for å få autorisasjon som fysioterapeut

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 16. mars 2012 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 48 annet ledd bokstav b, lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 8-1 annet ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 3-5 annet ledd. Kunngjort 23. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 9. september 2009 nr. 1175 om praktisk tjeneste (turnustjeneste) for å få autorisasjon som fysioterapeut gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd skal lyde:

Følgende praktiske tjeneste må være tilfredsstillende utført i Norge for å få autorisasjon som fysioterapeut:

- a) 6 måneders tjeneste i spesialisthelsetjenesten og
- b) 6 måneders tjeneste i den kommunale helse- og omsorgstjenesten.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Fremskaffing av godkjente turnusplasser

Helsedirektoratet, eller den det bemyndiger, fremskaffer hvert år godkjente turnusplasser i den kommunale helse- og omsorgstjenesten og spesialisthelsetjenesten.

§ 11 første ledd skal lyde:

Helsedirektoratet, eller den det bemyndiger, kan om nødvendig pålegge det enkelte regionale helseforetak og den enkelte kommune å motta turnusfysioterapeuter til tjeneste, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 3-5 og helse- og omsorgstjenesteloven § 8-1.

§ 12 ny overskrift skal lyde:

§ 12. Valg av turnusplass og overføring til venteliste

§ 12 nytt annet ledd skal lyde:

Når alle turnusplassene er valgt, blir kandidater som ikke har fått turnusplass overført til en venteliste. Disse kandidatene kan få utsatt sin turnustjeneste med inntil 12 måneder.

§ 13 tredje ledd skal lyde:

Turnusstedet skal etter endt praktisk tjeneste både i den kommunale helse- og omsorgstjenesten og i spesialisthelsetjenesten sørge for at det gis en attest fra veileder og den fysioterapeuten som er ansvarlig for tjenesten. Av attesten skal det fremgå om den praktiske tjenesten er fullført tilfredsstillende og om den praktiske tjenesten bør godkjennes. Anbefalingen skal gis til Helsedirektoratet eller den det bemyndiger.

§ 19 skal lyde:

§ 19. *Retningslinjer*

Helsedirektoratet kan gi nærmere retningslinjer for utfylling og gjennomføring av denne forskriften, herunder gi retningslinjer for hvordan en ordning med venteliste skal gjennomføres.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. mars Nr. 238 2012

Forskrift om endring i forskrift om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. mars 2012 med hjemmel i forskrift 5. desember 2011 nr. 1191 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 § 8 og § 19. Kunngjort 23. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 20. januar 2012 nr. 87 om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 gjøres følgende endring:

§ 3 (endret) skal lyde:

Maksimalkvoten til fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen er fastsatt til 520 tonn.

Den garanterte kvoten til fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen oppheves 16. mars 2012.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

16. mars Nr. 239 2012

Ikraftsetting av lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 16. mars 2012 med hjemmel i lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg § 7. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 23. mars 2012 kl. 14.20.

Loven trer i kraft 1. juli 2012.

20. mars Nr. 240 2012

Forskrift om adgang til å delta i fangst av vågehval i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. mars 2012 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. mars 2012 kl. 14.20.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt å drive fangst av hval i 2012 uten tillatelse fra Fiskeridirektoratet.

§ 2. *Vilkår for tildeling av tillatelse*

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til å drive fangst av vågehval når følgende vilkår er oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret
- søker må være ført på blad B i fiskermanntallet
- søker må eie minst 50 % av eierandelene i omsøkte fartøy
- søker må ha deltatt i fangst av vågehval med det omsøkte fartøyet i minst ett av de seks siste årene
- søker må sende skriftlig søknad til Fiskeridirektoratet om deltakelse i fangsten.

Søknad om tillatelse etter første ledd kan avslås dersom fartøyeieren eller andre som har drevet fartøyet, grovt eller gjentatte ganger har overtrådt bestemmelser gitt i eller i medhold av deltakerloven eller annen fiskerilovgivning.

For å kunne delta i fangst av vågehval må søker og skytter gjennomgå de kursene, herunder skyteprøve, som Fiskeridirektoratet bestemmer. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra denne bestemmelsen.

Det er et vilkår for tildeling av tillatelse til å drive fangst av vågehval at det tas slike prøver av fangsten som Fiskeridirektoratet bestemmer.

§ 3. *Unntak*

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i § 2 første ledd bokstav c for partsrederi eller aksjeselskap.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i § 2 første ledd bokstav d når søker har vært forhindret fra å drive hvalfangst på grunn av politiske verv.

Søker som har anskaffet nytt fartøy til erstatning for fartøy som nevnt i § 2 bokstav d, kan gis adgang til å delta med dette fartøyet.

§ 4. *Rekruttering*

Den som fyller vilkårene i § 2, med unntak av § 2 bokstav d, kan gis tillatelse til å delta i fangst.

Ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis, skal det legges vekt på de faglige og tekniske forutsetningene for å drive hvalfangst. Det kan stilles vilkår om at en eller flere av mannskapet skal ha erfaring fra hvalfangst.

Tillatelsen kan begrenses til å gjelde bestemte områder.

§ 5. *Stedfortreder*

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller etter skriftlig søknad gi den som er gitt tillatelse til å drive fangst av vågehval adgang til å benytte stedfortreder på følgende vilkår:

- stedfortreder må være ført på blad B i fiskermanntallet
- stedfortreder må ha deltatt i fangst av vågehval i minst to av de tre siste årene
- stedfortreder må ha gjennomgått de kursene som Fiskeridirektoratet bestemmer.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i første ledd bokstav b dersom det er nødvendig for at fartøyet skal kunne gjennomføre fangsten.

§ 6. *Leiefartøy*

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller som medfører vesentlig driftsavbrudd, gi midlertidig tillatelse til å delta i vågehvalfangst med annet fartøy.

§ 7. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2012.

20. mars Nr. 241 2012

Forskrift om endring i forskrift om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. mars 2012 med hjemmel i forskrift 5. desember 2011 nr. 1191 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 § 7 og § 19. Kunngjort 23. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 20. januar 2012 nr. 87 om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 gjøres følgende endring:

§ 2 (endret) skal lyde:

§ 2. *Kvotefaktor for trålfartøy*

Ved beregning av maksimalkvote for fartøy med loddetråltillatelse skal faktoren 5,36 anvendes.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

21. mars Nr. 242 2012

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 21. mars 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 36 og § 37 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 16. desember 2011 nr. 1366 om regulering av fisket etter makrell i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 2 første og andre ledd (endret) skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta, fiske og lande 180 843 tonn makrell i Norges territorialfarvann, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 5 650 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 1300 tonn til agn.

Totalkvoten angitt i første ledd kan fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde IVa. Av dette kvantum kan 36 217 tonn fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde VIa (nord for 56° 30' N), og hvorav 13 898 tonn kan fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde IIa, og VII d, e, f og h.

§ 3 første og andre ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med ringnottillatelse, jf. § 4–1 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 122 664 tonn makrell.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) med adgang til å delta, jf. § 17 i forskrift 2. desember 2011 nr. 1178 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2012 (deltakerforskriften), kan fiske og lande inntil 11 103 tonn makrell.

§ 4 (endret) skal lyde:

Fartøy med makrelltråltillatelse, jf. konsesjonsforskriftens § 2–21 kan fiske og lande inntil 6 956 tonn makrell til konsum.

§ 5 første kolon og bokstavene a, b og c skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf. deltakerforskriften § 16 og § 18, kan fiske og lande totalt 33 170 tonn makrell, hvorav:

- fartøy med adgang til å delta i fisket med not under 13 meter største lengde, og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, kan fiske og lande inntil 5 379 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i fisket med not med største lengde på eller over 13 meter kan fiske og lande inntil 16 206 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i fisket med garn eller snøre kan fiske og lande inntil 11 085 tonn.

§ 12 første og andre ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med største lengde under 13 meter og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimal kvote (tonn)</i>	<i>Herav garantert (tonn)</i>
0–9,99	1,2145	57,53	29,96
10–12,99	1,5455	73,20	38,13
13–14,99	4,6683	221,12	115,17

Kvoteenheten for maksimalkvoten for fartøy under 13 meter største lengde er 38,640 tonn. Kvoteenheten økes til 47,366 fra og med 22. mars 2012.

§ 14 første og andre ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>
0–9,99	1,2145	24,39
10–12,99	1,5455	31,04
13–14,99	4,6683	93,75
15–17,99	6,6747	134,05
18–21,35	10,6632	214,15

Kvoteenheten for fartøykvoten for fartøy på eller over 13 meter største lengde er 15,537 tonn. Kvoteenheten økes til 20,083 fra og med 22. mars 2012.

§ 16 første og andre ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimal kvote (tonn)</i>	<i>Herav garantert (tonn)</i>
0–9,99	1,2714	32,35	25,88
10–10,99	2,2249	56,61	45,29
11–14,99	2,2249	56,61	45,29
15–21,35	2,7080	68,91	55,12

Kvoteenheten for maksimalkvoten er 19,684 tonn. Kvoteenheten økes til 24,445 fra og med 22. mars 2012.

§ 21 tredje ledd (endret) skal lyde:

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 21 fjerde ledd oppheves.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

21. mars Nr. 243 2012

Forskrift om endring i forskrift om bruk av fartøy i oljevern

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 21. mars 2012 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 9, § 13, § 16, § 21 og § 43, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 23. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 8. februar 2011 nr. 130 om bruk av fartøy i oljevern skal følgende bestemmelse lyde:

§ 16. *Overgangsordninger*

Fra forskriftens ikrafttredelse og frem til 1. januar 2013 vil det, ved oljevernaksjoner hvor det er behov for å benytte fartøy som skal ha sertifikat etter denne forskriften bli akseptert at aksjonsledelsen kontrollerer at fartøyet tilfredsstiller nødvendige krav for å ivareta sikkerheten til liv og helse, miljø og materielle verdier. Det er her en forutsetning at det ikke finnes et tilstrekkelig antall sertifiserte fartøy, og kontrollen skal skje på bakgrunn av et kontrollskjema fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.

II

Forskriften trer i kraft straks.

15. feb. Nr. 244 2012

Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Styret for Høgskolen i Nord-Trøndelag 15. februar 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9 nr. 7 og § 3–10 nr. 3 og 4. Kunngjort 27. mars 2012 kl. 14.20.

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften omfatter alle eksamener, prøver, vurdering av praksis og annen vurdering ved Høgskolen i Nord-Trøndelag (HiNT) når resultatet inngår på vitnemål eller karakterutskrift, eller inngår som beregningsgrunnlag for disse. Dersom denne forskrift strider mot en gjeldende nasjonal rammeplan, gjelder rammeplanens bestemmelser framfor forskriften. Rektor kan fastsette utfyllende bestemmelser innenfor rammen av denne forskrift.

§ 2. *Definisjoner*

1. *Nasjonal rammeplan*
Plan som fastsetter nasjonale rammer for et studieprogram.
2. *Fagplan*
Plan utarbeidet ved høgskolen for et studieprogram, med utgangspunkt i en nasjonal rammeplan.
3. *Studieplan*
Plan utarbeidet ved høgskolen for et studieprogram uten nasjonal rammeplan.
4. *Studieprogram*
En gitt samling emner som studenter kan tas opp til og få studierett på. Et studieprogram kjennetegnes ved at det ikke er nødvendig å søke nytt opptak for å ta nye emner innenfor studieprogrammet.
5. *Emne*
Minste studiepoenggivende enhet med avsluttende vurdering som kan inngå i et studieprogram.
6. *Emneplan*
Beskrivelse av innhold, omfang, læringsutbytte, vurderingsordning og lignende av et emne.
7. *Studiepoeng*
Mål på arbeidsmengde i de enkelte emner i et studieprogram. 60 studiepoeng tilsvarer ett års studium på heltid.
8. *Student*
Som student regnes den som gjennom opptak i henhold til universitets- og høyskoleloven § 3–6 – § 3–7, er tatt opp til studier ved HiNT.

9. Studierett

Rettigheter og plikter knyttet til det å være tatt opp som student ved HiNT.

10. Privatist

Som privatist regnes den som etter reglene i universitets- og høyskoleloven § 3–10 fremstiller seg til eksamen ved høyskolen, uten å være tatt opp som student.

11. Utdanningsplan

Individuell plan som utarbeides mellom høyskolen og den enkelte student for gjennomføring av et studieprogram av 60 studiepoengs omfang eller mer, i samsvar med universitets- og høyskoleloven § 4–2.

12. Eksamen

Eksamen er betegnelsen på en vurdering hvor resultatet skal inngå på vitnemål/karakterutskrift eller innregnes i en karakter på vitnemål/karakterutskrift.

13. Vurdering

Enhver fastsetting av karakter i forbindelse med formell prøving.

14. Prøving

Formell prøving av studentenes kunnskaper og ferdigheter.

15. Ordinær eksamen

Den eksamen som ordinært arrangeres i det aktuelle semesteret.

16. Utsatt eksamen

Eksamen som arrangeres for studenter som har levert legeerklæring eller hatt annet dokumentert gyldig fravær ved ordinær eksamen.

17. Ny eksamen

Eksamen som arrangeres for studenter som har gjennomført, men ikke bestått ordinær eksamen.

18. Arbeidskrav

Arbeidskrav er alle former for arbeider som settes som vilkår for å framstille seg til eksamen og/eller gå ut i praksis og/eller få samlet karakter i emne eller praksis. Arbeidskrav har egne retningslinjer.

19. Mappe

En samling av tekster eller arbeid som inngår i en eksamen hvor det ikke settes karakter underveis.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 3. Studierett

1. Studenten må betale semesteravgift og godkjenne individuell utdanningsplan jf. § 2 pkt. 11, innen gjeldende frister for å få studierett.

2. Studenter kan miste studieretten på et studium de er tatt opp til i følgende tilfeller:

- Studenten har ikke levert politiattest innen fastsatt frist ved studier der det er krav om politiattest.
- Studenten har brukt opp sine forsøk til eksamen eller praksis i henhold til fag- eller studieplan, som ifølge fag- eller studieplan skal være bestått for å fortsette studiet.
- Studenten er ikke i permisjon og har ikke avlagt og bestått eksamen i løpet av det siste studieår.
- Studenten har overskredet den fastsatte grensen utover normert tid med eventuell tillegg i tid, jf. forskrift om eksamen ved Høyskolen i Nord-Trøndelag § 4.

3. Studieretten opphører automatisk når:

- Studenten selv bekrefter at hun/han trekker seg fra studieprogrammet.
- Studiene er fullført og vitnemål/karakterutskrift er utstedt.
- Studenten er utestengt i henhold til universitets- og høyskoleloven § 4–7 – § 4–10.

4. En student som mister studieretten, kan søke om å få tildelt studierett på nytt. Studenten må da søke om opptak på ordinær måte i henhold til fastsatte frister, og må forholde seg til gjeldende fag- eller studieplan. Studenter som er utestengt, kan ikke søke om opptak så lenge et utestengelsesvedtak gjelder.

5. Når en student ikke fullfører innen normert studietid, og det i mellomtiden er gjort vesentlige endringer i fag- eller studieplan, gjelder retten til å fullføre etter den opprinnelige fag- eller studieplan i 1 år etter at endringen er gjort gjeldende.

6. Permisjon kan, etter søknad, innvilges med inntil 2 år. Innvilget permisjon innebærer at tildelt studierett forlenges tilsvarende. Studenten har ikke krav på å følge tidligere fag- eller studieplan dersom den er endret i mellomtiden. Høyskolen kan fastsette tidsfrist for å fremme søknad om permisjon.

7. Eksamener kan etter studierettens utløp kun tas etter nytt opptak som student (herunder som enkeltemnestudent) eller som privatist.

8. Rektor fattet vedtak om tap og tildeling av studierett. Vedtaket kan påklages, jf. forvaltningsloven § 28.

- Vedtaket fattet før frist for registrering og oppmelding gjelder med virkning fra og med det aktuelle semesteret.
- Vedtaket fattet etter denne fristen gjelder med virkning fra og med påfølgende semester.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 4. Normert tid

Studierett på bachelorprogram kan utvides inntil 2 år ut over normert studietid. Studierett på bachelorprogram deltid kan utvides inntil 3 år over normert studietid.

§ 5. Vurderingsordninger

1. Vurderingsordningen skal fremgå av fag- eller studieplan.
2. Eksamen skal normalt skje i form av individuell prøving. Gruppeeksamen kan bare avholdes for mindre enn 50 % av et studium i samsvar med godkjent fag- eller studieplan. For fag/studier under 30 studiepoeng gjelder ikke denne begrensningen.

§ 6. Muntlig og praktisk eksamen

1. I henhold til universitets- og høyskoleloven § 3–9 nr. 3 er muntlig og praktisk eksamen offentlig. Sensorene får myndighet til å avgjøre om eksamen skal være lukket for enkelte studenter etter individuelle og begrunnede søknader.
2. Muntlig og praktisk eksamen kan gi grunnlag for:
 - a. Selvstendig karakter på vitnemål
 - b. Egen selvstendig delkarakter som vektet sammen med annen/andre delkarakter(er) i emnet
 - c. Justering av skriftlig eksamenskarakter i emnet.

Hvilken muntlig/praktisk eksamensform som benyttes, skal framgå av fag- eller studieplan.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 7. Adgang til eksamen

1. Student som er tatt opp til studieprogram eller emne, har betalt semesteravgift samt har godkjent individuell utdanningsplan, har rett til å gå opp til de eksamener og prøver som inngår i studiet eller emnet. Retten til å gå opp til eksamen er fastsatt i universitets- og høyskoleloven § 3–10, jf. universitets- og høyskoleloven § 3–6 – § 3–7.
 2. Høgskolen kan fastsette arbeidskrav som må være godkjent før studenten får framstille seg til eksamen og/eller gå ut i praksis. Opplysninger om dette framgår av fag- eller studieplan. Oppfylles ikke ovennevnte har studenten ikke rett til å gå opp til eksamen.
 3. Det er ikke anledning til å fremstille seg til eksamen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag i samme emne mer enn 3 ganger. Rektor kan ut fra begrunnet søknad innvilge et 4. forsøk. Studenten kan ikke framstille seg til praksis i samme emne mer enn 2 ganger. For å få dispensasjon, kan det kreves at studenten har fulgt undervisning og/eller gjennomført nye arbeidskrav eller på annen måte kan dokumentere en situasjon som sannsynliggjør at det er grunnlag for å bestå eksamen.
 4. En student kan kreve å framstille seg til eksamen i inntil 1 år etter at emnet gikk ut av studieplanen, såfremt ikke eksamensforsøkene er brukt opp.
- Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 8. Privatister

1. Person som fyller kravene til opptak, men som ikke har søkt om opptak, kan søke om adgang til å gå opp til eksamen i et fag/emne som privatist. Privatistens rettigheter begrenser seg til adgangen til å delta i offentlige forelesninger og til å gå opp til eksamen. De som ikke oppfyller kravene i § 7 punkt 2 kan ikke gå opp til eksamen.
2. Privatisten skal betale eksamens- og semesteravgift i samsvar med den ordning som er fastsatt av styret for Høgskolen i Nord-Trøndelag.
3. Søknad om status som privatist må foreligge innen fastsatte frister.
4. Forskrift om eksamen gjelder også for privatister.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 9. Oppmelding til eksamen

1. Den enkelte student blir automatisk oppmeldt til ordinær eksamen i de emner som inngår i individuell utdanningsplan.
 - a. Studenten må selv melde seg opp til ny/utsatt eksamen innen gitte frister.
 - b. Studenten har selv ansvar for å kontrollere at eksamensoppmeldinger er korrekte.
2. Studenten kan selv trekke seg fra en eksamen innen 2 uker før eksamensdato. Studenten kan selv trekke seg fra praksis innen 1 uke før oppstart praksis. Eksamensforsøk vil da ikke bli registrert.
3. Studenten er selv ansvarlig for å holde seg orientert om tid og sted for eksamen.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 10. Fritak fra eksamen

1. Fritak fra eksamen eller prøve skal gis når det kan dokumenteres at tilsvarende eksamen eller prøve er avlagt ved samme eller annen institusjon, jf. universitets- og høyskoleloven § 3–5.
2. Godskrivning og godkjenning av annen utdanning reguleres av universitets- og høyskoleloven § 3–4.

§ 11. Spesiell tilrettelegging

1. Studenter som har behov for spesiell tilrettelegging i forbindelse med eksamen, må innen fastsatte frister søke om dette. Det kan gjøres unntak fra fristen når behovet for tilrettelegging er uforutsatt/akutt.
2. Fremmedspråklige studenter skal normalt, etter søknad, gis adgang til å bruke tospråklige ordbøker. De kan, etter søknad, få utvidet eksamenstid de 4 første semestrene. I særlige tilfeller kan en fremmedspråklig student etter søknad få oppgavetekst på engelsk og tillatelse til å besvare oppgaven på engelsk.

3. Det forutsettes at tilretteleggingen ikke må føre til en reduksjon av de faglige krav som stilles ved det enkelte studium.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 12. Bruk av hjelpemidler ved eksamen

1. Oversikt over tillatte hjelpemidler ved eksamen skal være angitt i fag- eller studieplan, og skal framgå av eksamensoppgaven.

2. Bruk av hjelpemidler som ikke er tillatt betraktes som fusk.

3. Besittelse av hjelpemidler som ikke er tillatt etter at eksamen er igangsatt, betraktes som fusk.

§ 13. Fravær fra eksamen

Dersom studenten er oppmeldt til eksamen, men unnlater å møte uten gyldig grunn, regnes dette som 1 forsøk.

Gyldig grunn er sykdom eller sterke velferdsgrunner som skal være bekreftet ved legeattest eller attest fra annen sakkyndig. Denne dokumentasjonen skal leveres innen 1 uke etter eksamensdato eller avbrutt praksis. Tilsvarende gjelder for studenter som blir syke under eksamen.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 14. Utsatt eksamen – ny eksamen

1. Utsatt eksamen kan tilbys studenter som skriftlig kan dokumentere godkjent grunn til fravær fra ordinær eksamen. Utsatt eksamen avholdes normalt i påfølgende semester. Gravide studenter har rett til utsatt eksamen i forbindelse med fødsel, dette gjelder også far.

2. Ny eksamen kan tilbys studenter med stryk til ordinær eksamen i et emne. Denne arrangeres normalt samtidig som neste ordinære eksamen, eller samtidig med utsatt eksamen dersom sådan arrangeres.

I studier med progresjonsbestemmelser der videre studier er avhengig av bestått eksamen, kan studenten gå opp til ny/utsatt eksamen innenfor samme semester eller i påfølgende semester.

3. Hvis det arrangeres ny/utsatt eksamen, kan studenter som ønsker å forbedre karakteren og studenter som ikke har møtt/levert ved ordinær eksamen, gis adgang. Studenter som er registrert med «ikke møtt» eller «ikke levert» ved ordinær eksamen, har ikke krav på at utsatt eksamen arrangeres.

4. For større avsluttende hjemmeeksamener (kandidat-/bachelor-/masteroppgave), samt for mappe levert til endelig vurdering, har studenter som ikke består eksamen, rett til å bearbeide og levere samme oppgave/mappe 1 gang. For senere forsøk eller karakterforbedring, må ny oppgave/nye produkter legges til grunn for vurdering.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 15. Vurderingsuttrykk

1. Vurderingsuttrykket skal framgå av fag- eller studieplan. Vurderingsuttrykket er enten bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått.

2. Når karakter i et fag eller emne fastsettes på grunnlag av flere deleksamener, skal alle deleksamener være bestått før endelig karakter gis.

3. Når en student har avlagt eksamen på nytt, gjelder den beste karakteren.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 16. Fusk

1. Fusk eller forsøk på fusk reguleres av universitets- og høyskoleloven § 4–7 – § 4–8.

2. Dersom det under en skoleeksamen oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk, skal studenten straks gjøres oppmerksom på at hun/han vil bli rapportert. Studenten har rett til å fullføre eksamen.

3. Dersom det etter en eksamen oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk, skal studenten innkalles til møte hvor det skrives referat. Dokumentasjon samt referat sendes Klagenemnda ved Høgskolen i Nord-Trøndelag.

4. Alle saker der det er avdekket fusk eller forsøk på fusk, skal oversendes Klagenemnda ved Høgskolen i Nord-Trøndelag. Fatter nemnda vedtak om at fusk eller forsøk på fusk har funnet sted, kan eksamen bli annullert. Nemnda kan fatte vedtak om utestengning av studenten som følge av fusk/forsøk på fusk ved eksamen. Fatter nemnda vedtak om at det ikke foreligger fusk eller forsøk på fusk, skal besvarelsen sensureres.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 17. Sensur

1. Sensur skal foreligge innen 3 uker hvis ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid.

Dersom endelig karakter fastsettes etter justering ved muntlig eksamen, skal foreløpig karakter på den skriftlige delen senest kunngjøres 24 timer før tidspunktet for muntlig eksamen.

Regler om sensur framgår av universitets- og høyskoleloven § 3–9.

2. Høgskolen i Nord-Trøndelag har retningslinjer for bruk av eksterne sensorer. Dekan oppnevner i tråd med utfyllende regler interne og eksterne sensorer. Det skal samtidig oppnevnes klagesensorer.

3. For større skriftlige eksamener (kandidat-/bachelor-/eller masteroppgave) eller lignende kan sensurfristen på 3 uker forlenges. Likeledes forlenges sensurfristen dersom det ikke er mulig å skaffe kvalifiserte sensorer i tide. Sensurfristen forlenges automatisk med 1 uke når jule- eller påskehøgtid inngår i sensurperioden.

4. Kunngjøring av endelig karakter skjer via StudentWeb.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 18. Begrunnelse og klage

1. Klage over formelle feil ved eksamen skal behandles av klagenemnda ved høgskolen jf. universitets- og høyskoleloven § 5–2. Klagen må være begrunnet.

2. En student har rett til å be om begrunnelse for karakterfastsetting, jf. universitets- og høyskoleloven § 5–3. Krav om begrunnelse må fremsettes på fastsatt elektronisk skjema innen 1 uke fra karakteren er kunngjort.

Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av praktiske ferdigheter må krav om begrunnelse fremsettes umiddelbart etter at karakteren er meddelt. Ved muntlig justering av skriftlig eksamenskarakter kan krav om begrunnelse bare framsettes når endelig karakter er kunngjort.

Begrunnelsen gis normalt muntlig av intern sensor.

3. En student kan klage skriftlig over karakterfastsettelsen innen 3 uker etter at eksamensresultatet er kunngjort, jf. universitets- og høyskoleloven § 5–3. Klagen fremmes på fastsatt elektronisk skjema. Ved klage skal ny sensurering foretas. Endring kan gjøres til gunst eller ugunst for klageren. Karakter ved ny sensur er endelig og kan ikke påklages.

Det er ikke klageadgang på muntlige og praktiske eksamener jf. universitets- og høyskoleloven § 5–3 nr. 5.

4. Ved bruk av løpende vurdering (mappevurdering) og ved muntlig justering av skriftlig eksamenskarakter kan klage over karakter bare fremsettes når endelig karakter er kunngjort.

5. Ved klage på karakterfastsetting på gruppeeksamen, må alle de som er bedømt samlet, samtykke i og skrive under på klagen.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 19. Vitnemål – karakterutskrift

1. Det utstedes vitnemål og Diploma Supplement (DS) etter avsluttet grad, yrkesutdanning eller annet utdanningsprogram. For mindre enheter, ikke fullførte yrkesutdanninger eller annet utdanningsprogram, utstedes karakterutskrift.

2. Studenter som har fått fritak etter § 3–5 i universitets- og høyskoleloven og som tilfredsstillt kravene til fullført studium, kan få vitnemål dersom minst 60 studiepoeng av studiet er gjennomført ved høgskolen.

3. Det utstedes kun 1 vitnemål for hver fullført grad. Dersom en kandidat forbedrer karakterer som inngår på vitnemålet, skrives det ut karakterutskrift.

4. Har studenten inne en klage til behandling i den perioden hvor vitnemål klargjøres, må studenten avvente resultatet av klagebehandling før vitnemål blir utstedt. Foreligger en klage på sensur, er vitnemål pr. definisjon ikke klart for utstedelse da alle fag ikke er ferdigsensurert.

Har studenten allerede fått utstedt vitnemål, vil klagen ikke bli behandlet før vitnemål er returnert.

5. Dersom en student tar eksamen i emner med innhold som delvis overlapper hverandre, skal det foretas studiepoengreduksjon. Studiepoengreduksjonen foretas i det fag/emne som gir det gunstigste resultat for studenten.

6. Deleksamener som inngår i en større sammensatt vurdering i et fag/emne, skal ikke spesifiseres på vitnemål/karakterutskrift.

Det vises til utfyllende bestemmelser.

§ 20. Ikrafttredelse

1. Denne forskrift trer i kraft fra 1. august 2012 og gjelder for eksamener fra og med denne dato. Samtidig oppheves forskrift 18. desember 2008 nr. 1573 om eksamen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag.

2. For alle eksamener avlagt før 1. august 2012 gjelder forskrift 18. desember 2008 nr. 1573 om eksamen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag.

19. mars Nr. 245 2012**Forskrift om endring i forskrift om fartøyskvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirktoratet 19. mars 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 12, jf. forskrift 6. desember 2011 nr. 1192 om regulering av fisket etter kolmule i 2012 § 5 og § 11 og forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–8 og § 2–12. Kunngjort 27. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 6. februar 2012 nr. 127 om fartøyskvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2012 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd (endret) skal lyde:

Kolmuletrålerens fartøyskvoter i fisket etter kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard, i internasjonalt farvann og i færøysk sone beregnes på grunnlag av en kvoteenhet fastsatt til 1 840 tonn. Av den totale kvoteenhet kan en fartøyskvote beregnet på grunnlag av en delkvoteenhet på inntil 1 840 tonn fiskes i EU-sonen.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

23. mars Nr. 246 2012**Forskrift om endring i forskrift om særlige importbetingelser for fôrvarer og næringsmidler med opprinnelse i eller eksportert fra Japan**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 23. mars 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 16 og § 17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 250/2012). Kunngjort 27. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 30. mars 2011 nr. 338 om særlige importbetingelser for fôrvarer og næringsmidler med opprinnelse i eller eksportert fra Japan gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 961/2011 endret ved forordning (EU) nr. 1371/2011 og forordning (EU) nr. 250/2012).

§ 2 skal lyde:

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 961/2011 som endret ved forordning (EU) nr. 1371/2011 og forordning (EU) nr. 250/2012) om særlige importbetingelser for fôrvarer og næringsmidler med opprinnelse i eller sendt fra Japan etter ulykken ved atomkraftverket i Fukushima og opphever forordning (EU) nr. 297/2011 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Denne forskriften trer i kraft 25. mars 2012.

*Forordninger**I*

I den konsoliderte versjonen av forordning (EU) nr. 961/2011 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 961/2011 som endret ved forordning (EU) nr. 1371/2011 og forordning (EU) nr. 250/2012) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I og II til EØS-avtalen.

Forordning (EU) nr. 961/2011 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 250/2012.

Erklæringen nevnt i artikkel 2 (5) finnes under vedlegg I i pdf-filen nedenfor. Grenseverdiene gitt i vedlegg II er gjengitt nedenfor på norsk.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M2** Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 250/2012 av 21. mars 2012

Article 5 (1), bokstav b skal lyde:

► **M2**

(b) identity and physical checks, including laboratory analysis on the presence of caesium-134 and caesium-137, on at least:

- 5 % of the consignments of products referred to in Article 2(3)(d), and
- 10 % of the consignments of products referred to in Article 2(3)(b) and (c).

◄ **M2**

Article 10 annet avsnitt skal lyde:

► **M2**

It shall apply from the date of entry into force until 31 October 2012. The Regulation will be reviewed monthly taking into account the development of the contamination situation.

◄ **M2**

Avsnittet «Forordninger i pdf» skal lyde:

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 961/2011, forordning (EU) nr. 1371/2011 og forordning (EU) nr. 250/2012.

Etter Forordning (EU) nr. 1371/2011 settes følgende inn:

Forordning (EU) nr. 250/2012

For å lese forordning (EU) nr. 250/2012 på dansk se her:

For å lese forordning (EU) nr. 250/2012 på engelsk se her:

II

Endringene i forskrift om særlige importbetingelser for forvarer og næringsmidler med opprinnelse i eller eksportert fra Japan konsolidert forordning (EU) nr. 961/2011 trer i kraft 25. mars 2012.

23. mars Nr. 247 2012**Ikrafttredelse av lov 23. mars 2012 nr. 13 om endringer i arbeidsmarkedsloven (krav om politiattest for ansatte i bedrifter som tilbyr tiltaket varig tilrettelagt arbeid)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 23. mars 2012 med hjemmel i lov 23. mars 2012 nr. 13 om endringer i arbeidsmarkedsloven (krav om politiattest for ansatte i bedrifter som tilbyr tiltaket varig tilrettelagt arbeid) del II. Fremmet av Arbeidsdepartementet. Kunngjort 27. mars 2012 kl. 14.20.

Loven trer i kraft 1. mai 2012.

23. mars Nr. 248 2012**Forskrift om politiattest i henhold til arbeidsmarkedsloven**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 23. mars 2012 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 21. Kunngjort 27. mars 2012 kl. 14.20.

§ 1. *Politiattest for ansatte i bedrifter som tilbyr tiltaket varig tilrettelagt arbeid*

Bedrift som tilbyr tiltaket varig tilrettelagt arbeid skal kreve fremleggelse av politiattest i samsvar med reglene i politiregisterloven § 39 første ledd av person som skal ansettes i slik bedrift og som kan komme i et tillits- eller ansvarsforhold hvor overgrep eller skadelig påvirkning overfor utviklingshemmede kan finne sted.

Med ansatte menes i denne sammenheng ordinært ansatte.

Attesten skal ikke være eldre enn tre måneder.

§ 2. *Framgangsmåte*

Arbeidsgiver skal i utlysningsteksten gjøre søkerne oppmerksom på at det vil bli krevd politiattest ved ansettelse, men at denne ikke skal legges ved søknaden. Attest skal kun kreves av den søkeren som tilbys stillingen. Politiattest skal foreligge før arbeidstaker tiltrer stillingen.

§ 3. *Følger av anmerkninger på politiattest*

Person med anmerking på politiattest i samsvar med § 1 første ledd, skal ikke få adgang til å ha oppgaver eller posisjoner der overgrep eller skadelig påvirkning overfor utviklingshemmede kan finne sted.

§ 4. *Oppbevaring av politiattest og taushetsplikt*

Politiattesten skal oppbevares utilgjengelig for uvedkommende og skal makuleres umiddelbart etter å ha vært benyttet i ansettelsessaken.

Den som får kjennskap til opplysninger gjennom en politiattest, plikter å hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til disse. Overtredelse kan straffes etter straffeloven § 121.

§ 5. *Fornyhet vandelskontroll*

Brukeren av tidligere utstedt politiattest kan få utlevert nye opplysninger av betydning i samsvar med reglene i politiregisterloven § 43.

§ 6. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. mai 2012.

23. mars Nr. 249 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 23. mars 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 12, jf. forskrift 16. desember 2011 nr. 1366 om regulering av fisket etter makrell i 2012 § 28 andre ledd og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 27. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 16. desember 2011 nr. 1366 om regulering av fisket etter makrell i 2012 gjøres følgende endring:

§ 16 andre ledd (endret) skal lyde:

Kvoteneheten for maksimalkvoten er 19,684 tonn. Kvoteneheten økes til 25,445 fra og med 22. mars 2012.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

23. mars Nr. 250 2012**Forskrift om endring i forskrift om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 23. mars 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 3e, § 3f, § 3g og § 6, jf. forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet (jernbaneforskriften) § 1–3 ellefte ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 42gb (forordning (EU) nr. 36/2010). Kunngjort 27. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften) gjøres følgende endring:

Ny § 3a skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 42gb (forordning (EU) nr. 36/2010 av 3. desember 2009 om fellesskapsmodeller for førerbevis, sertifikater, bekreftede kopier av sertifikater og søknadsskjemaer for førerbevis under direktiv 2007/59/EF) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Tilpasninger til modellen for førerbevis, sertifikat, bekreftet kopi av sertifikat og søknadsskjema for førerbevis fremgår av vedlegg I til forskriften her.

II

Forskriften trer i kraft straks.

26. mars Nr. 251 2012**Forskrift om endring i forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2012 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 26. mars 2012 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 nr. 1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 27. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 21. desember 2011 nr. 1443 om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2012 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister gjøres følgende endringer:

Punkt 1.1 første ledd skal lyde:

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til kost i forbindelse med arrangement i Norge innrømmes fradrag med følgende satser:

- kr 640 per døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell
- kr 576 per døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell og får fradrag for utgifter til losji inkludert frokost eller disse utgiftene refunderes etter regning
- kr 293 per døgn når det sannsynliggjøres at artisten har bodd på pensjonat eller hybel/brakke uten kokemuligheter
- kr 190 per døgn når artisten har bodd privat eller på hybel, brakke, leilighet mv. med kokemuligheter, eller han ikke kan sannsynliggjøre hvordan han har innrettet seg i forbindelse med arrangementet.

Punkt 1.2.1 skal lyde:

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til transport med eget transportmiddel i forbindelse med arrangement i Norge, innrømmes fradrag med kr 3,90 pr. km.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. mars Nr. 252 2012**Forskrift om endring i forskrift om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 26. mars 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–4, § 9–1 og § 16–1, jf. forskrift 26. januar 2007 nr. 99 om etablering av et felles europeisk luftrom § 3.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66wc (forordning (EU) nr. 929/2010). Kunngjort 27. mars 2012 kl. 14.20.

I

I forskrift 14. mai 2007 nr. 513 om samvirkingsevnen i Det Europeiske nett for lufttrafikkstyring skal § 2 første ledd nr. 2 lyde:

2. Nr. 66wc (forordning (EF) nr. 1033/2006) om fastsettelse av krav til prosedyrene for reiseplaner i førflygingsfasen for Det felles europeiske luftrom, endret ved forordning (EU) nr. 929/2010.

II

Forskriften trer i kraft straks.

1. feb. Nr. 256 2012**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Utlendingsdirektoratet 1. februar 2012 med hjemmel i forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 2–10, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og delegeringsvedtak 16. desember 2009 nr. 1586. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 4 skal lyde:

Vedlegg 4. Legitimasjonsdokument utstedt av EØS- eller EFTA-land som godkjennes som reisedokument

Følgende identitetsdokumenter er pr. 1. januar 2010 godkjent som reisedokumenter, jf. utlendingsforskriftens § 2–10 første ledd:

- a) «Carte d'Identité» («Identiteitskaart», «Identity Card», «Personalausweis») utstedt av kompetent myndighet i Belgia til belgisk statsborger.
- b) «Certificat d'identité» utstedt av kompetent myndighet i Belgia til belgisk barn under 12 år når barnet reiser sammen med en eller begge foreldre som må være i besittelse av gyldig reisedokument.
- c) «Carte Nationale d'Identité» utstedt av kompetent myndighet i Frankrike til fransk statsborger.
- d) «Identiteitskaart B (Toeristenkaart)» utstedt av kompetent myndighet i Nederland før 1. januar 1995 til nederlandsk statsborger.
- e) «Europese identiteitskaart» («European Identity Card», «Carte d'Identité Européenne») utstedt av kompetent myndighet i Nederland etter 31. desember 1994 til nederlandsk borger.
- f) «Carta d'Identità» utstedt av kompetent myndighet i Italia til italiensk statsborger.
- g) «Certificate to expatriate» utstedt av kompetent myndighet i Italia til italiensk barn under 15 år. Det må fremgå av dokumentet hvem som er foreldre, eller at dette på annen måte dokumenteres og barnet må reise sammen med en eller begge foreldre som må være i besittelse av gyldig reisedokument.
- h) «Identitätskarte» («Carte d'Identité», «Carta d'Identità») utstedt av kompetent myndighet i fyrstedømmet Liechtenstein til liechtensteinsk statsborger.
- i) «Carte d'Identité» («Identitätskarte», «Identity Card») og «Titre d'Identité et de Voyage» («Kinderausweis») utstedt av kompetent myndighet i Luxembourg til luxembourgsk statsborger.
- j) «Carte d'Identité Citoyen Suisse», («Identitätskarte Schweizerbürger», «Carta d'Identità Cittadino Svizzero») utstedt av kompetent myndighet i Sveits til sveitsisk statsborger.
- k) Identitätskarte/Carte d'identité/Carta d'identità/Carta d'identidad/Identity card utstedt etter 30. juni 1994 av kompetent myndighet i Sveits til sveitsisk borger.
- l) «Personalausweis» og provisorisk «Personalausweis» utstedt av kompetent myndighet i Forbundsrepublikken Tyskland til tysk statsborger. Videre godtas «Kinderausweis» for barn under 16 år, som må være forsynt med fotografi når barnet er fylt 10 år.
- m) «Behelfsmässiger Personalausweis» utstedt av kompetent myndighet i Berlin til tysk statsborger, og «Kinderlichtbildbescheinigung» utstedt av samme myndighet, men bare for barn under 16 år.
- n) «Personalausweis» utstedt av kompetent myndighet i Østerrike til østerriksk statsborger.
- o) «Δελτίο ταυτότητας» (Deltio taytotitas), utstedt av kompetent myndighet i Hellas til gresk statsborger.
- p) «Cartão de cidadão/Citizen Card», utstedt av kompetent myndighet i Portugal til portugisisk statsborger. De tidligere kortene merket «Bilhete de identidade cidadão nacional» er fortsatt gyldige i en overgangsperiode.

- q) «Documento Nacional de Identidad», utstedt av kompetent myndighet i Spania til spansk statsborger.
- r) «Eesti Vabariik Isikutunnistus – Republic of Estonia Identity Card» utstedt av kompetent myndighet i Estland til estiske borgere.
- s) «Lietuvos Respublika/Republic of Lithuania, Asmens tapatybės kortelė/Personal Identity Card» utstedt av kompetent myndighet i Litauen til litauiske borgere.
- t) «Republika Slovenija Osebná Izkaznica, Identity Card» utstedt av kompetent myndighet i Slovenia til slovenske borgere.
- u) «Karta ta' l-identità» utstedt av kompetent myndighet på Malta til maltesiske borgere.
- v) «Magyar Köztársaság személyazonosító igazolvány, Republic of Hungary Identity Card» utstedt av kompetent myndighet i Ungarn til ungarske borgere.
- w) «Česká republika Občanský průkaz, Czeck Republic Identification Card» utstedt av kompetent myndighet i Tsjekkia til tsjekkiske borgere.
- x) «Slovenská republika/Slovak Republic, Občiansky preukaz/Identification Card» utstedt av kompetent myndighet i Slovakia til borger av Slovakia.
- y) «Rzeczpospolita Polska Dowód osobisty, Republic of Poland/Identity Card» utstedt av kompetent myndighet i Polen til polske borgere.
- z) «Nationellt identitetskort/National identity card/Carte nationale d'identité» utstedt av kompetent myndighet i Sverige til svenske borgere.
- æ) «Лична карта – Identity card» utstedt av kompetent myndighet i Bulgaria til bulgarsk statsborger.
- ø) «Roumanie/Romania/Romania Carte d'identite/Carte de identitate/Identity card» utstedt av kompetent myndighet i Romania til rumenske statsborgere. Kortet oppgir ikke statsborgerskap og utstedes også til andre lands statsborgere. Når det er tvil om statsborgerskapet, må derfor annen dokumentasjon på rumensk statsborgerskap fremlegges for at ID-kortet skal godtas som reisedokument.
- å) Identitetskort (Henkilökortti) utstedt av kompetent myndighet i Finland til finske statsborgere.

II

Endringen trer i kraft umiddelbart.

23. mars Nr. 257 2012

Forskrift om endring i forskrift om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 23. mars 2012 med hjemmel i forskrift 5. desember 2011 nr. 1191 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 § 6, § 7, § 8 og § 19. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

I

I forskrift 20. januar 2012 nr. 87 om kvoter og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 1 (endret) skal lyde:

Ved beregning av fartøyskvote for fartøy med ringnottillatelse skal faktoren 4,23 anvendes.

§ 2 annet ledd (nytt) skal lyde:

Maksimalkvotene for fartøy med loddetrålltillatelse oppheves 23. mars 2012.

§ 3 første ledd (endret) skal lyde:

Maksimalkvoten til fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen er fastsatt til 595 tonn.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

26. mars Nr. 258 2012

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 26. mars 2012 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

I

I forskrift 22. desember 2011 nr. 1501 om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2012 gjøres følgende endring:

§ 3 Kvoter tildelt av Russland (endret) skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta tildelt Grønland fra Russland i Norges økonomiske sone nord for 62° N:

- a) 5 300 tonn nordøstarktisk torsk
- b) 1 500 tonn nordøstarktisk hyse.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

27. mars Nr. 259 2012

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 27. mars 2012 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

I

I forskrift 22. desember 2011 nr. 1501 om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 6 Soneadgang ved fiske etter norsk vårgytende sild (ny) skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som har grønlandsk flagg adgang til å fiske 2350 tonn av Grønlands nasjonale kvote av norsk vårgytende sild i Norges økonomiske sone.

Dette innebærer at tidligere § 6 til § 9 blir § 7 til § 10.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

27. mars Nr. 260 2012

Forskrift om endring i forskrift om begrensning av forurensning

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 27. mars 2012 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX kap. II nr. 13cad (direktiv 2008/105/EF). Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) gjøres følgende endringer:

I kapittel 17, § 17–1 gjøres følgende endringer:

§ 17–1 skal lyde:

Direktivene i EØS-avtalen vedlegg XX om utslipp av farlige stoffer til vann (direktiv 82/176/EØF, direktiv 83/513/EØF, direktiv 84/156/EØF, direktiv 84/491/EØF, direktiv 86/280/EØF med endringer som følger av direktiv 88/347/EØF og direktiv 90/415/EØF) og grunnvann (direktiv 80/68/EØF) med de endringer som følger av direktiv 91/692/EØF, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 7/94 og avtalen for øvrig, gjelder som forskrift.

I vedlegg I til § 17–1 gjøres følgende endringer:

Direktiv 76/464/EØF oppheves.

Vedlegg II til direktiv 82/176/EØF oppheves.

Vedlegg II til direktiv 83/513/EØF oppheves.

Vedlegg II til direktiv 84/156/EØF oppheves.

Vedlegg II til direktiv 84/491/EØF oppheves.

I vedlegg II til direktiv 86/280/EØF oppheves del B (Kvalitetsmålsettinger) i punkt I, II og III.

Ny § 17–2 skal lyde:

§ 17–2. *Opphevelse av direktiver slik de er gjengitt i § 17–1*

Fra 22. desember 2012 oppheves følgende direktiver i § 17–1 og vedlegg I: direktiv 82/176/EØF, direktiv 83/513/EØF, direktiv 84/156/EØF, direktiv 84/491/EØF og direktiv 86/280/EØF.

Fra 22. desember 2013 oppheves følgende direktiv i § 17–1 og vedlegg I: direktiv 80/68/EØF.

II

Endringene trer i kraft straks.

27. mars Nr. 261 2012

Forskrift om fremvisning av dyr

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet 27. mars 2012 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 2, § 6, § 7, § 8, § 15, § 19 § 22, § 23, § 24, § 26 og § 34, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å ivareta god velferd og respekt for dyr som vises frem i uvante omgivelser eller situasjoner.

§ 2. Virkeområde

Forskriften omfatter vilkår for midlertidig hold og bruk av dyr for fremvisning med publikum til stede.

Forskriften gjelder ikke for:

- a) enkelttilfeller av fremvisning i dyrenes vante omgivelser der dyreholdet har annet hovedformål enn fremvisning
- b) konkurranser og prestasjonsprøver med dyr
- c) fremvisning av dyr der formålet er avlsarbeid
- d) fremvisning av dyr der formålet er undervisning
- e) fremvisning av honningbier
- f) fremvisning av dyr i dyreparker og sirkus.

Forskriften retter seg mot enhver som fremviser dyr, herunder holder eller bruker dyr i forbindelse med fremvisningen. Forskriften retter seg også mot enhver som har ansvar for slik fremvisning.

Forskriften gjelder ikke for Svalbard, Jan Mayen og bilandene.

§ 3. Tillatte dyrearter

Det er kun tillatt å fremvise dyrearter som fremgår av vedlegg 1 til denne forskriften.

§ 4. Kompetanse

Den ansvarlige for fremvisningen skal sørge for at dyrene fremvises, stelles og tas hånd om av et tilstrekkelig antall personer med nødvendig kompetanse til å kunne ivareta de aktuelle dyrenes fysiologiske og atferdsmessige behov.

§ 5. Forbud mot visse typer fremvisning

Det er forbudt å fremvise dyr i aktiviteter som innebærer fare for unødige påkjenninger og belastninger for dyrene, herunder:

- a) avlivning av dyr som underholdning,
- b) kamper mellom dyr og mellom mennesker og dyr,
- c) falkoneri,
- d) rodeo.

Dyr skal ikke fremvises i utstillingsvindu.

Syke, skadde, høydrektige og nyfødte dyr skal ikke fremvises.

§ 6. Gjennomføring av fremvisningen

Dyrene skal være tilstrekkelig tamme og tilvent forholdene under den aktuelle fremvisningen.

Fremvisning skal gjennomføres på en måte som ikke stresser, skremmer eller skader dyrene eller påfører dem andre former for unødige påkjenninger og belastninger. Dyrene skal ha mulighet til å holde bekvem avstand til publikum og trekke seg unna uønsket oppmerksomhet, om nødvendig ved å søke skjul.

Fisk og tiftokreps skal holdes i vann med egnet kvalitet og skal ikke tas opp av vannet for fremvisning.

Dyr som viser vedvarende tegn til frykt eller stress, skal tas ut av fremvisningen.

Dyrene skal sikres mot å bli skadet av stedets egne dyr eller fremmede dyr.

Dyr skal ikke fremvises hvis de er påvirket av midler eller behandling som kan gjøre fremvisningen dyrevelferdsmessig uforsvarlig.

Dyr kan bare benyttes som ridedyr dersom de er egnet til slik bruk ut fra bl.a. art, størrelse og alder.

Dyrene skal ha tilgang til tilstrekkelige mengder egnet fôr og drikkevann.

§ 7. Dyrs levemiljø, tilsyn og stell

Dyrene skal ha nødvendig tilsyn og stell. Eventuell innfangning og håndtering skal skje skånsomt uten å påføre dyrene skader eller unødig frykt og stress.

Dyr som blir syke eller skadet, skal gis rask og forsvarlig behandling, og om nødvendig holdes atskilt fra de andre dyrene.

Dersom dyr holdes over natten i forbindelse med fremvisning skal:

- a) oppholdsstedet være konstruert, innredet og vedlikeholdt slik at dyrene ikke utsettes for unødvendig stress, skade eller andre påkjenninger. Strømførende innretninger skal ikke brukes for å regulere dyrenes atferd eller brukes for å begrense dyrenes bevegelsesfrihet innendørs,
- b) oppholdsstedet sikres mot at dyr kan rømme,
- c) det være lett synlig informasjon på oppholdssteder der publikum har adgang om at det er forbudt å forstyrre dyrene, og om hvorvidt publikum kan berøre og føre dyrene,
- d) dyrene ha tilstrekkelig plass og egnet underlag til både aktivitet og hvile,
- e) dyrene være beskyttet mot støy og ugunstige værforhold,
- f) alle oppholdssteder for dyr holdes rene. Avfall og avføring skal fjernes på forsvarlig måte,
- g) det tas nødvendige forholdsregler for å hindre smitte til og mellom dyrene,
- h) fugler av arter som naturlig vil vagle seg, ha mulighet for dette,
- i) sosiale dyr holdes sammen med andre dyr, fortrinnsvis av samme art,
- j) dyr som er fiendtlige overfor hverandre, holdes forsvarlig atskilt og om nødvendig uten å kunne se, høre eller lukte hverandre. Predatorer skal på samme måte holdes atskilt fra byttedyr,
- k) tilholdsrom for dyr være slik konstruert og vedlikeholdt at risikoen for brann og for at dyr brenner inne, blir minst mulig. Egnet brannslukningsutstyr skal være tilgjengelig dersom dette ikke er åpenbart unødvendig.

§ 8. *Melding om fremvisning*

Fremvisning av landdyr og fugler skal være meldt til det lokale Mattilsynet på fremvisningsstedet senest 1 uke før fremvisningen starter. Fremvisning av kjæledyr der eier ledsager dyret og har ansvaret for tilsyn og stell, er unntatt fra krav om melding.

Meldingen gis per brev eller e-post, eller på annen måte Mattilsynet bestemmer.

Meldingen skal inneholde navn, adresse, telefonnummer og eventuell e-postadresse til den ansvarlige for fremvisningen, samt adresse til stedet der fremvisningen skal skje. Dato og klokkeslett for når fremvisningen skal starte og slutte, dyrearter og antall dyr skal fremgå.

Fremvisningen kan bare skje i perioden som er meldt inn i henhold til tredje ledd.

§ 9. *Tilsyn og vedtak*

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i denne forskrift, jf. dyrevelferdsloven § 30. Mattilsynet kan også fatte vedtak om midlertidig forvaring, forbud mot aktiviteter, overtredelsesgebyr og tvangsmulkt for den som bryter forskriften, jf. dyrevelferdsloven § 32 § 33, § 34 og § 35.

§ 10. *Dispensasjon*

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelser i denne forskriften og sette vilkår for dispensasjonen, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 11. *Straff*

Overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften er straffbart i henhold til dyrevelferdsloven § 37.

§ 12. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

Vedlegg 1. Dyrearter som er tillatt til midlertidig fremvisning

Pattedyr

Dromedar, *Camelus dromedarius*

Esel, tamformer av *Equus asinus*

Hest, tamformer av *Equus caballus*

Hund, tamformer av *Canis familiaris*

Kamel, *Camelus bactrianus*

Kanin, tamformer av familien *Leopridae*

Katt, tamformer av *Felis silvestris catus*

Lama, *Lama glama* og alpakka *Vicugna pacos*

Muldyr

Muleesel

Sau og geit, tamformer av *Capra hircus* og *Ovis aries*

Storfe, *Bos taurus* og *Bos indicus*

Svin, tamformer av *Sus domestica*

Tamrein *Rangifer tarandus tarandus*

Chinchilla *Chinchilla laniger* (domestisert form som er i handelen)

Degus *Octodon degus*

Hamstertyper:

Campbells (stripet) dverghamster *Phodopus campbellii*

Dverghamster kryssning *Phodopus campbellii x sungorus*
Gullhamster *Mesocricetus auratus*
Kinesisk hamster *Cricetulus griseus*
Roborovski dverghamster *Phodopus roborovskii*
Russisk (sibirsk) dverghamster *Phodopus sungorus*
Ilder, domestiserte kryssninger med utgangspunkt i *Mustela putorius*
Marsvin *Cavia porcellus*
Mus, domestiserte former av *Mus musculus*
Rotte, domestiserte former av *Rattus norvegicus*
Ørkenrotte *Meriones unguiculatus*.

Fugler

Alle fuglearter det er lovlig å holde som husdyr eller hobby/selskapsdyr.

Akvatiske dyr

Fisk
Tifotkreps.

28. mars Nr. 262 2012

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav til byggverk (Byggteknisk forskrift)

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 28. mars 2012 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 29–5 fjerde ledd. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

I

I forskrift 26. mars 2010 nr. 489 om tekniske krav til byggverk (Byggteknisk forskrift) gjøres følgende endring:

§ 1–2 nytt sjettede ledd skal lyde:

- (6) I bygninger som oppføres som studentbolig av studentsamskipnader og studentboligstiftelser som har mottatt tilsagn om tilskudd til studentboliger etter forskrift 28. januar 2004 nr. 424 om tilskudd til studentboliger
- er det tilstrekkelig at 20 prosent av boenhetene oppfyller kravene til tilgjengelig boenhet i § 12–7 annet og tredje ledd, § 12–8 første ledd, § 12–10 annet ledd, § 12–11 tredje ledd og § 12–21 tredje ledd, samt utforming av bad og toalett i § 12–9 første ledd.
 - skal det for besøkende være likestilt tilgang til toalett som oppfyller § 12–9 første ledd i hver etasje i bygning med krav om heis.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2012. Søknader innkommet kommunen før 1. april 2012 kan utføres etter de nye reglene i denne forskriften eller etter reglene som gjaldt før forskriftsendringen.

28. mars Nr. 263 2012

Forskrift om endring i forskrift om sanksjoner mot Elfenbenskysten

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 28. mars 2012 med hjemmel i forskrift 10. desember 2004 nr. 1617 om sanksjoner mot Elfenbenskysten § 5. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

I

I forskrift 10. desember 2004 nr. 1617 om sanksjoner mot Elfenbenskysten gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om om sanksjoner og særskilte tiltak mot Elfenbenskysten

Ny tilføyd hjemmel skal lyde:

Tilføyd hjemmel: Lov 27. april 2001 nr. 14 om iverksettning av internasjonale, ikke-militære tiltak i form av avbrot eller avgrensning av økonomisk eller annen samkvem med tredjestatar eller rørsler.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften kommer til anvendelse:

- på norsk territorium, inkludert norsk luftrom;
- om bord på alle luftfartøy eller fartøy under norsk jurisdiksjon;
- på norske statsborgere uansett hvor de befinner seg;

- d) på alle juridiske personer, grupper eller enheter som er etablert eller stiftet i henhold til norsk lovgivning;
- e) på alle juridiske personer, grupper eller enheter som driver forretningsvirksomhet i Norge.

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Definisjoner*

I denne forskriften betyr:

- a) *faglig bistand*: enhver form for teknisk støtte i forbindelse med reparasjon, utvikling, framstilling, samling, prøving, vedlikehold eller enhver annen form for teknisk tjeneste, uansett om bistanden ytes i form av instruksjon, rådgivning, opplæring, overføring av driftskunnskaper eller ferdigheter eller konsulent-service; teknisk bistand omfatter også muntlig bistand;
- b) *Sanksjonskomiteen*: komiteen som er opprettet under FNs Sikkerhetsråd i henhold til punkt 14 i FNs Sikkerhetsrådsresolusjon (UNSCR) 1572 (2004);
- c) *midler*: finansielle aktiva og ytelser av enhver art, herunder, men ikke begrenset til
 - kontanter, sjekker, pengefordringer, vekslers, postanvisninger og andre betalingsinstrumenter,
 - innskudd i finansinstitusjoner eller andre enheter, tilgodehavende på kontoer, gjeld og gjeldsforpliktelser,
 - offentlig og privat omsatte verdipapirer og gjeldsinstrumenter, herunder aksjer og andre eierandeler, sertifikater som representerer verdipapirer, obligasjoner, egenveksler, kjøpsopsjoner, selskapsobligasjoner og derivatkontrakter,
 - renter, utbytte eller andre inntekter eller verdier som påløper eller genereres av aktiva,
 - kreditter, motregningsrettigheter, garantier, fullførelsesgarantier eller andre finansielle forpliktelser,
 - rembursbrev, konnossementer, løseparentebrev,
 - dokumentasjon på en interesse i midler eller finansielle ressurser,
 - alle andre instrumenter for eksportfinansiering;
- d) *frysing av midler*: forhindring av enhver flytting, overføring, endring, bruk av, tilgang til eller håndtering av midler på måter som ville resultere i en endring av midlenes volum, beløp, plassering, eierskap, besittelse, art, bestemmelse eller andre endringer som ville muliggjøre bruk av midlene, herunder porteføljeforvaltning;
- e) *økonomiske ressurser*: alle typer aktiva, materielle eller immaterielle, fast eiendom eller løsøre, som ikke er midler, men som kan brukes til å skaffe til veie midler, varer eller tjenester;
- f) *frysing av økonomiske ressurser*: forhindring av at slike ressurser på noen måte brukes til å skaffe til veie midler, varer eller tjenester, for eksempel ved salg, utleie eller pantsetting.

§ 3 skal lyde:

§ 3. *Forbud mot salg mv. av våpen og relatert materiell*

Det er forbudt å selge, levere, overføre eller eksportere, direkte eller indirekte, våpen og relatert materiell av enhver art, herunder ammunisjon, militære kjøretøy og militært utstyr, paramilitært utstyr og reservedeler til slikt materiell, til enhver fysisk eller juridisk person, enhet eller organ i, eller for bruk i, Elfenbenskysten. Forbudet gjelder uansett om varene har norsk opprinnelse eller ikke.

Ny § 4 skal lyde:

§ 4. *Forbud mot bistand med tilknytning til militære aktiviteter og materiell*

Det er forbudt:

- a) å gi, selge, levere eller overføre, direkte eller indirekte, faglig bistand eller opplæring med tilknytning til militære aktiviteter eller utstyr nevnt i § 3, til enhver person, enhet eller organ i, eller for bruk i, Elfenbenskysten;
- b) å gi, direkte eller indirekte, finansiering eller finansieringsbistand, herunder særlig tilskudd, lån og eksportkredittforsikring, i forbindelse med salg, levering, overførsel eller eksport av utstyr omfattet av forbudet i § 3, eller i forbindelse med faglig bistand eller andre tjenester relatert til slikt utstyr, til enhver person, enhet eller organ i, eller for bruk i, Elfenbenskysten;
- c) forsettlig å delta i aktiviteter hvis hensikt eller virkning er direkte eller indirekte å fremme transaksjonene nevnt i bokstav a og b.

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. *Forbud mot salg mv. av utstyr som kan bli brukt til intern undertrykking*

Forbudene i § 3 og § 4 gjelder tilsvarende med hensyn til utstyr som kan bli brukt til intern undertrykking, og som fremkommer av vedlegg I til denne forskriften.

Ny § 6 skal lyde:

§ 6. *Unntak fra forbudene i § 3, § 4 og § 5 for utstyr ment for humanitær bruk mv.*

(1) Utenriksdepartementet kan gjøre unntak fra forbudet i § 3 vedrørende salg mv. av våpen og relatert materiell, forbudet i § 4 vedrørende bistand med tilknytning til militære aktiviteter og materiell og § 5 vedrørende salg mv. av utstyr som kan bli brukt til intern undertrykking, for følgende type forsyninger:

- a) forsyninger utelukkende bestemt til «United Nations Operation in Côte d'Ivoire» (UNOCI) eller den franske styrken som støtter operasjonen;
 - b) etter forhåndsgodkjenning fra Sanksjonskomiteen:
 - (i) forsyninger av ikke-dødelig militært utstyr som utelukkende er ment for humanitære formål eller beskyttelsesformål;
 - (ii) forsyninger av ikke-dødelig militært utstyr som utelukkende er ment å sette ivorianske sikkerhetsstyrker i stand til å bruke tilbørlig og forholdsmessig makt for å opprettholde offentlig orden;
 - (iii) forsyninger av våpen og relatert materiell, kjøretøy og faglig bistand og opplæring som utelukkende er ment å skulle støtte opp om den ivorianske prosessen for å reformere sikkerhetssektoren, etter en formell anmodning fra den ivorianske regjeringen;
 - c) forsyninger som midlertidig utføres til en stats styrker utelukkende med sikte på direkte evakuering, i samsvar med folkeretten, av egne statsborgere eller andre personer som staten gir konsulær beskyttelse til. Utenriksdepartementet skal på forhånd underrette Sanksjonskomiteen dersom det gjelder forsyninger som er underlagt FNs Sikkerhetsråds sanksjoner;
 - d) forsyninger av ikke-dødelig utstyr som kan brukes til intern undertrykking, og som utelukkende er ment å sette ivorianske sikkerhetsstyrker i stand til å bruke tilbørlig og forholdsmessig makt for å opprettholde offentlig orden;
 - e) forsyninger av utstyr som kan brukes til intern undertrykking, og som utelukkende er ment til støtte for den ivorianske prosessen for reform av sikkerhetssektoren.
- (2) Forbudene i § 3 til § 5 får ikke anvendelse på forsyninger av beskyttelsesbekledning, herunder skuddsikre vester og militærhjelmer, som er utført midlertidig til Elfenbenskysten av FN-personell, personell fra Den europeiske union, dets medlemsstater eller den norske stat, eller representanter for media, humanitært hjelpepersonell, utviklingsarbeidere og tilknyttet personell, utelukkende til deres personlige bruk.
- (3) Tillatelse som nevnt i første ledd må innhentes fra Utenriksdepartementet forut for gjennomføringen av den aktivitet som det søkes om tillatelse for. Ingen tillatelse vil bli gitt for aktiviteter som allerede er gjennomført.

Ny § 7 skal lyde:

§ 7. Påbud om frysing og forbud mot å gjøre tilgjengelig midler mv.

- (1) Midler og økonomiske ressurser som tilhører eller eies, besittes eller direkte eller indirekte kontrolleres av de fysiske eller juridiske personene, enhetene eller organene som er listeført av Sikkerhetsrådets sanksjonskomité for Elfenbenskysten¹ skal fryses.
- (2) Midler og økonomiske ressurser som tilhører eller eies, besittes eller direkte eller indirekte kontrolleres av de fysiske eller juridiske personene, enhetene eller organene som er listeført av EU, og som fremkommer av vedlegg II til denne forskriften, skal fryses.
- (3) Det er forbudt for enhver å gjøre midler eller økonomiske ressurser direkte eller indirekte tilgjengelige for eller stille til rådighet for fysiske eller juridiske personer, enheter eller organer som er listeført av Sikkerhetsrådets sanksjonskomité for Elfenbenskysten¹ eller som er listeførte av EU og som er oppført i vedlegg II til denne forskriften.
- (4) Forsettlig deltakelse i aktiviteter som har som formål eller virkning å omgå tiltakene nevnt i første til tredje ledd, er forbudt.
- (5) Den som fryser midler eller økonomiske ressurser i samsvar med bestemmelsene i første og annet ledd, skal straks underrette Utenriksdepartementet om dette.
- (6) Fysiske eller juridiske personer eller enheter eller deres overordnede eller ansatte som i god tro og på det grunnlag at det er i samsvar med denne forskrift, fryser midler eller økonomiske ressurser eller nekter å gjøre midler eller økonomiske ressurser tilgjengelige, skal ikke på noen måte holdes ansvarlige, med mindre det kan bevises at midlene og de økonomiske ressursene ble fryst som følge av uaktsomhet.

¹ En liste over de personer og enheter dette til enhver tid gjelder, finnes på FNs hjemmeside: <http://www.un.org/sc/committees/1572/listtable.html>.

Ny § 8 skal lyde:

§ 8. Unntak fra påbudet om frysing og forbudet mot å gjøre midler tilgjengelige mv.

- (1) Som unntak fra § 7 kan Utenriksdepartementet tillate at visse frosne midler eller økonomiske ressurser frigjøres eller stilles til rådighet på slike vilkår som anses hensiktsmessige, etter å ha fastslått at de aktuelle midlene eller økonomiske ressursene enten
 - a) er nødvendige for å dekke grunnleggende kostnader, herunder betaling av matvarer, leie eller pantelån, medisiner og medisinsk behandling, skatt, forsikringspremier og avgifter for offentlige tjenester,
 - b) utelukkende er ment for betaling av rimelige honorarer og refusjon av utgifter i forbindelse med juridisk bistand, eller
 - c) utelukkende er ment for betaling av avgifter eller tjenestegebyr for rutinemessig oppbevaring eller forvaltning av frosne midler eller økonomiske ressurser.
- (2) Utenriksdepartementet skal underrette Sikkerhetsrådets sanksjonskomité dersom det har til hensikt å gjøre unntak fra § 7 etter første ledd for midler eller økonomiske ressurser som vedrører personer, enheter eller organ som

er listeførte av Sanksjonskomiteen.¹ Tillatelse i tilfeller nevnt i første ledd, kan bare gis dersom Sanksjonskomiteen ikke fatter en negativ beslutning innen to arbeidsdager.

(3) Utenriksdepartementet kan som unntak fra § 7 videre tillate at visse frosne midler eller økonomiske ressurser frigjøres eller stilles til rådighet på slike vilkår som anses hensiktsmessige, etter å ha fastslått at de aktuelle midlene eller økonomiske ressursene er nødvendige for å dekke ekstraordinære utgifter. Dersom tillatelsen gjelder midler eller økonomiske ressurser som vedrører personer som er listeførte av Sikkerhetsrådets sanksjonskomité,¹ må Utenriksdepartementet innhente Sanksjonskomiteens forhåndsgodkjennelse.

(4) Utenriksdepartementet kan også som unntak fra § 7 tillate at visse frosne midler eller økonomiske ressurser frigjøres eller stilles til rådighet, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) formuesgodene er gjenstand for en tilbakeholdsrett etablert gjennom en rettslig prosess, ved forvaltningsvedtak eller ved voldgift før fryspålegget i § 7 trådte i kraft, eller for en dom, et forvaltningsvedtak eller en voldgiftsdom avsagt før samme dato,
- b) formuesgodene utelukkende skal brukes til å innfri krav som er sikret gjennom en slik tilbakeholdsrett eller som er fastsatt ved en slik dom eller forvaltningsvedtak,
- c) formuesgodene ikke kommer personer, enheter eller organer som er listeførte av Sanksjonskomiteen¹ eller av EU, jf. vedlegg II til denne forskriften, til gode,
- d) anerkjennelse av tilbakeholdsretten eller avgjørelsen ikke strider med grunnleggende rettsstatsprinsipper, og
- e) Utenriksdepartementet, når fryspålegget gjelder personer listeført av Sanksjonskomiteen,¹ har underrettet Sanksjonskomiteen om den aktuelle tilbakeholdsretten eller avgjørelsen.

(5) Utenriksdepartementet kan til sist som unntak fra § 7 tillate at visse frosne midler eller økonomiske ressurser knyttet til personer som er listeført av EU, jf. vedlegg II til denne forskriften, frigjøres eller stilles til rådighet på slike vilkår som anses hensiktsmessige, etter å ha fastslått at de aktuelle midlene eller økonomiske ressursene er nødvendige for humanitære formål.

(6) § 7 tredje ledd får ikke anvendelse på

- a) tilskudd til frosne kontoer i form av renter eller andre inntekter på disse kontoene, eller
- b) betaling i henhold til kontrakter eller avtaler som ble inngått eller forpliktelser som oppstod forut for den dato midlene eller de økonomiske ressursene ble gjenstand for fryspåbudet i § 7, forutsatt at betalingen ikke mottas direkte eller indirekte av en person, enhet eller organ som er listeført av EU og fremkommer av vedlegg II til denne forskriften

forutsatt at slike renter, andre inntekter og betalinger fortsatt omfattes av fryspåbudet i § 7.

(7) § 7 tredje ledd skal ikke være til hinder for at de frosne kontoene godskrives av finansinstitusjoner som mottar midler som overføres av tredjemenn til kontoen til en person eller enhet oppført i listen, forutsatt at slike tilskudd også fryses. Finansinstitusjonen skal umiddelbart underrette Utenriksdepartementet om slike transaksjoner.

¹ En liste over de personer og enheter dette til enhver tid gjelder, finnes på FN's hjemmeside: <http://www.un.org/sc/committees/1572/listtable.html>.

Gjeldende § 4 blir ny § 9.

Gjeldende § 5 blir ny § 10.

Gjeldende § 6 blir ny § 11.

Nytt vedlegg I og II til forskriften følger vedlagt:

Vedlegg I: Utstyr som kan bli brukt til intern undertrykking, jf. § 5

1. Fire-arms, ammunition and related accessories therefor, as follows:
 - 1.1 Firearms not controlled by ML 1 and ML 2 of the Common Military List of the European Union¹ («EU Common Military List»);
 - 1.2 Ammunition specially designed for the firearms listed in 1.1 and specially designed components therefor;
 - 1.3 Weapon-sights not controlled by the EU Common Military List.
2. Bombs and grenades not controlled by the EU Common Military List.
3. Vehicles as follows:
 - 3.1 Vehicles equipped with a water cannon, specially designed or modified for the purpose of riot control;
 - 3.2 Vehicles specially designed or modified to be electrified to repel borders;
 - 3.3 Vehicles specially designed or modified to remove barricades, including construction equipment with ballistic protection;
 - 3.4 Vehicles specially designed for the transport or transfer of prisoners and/or detainees;
 - 3.5 Vehicles specially designed to deploy mobile barriers;
 - 3.6 Components for the vehicles specified in 3.1 to 3.5 specially designed for the purposes of riot control.

Note 1 This item does not control vehicles specially designed for the purposes of fire-fighting.

Note 2 For the purposes of item 3.5 the term «vehicles» includes trailers.
4. Explosive substances and related equipment as follows:

- 4.1 Equipment and devices specially designed to initiate explosions by electrical or non-electrical means, including firing sets, detonators, igniters, boosters and detonating cord, and specially designed components therefor; except those specially designed for a specific commercial use consisting of the actuation or operation by explosive means of other equipment or devices the function of which is not the creation of explosions (e.g. car air-bag inflaters, electric-surge arresters of fire sprinkler actuators);
- 4.2 Linear cutting explosive charges not controlled by the EU Common Military List;
- 4.3 Other explosives not controlled by the EU Common Military List and related substances as follows:
 - a. amatol;
 - b. nitrocellulose (containing more than 12,5 % nitrogen);
 - c. nitroglycol;
 - d. pentaerythritol tetranitrate (PETN);
 - e. picryl chloride;
 - f. 2,4,6-trinitrotoluene (TNT).
5. Protective equipment not controlled by ML 13 of the EU Common Military List as follows:
 - 5.1 Body armour providing ballistic and/or stabbing protection;
 - 5.2 Helmets providing ballistic and/or fragmentation protection, anti-riot helmets, anti-riot shields and ballistic shields.

Note This item does not control:

 - equipment specially designed for sports activities;
 - equipment specially designed for safety of work requirements.
6. Simulators, other than those controlled by ML 14 of the EU Common Military List, for training in the use of firearms, and specially designed software therefor.
7. Night vision, thermal imaging equipment and image intensifier tubes, other than those controlled by the EU Common Military List.
8. Razor barbed wire.
9. Military knives, combat knives and bayonets with blade lengths in excess of 10 cm.
10. Production equipment specially designed for the items specified in this list.
11. Specific technology for the development, production or use of the items specified in this list.

¹ OJ C 69, 18.3.2010, p. 19.

Vedlegg II: Liste over personer omfattet av særskilte EU-tiltak, jf. § 7 (2) og (3)

| Navn (og eventuelt alias) | Identifiserende informasjon | Begrunnelse for listeføring |

1. | Kadet Bertin | Born 1957 in Mama | Special Adviser to Laurent Gbagbo on matters of security, defence and military equipment, and formerly Laurent Gbagbo's Minister for Defence. Nephew of Laurent Gbagbo. Exiled in Ghana. Subject of an international arrest warrant. Actively involved in incidents of abuse and forced disappearances, and in the funding and arming of the militia and of the «Young Patriots» (COJEP). Involved in the funding and trafficking of arms and in the circumvention of the embargo. He was close to western militia and liaised on Gbagbo's behalf with these groups. Involved in setting up the «LIMA force» death squads. During his exile in Ghana, he has continued to plot ways to regain power by force. He is calling for Gbagbo's immediate release. Because of his financial resources, his familiarity with illegal arms traffickers and his ongoing ties with active militia groups, especially in Liberia, Kadet Bertin poses a very real threat to the security and stability of Côte d'Ivoire. |
2. | Oulaï Delafosse | Born 28 October 1968 | Former sub-prefect of Toulepleu. Leader in the Great West Patriotic Resistance Union. As Head of the militia, he has engaged in violence and crime, particularly in the Toulepleu area. Taking his orders directly from Kadet Bertin, he was very active in the recruitment of Liberian mercenaries and in the trafficking of illegal arms from Liberia during the post-election crisis. His troops ran a reign of terror throughout the post-election crisis, killing hundreds of people from northern Côte d'Ivoire. Because of his political extremism, his closeness to Kadet Bertin and the strong links he has maintained with Liberian mercenaries, he continues to pose a threat to the stability of the country. |
3. | Pastor Gammi | | Head of the Ivorian Movement for the Liberation of Western Côte d'Ivoire (MILOCI), established in 2004. As Head of the pro-Gbagbo MILOCI militia, he was involved in many massacres and much brutality. Has fled to Ghana (is probably in Takoradi). Subject of an international arrest warrant. Since his exile, he has joined the International Coalition for the Liberation of Côte d'Ivoire (CILCI) which advocates the use of armed resistance to have Gbagbo returned to power. |
4. | Marcel Gossio | Born 18 February 1951 in Adjamé Passport number: 08AA14345 (due to expire on 6 October 2013) | Has fled Côte d'Ivoire. Subject of an international arrest warrant. Involved in the misappropriation of public funds and in the funding and arming of the militia. Instrumental to the funding of the Gbagbo clan and of the militia. Also a central figure in illegal arms trafficking. The sizeable sums of money he has misappropriated and his familiarity with the illegal arms networks make him a continued threat to the security and stability of Côte d'Ivoire. |

5. | Justin Koné Katina | | Has fled to Ghana. Subject of an international arrest warrant. Involved in the Central Bank of West African States (BCEAO) hold-up. From his place of exile, he still sees himself as Gbagbo's spokesperson. In a press release on 12 December 2011, he argued that Ouattara had never won the election and asserted that the new regime was illegitimate. He calls for resistance, and believes Gbagbo will return to power. |

6. | Ahoua Don Mello | Born 23 June 1958 in Bongouanou Passport number: PD-AE/044GN02 (due to expire on 23 February 2013) | Spokesperson of Laurent Gbagbo. Former Minister for Infrastructure and Sanitation in the illegitimate government. Exiled in Ghana. Subject of an international arrest warrant. From exile, he has continuously stated that the election of President Ouattara was fraudulent and does not recognise his authority. He has refused to respond to the Ivorian Government's call for reconciliation and has made regular calls in the press for uprisings, carrying out «mobilisation» tours in the refugee camps in Ghana. In December 2011, he declared that Côte d'Ivoire was a «tribal state under siege» and that «the days of the Ouattara regime» were «numbered». |

7. | Moussa Touré Zéguen | Born 9 September 1944 Old passport: AE/46CR05 | Head of the Group of Patriots for Peace (GPP). Founder of the «International Coalition for the Liberation of Côte d'Ivoire» (CILCI). Became a militia leader in 2002 and has led the GPP since 2003. Under his command the GPP has become Gbagbo's armed wing in Abidjan and the south of the country. Responsible, with the GPP, for numerous acts of violence mainly against populations from the north of the country and opponents of the former regime. Personally involved in post-election violence (particularly in the Abobo and Adjamé districts). Whilst exiled in Accra, Touré Zéguen founded the «International Coalition for the Liberation of Côte d'Ivoire», whose aim is to return Gbagbo to power. From his place of exile he has made repeated inflammatory statements (for example at the press conference on 9 December 2011), maintaining a stance of conflict and armed revenge. He regards Côte d'Ivoire under Ouattara as illegitimate and «re-colonised» and has issued a «call on Ivoirians to drive out the impostors» (Jeune Afrique, July 2011). Keeps a blog calling for a violent uprising of the Ivorian people against Ouattara. |

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

30. mars Nr. 264 2012

Delegering av myndighet etter voldsoffererstatningsloven § 14 sjette ledd

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 30. mars 2012 med hjemmel i lov 20. april 2001 nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven) § 14 sjette ledd. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

Delegering av Kongens myndighet etter voldsoffererstatningsloven § 14 sjette ledd til Justis- og beredskapsdepartementet.

30. mars Nr. 265 2012

Forskrift om endring i forskrift 12. august 2011 nr. 835 om fjernmøter og fjernavhør i straffesaker

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 30. mars 2012 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 93c andre ledd. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

I

I forskrift 12. august 2011 nr. 835 om fjernmøter og fjernavhør i straffesaker gjøres følgende endringer:

Ny § 4 skal lyde:

§ 4. *Fornærmede, etterlatte og deres representanters deltakelse i rettsmøte ved fjernmøte eller mottak av lyd- og bildeoverføring*

Bestemmelsene i § 1 til § 3 gjelder tilsvarende så langt de passer for fornærmede, etterlatte og deres representanters deltakelse ved fjernmøte eller ved mottak av lyd- og bildeoverføring når retten har besluttet deltakelse som nevnt i straffeprosessloven § 93c andre ledd første punktum.

Nåværende § 4 blir ny § 5.

II

Forskriften her trer i kraft straks.

30. mars Nr. 266 2012**Forskrift om overgangsregler til lov 17. juni 2005 nr. 97 om endringer i åndsverkloven**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 30. mars 2012 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 97 om endringer i åndsverkloven m.m. del III. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 30. mars 2012 kl. 14.00.

§ 1. Kulturdepartementet kan i perioden frem til 31. desember 2013 godkjenne organisasjoner etter åndsverkloven § 38a selv om kravet til representativitet ikke er oppfylt. Godkjenningen kan gis virkning fra tidspunktet for ikrafttredelse av endringslov 17. juni 2005 nr. 97 eller senere og frem til 31. desember 2013. Organisasjon som godkjennes etter denne bestemmelse må ha vært hjemlet til å inngå avtalelisensavtale på grunnlag av representativitetskravet som gjaldt før lovendringen i 2005.

§ 2. Forskriften trer i kraft straks.

Forskriften oppheves 31. desember 2013.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 1/2005 s. 109 (i forskrift 1. januar 2005 nr. 8 om om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip)

Kapittel 11 overskriften skal lyde:

Kapittel 11. Bestemmelser om vern av arbeidstakere mot eksponering for kjemikalier og *biologiske* faktorer

Nr. 10/2008 s. 1463 (i forskrift 23. februar 2007 nr. 1822 for graden Philosophiae doctor (Ph.D.) ved Høgskolen i Gjøvik)

§ 13 pkt. 13.2 første punktum skal lyde:

Ved klage på avslag på godkjenning av kurs eller andre deler av opplæringsprogrammet, jf. pkt. 4.2 gjelder pkt. 13.1 tilsvarende.

§ 13 pkt. 13.4 skal lyde:

Ved klage over vedtak om tvungen avslutning av doktorgradsopplæringen, jf. pkt. 3 3. ledd, gjelder pkt. 13.1 tilsvarende.

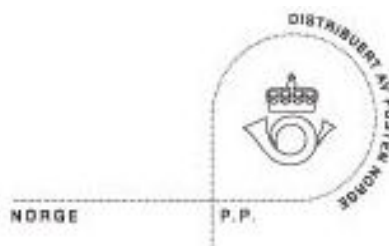
Nr. 1/2012 s. 127 (i forskrift 22. desember 2011 nr. 1500 om endring i forskrift 18. juni 2011 nr. 749 for ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten (ressursforskriften))

§ 20 nytt andre ledd skal lyde:

Plikten etter første ledd til å sende materiale og opplysninger innbefatter alle data som er en naturlig del av prosesseringssekvensen og som blir lagret og distribuert til rettighetshaverne. Dersom dataene etter rutinemessig prosessering blir videre bearbeidet, *f.eks.* ved spesialprosessering, reprosessering eller sammenstilling med andre data, skal resultatet fra dette arbeidet innsendes når disse er tilgjengelig for 16. august 2011 nr. 849 om krav til *rettighetshaver*.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2012-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2005	1	109	Forskrift nr. 8	4
2005	6	873	Forskrift nr. 441	1
2008	10	1463	Forskrift nr. 1822	4
2009	13	1993	Forskrift nr. 1407	2
2011	8	1203	Forskrift nr. 849	2
2011	9	1254	Forskrift nr. 965	2
2011	10	1419	Forskrift nr. 1088	2
2011	10	1419	Forskrift nr. 1088	3
2011	10	1432	Forskrift nr. 1108	2
2011	13	1899	Forskrift nr. 1348	1
2012	1	127	Forskrift nr. 1500	4

Returadresse:

Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:
Med E-post: Itavd1@lovdata.no for avdeling I
Itavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2012 koster	Avd I	kr 1470	kr 2195	kr 3040
	Avd. I og II	kr 1845	kr 3180	kr 4485

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no